

10th

INTERNATIONAL
HIPPOCRATES CONGRESS
ON MEDICAL AND HEALTH SCIENCES

16-17
December
2022

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI
ABSTRACT BOOK

EDİTÖRLER-EDITORS

Prof. Dr. Ellie Abdi
Assoc. Prof. Dr. Ahu Pakdemirli
Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet Özcan

Editors/ Editörler: Prof. Dr. Ellie Abdi, Doç. Dr. Ahu Pakdemirli, Assoc. Prof. Dr. Meriç Eraslan

II

ISBN: 978-625-8190-47-2

Asos Yayınevi

1st Edition / 1.baskı: December/Aralık 2022

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No:

67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

E-Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

Instagram: <https://www.instagram.com/asosyayinevi/>

Facebook: <https://www.facebook.com/asosyayinevi/>

Twitter: <https://twitter.com/Asosyayinevi>

Düzenleme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair Üniversitesi, ABD

Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Hülya Çiçek, Gaziantep Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Nizami Duran, Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Robert C. Schneider, State University of New York, ABD

Doç. Dr. Ahu Pakdemirli, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Serkan Arslan, Dicle Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Meriç Eraslan, Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

Bilim ve Hakem Kurulu

Prof. Dr. Ayşe Nilüfer Özaydın, Marmara Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Birnur Akkaya, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Ellie Abdi, Montclair Üniversitesi, ABD

Prof. Dr. Goran Krstačić, Osijek Josip Juraj Strossmayer Üniversitesi, Hırvatistan

Prof. Dr. Halit Demir, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Mustafa Metin Donma, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Nizami Duran, Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Parvez I. Haris, Montfort Üniversitesi, Leicester, İngiltere

Prof. Dr. Recep Akkaya, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Ahu Pakdemirli, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Aykut Eliçora, Kocaeli Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Başak Kızıltan Eliaçık, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Beslen Göksoy, Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim Araştırma Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Çiğdem Arabacı, Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Dilek Dülger, Karabük Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Elif Pınar Bakır, Dicle Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Engin Akgül, Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Esra Ertürk Tekin Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Hüseyin Fatih Gül, Kafkas Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Işıl Çakır, Kayseri Halk Sağlığı Müdürlüğü, Türkiye

Doç. Dr. Mehmet Cihat Demir, Düzce Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Mehmet Emre Yurttutan, Ankara Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Mehmet Yardımcı, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Meryem Kuru Pekcan, Ankara Şehir Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Murat Beyhan, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Mustafa Karademir, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Mustafa Suat Bolat, Medicana International Samsun Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Neriman Mor, Kafkas Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Nur Balcı, İstanbul Medipol Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Özgür Albuz, Ankara Dr. Abudrrahman Yurtaslan Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Pakize Özçiftçi Yılmaz, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Sena Ardıçlı, Bursa Uludağ Üniversitesi, Türkiye

Doç. Dr. Tomasz Niznikowski, Józef Pilsudski Üniversitesi, Polonya

Doç. Dr. Vahit Onur Gül, Ankara Özel Koru Hastanesi, Türkiye

Doç. Dr. Yasemin Kurtoğlu, Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Türkiye

- Doç. Dr. Yüksel Dereli, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Zuhale Uçkun Şahinoğulları, Mersin Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Antonija Krstačić, Osijek Josip Juraj Strossmayer Üniversitesi, Hırvatistan
- Dr. Öğr. Üyesi, Aslı Mete Yıldız, Pamukkale Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Ayhan Güler, Hakkari Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Aylin Türksever Tetiker, İstanbul Rumeli Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Behçet Varışlı, Uluslararası Fırat Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Begüm Kocatürk, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Bilev Demir, Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Canan Demir, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Deniz Turhan, Medipol Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Didem Odabaşı, Ordu Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Eren Öğüt, Bahçeşehir Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Eser Elemek, Gelişim Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Fatih Yücedağ, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Fatma Çolak, Sütçü İmam Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Gökçen Sevilgen, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Gönül Şeyda Seydel, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Göksu Trakyalı, Karabük Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Gülbahar Erdiñç, Karabük Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Hayriye Alp, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Hüsniye Aylin Hakyemez, Giresun Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Kader Zeybek Aydoğan, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, İsa Ardahanlı, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Leyla Güven, Atatürk Üniversitesi, Türkiye

- Dr. Öğr. Üyesi, Mir Hamid Sleaihan, İslamic Azad Üniversitesi, İran
- Dr. Öğr. Üyesi, Müjgan Gürler, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Mehmet Uysal, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Nur Kulaç, Maltepe Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Nebi Mustafa Gümüş, İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Nizamettin Günbatar, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Numan Gökçe, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Özden Gökçek, Ege Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Pelin Özmen, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi Reza Behdari, Health Industry Research Center, West Tehran Branch, İslamic Azad Üniversitesi, Tahran, İran
- Dr. Öğr. Üyesi, Sultan Mehtap Büyüker, İstanbul Üsküdar Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Sabiha Gökçen Zeybek, Yakın Doğu Üniversitesi, KKTC
- Dr. Öğr. Üyesi, Selda Yüzer Alsaç, Yozgat Bozok Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Serpil Gonca, Mersin Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Sibel Kızıllı, Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Sinem Coşkun, Ankara Lokman Hekim Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Yeşim Eroğlu, Fırat Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Öğr. Üyesi, Şükran Sevimli, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye
- Uzm. Dr. Ali Bekraki, Trablus Devlet Hastanesi, Lübnan

BOARDS-KURULLAR	III
Düzenleme Kurulu Başkanı.....	III
Düzenleme Kurulu	III
Bilim ve Hakem Kurulu.....	III
Akut Myokard Enfarktüsü Tanısında Plazma Betatrofin Düzeyinin Değerlendirilmesi.....	1
C6 Glioma Hücre Hattında Zotepin'in Glutamat Eksitotoksitesisi Üzerine Etkisi	3
Covid-19 Sürecinde Sağlık Çalışanlarında İrrasyonel İnanışlar İle Anksiyete ve Depresyon Arasındaki İlişkilerin Değerlendirilmesi.....	5
Hemodiyaliz Hastalarında Kan Grubu Sıklığı: Tek Merkez Deneyimi	7
Hepatoselüler Karsinom Hücrelerinde Histon Deasetilaz İnhibisyonunun Mitokondriyal DNA (mtdNA) Kopya Sayısı Üzerine Etkisi	9
Histological Investigation of the Effect of the Quercetin On Methotrexate Induced Parotid Gland Injury in Rats	10
Klinik Örneklerden İzole Edilen Candida Türlerinin İdentifikasyonu ve Antifungal Duyarlılıklarının Araştırılması: Kültür, Biyokimyasal Yöntemler, E-Test ve Otomatize Sistemin Karşılaştırılması	11
Nazal Taşıyıcılık Nedeniyle Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde Gelişen Staphylococcus Aureus Bakteriyemisi	13
Paklitaksel ve Melatonin'in Ovcar-3 Over Kanser Hücrelerine Kombine Etkisi; İn Vitro Çalışma	15
Posterior Cranial Fossa Yapılarında Pons ve Cerebellum'da Yaşlanma İle Oluşan Değişikliklerin Kadın ve Erkeklerde Manyetik Rezonans Görüntüleme İle Analizi.....	16
Sık Kullanılan Kadavra Tespit Solüsyonlarının Karşılaştırılması	17
Uzun Süreli Darbeli Elektromanyetik Alan Maruziyetinin Nöronal Apoptoz Mekanizmaları Üzerine Olası Etkileri.....	19
Yağ Dokusu Kaynaklı Mezenkimal Kök Hücre Eksozomları ve Alfa Lipoik Asitin İn-Vitro Koşullarda Meme Kanseri Kök Hücreleri Üzerine Etkilerinin İncelenmesi	21
Yaşlanmanın Sol Ventrikülde Oksidatif Stres ve İnflamasyon Belirteçleri Üzerine Etkisi: Apelin-13'ün Koruyucu Rolü.....	23
Fazla Madde Kayıplı Üst Molar Dişin İndirekt Yöntem İle Tedavisi: Olgu Sunumu	25
Ağız Hastalıkları İçerikli Youtube Videolarının Değerlendirilmesi.....	27
Apoptoz, Piroptoz, Nekroptoz ve Periodontoloji.....	28
Başarısız Rejeneratif Endodonti Tedavisi Yapılmış İmmatür Daimi Dişin Enjekte Edilebilir Trombositten Zengin Fibrin Revaskularizasyon Tekniği Kullanılarak Yeniden Tedavisi	29
Bifosfonatların Periodontitis Tedavisindeki Destekleyici Etkisi	30
Çürüksüz Servikal Lezyonların İki Farklı Nanohibrit Kompozit Rezin ile Tedavisi: 3 Olgu Sunumu	31
Çürüksüz Servikal Lezyonların Universal Adeziv Sistemin Farklı Klinik Uygulamaları ile Tedavisi: 2 Olgu Sunumu	32

Dental İmplantlar Hakkında Hastalar İçin Bilgi Kaynağı Olarak Youtube™	33
Dentofasiyal Deformite Hastalarında Le Fort I Cerrahisinde Lateral Nazal Duvar Osteotomisinin Güvenli Sınırları	35
Diş Hekimliği Öğrencilerinin Çocuk Hastalarda Reçete Yazma Konusundaki Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi.....	37
Diş Hekimliğinde CAD/CAM Teknolojisi ve Dijital Ölçü	39
Dişsiz Maksillada Hibrit Protez ve All-On-Four Tedavi Konsepti: Bir Olgu Sunumu	40
Dudak Damak Yarıklı (DDY) Hastalarda Ortognatik Cerrahi ve Maksiller Distraksiyon Osteogenezisinin Karşılaştırılması.....	42
Evaluation of the Effect of Thermocycling On the Flexural Strength of 3D-Printed Interim Material: A Pilot Study.....	44
Fmf Hastasında Aseptik Temporomandibular Eklem Sinoviti ile Birlikte Seyreden Yaygın Enflamasyon: Olgu Sunumu	45
Gender Diversity Among Editorial Boards of Top-Ranked Oral and Maxillofacial Surgery Journals	47
Gerçek Görüntü Rehberliğinde Dijital Gülüş ve Model Tasarımı: Vaka Örnekleri.	48
İlaça Bağlı Dişeti Büyümesinin Cerrahi Olmayan Periodontal Tedavisi - Olgu Sunumu.....	49
İmmün Yaşlanma ve Periodontoloji	50
İnflamatuar Yaşlanma ve Periodonsiyum.....	51
Kırmızı Detoks Solüsyonunun Tek Renk Ünlversal Kompozit Rezin Restoratif Materyallerin Yüzey Pürüzlülüğüne Etkisi	52
Kist Benzeri Geniş Periradiküler Lezyonun Cerrahi Olmayan Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu	54
Oral Treatment of a Patient With Phacomatosis Pigmentokeratolica- a Case Report.....	56
Ortodontik Diş Fırçalama Hakkında Youtube™'da Yayınlanmış Videoların İncelenmesi.....	57
Ortodontik Tedavi Sonrası Anterior Diastemaların Direkt Kompozit Rezinlerle Restorasyonu: 4 Olgu Sunumu	59
Periferik Dev Hücreli Granülom: Nadir Görülen Bir Vaka Sunumu	61
Periodontolojide Lazer Uygulamaları: Güncel Literatür Değerlendirilmesi	63
Porphyromonas Gingivalis Gingipain'in Zebra Balığı Embriyosu Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi.....	64
Şeffaf Plak Tedavi Yönteminin Bilinirliği ve Kabul Edilebilirliğinin Değerlendirilmesi	66
Soliter Median Maksiller Santral Kesici Sendromu: Olgu Sunumu	68
Temporomandibular Bozukluğu Olan Bireylerde Ağrı Tedavisinde Ozonlu Zeytinyağı ve Düşük Seviye Lazer Tedavisinin Etkinliğinin Değerlendirilmesi	69
Temporomandibuler Eklem Hastalarına Uygulanan Oklüzal Splintin Kondil Hareket Paternine Etkisi.....	71
Türk Toplumunda Belirli Bir Çocuk Popülasyonunda Taurodontizm Prevelansının Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi	73
Youtubetm, Hastaların Diş İmplantları ve Kemik Greftleri Hakkında Güvenilir Bilgilere Erişebilecekleri Bir Platform Mu?.....	74

Bitim Menengiç (Pistacia Terebinthus) Un Tohumlarında Anti Oksidant Enzim Aktivitesi ve Ağır Metal Düzeylerinin Saptanması.	75
Farklı Miktardaki Karbonhidrat Tüketimine ve Teknolojik Tedaviye Verilen Duygusal Tepkilerin Değerlendirilmesi	77
Van İlinde Yetişen Dut Bitkisi Yaprağının İçerdiği Bazı Antioksidan Aktivitelerin Belirlenmesi	79
The Effect of Game-Based Balance Training On Static and Dynamic Balance, Core Endurance, Peripheral Muscle Strength in Healthy Young Adults	80
From Cost-Effectiveness to Value Based Approach: Transforming Public Health Services	81
Köpek Isırması Sonrası Gelişen Nekrotizan Fasiit Olgusu	83
"Romatolojik Hastalıklarda Anımsama Saptırması"	84
2,3,7,8- Tetraklorodibenzo-P-Dioksin (TCDD)'in Sıçan Beyin Dokusunda Oluşturduğu Oksidatif Stres Üzerine Kapsaisin Koruyucu Etkilerinin Değerlendirilmesi	86
Aile Hekimlerinin Çocukluk Çağı İdrar Yolu Enfeksiyonları Konusundaki Bilgi İhtiyaçlarının Karşılmasında E-Posta ve Sınıf Eğitimlerinin Karşılaştırılması	88
Akşam Yemeğinde Datura Stramonium ile Zehirlenen Bir Aile; İki Olgu Sunumu	89
Akut İskemik İnme ile D Vitamin Düzeyleri Arasındaki İlişki	91
Ankilozan Spondilit Hastalarında Otoimmün Tiroid Hastalığı Sıklığı ve Anti Tnf-A Tedavisinin Etkisi	93
Annelerin Pişik (Bebek Bezi Dermatiti) ile Baş Etme Yöntemleri	94
Aydın Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi Genetik Hastalıklar Tanı Merkezinde Beta Talasemi Kliniği İle İncelenen Bireylerde Görülen Beta Globin Mutasyonları ve Sıklığı. .	95
Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Nöroloji Yoğun Bakım Creutzfeldt-Jacob Hastalığı Deneyimi	96
Blatella Germanica Duyarlılığına Sahip Astım Hastalarının Diğer Allerjik Astım Hastalarına Göre Farklılıkları	97
Çocuk Yoğun Bakımda Akrep Sokması Nedeniyle İzlenen Çocuk Hastaların Klinik Özellikleri ve Sonuçları: Tek Merkez Deneyimi	99
Covid-19 Pandemisi Döneminde Bir Acil Servise Başvuran Şiddete Uğramış Kadınların Bulguları	100
Covid-19 Pandemisinde Tanı Alan Çölyak Olgularımızın Değerlendirilmesi	101
Diyaliz Öncesi Kronik Böbrek Hastalığı Olan Geriatrik Hastalarda Depresyon, Huzursuz Bacak Sendromu ve Uyku Kalitesi	103
Ebeveynlerin Çocukluk Çağı Aşılarına Yaklaşımının Değerlendirilmesi	105
Endoskopik Olarak Kardiya Yerleşimli Distal Özofagus Mukozası Saptanan Olguların Klinik Değerlendirmesi	106
Eozinofilik Granülomatöz Polianjitis (Egpa)'lı Hastalarda Mepolizumab Tedavisinin Etkinliği ve Güvenliği: Gerçek Yaşam Çalışması	107
Evaluation of the Relationship Between Atherogenic Index of Plasma and Severity of Peripheral Artery Disease	108
Evde Bakım Hizmeti Alan Hastada Metisilin Dirençli Stafilokok Haemolyticus Septisemisi Olgusu	110

Fenilketonürili Hastalarda Büyümenin Değerlendirilmesi	112
Gençlikte Ortaya Çıkan Erişkin Tip Diyabet Tip 2 (MODY2) Tanılı Türk Çocuklarının Genetik ve Klinik Özellikleri: Tek Merkez Deneyimi	114
Gözden Kaçabilen Bir Sendrom; Leriche Sendromu	116
Hemodiyaliz Hastalarında Fosfor Bağlayıcı Ajanlarla Beraber Proton Pompa İnhibitörleri Kullanımının Fosfor Düzeyine Etkisi	117
Hemodiyaliz Hastalarında Sigara Kullanımı.....	118
Hipertansiyon Hastalarının Tanı ve Tedavi Sürecine İlişkin Deneyimlerini İnceleyen Niteliksel Bir Araştırma.....	119
Hormonotherapy in Pretreated Patients With Metastatic Or Refractory Uterine Sarcoma	120
HSV Ensefaliti Olgusu Sunumu.....	121
İç Hastalıkları Polikliniğine Başvuran Geriatrik Diyabetik Hastalarda Subklinik Tirotoksik Sıklığının Değerlendirilmesi	123
Improving the Toxicity Profile in Head and Neck Cancer Patients Using Ntcp-Guided Treatment Planning	124
İzole Koroner Arter Bypass Greft Uygulanan Hastalarda Postoperatif Atriyal Fibrilasyon Gelişiminde Yüzeysel Ekg'nin V1 Derivasyonundaki P Dalgası Terminal Kuvvetinin Prediktif Değeri.....	126
Karotid Arter Stentlemede Tek Merkez Deneyimi: Klinik Sonuçlar ve Sağkalım Oranları	128
Kemalpaşa Armutlu Beldesinde Gebelerde Tiroid Fonksiyon Testlerinin Sonuçları.....	129
Koroner Arter Hastalığını Ön Görmeye Plazma Aterojenik İndeks	130
Listeria Monocytogenes'e Bağlı Bir Nozokomiyal Menenjit Olgusu.....	131
Meme Kanseri Hastalarında Bioelektrik İmpedans Analizi ile Elde Edilen Bel Çevresi Sonuçlarının Manüel Ölçüm Sonuçları ile Karşılaştırılması	132
Mide Kanseri Hastasında Doseksel İlişkili Akut Miyozit	134
Multipl Sklerozlu Hastalarda Başlangıç Semptomları ve Multiple Skleroz Subtipleri	135
Nadir Görülen Erişkin Gergin Kord Sendromlu Bir Olgusu	137
Polimiksin Yan Etkisi Mi, Akut Stroke Mu?	138
Post-Operatif Aort Koarktasyon Hastalarında Hipertansiyon Görülme Sıklığının Araştırılması	139
Pre-Diyabetin Akut St-Elevasyonlu Myokard Enfarktüsü Hastalarda Miyokardial Beslenme Üzerine Etkisi.....	141
Primer Hiperparatiroidizmli Bir Hastada Brugada Benzeri Elektrokardiyografik Patern ve Ventriküler Aritmi	142
Sağlık Bakımı İlişkili Achromobacter Olgusu	143
Sigara Bağımlılığı Akut Farenjitlerde Antibiyotik Kullanma Sıklığını ve Tedavi Maliyetlerini Etkiler Mi?	144
Supraventriküler Taşikardi Ablasyonu Sonrası Miyokardiyal Ödeme Bağlı Gelişen Geçici Atriyovenriküler Blok: Bir Olgusu	145
2,3,7,8- Tetraklorodibenzo-p-dioksin (TCDD) Kaynaklı Oksidatif Hasara Karşı Taurinin Nöroprotektif Etkisi	146

Temporal Kemik BT'de Ekstratemporal İnsidental Bulgular	148
Türkiye'deki Hekimlerin Kalıtsal Aritmiler ile İlgili Farkındalık ve Bilgi Düzeyi.....	149
Yaygın Ödem Plevral, Perikardiyal Effüzyonla Presente Olan Hipofizer Sürrenal Yetmezlik Vakası	150
Yeni Bir Uzun Covid Komplikasyonu: İrritabl Bağırsak Sendromu	151
Yoğun Bakımda Kritik Hastalarda Magnezyum ve Fosfat Eksikliğinin Mortalite ile İlişkisi ...	153
Ebelik Öğrencilerinin Klinik Uygulama Sırasında Yaşamsal Bulguları İzlemeye Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi	154
Perinatal Depresyonun Psikolojik Tedavisinde Motivasyonel Görüşmenin Kullanımı.....	156
Cerrahi Menopozlu ve Spontan Menopozlu Kadınların Cinsel Fonksiyon Düzeylerinin Karşılaştırılması: Pilot Çalışma	158
Çok Nadir Görülen Genetik Bir Hastalık; Kranio Ektodermal Displazi (Sensenbrenner Sendromu).....	160
CRISPR-CAS9/SMN1 Kompleksi Yüklü Eksozomlar Aracılıklı Smn1-/- Mezenkimal Kök Hücre Hattında in Vitro Gen Düzenlenmesi	162
Ekinokandinler ile Tedavi Edilen 6 Dirençli Vajinal Kandidaz Olgu Sunumu.....	163
Kronik Bel Ağrısı Olan Bireylerde Günlük Yaşamda Postüral Alışkanlıkların İncelenmesi	165
Multipl Skleroz Tanılı Bireylerde Ayağın Plantar Bölgesine Uygulanan Ekstrakorporeal Şok Dalga Tedavisinin Denge Üzerine Etkisi	167
The Psychometric Properties of the Duruoz Hand Index in Patients With Parkinson's Disease	169
Üniversite Öğrencilerinin Ekran Bağımlılık Düzeylerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi	170
Yehova'nın Şahidi Olan Bir Hastada Koroner Arter Bypass Ameliyatından Sonra İskemik Optik Nöropati.....	172
Hemşirelerin Bakım Davranışı Algılarının Bakım Verici Rollerine İlişkin Tutumlarına Etkisi	173
Hemşirelerin Ventilatör İlişkili Pnömoninin Önlenmesinde Kanıta Dayalı Uygulamalara İlişkin Bilgi Düzeyleri.....	174
Irak'taki Prostat Kanseri Hastalarının Yaşam Kalitesi ve Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi.....	175
İşitme Engelli Olan ve Olmayan Çocukların Resim Çizimlerindeki Biçim ve İçerik Özelliklerin İncelenmesi.....	177
Tip 2 Diabetes Mellitus Olan Erkek Bireylere Verilen Eğitimin Öz Bakım ve Sağlık İnançına Olan Etkisinin İncelenmesi.....	179
Tokat İl Merkezinde İlköğretim Okulu Öğrencilerinde Okul Çantası Ağırlıkları ve Kas İskelet Yakınmaları ile İlişkinin Değerlendirilmesi	181
Evaluation of Potential Drug-Drug Interactions in Geriatric Patients Presenting to the Emergency Department	182
Sedanter Kadınlarda Ön Çapraz Bağ Rekonstrüksiyonu Sonrası İzokinetik Kuvvet ve İpsilateral Kuvvet Oranlarının Değerlendirilmesi	183
Stronsiyum ve Çinko Katkılı Stronsiyumun Antibakteriyel Etkinliklerinin Değerlendirilmesi	184
1 Yıllık Kolesistektomi Deneyimlerimiz	185

2 Cm'den Büyük Böbrek Taşlarında Retrograd İntrarenal Cerrahi Deneyimlerimiz.....	186
2. Basamak Devlet Hastanesinde Yapılan Kolonoskopilerin Sedasyon Durumuna Göre Başarı Değerlendirmesi.....	187
A Reliable Technique for the Evaluation of the Fetal Heart: Pulsed Waved Tissue Doppler Imaging.....	189
Ağrısız Hematüri ile Başvuran Papiller Üroepitelyal Neoplazm Olgusu.....	190
Akut Yutma Güçlüğüne Neden Olan Nadir Bir Patoloji Epiglotta Dermoid Kist: Olgu Sunumu.....	191
Apendektomi Patoloji Sonuçlarının Değerlendirilmesi.....	192
Aterosklerotik Risk Faktörü Olan Hastalarda Ankle Brakial İndeks Ölçümü Yapılarak Periferik Arter Hastalığı Taranması.....	194
Ayak ve Ayak Bileği Yaralanmalarının Tanı Aşamasında Uygulanan Shety Testi ve Ottawa Ayak Bileği Kurallarının Klinik Başarısının Karşılaştırılması.....	195
Bahçelievler Devlet Hastanesinde Periferik Arter Hastalığı Nedeniyle Anjiyografi İşlemi Yapılan Hastaların Statin Tedavisi Altında Ldl-Kolesterol Hedefine Ulaşma Sıklığı.....	196
Bariatrik Cerrahi Sonrası Peroneal Sinir Nöropatisi: Nadir Bir Olgu Sunumu.....	197
Böbrek Nakli Yapılan Hastalarda Üretral Kateterin Erken Çekilmesinin Üriner Sistem Enfeksiyonu Gelişimine Etkisi.....	199
Böbrek Transplantasyonunda Nadir Karşılaşılan Bir Olgu Sunumu: Mavi Böbrek.....	200
Boğulma Vakalarında Erken Kardiyopulmoner Resüsitasyon.....	201
Covid 19'un Şiddetli Baş Ağrısındaki Rolü.....	202
Disk Dejenerasyonu Üzerine Lipit Profilinin Etkisinin İncelenmesi.....	204
Evaluation of the Efficacy of Perioperative Intravenous Multimodal Analgesia Protocol in Patients Undergoing Spinal Surgery: A Case Series.....	206
False Positive Brain Metastases After Head Injury.....	207
Gebe Hastada Tiroidektomi Cerrahisinde Anestezi Yönetimi.....	208
Gergi Bandı Yöntemi İle İlgili Youtube Videoların Kalitesin Değerlendirilmesi.....	210
Hematolojik Kanser Tanısıyla Tedavi Edilen Hastalarda Görülen Perianal Hastalıklar ve Tedavi Yaklaşımları.....	211
Hipotermi ve Ekg'de Osborn Dalgası.....	212
Hızlı Büyüyen Vajinal Fibroepitelyal Stromal Polip.....	213
Hysterosalpingography With Current Information.....	215
İdiopatik Dilate Kardiyomiopatiye Bağlı Kronik Kalp Yetmezliğinde Retinal Mikrovasküler Değişiklikler.....	216
İhmal Edilmiş Posterior Omuz Çıkığına Bağlı Kilitli Omuz.....	218
İlerlemiş Diz Osteokondral Lezyonu Olan Genç Hastada Otogreft Kullanarak Yapılan İki Aşamalı Cerrahi Tedavi Sonucumuz: Olgu Sunumu.....	219
İmplant Rejeksiyonu Yönetiminde Mastektomi Son Çare Mi' İndosiyanın Yeşili(İCG) ve Spy Deneyimimiz.....	220
İnguinal Herniyi Taklit Eden Tip D Nuck Kanal Hidroseli: Nadir Görülen Bir Olgu Sunumu.....	221

İntraoperatif Dönemde Açık Cerrahiye Geçilme Kararı Alınan Nefrektomi Hastalarında Preoperatif Uygulanan Plan Bloklarının Etkinliği, Vaka Serisi	222
Karotis Endarterektomi Operasyonlarında Nırs Deneyimimiz	224
Karpal Tünel Sendromunda Kompartman İçi Basıncının Değerlendirilmesi: Elastografi.....	226
Kliniğimize Başvuran Usher Sendromlu Hastaların Klinik ve Genetik Araştırma Sonuçları ..	227
Konjenital Kalp Hastalığı Olan Yenidoğanda Femoral Kateterizasyon Sonrası Gelişen Tromboemboli Nedeni ile Transmetatarsal Amputasyon; Bir Olgu Sunumu.....	229
Kornea Yeni Damar Oluşumunun 11-Deoksikortizol ve Aldosteron İle İnhibisyonu	230
Kronik Böbrek Yetmezliği Hastalarında İzole Çekum Nekrozu. Olgu Sunumu	231
Kronik Lomber Bel Ağrısı İçin Lomber İntradiskal Pulsed Radyofrekans ile Ozon Kemonükleoliz Kombinasyonu	232
Künt Travmaya Bağlı Oluşan Grade Iı Duodenal Yaralanma: Olgu Sunumu	234
Kuru Göz Olgularında Ön Segment Optik Koherens Tomografi ve Pentacam Scheimpflug Korneal Topografi ile Kornea Kalınlıklarının Değerlendirilmesi	235
Lingual Tiroglossal Duktus Kisti: 68 Yaşındaki Hastada Transoral Marsupializasyon	237
Lipoma Bağlı Posterior İnterosseoz Sinir Felci: Nadir Bir Olgu Sunumu.....	239
Lomber Spinal Stenozda Unilateral Yaklaşımla Dekompresyon.....	241
Majör Hepatobilier Travmada "packking" Deneyimimiz	243
Major Thoracic İnjury Cases With Minor Trauma.....	245
Merkezimizde Son Üç Yılda Uygulanan Alpps Prosedürü Sonuçlarımız.	246
Myomektomi Sonrası Teşhis Edilen İnsidental Uterin Leiomyosarkom.....	248
Nadir Bir Vaka; Spontan Uterus Rüptürüne Sebep Olan Koryokarsinom.....	250
Off-Pump Koroner Arter Baypas Greftleme Operasyonu Yapılan Hastalarda Vitamin D Eksikliğinin Hipertansiyon ile İlişkisi: Retrospektif Karşılaştırmalı Çalışma	251
Our Experience On Management and Clinical in Traumatic Thoracolumbar Spinal Fractures	252
Parmakta Kitle-Böcek Bacağı	255
Pediyatrik Retina Görüntülemesinde Pahalı Görüntüleme Cihazlarına Gerek Var mı' İnfantlarda Cep Telefonu ile Elde Edilen Retina Görüntülerinin Değerlendirilmesi	257
Periferik Yolak Aracılı Vazopressör Kullanımının Şok Hastalarında Makro Hemodinamik Etkileri.....	258
Pfapa Sendromlu Çocuk Hastada Anestezi Tecrübemiz	260
Pnömotorakslı Bir Hastada Akut Başlangıçlı Anizokori.....	261
Preemptif Analjezinin Sternotomi Yapılan Hastalarda Postoperatif Analjezi ve Tramadol Tüketimi Üzerine Etkisi.....	262
Retroperitoneal Kistik Lenfanjiom: Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi.....	263
Robinow Sendromlu Çocuk Hastada Umbilikal Herni Onarımında Anestezi Yönetimimiz: Olgu Sunumu	265
Robotik Yardımlı Prostatektomi Yapılan Karotis Plaklı İki Hastanın Anestezi Yönetimi.....	266
Sol Yerleşimli Vena Kava İ inferior Olan Donör Hastada Nefrektomi: Olgu Sunumu.....	268

Splenektomi Operasyonu Yapılan Glikojen Depo Hastalığı Tip 1a Tanılı Çocuk Hastada Anestezi Yönetimimiz: Olgu Sunumu	269
Supratentoryum ve Posterior Fossa Yerleşimli Ependimomlarda Fış ile Rela Füzyonu Bakılması ve İmmunhistokimyasal L1CAM ile Karşılaştırılması	270
Sürrenal Kitlelerde Cerrahi Deneyimimiz: Konvansiyonel ve Laparoskopik Cerrahi	272
Takayasu Arteriti Olan Bir Hastada Spinal Anesteziye Bağlı Gelişen Horner Sendromu	273
Tek Seviye ve Tek Taraflı Lomber Mikrodiskektomi Operasyonu Yapılan Hastalarda Görülen Komplikasyonlar	274
Tek ve İki Taraflı Perükten Vertebroplasti İşlemlerinin Karşılaştırılması.....	276
Transkutanöz Blefaroplastinin Tek Başına ve Diğer Göz Kapağı Ameliyatları ile Kombine Edildiğindeki Sonuçları	277
Türk Toplumunda Palmaris Longus Yokluk Sıklığı	279
Ultrasonographic Evaluation Technique of Fetal Adrenal Gland and Its Vasculature	280
Unilateral ve Bilateral Vertebroplastinin Karşılaştırılması	281
Ürinotoraks: 2 Olgu	283
Uterus Karsinosarkom'unu Taklit Eden Mr'da Düzensiz Sınırlı Nodüler Alanları Olan, Heterojen Nekroz Alanları İçeren Benign Myom Olgusu	285
Ventrikülo-Peritoneal Şantı Olan Gebe Hastanın Anestezi Yönetimi.....	287
Türkiye'deki Lisans Öğrencilerinin Yapay Zekaya İlişkin Görüşleri: Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Örneği.....	288
Egzotik ve Yabani Kuşlarda Sık Rastlanan Deri ve Derialtı Doku Problemleri.....	289
Fazla Kilolu ve Obez Köpeklerde Kan Biyokimyası	291
Köpeklerde Saldırganlık ile Serotonin ve Kortizol İlişkisi	293
Leismania Tanısı Koyulan Golden Retriever Irkı Bir Köpekte Bilateral Lipid Keratopati	294
Zoonotic Helminths of Laboratory Animals in Turkey.	295
Variation in Water Turnover Can Explain Gender, Racial, Geographical, And Life-Style Differences In Prevalence Of Alzheimer's Disease.....	297
School-Sport Relationship in Success Motivation	298
Annelerin Pişik Nedeni Hakkındaki Düşünceleri ve Baş Etme Yöntemleri	299
Egzotik ve Yabani Kuşlarda Cerrahi Yönden Sık Rastlanan Deri ve Derialtı Doku Problemleri	300
Covid-19 Mrna Aşısına Bağlı Gelişen Aksiller Lenfadenopati: Ultrasonografi Bulguları.....	302
Kimyasal Silah Yaralılarının Saha Triyajı	304
Şüpheli Mikrokalsifikasyonlarda Meme MRG'nin Katkısı; Tek Merkez Deneyimi.....	306
Genetik Dr Jale Eliyeva - Özet-Thrombophilia Mutations and Seven Recurrent Pregnancy Loss in An Azerbaijanian Woman.....	308

Presentation ID / Sunum No= 163

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2471-4350

Akut Myokard Enfarktüsü Tanısında Plazma Betatrofin Düzeyinin Değerlendirilmesi

Assoc. Prof. Dr. Huseyin Fatih Gul¹, Exp. Dr. Handan Ciftci², Prof. Dr. Mehmet Ferit Gursu³

¹Kafkas University, Faculty of Medicine, Department of Medical Biochemistry, Kars, Turkey

²University of Health Sciences, Sancaktepe Sehit Prof. Dr. İlhan Varank Training and Research Hospital, Department of Emergency Medicine, İstanbul, Turkey

³Fırat University, Faculty of Medicine, Department of Medical Biochemistry, Elazığ, Turkey

*Corresponding author: Handan Çiftçi

Özet

Amaç: Betatrofin, karaciğer ve yağ dokusundan salgılanan anjiyopoinetin benzeri protein 8 ve lipasin olarak da bilinen bir adipokindir. Amacımız akut miyokard enfarktüsü (AMI) tanısı alan hastalarda glikoz ve lipit metabolismesi üzerine etkili yeni bir adipokin olan betatrofinin plazma düzeyindeki değişiklikleri belirlemek ve diğer rutin parametrelerle korelasyonunu değerlendirmektir. Yöntem: Çalışmamız prospektif kesitsel desende gerçekleştirildi. Çalışmaya akut miyokard enfarktüsü tanısı alan 30 hasta ve 30 kontrol hastası olmak üzere toplam 60 hasta dahil edildi. Hastaların kardiyak biyobelirteçleri (Hs-cTnI, CK, CK-MB), lipit profilleri (TC, TG, LDL, HDL) hastane otomasyon sisteminden çekildi. Hastalardan toplanan plazma örneklerinden betatrofin düzeyleri enzyem-linked immunosorbent assay (ELISA) yöntemiyle çalışıldı. Plazma betatrofin ve diğer parametrelerin gruplar arasındaki farkı Mann Whitney U testi ile, korelasyonu ise Spearman korelasyon testi ile değerlendirildi. Ayrıca AMI'yi öngörmeye plazma betatrofin düzeylerinin tanısal değeri ROC analiziyle değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya alınan bireylerin %30'u kadınlardan, %70'i erkeklerden oluşmaktaydı. AMI tanısı alan hastaların %83,3'ü ve kontrol grubunun %56,7'si erkeklerden oluşmaktaydı (p=0,024). Hasta grubunun yaş ortalaması 66,93 ±12,049 olup kontrol grubuna göre (53,27 ±18,403, p=0,01) daha yüksekti. Plazma betatrofin değeri AMI grubunda (426,72 [326,83-552,94] ng/L) kontrol grubuna (287,14[243,74-519,50] ng/L) göre yüksek bulundu (p=0,018). Betatrofin ile Hs-cTI arasında pozitif yönde korelasyon tespit edildi (r=0.524, p=0.000). AMI tanısını öngörmeye %80 sensitivite ve %56,6 spesifite (AUC:0,678[%95 CI: 0,539-0,817]) ile betatrofin cut-off değeri 307 ng/L saptandı (p=0,018). Sonuç: Çalışmamızda plazma betatrofin düzeyi AMI hastalarında artış gösterdi. Betatrofin ve Hs-cTI arasındaki ilişkinin gösterilmesi AMI hastalarında betatrofinin tanısal değerinin olduğunu düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Betatrofin, Troponin, Akut Miyokard Enfarktüsü

Evaluation of Plasma Betatrophin Level in the Diagnosis of Acute Myocardial Infarction

Abstract

Objective: Betatrophin is an adipokine, also known as angiopoietin-like protein 8 and lipacin, secreted from liver and adipose tissue. Our aim is to determine the changes in plasma level of betatrophin, a new adipokine effective on glucose and lipid metabolism in patients diagnosed with acute myocardial infarction (AMI), and to evaluate its relationship with other routine parameters. **Method:** Our study was carried out in a prospective cross-sectional pattern. A total of 60 patients, consisting of 30 patients diagnosed with acute myocardial infarction and 30 control patients, were including in the study. Patients' cardiac biomarkers (Hs-cTnI, CK, CK-MB) and lipid profiles (TC, TG, LDL, HDL) were extracted from the hospital automation system. Betatrophin levels from plasma samples collected from patients were studied by enzyme-linked immunosorbent assay (ELISA) method. The difference of plasma betatrophin and other parameters between the groups was evaluated with the Mann Whitney U test, and the correlation was evaluated with the Spearman correlation test. In addition, the diagnostic value of plasma betatrophin levels in predicting AMI was evaluated by ROC analysis. **Results:** Of the individuals included in the study, 30% were female and 70% were male. Males consist of 83.3% of the patients diagnosed with AMI and 56.7% of the control group ($p=0.024$). The mean age of the patient group was 66.93 ± 12.049 and it was higher than the control group ($53.27\pm 18.403, p=0.01$). Plasma betatrophin level was higher in the AMI group ($426.72[326.83-552.94]$ ng/L) compared to the control group ($287.14[243.74-519.50]$ ng/L) ($p=0.018$). There was a positive correlation between betatrophin and Hs-cTI ($r=0.524, p=0.000$). Betatrophin cut-off value of 307 ng/L was found with 80% sensitivity and 56.6% specificity (AUC: $0.678[95\%CI: 0.539-0.817]$) in predicting the diagnosis of AMI ($p=0.018$). **Conclusion:** In our study, plasma betatrophin level increased in AMI patients. The demonstration of a relationship between betatrophin and Hs-cTI suggests that betatrophin has diagnostic value in AMI patients.

Keywords: Betatrophin, Troponin, Acute Myocardial Infarction

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6009-2160

C6 Glioma Hücre Hattında Zotepin'in Glutamat Eksitotoksitesisi Üzerine Etkisi

Ma. St. Rümeysa Kılıçer¹, Assoc. Prof. Dr. Ahmet Şevki Taşkıran¹

¹*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı, Sivas, Türkiye*

**Corresponding author: Rümeysa KILIÇER*

Özet

Amaç: Zotepin şizofreni tedavisinde kullanılan yeni nesil antipsikotik ilaçlardan biridir. Dopamin reseptörlerini bloke edip, beyindeki dopaminerjik iletiyi düzenleyerek etki gösterdiği düşünülmektedir. Ayrıca zotepinin glutamaterjik yollarla ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Ancak yapılan çalışmalarda zotepinin glutamat toksisitesine karşı etkinliği henüz tam olarak belli değildir. Bu çalışmadaki amacımız zotepinin C6 glioma hücrelerinde glutamatla oluşturulan eksitotoksitesite üzerine etkinliğini araştırmaktır. **Metot:** Bu çalışmada C6 glioma hücre hattı kullanıldı. Zotepinin, glutamat kaynaklı eksitotoksitesite sonrası glial hücre ölümü üzerindeki etkisini değerlendirmek için hücreler dört gruba ayrıldı. Kontrol grubuna tedavi uygulanmadı, glutamat grubuna 10 mM glutamat uygulandı, zotepin grubuna farklı konsantrasyonlarda (100, 50, 25 ve 12,5 nM/mL) zotepin uygulandı, zotepine + glutamat grubuna hücrelere farklı konsantrasyonlarda (100, 50, 25 ve 12,5 nM/mL) zotepinle muamele edilmesinden 1 saat sonra glutamat uygulandı. Tüm gruplar 24 saat süre ile inkübe edildi ve ardından XTT testi kullanılarak hücre canlılığını belirlendi. Verilerin istatistiksel değerlendirilmesi tek yönlü varyans analizi (one-way ANOVA) ve çoklu karşılaştırmalar Tukey testi ile belirlendi. Anlamlılık $P < 0,05$ olarak kabul edildi. **Bulgular:** C6 hücrelerinin 24 saat glutamat ile inkübasyonu, kontrol ile karşılaştırıldığında hücre canlılığını anlamlı şekilde azalttı ($P < 0,05$). Bununla birlikte, tüm konsantrasyonlarda 1 saatlik zotepin ön tedavisi ve sonrasında glutamat ile 24 saat inkübasyon, tek başına glutamat uygulanan grupla karşılaştırıldığında hücre canlılığı üzerine anlamlı bir değişikliğe neden olmadı ($P > 0,05$). **Sonuç:** Çalışmanın sonuçlarına göre zotepinin C6 glioma hücrelerinde, belirtilen dozlarda glutamat eksitotoksitesisine karşı koruyucu etkisi bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: C6 Hücre Hattı, Glutamat, Eksitotoksitesite, Zotepin

The Effect of Zotepine Against Glutamate-Induced Excitotoxicity in C6 Glioma Cell Line

Abstract

Aim: Zotepine is one of the new generation antipsychotic drugs used in the treatment of schizophrenia. It is thought to act by blocking dopamine receptors and regulating dopaminergic

transmission in the brain. It is also thought that zotepine may be associated with glutamatergic pathways. However, the effectiveness of zotepine against glutamate toxicity in studies is not yet clear. In the current study, it was aim to investigate the effectiveness of zotepine on glutamate-induced excitotoxicity in C6 glioma cells. Method: C6 glioma cell line was used in the current study. Cells were divided into four groups to evaluate the effect of zotepine on glial cell death after glutamate-induced excitotoxicity. The control group was without any treatment. Cells in the glutamate group were treated with 10 mM glutamate for 24 hours. Cells in the zotepine group were treated with various concentrations (100, 50, 25, and 12.5 nM/mL) of zotepine for 24 hours. Cells in the zotepine + glutamate group were pre-treated with various concentrations (100, 50, 25, and 12.5 nM/mL) of zotepine for 1 hour and then exposed to 10 mM glutamate for 24 hours, and then cell viability was determined using the XTT test. Statistical evaluation of the data was determined by one-way ANOVA and multiple comparisons using Tukey test. Significance was accepted as $P < 0.05$. Results: Incubation with glutamate for 24 hours significantly decreased the cell viability compared to the control group ($P < 0.05$). Moreover, 1 hour zotepine pretreatment at all concentrations followed by 24-hour incubation with glutamate did not change the cell viability compared to the glutamate group ($P < 0.05$). Conclusion: According to the results of current study, it has been shown that there is no protective effect of zotepine cells at the indicated doses against glutamate excitotoxicity in C6 glioma.

Keywords: C6 Cell Line, Glutamate, Excitotoxicity, Zotepine

Presentation ID / Sunum No= 73

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8639-2903

Covid-19 Sürecinde Sağlık Çalışanlarında İrrasyonel İnanışlar İle Anksiyete ve Depresyon Arasındaki İlişkilerin Değerlendirilmesi

Researcher Benazir Orhan¹, Inst. Dr. Pervin Tunç²

¹*Sağlık Bakanlığı*

²*İstinye Üniveristesi*

**Corresponding author: benazir orhan*

Özet

Bu araştırmanın temel amacı COVID-19 sürecinde sağlık hizmet alanında çalışan bireylerin irrasyonel inanışları ile anksiyete ve depresyon düzeyleri arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Bu amaç doğrultusunda İstanbul İlinde yaşayan toplam 212 sağlık çalışanı ile anket yapılarak araştırmanın verileri toplanmıştır. Araştırma nicel yöntem şeklinde tasarlanmış olup, katılım sağlayan sağlık çalışanlarına Kısaltılmış Genel Tutum ve İnanç Ölçeği, Beck Depresyon Ölçeği ile Beck Anksiyete Ölçeği uygulanmıştır. Araştırmada elde edilen verilere t-testi, ANOVA, korelasyon ve regresyon analizleri uygulanmıştır. Katılımcıların % 41'inin minimal düzeyde, %25'inin hafif düzeyde, % 20.8'inin orta düzeyde ve % 13'unun şiddetli düzeyde anksiyete belirtilerinin olduğu görülmektedir. Depresyon düzeyleri değerlendirildiğinde ise, % 44.3'unun hafif-orta düzeyde, % 17.5'inin orta-şiddetli düzeyde ve % 1.4'unun şiddetli düzeyde depresyon belirtileri gösterdiği belirlenmiştir. Elde edilen bulgulara göre irrasyonel inanışlar ile anksiyete ve depresyon düzeyleri arasındaki ilişki anlamlı bulunmuştur. Ayrıca irrasyonel inanışların bazı alt boyutlarıyla cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Regresyon analizinin ikinci bloğunda genel tutum ve inançlar alt boyutları modele eklenmiş, model varyansın yaklaşık %14'unu açıklamıştır. Bu aşamada eklenen değişkenlerden sadece Kısaltılmış Genel Tutum ve İnanç Ölçeği Rahatlık İhtiyacı Alt Boyutundan alınan ortalama puanların anksiyete düzeyleri üzerinde anlamlı bir yordama etkisinin olduğu ve bir önceki aşamada etkisi olduğu belirlenen cinsiyetin etkisinin de sürdüğü gözlenmiştir. Regresyon analizinin ikinci bloğunda genel tutum ve inançlar alt boyutları modele eklenmiş, model varyansın yaklaşık % 15'ini açıklamıştır. Bu aşamada eklenen değişkenlerden sadece Kısaltılmış Genel Tutum ve İnanç Ölçeği Rahatlık İhtiyacı Alt Boyutundan alınan ortalama puanların depresyon düzeyleri üzerinde anlamlı bir yordama etkisinin olduğu ve bir önceki aşamada etkisi olduğu belirlenen yaşın etkisinin de sürdüğü gözlenmiştir. Sonuçlar, sağlık çalışanlarının irrasyonel inançları, depresyon ve anksiyete düzeylerinin değerlendirilmesinin önemli olduğu ve muhtemel müdahalelerin hazırlanmasında yol gösterici olabileceğine işaret etmektedir. Anahtar kelimeler:

Anahtar Kelimeler: İrrasyonel İnançlar, Depresyon, Anksiyete, Bilişsel Kuram

The Examination of the Relationships Between Irrational Beliefs, Depression and Anxiety in Health Workers During the Covid-19 Period

Abstract

The main purpose of this study is to evaluate the relationship between irrational beliefs and anxiety and depression levels of individuals working in the field of health care during the COVID-19 process. For this purpose, the data of the research were collected by conducting a survey with a total of 212 health workers living in Istanbul. The research was designed as a quantitative method, and the Abbreviated General Attitude and Belief Scale, Beck Depression Scale and Beck Anxiety Scale were applied to the participating healthcare professionals. T-test, ANOVA, correlation and regression analyzes were applied to the data obtained in the study. It is seen that 41% of the participants have minimal anxiety, 25% mild, 20.8% moderate and 13% severe anxiety symptoms. When the depression levels were evaluated, it was determined that 44.3% showed mild-moderate, 17.5% moderate-severe and 1.4% severe depression symptoms. According to the findings, the relationship between irrational beliefs and anxiety and depression levels was found to be significant. In addition, it has been determined that there is a significant relationship between some sub-dimensions of irrational beliefs and the gender variable. In the second block of the regression analysis, general attitudes and beliefs sub-dimensions were added to the model, and the model explained approximately 14% of the variance. It was observed that only the average scores obtained from the Abbreviated General Attitude and Belief Scale Need for Comfort Sub-Dimension, among the variables added at this stage, had a significant predictive effect on anxiety levels, and the effect of gender, which was determined to have an effect in the previous stage, was also observed. In the second block of the regression analysis, general attitudes and beliefs sub-dimensions were added to the model, and the model explained approximately 15% of the variance. It was observed that only the average scores obtained from the Abbreviated General Attitude and Belief Scale Need for Comfort Sub-Dimension, among the variables added at this stage, had a significant predictive effect on depression levels, and the effect of age, which was determined to have an effect at the previous stage, continued. The results of the research indicate that the evaluation of the irrational beliefs, depression and anxiety levels of healthcare professionals is important and can be a guide in the preparation of possible interventions.

Keywords: Irrational Beliefs, Depression, Anxiety, Cognitive Theory

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1837-6415

Hemodiyaliz Hastalarında Kan Grubu Sıklığı: Tek Merkez Deneyimi

Exp. Dr. Muhammed Emin Düz¹, Asst. Prof. Dr. Mustafa Çapraz¹

¹Amasya Üniversitesi Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Muhammed Emin DÜZ

Özet

Giriş Böbrek yetmezliği ve diyaliz gereksinimi, kan gruplarıyla doğrudan veya dolaylı olarak ilişkili olabilecek viral ve otoimmün kökenler dahil olmak üzere çeşitli etiyolojilere sahiptir. Araştırmacılar böbrek hastalığına ve ABO fenotiplerine baktılar. Bu makalelerin çok azı, böbrek yetmezliği hastalarında kan grubu O antijeninin sıklığını tartışmıştır. Hemodiyaliz hastalarında kan grubu tipi ve bunun genel mortaliteyi etkileyip etkilemediği hakkında daha fazla bilgi edinmek istedik. Yöntem Haziran 2020-Mart 2022 tarihleri arasında Amasya Üniversitesi Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde diyaliz tedavisi gören 35 erkek hasta (ortalama yaş 60,1 yıl) ve 24 kadın hasta (ortalama yaş 58,1 yıl) çalışmaya dahil edildi. Ayrıca hastanın rutin laboratuvar testleri, kan grupları ve diyaliz sürelerinin retrospektif taraması ve kaydı yapıldı. Son olarak kan grubuna göre istatistiksel karşılaştırmalar yapıldı. Sonuç Hastaların %39'unun kan grubu A Rh pozitif, %32,2'sinin kan grubu ise 0 Rh pozitif. Hastaların sadece %8,5'i Rh negatifti. AB Rh-pozitif kan grubu olan hastaların ortalama diyaliz süresi (63 ay) tüm gruptan (89 ay) önemli ölçüde daha kısaydı (p=0.037). Tartışma Literatürde hemodiyaliz hastalarında en sık görülen kan grubu 0 Rh pozitif veya B Rh pozitif olarak sunulsa da çalışma sonuçlarımızda en sık A Rh pozitif kan grubunu bulduk. Ayrıca literatürde ve çalışmamızda kan grubu negatif diyaliz hastalarına sporadik olarak rastlanmaktadır. Kan grupları ve diyaliz arasındaki ilişki şu anda bilinmemektedir. Çalışma sonuçlarımızın toplumsal kan gruplarının prevalansını mı yoksa hemodiyalizin etiyolojik nedenlerini mi temsil ettiğini anlamak için kapsamlı araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Hemodiyaliz, Kan Grupları, Diyaliz Süresi

Prevalence of Blood Types of Hemodialysis Patients: A Single Center Experience

Abstract

Introduction Renal failure and the requirement for dialysis have several etiologies, including viral and auto-immune origins that may be directly or indirectly related to blood types. Researchers looked at renal illness and ABO phenotypes. Few of these papers disputed the frequency of blood type O antigen in renal failure patients. We wanted to learn more about blood group type in hemodialysis patients and if it affects overall mortality. Methods Thirty-five male patients (average age 60.1 years)

and twenty-four female patients (average age 58.1 years) receiving dialysis therapy between June 2020 and March 2022 at Amasya University, Sabuncuoğlu Şerefeddin Training and Research Hospital were included. In addition, a retrospective scan and recording of the patient's routine laboratory tests, blood types, and dialysis durations were performed. Finally, statistical comparisons were made according to blood type. Results 39% of the patients had an A Rh positive blood type, whereas 32.2% had a 0 Rh positive blood type. Only 8.5% of the patients were Rh-negative. Patients with an AB Rh-positive blood type had a substantially shorter mean dialysis duration (63 months) than the entire group (89 months) ($p=0.037$). Conclusion Although the most common blood group in hemodialysis patients is presented as 0 Rh positive or B Rh positive in the literature, we found the most common A Rh positive blood type in our study results. In addition, dialysis patients with negative blood types are sporadic in the literature and our study. The relationship between blood types and dialysis is currently unknown. Comprehensive research is needed to understand whether our study results represent the prevalence of social blood types or the etiological causes of hemodialysis.

Keywords: Hemodialysis, Blood Types, Dialysis Duration

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9903-1514

Hepatoselüler Karsinom Hücrelerinde Histon Deasetilaz İnhibisyonunun Mitokondriyal DNA (mtDNA) Kopya Sayısı Üzerine Etkisi

Dr. Hilal Koyuncu¹, Asst. Prof. Dr. Zülfinaz Betül Çelik², Asst. Prof. Dr. Caner Günaydın³

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Samsun

²Samsun Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Samsun

³Samsun Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Farmakoloji Anabilim Dalı, Samsun

*Corresponding author: Hilal KOYUNCU

Özet

Hepatoselüler karsinom (HCC), dünyada kanser kaynaklı ölümlerin ikinci yaygın sebebidir. Geleneksel kanser tedavi yöntemlerinin yeterli olmaması ve kemorezistans nedeniyle etkin ve moleküler tabanlı yeni tedavi seçeneklerine ihtiyaç vardır. Son yıllarda epigenetik modülasyonun kemoterapide önemli bir seçenek olduğunun tespiti, yapılan histon modifikasyonlarının hedeflenmesini ön plana çıkarmıştır. Bu nedenle çalışmamızda, yaygın kullanılan bir kemoterapötik olan Cisplatin ile iki yeni histon deasetilaz inhibitörü olan CUDC-907 ve TMP-195'in HEPG2 insan HCC hücrelerinde, hücre hasarını göstergesi olarak mitokondriyal DNA (mtDNA) kopya sayısı üzerine etkisi araştırıldı. Hücre canlılığı ve Cisplatin (20 µM), CUDC-907 (10 nM) ve TMP-195'in (5 µM) uygulama dozları MTT (3-(4,5-dimethylthiazol-2-yl)-2,5-diphenyltetrazolium bromide) yöntemiyle belirlendi. HEPG2 hücrelerine 24 saat süreyle belirlenen dozlarda ilaçlar uygulandıktan sonra hücreler tripsin-EDTA solüsyonu ile kaldırıldı ve hücrelerden kit ile DNA izolasyonu gerçekleştirildi. Sonrasında, mtDNA'ya spesifik primerler kullanılarak SYBR Green yöntemiyle kantitatif real-time PCR'da mtDNA kopya sayısı belirlendi ve SPSS programı ile istatistiksel analizler yapıldı. CUDC-907 uygulanan grupta mtDNA kopya sayısında kontrole göre önemli azalma olduğu (0,21 kat, p=0,03), ancak TMP-195 uygulanan grupta mtDNA kopya sayısının kontrole göre arttığı gözlemlendi (1,5 kat, p=0,02). Ayrıca, CUDC-907 uygulanan grup ile kıyaslandığında TMP-195 uygulanan grupta mtDNA kopya sayısının daha fazla olduğu gözlemlendi (p=0,02). Sonuç olarak, Cisplatin HCC hücrelerinde mtDNA kopya sayısı açısından anlamlı bir değişikliğe neden olmazken, yalnızca Class I, II ve IV HDAC inhibitörü (pan-inhibitör) olan CUDC-907 ile histon deasetilaz inhibisyonunun mitokondriyal fonksiyonları bozarak ve mtDNA kopya sayısını azaltarak HCC hücrelerinde sitotoksikiteye neden olduğu gözlemlenmiştir, ancak Class IIa spesifik HDACi olan TMP-195 uygulanan grupta böyle bir etki gözlemlenmemiştir. Önceki çalışmalarda Class I HDAC olan HDAC1 ve HDAC2 seviyelerinin HCC tümör dokularında arttığı gösterilmiştir. Bizim çalışmamızın sonuçları da göz önüne alındığında, Class I spesifik HDAC inhibitörleri HCC'de daha etkin sitotoksik etkiye sahip olabilir ve histon asetilasyonu HCC için etkin bir tedavi hedefi olabilir.

Anahtar Kelimeler: Hepatoselüler Karsinom, Histon Asetilasyonu, Mitokondriyal DNA, Histon Deasetilaz İnhibitörü

Presentation ID / Sunum No= 183

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3151-7195

Histological Investigation of the Effect of the Quercetin On Methotrexate Induced Parotid Gland Injury in Rats

Ma. St. Mümin Gezgin¹, Ma. St. Aleyna Muhan¹, Asst. Prof. Dr. Esin Ak²

¹Marmara University, Institute of Health Sciences, Faculty of Dentistry, Department of Basic Medical Sciences, Istanbul, Turkey

²Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Basic Medical Sciences, Istanbul, Turkey

*Corresponding author: Mümin Gezgin

Abstract

Methotrexate (MTX), a folic acid antagonist, is widely used as a cytotoxic agent for the treatment of some cancers and autoimmune diseases. As adverse effect, MTX also damages the cells of salivary glands and malfunction of salivary glands changes the composition and/or decreases the amount of saliva that causes dry mouth (xerostomia) presented by oral mucositis. Quercetin (Q) is a flavonoid found in fruits and vegetables and is known to be a potent anti-oxidant besides its anti-inflammatory, anti-coagulation and anti-cancer activities. This study aims to investigate the potential effect of quercetin on methotrexate induced parotid gland injury. Eighteen adult male wistar albino rats were divided into three groups. Control group (n:6): rats received saline (0.1 cc/100gr, daily) intraperitoneally (i.p.) for 5 days, Methotrexate group (MTX, n:6): rats received MTX as one single dose (20mg/kg, i.p.) on the first day of the experiment and saline (0.1 cc/100gr, i.p., daily) for 5 days. MTX + Quercetin group (MTX+Q, n:6): rats received MTX as one single dose (20mg/kg, i.p.) on the first day of the experiment and Q (50mg /kg, i.p., daily) for 5 days. At the end of the experiment, all rats were sacrificed and parotid glands were taken out for histopathological investigation. After routine light microscopic tissue process, approximately 5 µm paraffin sections were stained with hematoxylin and eosin. In MTX group, degeneration of acinar and duct cells and vasocongestion were seen. A prominent improvement in the morphology of parotid gland was observed in MTX+Q group. Our histological study revealed that quercetin treatment might have a protective effect on methotrexate induced parotid gland injury. This study was supported by Marmara University Scientific Research Projects Commission (Project No: TYL-2022-10428).

Keywords: Methotrexate, Quercetin, Parotid Gland, Histology

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2456-4903

Klinik Örneklerden İzole Edilen Candida Türlerinin İdentifikasyonu ve Antifungal Duyarlılıklarının Araştırılması: Kültür, Biyokimyasal Yöntemler, E-Test ve Otomatize Sistemin Karşılaştırılması

Dr. Ali Cem Tekin¹

¹*Özel Bower Hospital, Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarı*

Özet

Çalışmamızda, çeşitli klinik örneklerden elde edilen Candida izolatları; jerm tüp (çimlenme borusu) oluşumu, Tween 80'li mısır unu agarda mikroskopik morfolojik görünüm (klamidyospor, blastospor, gerçek veya yalancı hif), kromojenik agar besiyeri yüzeyinde renkli koloni oluşumu, API 20C AUX identifikasyon kitinde biyokimyasal asimilasyon ve karbonhidrat fermentasyonu gibi konvansiyonel yöntemler yanısıra otomatize sistem (VITEC-2 YST) ile tanımlanıp tanımlanmadığı araştırıldı. Ayrıca amfoterisin B, flusitozin, flukonazol ve vorikonazole karşı antifungal duyarlılıkları da manuel olarak E-test yöntemi ve otomatize sistem olarak VITEC-2 AST ile analiz edildi. Çalışmamıza; 74 kan, 47 idrar, 22 vajen sürüntüsü, 4 orta kulak mayi ve 3 gaitadan elde edilen toplam 150 Candida izolatı dahil edildi. İzolatlardan 146'sı (88 C. albicans, 25 C. parapsilosis, 17 C. glabrata, 6 C. kefyr, 4 C. krusei, 4 C. lusitaniae, 2 C. tropicalis) hem konvansiyonel yöntemler hem de otomatize sistem tarafından aynı isimli türler olarak tanımlandı. Yalnızca 4 izolat farklı tür olarak adlandırıldı. Antifungal duyarlılık testlerinde antifungallere orta duyarlı izolatlar duyarlı olarak kabul edildi. E-test yönteminde flusitozin ve vorikonazole direnç tespit edilmedi. Doğal dirençli 4 C. krusei dahil toplam 18 izolat flukonazole dirençliydi. Amfoterisin-B'ye ise 5 izolatın dirençli olduğu belirlendi. Otomatize sistemde de flusitozin ve vorikonazole direnç tespit edilmedi. Doğal dirençli 4 C. krusei dışında flukonazole de direnç yoktu. Amfoterisin-B'ye ise 5 izolatın dirençli olduğu saptandı. Elde edilen sonuçlara göre; kullandığımız konvansiyonel ve otomatize identifikasyon sistemlerinin tamamı 150 izolatın 146'sını aynı tür olarak tanımladı. Yalnızca 4 (%2.7) izolat identifikasyon sistemlerine göre farklı isimler aldı. Bu oran (%2.7) gözardı edilecek olursa ortaya çıkan durum maliyet açısından en uygun olan identifikasyon yönteminin tercih edilebileceğini göstermektedir. Konvansiyonel yöntemlerle otomatize sistemler arasında bir fark görülmemektedir. Aksine maliyet açısından bakıldığında konvansiyonel yöntemler lehine bir durum söz konusudur. Antifungal duyarlılık çalışması sonuçlarına göre E-test yöntemi daha duyarlı ve güvenilir sonuçlar vermesine rağmen maliyeti çok yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Candida, İdentifikasyon, Antifungal Duyarlılık Testi, Klasik Yöntem, Otomatize Sistem

Identification of Candida Species Isolated From Clinical Specimens and Investigation of Their Antifungal Susceptibility: Comparison of Culture, Biochemical Methods, E-Test and Automated System

Abstract

In our study, *Candida* isolates obtained from various clinical samples were identified by conventional methods such as germ tube formation, microscopic morphological appearance (chlamyospore, blastospore, true or false hyphae) on Tween 80 corn meal agar, formation of colored colonies on the surface of chromogenic agar medium, biochemical assimilation and carbohydrate fermentation in API 20C AUX identification kit. In addition, they were also identified by automated system (VITEC-2 YST). In addition, their antifungal susceptibilities to amphotericin B, flucytosine, fluconazole and voriconazole were analyzed manually with the E-test method, and as an automated system with VITEC-2 AST. A total of 150 *Candida* isolates obtained from 74 blood, 47 urine, 22 vaginal swabs, 4 middle ear fluids, and 3 stools were included in our study. 146 of the isolates (88 *C. albicans*, 25 *C. parapsilosis*, 17 *C. glabrata*, 6 *C. kefyr*, 4 *C. krusei*, 4 *C. lusitaniae*, 2 *C. tropicalis*) were identified as species with the same name by both conventional methods and automated system. Only four isolates were identified as species with different names. In antifungal susceptibility tests, isolates that are moderately susceptible to antifungals were considered susceptible. No resistance to flucytosine and voriconazole was detected in the E-test method. A total of 18 isolates, including 4 *C. krusei* with natural resistant, were resistant to fluconazole. It was also determined that 5 isolates were resistant to amphotericin-B. No resistance to flucytosine and voriconazole was detected in the automated system either. There was no resistance to fluconazole, except for 4 *C. krusei* with natural resistant. It was also determined that 5 isolates were resistant to amphotericin-B. According to the results obtained; all of the conventional methods and automated identification systems we used named 146 out of 150 isolates as the same species. Only 4 (2.7%) isolates were named differently according to their identification system. If this rate (2.7%) is ignored, the resulting situation shows that the most appropriate identification method can be preferred in terms of cost. There is not a big difference between conventional methods and automated systems. On the contrary, in terms of cost, there is a situation in favor of the conventional methods. According to the results of the antifungal susceptibility study, although the E-test method gives more convenient and reliable results, the cost is very high.

Keywords: *Candida*, Identification, Antifungal Susceptibility Test, Conventional Method, Automated System

Presentation ID / Sunum No= 41

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4342-6741

Nazal Taşıyıcılık Nedeniyle Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde Gelişen Staphylococcus Aureus Bakteriyemisi

Dr. Rezan Harman Günerkan ¹

¹Mersin Toros Devlet Hastanesi

Özet

Hastane kaynaklı stafilocok infeksiyonlarının gelişiminde önemli risk faktörlerinden biriside sağlık personelinin burnunda kolonize olan Staphylococcus aureus (S.aureus) bakterisidir. Prematür doğum nedeniyle yenidoğan yoğun bakımda yaklaşık 20 gündür takip edilen iki bebeğin tekrarlayan kan kültürlerinde MRSA üremesi tespit edildi. Antibiyogram sonucuna göre uygun tedaviye rağmen MRSA üremeleri devam eden bebeklerde yapılan değerlendirmelerde kaynak bulunamaması üzerine çevre ve sağlık personeline yönelik incelemeler yapıldı. Bebeklere verilen TPN solüsyonlarından kültür alındı. Alınan kültürde S.aureus üremesi saptandı. Bu nedenle TPN hazırlanan bölümde kaynak olabilecek yerlerden ve personelden burun kültürü alındı. Sadece personelin burun kültüründe S. aureus üremesi üzerine kaynağın personel olduğu düşünülerek, personele beş gün süreyle mupirosin pomad 3x1 tedavisi verildi ve bu süre içerisinde personelin çalıştığı yer değiştirildi. Tedavi sonu alınan TPN'lerde ve hastaların kontrol kan kültürlerinde üreme olmadı. Hastalar şifa ile taburcu edildi. Bu olgular bize herhangi bir S.aureus salgını durumunda hastane personelinin de kaynak olabileceği düşünülerek gerekli taramaların yapılması gerekliliğini göstermiştir..

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım, Nazal Taşıyıcılık, Bakteriyemi

Because of Nasal Carriage of Staphylococcus Aureus Bacteremia in Neonatal Intensive Care Unit

Abstract

One of the significant risk factor in the development of nosocomial Staphylococcal infections is bacteria Staphylococcus aureus (S. aureus) colonized in the nose of health personnel. The methicillin resistant S. aureus (MRSA) was detected in the repeated blood cultures of two babies who had been followed for about 20 days in neonatal intensive care due to premature birth. Because of the failure to find the source in the assesment of the infants of whom MRSA reproduction continue, despite the appropriate treatment according to the results of antibiograms, examinations were performed fort he environment and the healthy personnel. Cultures were taken from the total parenteral nutrition (TPN) solution given to the babies. S. aureus growth was detected in the received culture. Therefore cultures were obtained from the places where there will be source in the division where TPN was prepared and

10. Uluslararası Hipokrat Tıp ve Sağlık Bilimleri Kongresi

nsal cultures were taken from the personnel. Because of growth of *S. aureus* only in the nasal cultures of the personnel, considering that the source was the personnel, the personnel were given the treatment of mupirocin pomad for five days, and during this period the work of the staff were replaced. There was not any growth in the TPN received at the and of the treatment an in the blood cultures of the patients. These facts showed us the necessity of making the necessary screening by considering the health personnel can also be the source in case of any *S. aureus* growth

Keywords: : Intensive Care, Nasal Cariage, Bacteremia

Presentation ID / Sunum No= 102

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6416-9230

Paklitaksel ve Melatonin'in Ovcar-3 Over Kanser Hücrelerine Kombine Etkisi; İn Vitro Çalışma

Asst. Prof. Dr. Nazmiye Bitgen¹

¹Erciyes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı
²Erciyes Üniversitesi, Betül-Ziya Eren Genom ve Kök Hücre Merkezi
*Corresponding author: Nazmiye Bitgen

Özet

Epitel hücreleri ya da embriyonik döneme ait hücrelerde meydana gelen kontrolsüz bölünme ve çoğalma sonucunda yumurtalık kanseri oluşabilir. Kötü huylu yumurtalık kanserlerinin yaklaşık %85-90'ı epitelyal yumurtalık kanseridir. Kanserle mücadelede normal hücrelere zarar vermeden kanser hücrelerinin öldürülmesi hedeflenmektedir. Paklitaksel (PTX) over kanseri tedavisinde sıklıkla kullanılan bir kemoterapötik ajandır ancak, kazanılmış direnç ve hasta yanıtındaki değişkenlik kullanımını kısıtlamaktadır. Melatonin (MTN)'in sirkadiyen ritmi düzenlemenin yanı sıra, antikanser aktivitelere sahip olduğu bilinmektedir. Bu çalışmada; OVCAR-3 insan over kanser hücreleri üzerine PTX ve MTN'nin kombine sitotoksik etkisinin in vitro olarak belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada, PTX ve MTN' in OVCAR-3 insan over kanser hücrelerinde sitotoksik aktiviteleri hem tek hem de kombine kullanımı, doza (100 nM-10 mM) ve zamana (24, 48 ve 72 saat) bağlı olarak değerlendirildi. Hücre canlılığı üzerine etkisini belirlemek için MTT [3-(4,5- dimetiltiyazol-2il)-2,5-difeniltetrazolyum bromür] analizi dört tekrarlı olacak şekilde uygulandı ve elde edilen veriler istatistiksel olarak değerlendirildi. MTT analizi verilerine göre, PTX ve MTN'in over kanseri hücrelerinde doza ve zamana bağlı olarak hücre proliferasyonunu azaltırken, birlikte uygulandığında MTN'in PTX'in sitotoksik etkisini anlamlı derecede artırdığı gözlemlendi. Çalışmada, PTX ve MTN'in OVCAR-3 insan over kanseri hücreleri üzerinde sitotoksik etki gösterirken, MTN'nin PTX ile kombine uygulandığında bu etkiyi anlamlı derecede artırdığı ve klinikte kullanımının faydalı olabileceği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Ovcar-3, Paklitaksel, Melatonin, Mtt

Presentation ID / Sunum No= 51

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7192-2702

Posterior Cranial Fossa Yapılarında Pons ve Cerebellum'da Yaşlanma İle Oluşan Değişikliklerin Kadın ve Erkeklerde Manyetik Rezonans Görüntüleme İle Analizi

Uzman Dr. Zehra Aslıhan Çetin¹, Prof. Dr. Yasin Arifoğlu²

¹Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi A.D

*Corresponding author: Zehra Aslıhan Çetin

Özet

Giriş ve amaç: Bu çalışmada yaşayan bireylerin Magnetik rezonans görüntülerindeki midsagittal kesitlerde, fossa cranii posterior'da bulunan pons ve cerebellum'daki morfolojik değişikliklerin yaş ve cinsiyet ile ilişkisini incelemek, patolojik değişiklikler ile nörolojik hastalıklarda meydana gelebilecek morfometrik değişikliklerle karşılaştırması amaçlanmıştır. Yöntem: Bu çalışma nöropatolojik bulgu, nöroendokrin bozukluk, kranial kitle, multiple sclerosis, beyin cerrahisi hikayesi, radyoterapi ve kemoterapi uygulanması bulunmayan, 72 kadın ve 78'i erkek olmak üzere, yaşları 25-85 arasında değişen toplam 150 kişinin midsagittal kranial MR görüntüleri üzerinde yapıldı. Görüntüler bilgisayar ortamına aktararak referans noktaları belirlendi. Fossa cranii posterior (FCPA), Pars basilaris pontis (BPA), Tegmentum pontis (TPA), Vermis cerebelli (VCA) alanı çizilerek ölçümleri bulundu. Elde edilen değerler, FCPA ile orantılandı. Sonuçlar kadın ve erkeklerde, istatistiksel olarak yaş ve cinsiyete göre değerlendirildi. Bulgular: Yapılan ölçümlerde, FCPA ortalama olarak erkeklerde 3564.41 mm², kadınlarda 3367.39 mm² olarak bulundu. İstatistiksel olarak erkek ve kadınlar arasında anlamlılık gösteriyordu. BPA, erkeklerde ortalama 393.14 mm², kadınlarda ise 388.83 mm², TPA erkeklerde 199.68 mm², kadınlarda ise 193.90 mm², VCA erkeklerde 1046.24 mm², kadınlarda ise 1013.35 mm² olarak ölçüldü. Bu ölçümler, cinsiyete göre anlamlılık göstermezken, FCPA'na orantılığında VCA/FCPA oranı hariç cinsiyet farklılıkları gözlemlendi. Yaş gruplarına göre ayrılarak yapılan değerlendirmelerde 25-34 yaş grubunda, erkeklerdeki BPA değerleri kadınlara göre daha büyüktü. Ayrıca 45-54 yaş grubunda BPA/FCPA, TPA/FCPA oranında anlamlı bir farklılık vardı. Kadın ve erkeklerde yaşlanma ile BPA, TPA, VCA, FCPA ölçüm değerlerine ve bu değerlerin FCPA ölçüm değerine oranlarına bakıldığında, kadınlarda yaşlanma ile BPA, TPA, FCPA'nda bir değişiklik olmamasına karşın, VCA'nda yaşlanma ile küçülme belirlenmiştir. Ayrıca VCA/FCPA oranında kadınlarda yaşlanma negatif bir anlamlılık tespit edilmiştir. Sonuç: Bu çalışma normal yaşlanmanın beyinde diffüz ve fokal değişiklikler yaparken bu değişikliklere neden olabilecek cinsiyet, genetik, ırk, çevre gibi faktörlerin de etkilerinin doğru yorumlanmasına katkı sağlayacaktır. Yaşlanma ile cinsiyetler arasında farklılıkların bazı yaşlarda daha belirgin olduğu görülmüştür. Genetik, ırk ve çevresel faktörlerin neden olabileceği değişiklikler araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlanma, Cinsiyet, Anatomi, Fossa Cranii Posterior, Vermis Cerebelli, Pons, Morfometri, Midsagittal Mrg

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8213-6387

Sık Kullanılan Kadavra Tespit Solüsyonlarının Karşılaştırılması

Exp. Dr. Duygu Vuralı¹

¹*Çukurova Üniversitesi*

Özet

Amaç: Kadavra, " ceset, ölünün bedeni " anlamına gelir. Tıp eğitiminin konusu olan kadavralar, "mevcut yasa ve yönetmeliklere uygun olarak ulaşılan ve sağlık alanında eğitim ve araştırmaya katkı sağlayan cansız bedenlerdir". Anatomi eğitiminin verilmesinde atlaslar, kitaplar, anatomik maketler ve bilgisayar programları gibi birçok alternatif bulunsa da kadavralar öğrencilere, anatomistlere ve cerrahlara insan vücudunun detaylarını öğrenmeleri ve anlamaları için en iyi fırsatı sunmaktadır. Kadavranın eğitim materyali olarak kullanılabilmesi için bazı işlemlerden geçmesi gerekmektedir. Kadavranın bozulma ve çürümesinin engellenmesi için kimyasal maddelerle muamele edilmesine "kadavra fiksasyonu ya da tahnit" denir. İnsanlık tarihine bakıldığı zaman tahnitinin en önemli nedeni dini inançlardı. Birçok eski kültürde, korunmuş vücut sonsuz yaşamla ilişkilendirilmiş ve ölü bedenler çeşitli otlar, bitkisel yağlar, reçineler, katran, bal, alkol konsantresi gibi maddelerle fikse edilmiştir. Önceleri sadece dini nedenlerle yapılan tahnit ilerleyen dönemlerde bilimsel amaçlı olarak yapılmaya başlanmıştır. Formaldehidin keşfi modern kadavra koruma teknikleri için bir başlangıç olmuştur. Formaldehitli solüsyonlar günümüzde hala çok yoğun kullanılmakla beraber kadavranın kullanım amacına göre farklı solüsyon formülleri geliştirilmiştir. Çalışmamızın amacı literatür eşliğinde sık kullanılan kadavra tespit solüsyonlarının karşılaştırılmasıdır. Yöntem: Literatür taraması yapılarak sık kullanılan kadavra tespit solüsyonları olumlu ve olumsuz yönleriyle karşılaştırılmıştır. Sonuç: Kadavrayı korumak için kullanılacak fiksasyon yönteminin belirlenmesinde kadavranın hangi amaçla kullanılacağı kadar, kullanılacak tespit solüsyonunun çevre ve kullanıcılar için toksik olmaması da oldukça önemlidir

Anahtar Kelimeler: Fiksasyon, Kadavra, Anatomi

Comparison of Commonly Used Cadaver Fixation Solutions

Abstract

Objective: Cadaver means "corpse, body of the dead". Cadavers, which are the subject of medical education, are "dead bodies that are reached in accordance with existing laws and regulations and contribute to education and research in the field of health". Although there are many alternatives such as atlases, books, anatomical models and computer programs in the provision of anatomy education, cadavers offer students, anatomists and surgeons the best opportunity to learn and understand the details of the human body. In order for the cadaver to be used as educational material, it must undergo

some procedures. The application of chemical substances to prevent the deterioration and decay of the cadaver is called "cadaver fixation or embalming". The most important reason for the embalming practice in the history of mankind was religious beliefs. In many ancient cultures, the preserved body was associated with eternal life, and dead bodies were fixed with substances such as various herbs, vegetable oils, resins, tar, honey, alcohol concentrate. Embalming, which was previously done only for religious reasons, began to be carried out for scientific purposes in later periods. The discovery of formaldehyde was the beginning for modern cadaver preservation techniques. Although formaldehyde solutions are still used very intensively today, different solution and formulas have been developed according to the intended use of the cadaver. The aim of our study is to compare cadaveric fixation solutions that are frequently used in the literature. Method: A literature review was conducted and frequently used cadaveric fixation solutions were compared on their positive and negative aspects. Conclusion: In determining the fixation method to be used to preserve the cadaver, it is very important that the fixation solution to be used is not toxic to the environment and users, as well as the purpose for which the cadaver will be used.

Keywords: Fixation, Cadaver, Anatomy

Presentation ID / Sunum No= 56

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3538-6551

Uzun Süreli Darbeli Elektromanyetik Alan Maruziyetinin Nöronal Apoptoz Mekanizmaları Üzerine Olası Etkileri

Ma. St. Ebru Çetin¹, Assoc. Prof. Dr. Serdar Karakurt², Asst. Prof. Dr. Çiğdem Gökçek Saraç¹

¹AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ

²SELÇUK ÜNİVERSİTESİ

*Corresponding author: Çiğdem Gökçek Saraç

Özet

Darbeli elektromanyetik alan (PEMF) olarak bilinen düşük frekanslı elektromanyetik alanlar, ameliyat sonrası ağrı, ödem, kronik yaralar, kanser ve Parkinson hastalığı gibi nörodejeneratif hastalıkları tedavi etmek için kullanılmaktadır. Apoptoz, RNA sentezini, protein sentezini ve enerjiyi içeren ve tipik olarak proapoptotik ve antiapoptotik proteinler arasındaki denge tarafından kontrol edilen kontrollü bir hücre ölümü şeklidir. Kaspaz-8 geni (CASP8), ekstrinsik apoptotik yolağı tetikleyen başlıca enzimlerden biri olup sitokinlerin üretiminde ve apoptozda yer almaktadır. PEMF maruziyetinin beyin tümörü hücre hatlarında apoptoz mekanizması üzerindeki etkisini inceleyen çalışmalar literatürde nadirdir. Bu nedenle çalışmanın amacı, uzun süreli PEMF (75 Hz, 1 mT) maruziyetinin insan nöroblastoma hücre hattında apoptotik mekanizma üzerindeki etkilerini incelemektir. Hücreler 3 gruba ayrılmıştır: Grup 1: kontrol hücre dizisi, HEK293t; Grup 2: sham-kontrol grubu; Grup 3: 48 saat PEMF'ye maruz bırakılan hücre grubu. Hücre canlılığı, Alamar Blue tekniği kullanılarak ölçülmüştür. Apoptoz tayini, Akış Sitometri yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. CASP8'in mRNA seviyeleri, Real-Time PCR tekniği ile belirlenmiştir. İstatistiksel analizler SPSS V.23 programı ile yapılmıştır. Genel sonuçlar, CASP8'in mRNA düzeyinin, Grup 1 ve Grup 2 ile karşılaştırıldığında Grup 3'te önemli ölçüde arttığını göstermiştir. Veriler, insan nöroblastoma hücre hattının uzun süreli PEMF'ye maruziyetinin apoptozu tetiklemede olası bir rolü olabileceğini öne sürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Darbeli Elektromanyetik Alan; Apoptoz, Casp8

Possible Effects of Long-Term Pulsed Electromagnetic Fields Exposure On Neuronal Apoptosis Mechanisms

Abstract

Low-frequency electromagnetic fields known as pulsed electromagnetic fields (PEMF) have been utilized to treat conditions like postoperative pain, edema, chronic wounds, cancer, and neurological diseases like Parkinson's disease. Apoptosis is a form of controlled cell death that involves RNA

synthesis, protein synthesis, and energy and is typically controlled by the balance between proapoptotic and antiapoptotic proteins. An essential enzyme that triggers the top of the extrinsic apoptotic cascade is encoded by the caspase-8 gene (CASP8) which is also involved in the production of cytokines and apoptosis. Studies examining the impact of PEMF exposure on the mechanism of apoptosis in brain tumor cell lines are scarcely documented in the literature. Hence, the study's goal was to examine the long-term exposure effects of PEMF (75 Hz, 1 mT) on apoptotic mechanism in human neuroblastoma cell line. Cells were divided into 3 groups: Group 1: control cell line, HEK293t; Group 2: sham-control groups; Group 3: cells that were exposed to 48h PEMF. Cell viability was measured using Alamar Blue technique. Apoptosis determination was carried out using Flow Cytometry. mRNA levels of CASP8 was determined by Real-Time PCR. Statistical analyses were performed SPSS V.23. Overall results indicated that mRNA levels of CASP8 were significantly increased in Group 3 as compared to Group 1 and Group 2. The data suggest that long-term PEMF exposure of the human neuroblastoma cell line may have possible role in inducing apoptosis.

Keywords: Pulsed Electromagnetic Fields; Apoptosis; Casp8

Presentation ID / Sunum No= 95

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5320-5136

Yağ Dokusu Kaynaklı Mezenkimal Kök Hücre Eksozomları ve Alfa Lipoik Asitin İn-Vitro Koşullarda Meme Kanseri Kök Hücreleri Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Ph.d. Cand. Gizem Uslu¹, Asst. Prof. Dr. Zehra Seda Halbutoğulları²

¹Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Biyokimya ve Moleküler Biyoloji Anabilim Dalı

²Kocaeli Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı

³Kocaeli Üniversitesi Kök Hücre ve Gen Tedavileri Araştırma ve Uygulama Merkezi

*Corresponding author: Gizem Uslu

Özet

Amaç: Meme kanseri, kadınlarda en sık görülen kanser türüdür ve kansere bağlı ölümlerin başında gelmektedir. Kanser kök hücrelerinin; tümör gelişimi, tedaviye direnç ve tedavi sonrası tümörün tekrarlanmasından sorumlu olan öncü hücreler olduğu anlaşılmasıyla birlikte, güncel araştırmalar kanser kök hücresi hedefli hücresel tedavilere yönelmiştir. Doğal olarak oluşan bir disülfid molekülü olan alfa lipoik asit (ALA); çeşitli kanser hücre dizilerinde hücre proliferasyonu ve apoptoz üzerinde yararlı etkiler sağladığı bildirilen güçlü bir antioksidandır. Mezenkimal Kök Hücreler (MKH) pek çok dokuda bulunan, multipotent özellikte olan bir erişkin kök hücre grubudur. MKH'lerin kanser gelişimi ve progresyonunu inhibe ettiğini yada desteklediğini öne süren çelişkili çalışmalar mevcuttur. MKH'lerin parakrin etkilerini eksozomlar aracılı olarak yapıldığı bilinmektedir. Bu çalışmada ALA ile stimüle edilmiş MKH eksozomlarının nano boyutlu biyo-taşıyıcılar olarak, meme kanseri kök hücreleri(MKKH)'ndeki proliferasyon, apoptoz ve migrasyon süreçlerindeki etkileri araştırılmıştır. Yöntem: İnsan MKKH ve İnsan meme yağ dokusu kaynaklı mezenkimal kök hücre (iYD-MKH) izolasyonu/karakterizasyonu yapıldı. iYD-MKH'ler iki pasaj boyunca ALA ile kültüre edilerek uyarıldı. Ultrasantrifüj yöntemiyle izole edilen iYD-MKH ve iYD-MKH-ALA eksozomlarının protein tayini yapıldı. MKKH'lerinin; ALA eklentisi, ALA ile uyarılmış MKH eksozomları ile direkt kültürü ve ek olarak MKH'ler ile indirekt ortak kültürü gerçekleştirildi. Gruplar arasındaki proliferasyon, apoptoz ve migrasyon farklılıkları; kantitatif gerçek zamanlı PCR (Q-PCR), ELİSA, migrasyon deneyi, anneksin V/PI, WST-1 ve immün floresan boyamalar ile gösterilmiştir. Bulgular/Sonuç: ALA ile stimüle edilmiş MKH eksozomlarının, MKKH'lerin apoptoz ve proliferasyon süreçlerine istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi bulunmamış ancak migrasyonu arttırdığı gözlenmiştir. Gruplar arasında sadece, toksik doz olarak seçilen 3mM ALA grubunda MKKH'lerin apoptoz düzeyi anlamlı olarak artış göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Kanser Kök Hücre, Mezenkimal Kök Hücre, Alfa Lipoik Asit, Eksozom

Analysing In-Vitro Effects of Adipose-Derived Mesenchymal Stem Cells Exosomes and Alpha Lipoic Acid On Breast Cancer Stem Cells

Abstract

Objective: Breast cancer is the most common type of cancer and is one of the leading cancer-related deaths in women. With the recognition that they are the leading tumor cells responsible for tumor development, resistance to treatment, and post-treatment tumor recurrence, recent studies has focused on cancer stem cell-targeted cellular therapies. Alpha lipoic acid (ALA), a naturally occurring disulfide molecule; is a potent antioxidant that has been shown to provide beneficial effects on cell proliferation and apoptosis in a variety of cancer cell lines. Mesenchymal Stem Cells (MSCs) are multipotent adult stem cells and exist on many tissues. There are conflicting studies suggesting that MSCs inhibit or promote cancer development and progression. It is known that the paracrine effects of MSCs are mediated by exosomes. In this study, the effects of ALA-stimulated MSC exosomes as nano-sized biocarriers on proliferation, apoptosis and migration processes in breast cancer stem cells (BCSCs) were investigated. **Method:** Isolation and characterization of BCSCs and human adipose derived mesenchymal stem cell (hAT-MSC) was performed. hAT-MSCs were stimulated by culturing with ALA for two passages. hAT-MSC and hAT-MSC-ALA exosomes isolated by ultracentrifugation method and protein quantification performed. BCSCs's; direct culture with ALA supplement, ALA-stimulated MSC exosomes and additionally indirect co-culture with MSCs were performed. Differences in proliferation, apoptosis and migration between groups; demonstrated by quantitative real-time PCR (Q-PCR), ELISA, migration assay, annexin V/PI, WST-1, and immunofluorescent staining. **Results/Conclusion:** ALA-stimulated MSC exosomes did not have a statistically significant effect on the apoptosis and proliferation processes of BCSCs, but it was observed to increase migration. Among the groups, only the 3mM ALA group selected as the toxic dose showed a significant increase in the apoptosis level of BCSCs.

Keywords: Breast Cancer, Cancer Stem Cell, Mesenchymal Stem Cell, Alpha Lipoic Acid, Exosome

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0002-2878-0841>

Yaşlanmanın Sol Ventrikülde Oksidatif Stres ve İnflamasyon Belirteçleri Üzerine Etkisi: Apelin-13'ün Koruyucu Rolü

Asst. Prof. Dr. Arzu Keskin Aktan¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Ana Bilim Dalı, Afyonkarahisar/Türkiye

Özet

Giriş ve Amaç: Apelin-13 antioksidan ve anti-inflamatuar özelliği ile kalp, böbrek, akciğer ve beyin gibi pek çok organda koruyucu etkisi ile bilinen bir adipositokindir. Çalışmada genç ve yaşlı sıçanlarda Apelin-13 uygulamasının sol ventrikül dokusunda oksidatif stres ve inflamasyon belirteçleri ile Sirt1 ve NF-kB mRNA ekspresyonları üzerine etkisini göstermek amaçlandı. Yöntem: Genç (3 aylık, n=12) ve yaşlı (24 aylık, n=12) Wistar albino cinsi erkek sıçanlar kullanılarak dört grup oluşturuldu: Genç-Kontrol, Genç-Apelin, Yaşlı-Kontrol ve Yaşlı-Apelin. Apelin-13 uygulaması 15 µg/kg dozda on gün boyunca intraperitoneal yoldan yapıldı. Kontrol gruplarına ise sadece salin verildi. Sol ventrikül dokusunda ELISA yöntemiyle total oksidan seviye (TOS), total antioksidan seviye (TAS), TNFα ve IL-1β ölçümleri yapıldı. TOS'un TAS'a oranlanması ile oksidatif stres indeksi (OSI) hesaplandı. Ayrıca qRT-PCR yöntemiyle Sirt1 ve NF-kB mRNA ekspresyonları belirlendi. İstatistiksel yöntemde tek yönlü ANOVA ve Pearson korelasyon testi yapıldı. P<0,05 düzeyi istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Gençlere kıyasla yaşlı sıçanların sol ventrikül dokusunda TOS, OSI, TNFα ve IL-1β düzeyleri yüksek, Sirt1 mRNA ekspresyonu ise düşüktü. Apelin uygulaması ise yaşa bağlı bu değişimleri baskılamada etkili bulundu. TAS düzeyi ve NF-kB mRNA ekspresyonunda yaşa bağlı anlamlı düzeyde değişiklik izlenmedi, ancak hem genç hem de yaşlı sıçanlarda apelin uygulaması TAS'ı artırırken, NF-kB'yi azalttı. OSI, Sirt1 ile negatif, NF-kB ile pozitif korelasyon gösterdi. NF-kB'nin de TNFα ve IL-1β ile pozitif yönde korele olduğu bulundu. Sonuç: Bulgularımız eksojen Apelin-13 uygulamasının sol ventrikülde yaşlanmaya bağlı artan oksidatif stresi ve inflamasyonu baskılayabileceğini, ayrıca Apelin 13'ün yaşlanmadaki koruyucu etkisine Sirt1 ve NF-kB ekspresyonlarındaki değişimlerin aracılık etmiş olabileceğini gösterdi. Bu çalışma Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Komisyonu tarafından 21.KARİYER.003 hibe numarası ile desteklendi.

Anahtar Kelimeler: Apelin-13, Sirt1, Sol Ventrikül, Nf-kB, Yaşlanma

The Effect of Aging On Markers of Oxidative Stress and Inflammation in the Left Ventricle: the Protective Role of Apelin-13

Abstract

Introduction and Aim: Apelin-13 is an adipocytokine known for its antioxidant and anti-inflammatory properties and its protective effect on many organs, such as the heart, kidney, lungs, and brain. This study aimed to show the effects of Apelin-13 administration on oxidative stress and inflammation markers and Sirt1 and NF-kB mRNA expressions in left ventricular tissue in young and old rats. **Method:** Young (3 months, n=12) and old (24 months, n=12) Wistar albino male rats were used to forming four groups: Young-Control, Young-Apelin, Old-Control, and Old-Apelin. Apelin-13 was administered intraperitoneally for ten days at a 15 µg/kg dose. The control groups were given only saline. Total oxidant status (TOS), total antioxidant status (TAS), TNFα, and IL-1β measurements were made in left ventricular tissue by the ELISA method. The oxidative stress index (OSI) was calculated by the ratio of TOS to TAS. In addition, Sirt1 and NF-kB mRNA expressions were determined by the qRT-PCR method. In the statistical method, one-way ANOVA and Pearson correlation tests were performed. P<0.05 level was considered statistically significant. **Results:** Compared to the young, aged rats had higher levels of TOS, OSI, TNFα, and IL-1β in left ventricular tissue, while Sirt1 mRNA expression was lower. Apelin treatment was found to be effective in suppressing these age-related changes. No significant age-related changes were observed in TAS level and NF-kB mRNA expression, but apelin administration increased TAS and decreased NF-kB in both young and old rats. OSI correlated negatively with Sirt1 and positively with NF-kB. NF-kB was also found to be positively correlated with TNFα and IL-1β. **Conclusion:** Our findings showed that exogenous Apelin-13 administration can suppress the increased oxidative stress and inflammation in the left ventricle due to aging and that the protective effect of Apelin-13 in aging may be mediated by the changes in Sirt1 and NF-kB expressions. “This study was supported by Afyonkarahisar Health Sciences University Scientific Research Projects Commission under grant number 21.KARİYER.003”

Keywords: Apelin-13, Sirt1, Left ventricle, NF-kB, Aging

Presentation ID / Sunum No= 38

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8902-5471

Fazla Madde Kayıplı Üst Molar Dişin İndirekt Yöntem İle Tedavisi: Olgu Sunumu

Ra. Merve Nezir¹, Ra. Ayşenur Çelik¹, Assoc. Prof. Dr. Suat Özcan¹, Prof. Dr. Oya Bala¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu olgu sunumunda, fazla madde kaybı bulunan üst birinci molar dişe, indirekt yöntem ile yapılan cam seramik restorasyonun klinik başarısını değerlendirmek amaçlanmıştır. **Olgu:** 18 yaşında kadın hasta sağ üst birinci molar dişinde kırık şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Klinik muayene sonucunda hastanın 16 numaralı dişindeki amalgam restorasyonda kırık olduğu tespit edilmiştir. Dişte direkt teknikle ideal mesial-distal ve okluzal kontakt noktalarının sağlanamayacağı öngörülmüş, hasta ile tedavi seçenekleri konuşulduktan sonra 16 numaralı dişin indirekt teknikle restorasyonunun yapılmasına karar verilmiştir. Eski dolgu materyali uzaklaştırıldıktan sonra diş rezin kompozit ile restore edilmiştir. Preparasyonun tamamlanmasının ardından diş dijital olarak CEREC Omnicam (Dentsply-Sirona, Bensheim, Almanya) ile tarandıktan sonra; biogeneric individual tasarım süreci kullanılarak seçilen cam seramik bloktan restorasyon kazanmıştır. Restorasyonun uyumu klinik olarak kontrol edildikten sonra, self adeziv rezin siman (RelyX, 3M ESPE, Germany) kullanılarak simante edilmiştir. **Sonuç:** Restorasyon tamamlandıktan sonra; 16 numaralı dişin fonksiyon ve estetik açıdan yeterli olduğu görülmüştür. CAD/CAM Sistemler ile üretilen restorasyonlar daha iyi marjinal ve iç yüzey uyumu gösterdiği için geleneksel ölçü tekniği ile yapılan restorasyonlara göre daha iyi bir alternatif oluşturmuştur.

Anahtar Kelimeler: Cad/cam, Cam Seramik, Overlay, Rezin Siman.

The Indirect Treatment Approach for the Tooth That Has Excessive Loss of Structure: Case Report

Abstract

Aim: In this case report, it was aimed to evaluate the clinical success of this treatment option by performing an indirect glass ceramic restoration on the maxiller first molar tooth with excessive substance loss. **Case:** An 18 years old female patient applied to our clinic with the complaint of fracture of the right maxiller first molar. As a result of clinical examination, it was determined that there was a fracture in the amalgam restoration in tooth 16 of the patient. After the preparation was completed, the tooth was digitally scanned with CEREC Omnicam (Dentsply-Sirona, Bensheim, Germany), and the restoration was scraped from the selected glass ceramic block using the biogeneric

individual design process. After checking the compatibility of the restoration, it was cemented using self-adhesive resin cement (RelyX, 3M ESPE, Germany). Conclusion: After the restoration was completed; It has been seen that tooth number 16 is sufficient in terms of function and aesthetics. Since the restorations produced with CAD/CAM Systems show better marginal and inner surface compatibility, they are a better alternative to restorations made with conventional impression technique.

Keywords: Cad/cam, Glass Ceramic, Overlay, Resin Cement.

Presentation ID / Sunum No= 14

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3162-6236

Ağız Hastalıkları İçerikli Youtube Videolarının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Ramazan Berkay Peker¹

¹*Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı*

Özet

Ağız hastalıkları küresel olarak yaygın görülen hastalık grubu içerisinde yer almaktadır. Ağız hastalıklarından etkilenen bireylerde hastalığa ek olarak ciddi sistemik sağlık problemleri de izlenebilmektedir. Bu durum hastaların hayat kalitesinin düşmesine sebep olmaktadır. Ağız hastalıklarının çoğunda erken teşhis, hastalığın prognozunda önemli bir yere sahiptir. Geçmiş yıllarda birçok hasta geleneksel olarak, karşılaştığı sağlık sorunlarıyla ilgili bilgileri tıbbi uzmanlara müracaat ederek sağlamıştır. Son yıllarda internet kullanımının yaygınlaşmasıyla tıbbi bilgilere erişim kolaylaşmış ve daha ekonomik hale gelmiştir. Bu duruma paralel olarak günümüzde toplumdaki çoğu birey, tıbbi bilgilere erişmek amacıyla internette bulunan kaynaklardan yararlanmaktadır. İnternette bulunan görsel içerikler ve videolar internet kullanıcılarının ilgisini daha fazla çekmektedir. Bu derlemede premalign, malign, otoimmün ve enfeksiyöz bazı ağız hastalıkları ile ilgili internet video paylaşım platformlarından YouTube'a yüklenmiş olan videoların içeriği, güvenilirliği ve yararlılığı ile ilgili yapılan çalışmaları içeren güncel literatür taraması yapılmış, tarama sonucu elde edilen veriler değerlendirilip yorumlanarak konu ile ilgili bilgi verilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Youtube, İnternet, Ağız Hastalıkları

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9690-0884

Apoptoz, Piroptoz, Nekroptoz ve Periodontoloji

Ph.d. Cand. Rümeyza Parlat¹, Ph.d. Cand. Naif Mert Yılmaz¹, Exp. Dr. Meltem Çakır¹

¹Istanbul Medipol Üniversitesi

Özet

Özet Hücre ölümleri,tüm mikroorganizmalarda meydana gelen fizyolojik bir süreçtir.Apoptoz,nekroptoz ve piroptoz gibi hücre ölüm şekillerinin;organizmaların doğum,büyüme,yaşlanma aşamalarında ve homoostatik dengenin sağlanmasında önemli rolleri vardır.Yapılan çalışmalarda bu hücre ölüm tiplerinin periodontal hastalık,diş eti büyümeleri,periodontal ligament gibi periodonsiyumu ilgilendiren durumlarla da ilişkileri araştırılmış ve birçok kritik sonuca ulaşılmıştır.Bu çalışmanın amacı;apoptoz,nekroptoz ve piroptozun periodontoloji ile olan ilişkisini araştırıp periodontal dokular üzerinde nasıl bir etki mekanizmasına sahip olduğunu göstermektir.Bulunan sonuçlar bu ölüm mekanizmalarının periodontitis gibi hastalık durumlarıyla ilişkili olduğunu ortaya koymakla birlikte,periodontitis ile diyabet,kardiyovasküler hastalıklar ve romatoid artrit gibi sistemik hastalıklar arasındaki çift yönlü ilişkide rol oynayabileceğini göstermektedir.Ayrıca okluzal kuvvetler sonucunda oluşan gerilme kuvvetlerine bağlı oluşan hücre ölümü, periodontal hastalıkta bağ dokusu yıkımına neden olan çok önemli bir belirleyicidir. Bu derlemede, programlanmış hücre ölüm yolları olan apoptoz,nekroptoz ve piroptozun periodontolojiyle ilişkisi hakkında bilgileri analiz ettik.

Anahtar Kelimeler: Apoptoz, Piroptoz,nekroptoz

Presentation ID / Sunum No= 222

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4187-1369

Başarısız Rejeneratif Endodonti Tedavisi Yapılmış İmmatür Daimi Dişin Enjekte Edilebilir Trombositten Zengin Fibrin Revaskularizasyon Tekniği Kullanılarak Yeniden Tedavisi

Researcher Nazile Pehlivan¹, Asst. Prof. Dr. Nagehan Aktaş¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı

*Corresponding author: Nagehan Aktaş

Özet

Rejeneratif endodontik tedaviler literatürde umut verici sonuçlar bildirmesine rağmen, uzun dönem takipli vakalarda başarısızlıklar bildirilmiştir. Bu tedavilerde başarısızlık meydana geldiğinde, alternatif tedavi seçenekleri hala belirsizdir. Bu vaka raporunda başarısız rejeneratif endodontik tedavisi yapılmış immatür bir daimi dişin yeniden rejeneratif tedavisinin yapıldığı klinik bir vaka tanımlanmıştır. 14 yaşında erkek hasta maksiller ön bölgede meydana gelen fistül oluşumu nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirmede 21 numaralı dişinde fistül varlığı ve perküsyona hassasiyet olduğu ayrıca ilgilin dişte kök gelişiminin tamamlanmadığı ve geniş periapikal lezyon varlığı görülmüştür. Alınan anamnezde altı yıl önce başka bir merkezde rejeneratif endodontik tedavi yaptırmış olduğu öğrenilmiştir. Aileye tüm tedavi alternatifleri açıklandıktan sonra, immatür dişin dentin duvarlarının kalınlaşması ve kök gelişiminin devam etmesi için tekrar rejeneratif endodontik tedavi denemesine karar verilmiş ve onam alınmıştır. Rejeneratif endodontik tedavi 2 seansta tamamlanmıştır. İlk seansta rubber-dam izolasyonunun ardından MTA uzaklaştırılmış ve geniş kök kanalına mekanik temizleme yapılmadan sodyum hipoklorit, serum ve EDTA irrigasyonu ile dezenfeksiyonunun ardından ikili antibiyotik patı (siproflaksasin, metranidazol) yerleştirilmiş ve ardından cam iyonomer siman ile geçisi olarak restore edilmiştir. 4 hasta sonra fistül ve klinik semptomları kaybolan diş enjekte edilebilir trombositten zengin fibrin (i-prf) ile revaskularizasyon tekniği kullanılarak tedavi tamamlanmış ve 3, 6,12 ve 18.aylarda kontrole çağırılmıştır. Her randevuda klinik değerlendirme, periapikal radyografi ve pulpa testleri (elektrikli ve termal) yapılmıştır. i-prf tekniği ile yeniden rejeneratif endodontik tedavisi yapılan dişin 18.ayda birincil başarı kriterleri sağladığı izlenmiştir. Bu vaka raporunun sonuçlarına göre klinisyenler rejeneratif endodontik tedavi için ikinci bir girişimin mümkün olduğunu göz önünde bulundurmalıdır. Yeniden tedavisi yapılan rejeneratif endodontik tedavilerin uzun dönem klinik sonuçlarının değerlendirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: I-Prf, Rejeneratif Endodontik Tedavi, Retreatment, İmmatür Diş

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Bifosfonatların Periodontitis Tedavisindeki Destekleyici Etkisi

Ph.d. Cand. Öyküm Mumoğulları¹, Asst. Prof. Dr. Emrah Türkmen¹

¹Istanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Giriş: Periodontitis, dental biofilmdeki subgingival bakterilere karşı konağın verdiği immün-inflamatuar yanıtlar sonucunda gelişen, diş ve diş destekleyen periodontal dokularda yıkıma neden olan kronik inflamatuvar bir hastalıktır. Periodontitis tedavisinde en etkin tedavi, etkili bir plak kontrolü ile birlikte diş yüzeyi temizliği ve kök yüzeyi düzleştirmesini (SRP) içeren mekanik periodontal tedavidir. Ancak SRP'nin başarısı; hastanın konak yanıtına, çevresel ve sistemik faktörlere de bağlı olduğundan periodontitis tedavisinin bazı sınırlamaları vardır. Bu nedenle periodontitis tedavisinde SRP'ye ek olarak destekleyici tedavilerin uygulanmasının faydalı olacağı düşünülmektedir. Son zamanlarda antirezorptif ilaçlardan bifosfonatların periodontitis tedavisinde SRP'ye ek olarak alternatif kullanımları ve etkileri araştırılmıştır. Bu derleme, periodontitis tedavisinde SRP'ye ek olarak bifosfonatların kullanımının etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Gereç ve yöntem: Bu derlemeye 2000 ile 2022 yılları arasında ingilizce olarak yayınlanan, tam metnine erişilebilen randomize kontrollü klinik çalışmalar dahil edildi. Randomize olmayan klinik çalışmalar, editöre mektup, sistematik derleme, meta-analiz, vaka raporları incelemeye dahil edilmedi. PubMed, Scopus, Web of Science, EMBASE ve CENTRAL veritabanlarında “periodontitis, periodontal tedavi, bifosfanat” anahtar kelimeleri tarandı. Bulgular: Toplam 468 makale içerisinden periodontal tedaviye ek olarak bifosfanatların kullanımının araştırıldığı 12 randomize kontrollü klinik çalışma dahil edildi. Bu çalışmalarda bifosfonatlar periodontal tedaviye ek olacak şekilde sistemik veya lokal olarak uygulanmıştır. Dahil edilen tüm çalışmalarda bifosfanatların destekleyici olarak kullanımının, tek başına SRP/plasebo ile karşılaştırıldığında periodontal ve radyolojik parametreleri iyileştirmede etkili olduğu görüldü. Sonuç: Bifosfonatların periodontitis tedavisinde SRP'ye ek olarak uygulanması ilave klinik etkiler sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Periodontitis, Periodontal Tedavi, Bifosfonatlar

Presentation ID / Sunum No= 92

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8430-1710

Çürüksüz Servikal Lezyonların İki Farklı Nanohibrit Kompozit Resin ile Tedavisi: 3 Olgu Sunumu

Ra. Ayşegül Kaya¹, Ra. Bengisu Koca¹, Ra. Zeliha Işıl Metin¹, Asst. Prof. Dr. Ebru Uslu Cender¹

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Günümüzde sıklıkla karşımıza çıkan, çok faktörlü etiyojiye sahip çürüksüz servikal lezyonlar (NCCL'ler) diş dokusunun çürüksüz kaybı olarak bilinmektedir. Bu tür lezyonların tedavisi plak retansiyonu, estetik ve hassasiyet gibi durumlarda gerekli hale gelmektedir. Bu olgu sunumunda; diş aşınmalarına sahip olan üç farklı hastanın, kompozit resin restorasyonlar ile tedavilerinin sağlanması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:** Dişlerinde aşınma ve hassasiyet şikâyetleri ile ortalama 56 yaşlarındaki bir kadın, iki erkek hasta hastanemize başvurdu. Yapılan klinik muayenede hastaların en az iki dişinde aşınma olduğu gözlemlendi. Hastalara tedavi seçenekleri açıklanıp, onayları alındıktan sonra lezyonların direkt kompozit resinler ile tedavisi planlandı. Tedaviye başlamadan önce lezyonların fotoğrafları çekildi. Kompozit resinlerin renk seçimi yapıldı. Lezyonların mine kenarlarına retansiyonu arttırmak için bizotaj yapıldı. İzolasyon pamuk rulolar ve retraksiyon kordu ile sağlandı. Lezyonun mine yüzeyleri %37'lik fosforik asit olan İ-Gel (İ-Dental, Litvanya) ile pürüzlendirildi. Yüzeydeki asit yıkanıp hava ile kurutulduktan sonra; lezyon yüzeylerine Gluma Bond Universal (Heraeus Kulzer, Almanya) uygulandı. Kaviteden ayrılmayacak şekilde 5 saniyeden fazla hafif hava ile yeterince kurutulan adeziv resin daha sonra 10 sn süreyle Led ışık cihazı (Elipar S 10, 3M ESPE) kullanılarak polimerize edildi. Daha sonra kurayla lezyonlardan birine nanohibrit kompozit resin olan Clearfil Majesty ES-2 premium (Kuraray, Almanya) diğerine ise; GC Solare X (GC, Tokyo, Japan) tabakalar halinde uygulandı ve ardından 20 saniye ışıkla polimerize edildi. Bitirme ve polisaj işlemleri polisaj diskleri (Soflex discs, 3M ESPE, ABD) ve elmas bitirme frezleri (Diatech, İsviçre) ile gerçekleştirildi. Restorasyonlar uygulandıktan bir hafta, 1 ay ve 6 ay sonra Modifiye USPHS (United States Public Health Service) kriterlerine göre klinik olarak değerlendirildi. **SONUÇLAR:** Altı aylık takip sürecinin sonunda, kontrol muayenelerinde her iki restoratif materyalde de herhangi bir kırık, kayıp, kenar uyumunda sorun ve renk değişikliği gözlemlenmedi. Diş aşınmaları için kompozit resin restorasyonlar uygun ve estetik bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Nanohibrit Kompozit Resin, Universal Adeziv, Çürüksüz Servikal Lezyon

Presentation ID / Sunum No= 99

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5738-594X

Çürüksüz Servikal Lezyonların Universal Adeziv Sistemin Farklı Klinik Uygulamaları ile Tedavisi: 2 Olgu Sunumu

Ra. Sena Nur Yigin¹, Ra. Eda Karaaslan¹, Asst. Prof. Dr. Ebru Uslu Cender¹

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Çürüklü veya çürüksüz sınıf V lezyonlar çoğunlukla dişlerin fasiyal ve lingual yüzünün servikal üçlüsünde bulunur. Çürüksüz servikal lezyon (NCCL)'lar, aşınma, erozyon veya abfraksiyon olarak adlandırılır. Bu olgu sunumunda; diş aşınması olan iki hastanın, universal adezivlerin farklı klinik uygulamaları ile tedavisi amaçlanmıştır. **YÖNTEM:** Diş hassasiyeti şikâyetleri olan iki hasta hastanemize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede hastaların dişlerinde NCCL'ların olduğu görüldü. Hastalara yapılabilecek tedavi seçenekleri açıklandı. Tedavi öncesi hastaların onayları da alındıktan sonra; dişlerin direk kompozit rezinler ile tedavisi planlandı. Kompozit rezinlerin renk seçimi yapıldı. Lezyonların mine kenarlarına herhangi bir bizotaj işlemi uygulanmadı. İzolasyon ekartör, pamuk rulolar ve retraksiyon kordu ile sağlandı. Çekiliş yoluyla aynı hastadaki lezyonlardan biri adeziv sistemin selektif etch diğeri ise self-etch modu ile tedavi edildi. Universal adezivin selektif etch modu için; %37'lik fosforik asit olan İ-Gel (İ-Dental, Litvanya) ile mine yüzeyleri pürüzlendirildi. Yüzeyledeki asit yıkanıp hava ile kurutulduktan sonra; lezyon yüzeylerine Clearfil S3 Bond (Kuraray, Almanya) uygulandı. 10 saniye sonra, hafif hava ile 5 saniye süresince kurutulan adeziv rezin daha sonra 10 sn süreyle Led ışık cihazı (Elipar S 10, 3M ESPE) kullanılarak polimerize edildi. Nanohibrit bir kompozit rezin olan GC Solare X (GC, Tokyo, Japan) lezyon yüzeyine tabakalar halinde uygulandı, 20 saniye ışıkla polimerize edildi. Bitirme ve polisaj işlemleri elmas bitirme frezleri (Diatech, İsviçre) ve polisaj diskleri (Soflex discs, 3M ESPE, ABD) ile yapıldı. Tedavi sonrası hastalar birinci hafta, 1.ay ve 3.ay Modifiye USPHS (United States Public Health Service) kriterlerine göre klinik olarak değerlendirildi. **SONUÇLAR:** Üç ay boyunca takip edilen restorasyonlarda adeziv sistemin her iki modunda da kırık, kayıp, renk değişikliği gibi olumsuz bir sonuç gözlenmedi. Çürüksüz servikal lezyonların tedavisi için Universal adezivin farklı klinik modlarının kullanımı tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Universal Adeziv, Selektif Etch, Kompozit Resin, Çürüksüz Servikal Lezyon

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3422-5326

**Dental İmplantlar Hakkında Hastalar İçin Bilgi Kaynağı Olarak
Youtube™**

Ra. Egemen Tayan¹, Assoc. Prof. Dr. Ceren Gökmenoğlu¹

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bir internet platformu olan Youtube™, diş hekimliği alanındaki her türlü konu için en popüler video paylaşım kaynağıdır. Bu çalışmanın amacı, YouTube™ videolarındaki dental implantlarla ilgili videoları popülerlik, yükleme kaynakları, videonun içeriği ve videonun amacı açısından analiz etmektir. Gereç ve yöntem: Youtube™'da 'dental implants' anahtar kelimesi arandı. İlgili ilk 100 videoya göre sıralanan tüm sonuçlar birincil amaç, popülerlik, genel özellik, alaka düzeyi, GQS (global kalite puanı), yararlılık puanı ve görsel-işitsel kalite açısından incelendi. Dahil edilme kriterleri için uygun olmayan 24 video çalışmadan çıkarıldı. Dahil edilme kriterleri İngilizce dilinde olması, en fazla 15 dakikalık bir video olması, en az bir beğeni ve yorum içermesi, yayınlanma tarihinin görüntülenebiliyor olması, anahtar kelime ile ilişki bir içeriğe sahip olması ve video çözünürlüğünün en az 720p olması olarak belirlendi. Dahil edilme kriterlerine uyan 76 video izlenme oranı, süre, beğeni, yorum, kaynak ve amaca göre sınıflandırıldı. Değerlendirme, videoları amaç ve kaynağa göre gruplara ayırarak yapıldı. Gruplar bilgi kaynağı açısından sağlık profesyoneli, şirket, bireysel kullanıcı ve TV kanalı olarak, video amacı açısından ise hasta deneyimi ve eğitici video olarak oluşturuldu. Bulgu: Şirket, bireysel kullanıcı ve tv kanalı kaynaklarına göre sağlık profesyoneli kaynağında bilgi kalitesi anlamlı derecede daha yüksek olduğu bulundu (p = 0.039). Videoların çoğu hastalarını bilgilendiren sağlık profesyonelleri (%57) tarafından yüklenmiştir. Ayrıca video amacı açısından yapılan bir diğer karşılaştırmada istatistiksel veriler, hasta deneyimi olarak sınıflandırılan videoların anlamlı derecede daha fazla yorum aldığı gösterdi (p= 0.019). Sonuç: YouTube™, dental implantlar konusunda hastaların bilgilendirilmesi için önemli bir kaynak olarak tercih edilebilir. Dental implantlar hakkında güvenilir bilgilendirici videoların sağlık profesyonelleri tarafından yüklenmesi gerekmektedir. Hasta deneyim videolarının hastaların daha çok ilgisini çektiği düşünüldüğünde, sağlık profesyonellerinin hasta bilgilendirme videolarında hasta deneyimlerine daha fazla yer vermesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplantlar, Youtube, İnternet

Youtube™ As a Patient-Information Source for Dental Implants

Abstract

Background: Youtube, a video sharing internet platform, is the most important video source for all kinds of topics in the field of dentistry. Aim: The intention of this study was to analyze videos that is relevant dental implants on YouTube™ videos in terms of popularity, uploading sources, content of the video and purpose of the video. Material and methods: The term ‘dental implants’ keyword was searched on Youtube. All results sorted by relevant, first 100 videos were investigated for primary purpose, popularity, general characteristic, relevance, GQS(global quality score), usefulness score and audiovisual quality. 24 videos excluded from study that is not eligible for inclusion criteria. Inclusion criteria was defined as: in English language, maximum 15 minutes duration, having like, comment and releasing date, relation result with keyword and minimum video resolution is 720p. Seventy six videos matching the inclusion criteria was classified in respect of viewing rate, duration, like, comment, source and aim. Evaluation was made by dividing them into groups according to purpose and source. The groups were compared healthcare professionals, companies, individual user and TV channel according to information and patient experience according to aim. Result: The information quality was significantly higher in health care professional source ($P = .039$) according to company, individual user and tv channel sources. Most of the videos were uploaded by health care professional (%57) who inform their patients. Also, in another comparison in terms of video purpose, statistical data showed that videos with patient experience ($P = 0,019$) received significantly more comments. Conclusions: YouTube™ could be preferred as an important source for patient information about dental implants. Reliable informative videos about dental implants should be uploaded by healthcare professionals. Also, we can comment that patient experience videos attract more attention of patients. Therefore, healthcare professionals should include patient experiences in their videos to inform their patients.

Keywords: Dental Implants, Youtube, Internet

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4594-4008

Dentofasiyal Deformite Hastalarında Le Fort I Cerrahisinde Lateral Nazal Duvar Osteotomisinin Güvenli Sınırları

Asst. Prof. Dr. Muazzez Süzen¹, Asst. Prof. Dr. Mustafa Temiz², Ph.d. Cand. Kadir Cesur¹, Prof. Dr. Sina Uçkan¹

¹*Istanbul Medipol Üniversitesi*
²*Serbest Hekim*

Özet

Amaç:Bu çalışmanın amacı sınıf 2 ve sınıf 3 dentofasiyel deformiteli hastalarda lateral nasal duvar anatomisi ve varyasyonları arasındaki farkı doğrusal ve açısız olarak tanımlamak ve Le Fort I cerrahisi esnasında lateral nasal duvar osteotomisi için ideal osteotomi hattını belirleyerek güvenli giriş için cerrahi bir protokol belirlemektir. **Gereç ve Yöntemler:** 2018 Eylül -2021 Şubat aylarında İstanbul Medipol Mega Üniversite Hastanesi'ne başvuran dentofasiyal deformiteli 86 hasta, sağ ve sol olmak üzere 172 bölge değerlendirildi. Nasal tabanın en derin noktasından 5 mm üzerinde koronal kesitlerden alınan aksiyel görüntüde lateral nasal duvar açılanmaları ve palatina desendense olan doğrusal ve açısız mesafeler ölçüldü. Sınıf 2 ve sınıf 3 hastalarda, sağ ve sol bölge ve cinsiyete göre değerlendirildi. **Bulgular:** Sınıf III hastaların sağ desendens palatin kanala olan açılı mesafe, sol desendens palatin kanala olan açılı mesafeden daha yüksektir (p=0,034). Sınıf II kadın hastaların sağ ikinci açılanma seviyeleri, Sınıf II erkek hastalara göre daha yüksektir (p=0,037). Sınıf III erkek hastalarda desendens palatin kanala olan sağ taraftaki doğrusal mesafe ve sağ ikinci açılanma seviyeleri Sınıf III kadın hastalardan anlamlı derecede daha yüksektir (p1=0.009; p2=0.003). Sınıf II erkek hastaların sağ ikinci açılanma seviyeleri, Sınıf III erkek hastalara göre anlamlı derecede düşüktür. (p=0,003) **Sonuç:** Bu çalışma, güvenli bir osteotomi amacıyla Sınıf II ve Sınıf III dentofasiyal deformite hastalarında lateral nazal duvarın anatomik yapıları arasındaki ortalama açılı ve doğrusal mesafeleri tanımlamıştır. Desendens palatin kanalın konumu ve lateral nazal duvarın morfolojisi dentofasiyal deformite ile ilişkili değildir.

Anahtar Kelimeler: Dentofasiyal Deformite, Le Fort I, Lateral Nazal Duvar Osteotomisi, Bilgisayarlı Tomografi

Safe Limits of Lateral Nasal Wall Osteotomy At Le Fort I Surgery in Dentofacial Deformity Patients

Abstract

Introduction: The aim of this study is to define the difference between lateral nasal wall anatomy and variations as linear and angular in patients with Class II and Class III dentofacial deformities, and to determine a surgical margin for safe entry by establishing an ideal osteotomy line for lateral nasal wall osteotomy during Le Fort I surgery. **Materials and Methods:** Eighty-five patients with dentofacial deformities, who were admitted to Medipol Mega University hospital between September 2018 and February 2021, and 170 regions, including right and left, were evaluated. In the axial image taken from coronal sections 5 mm above the deepest point of the nasal floor, lateral nasal wall angulations and linear and angular distances to the descending palatine canal were measured. Class II and Class III patients were evaluated according to right and left regions and gender. **Results:** The angled right distance values to the descending palatine artery of Class III patients are higher than the values of the angled left distance to the descending palatine canal ($p=0.034$). The right second angulation levels of Class II female patients are higher than those of Class II male patients ($p=0.037$). Class III male patients have a significantly higher right linear distance to the descending palatine canal and right second angulation levels compared to Class III female patients ($p_1=0.009$; $p_2=0.003$). Right second angulation levels of Class II male patients are significantly lower than those of Class III male patients. ($p=0.003$) **Conclusion:** This study described the mean angulations and linear distances between anatomic structures of the lateral nasal wall in patients with Class II and Class III dentofacial deformities for the purpose of a safe osteotomy. The location of the descending palatine canal and the morphology of the lateral nasal wall are not significantly associated with dentofacial deformity.

Keywords: Dentofacial Deformities, Le Fort I, Lateral Nasal Wall Osteotomy, Computed Tomography

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7849-6075

**Diş Hekimliği Öğrencilerinin Çocuk Hastalarda Reçete Yazma
Konusundaki Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi**

Prof. Dr. Nihal Beldüz Kara¹, Asst. Prof. Dr. Didem Odabaşı¹, Exp. Dr. Büşra Çalış¹

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

**Corresponding author: Büşra çalış*

Özet

AMAÇ: Dünyadaki akılcı ilaç kullanımının önemi gün geçtikçe artmaktadır. İlaçların gelişi güzel kullanılması ülkemizde hem ekonomik olarak risk oluşturmakta, hem de sağlığımızı riske sokmaktadır. Akılcı ilaç kullanımında hekimler önemli yer almaktadır. Bu nedenle bu çalışma ile Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi 4. ve 5. Sınıfta eğitim görmekte olan diş hekimliği öğrencilerinin reçete hazırlama konusunda bilgi düzeylerinin çevrimiçi anket yöntemiyle tespit edilmesi ve artırılması amaçlanmıştır. GEREÇ ve YÖNTEMLER: Çalışma için gönüllü olan 4. ve 5. sınıf diş hekimliği öğrencilerine 3 bölümden oluşan çevrimiçi (Google form) anket uygulanmıştır. Anket; internet üzerinden cevaplanabilecek demografik bilgi içeren sorular ve bilgi düzeyleri, tutum ve uygulamalarına yönelik reçete hazırlamaya ilişkin sorular içermektedir. Elde edilen sonuçların değerlendirilmesi için frekans analizi kullanılacaktır. BULGULAR: Çalışmamıza katılan öğrenci sayısı 222 'dir. Öğrencilerden 98 kişi (%44.1) beşinci sınıf, 124 kişi (%55.9) dördüncü sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. Öğrencilerin %64'ü kadın, %36'sı erkekten oluşmaktadır. Katılımcıların %55.4'ünün reçete hazırlamak konusundaki dersleri yetersiz bulduğu, %77'sinin sistemik hastalık durumunda reçete yazmakta zorlandığı öğrenilmiştir. Katılımcıların %60.8'i çocuk hastalarda ilaç dozu ayarlama konusunda zorluk yaşadığını belirtmişlerdir. Öğrencilerin %34.7'si daha önce pratik olarak hiç reçete yazmadığını, reçete yazanların %70.7'si ise en çok ders notlarını bilgi kaynağı olarak kullandıklarını belirtmişlerdir. SONUÇ: Katılımcıların çoğunlukla reçete hazırlamak konusunda aldıkları eğitimi yetersiz buldukları ve pekiştirme derslerine ihtiyaç duydukları görülmüştür. Reçete yazarken kullanılan terminolojiyi bilmelerine rağmen, pediatrik hastada ve sistemik hastalık durumlarında endikasyon ve doz ayarlama konularında daha fazla eğitime ihtiyaç duydukları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Analjezik, Antibiyotik, Çocuk Diş Hekimliği, Reçete

Evaluation of Knowledge Level On Prescribing for Pediatric Patients by Dentistry Students

Abstract

OBJECTIVE: The importance of rational drug use in the world is increasing day by day. The indiscriminate use of drugs poses an economic risk in our country, as well as putting our health at risk. Physicians play an important role in rational drug use. For this reason, with this study, it was aimed to determine and increase the knowledge level of dentistry students studying in the 4th and 5th grades of the Faculty of Dentistry of Ordu University by online survey method. **MATERIAL and METHODS:** An online questionnaire consisting of 3 parts was applied to the 4th and 5th grade dentistry students who volunteered for the study. Questionnaire; It includes questions about demographic information that can be answered over the internet, and questions about preparing prescriptions for knowledge levels, attitudes and practices. Frequency analysis will be used to evaluate the results obtained. **RESULTS:** The number of students participating in our study is 222. Of the students, 98 (44.1%) were fifth grade students and 124 (55.9%) were fourth grade students. 64% of the students are female and 36% are male. It was learned that 55.4% of the participants found the courses on preparing prescription inadequate, and 77% had difficulty in prescribing in case of systemic disease. 60.8% of the participants stated that they had difficulty in adjusting the drug dose in pediatric patients. 34.7% of the students stated that they had practically never written a prescription before, and 70.7% of the prescribers stated that they mostly used lecture notes as a source of information. **CONCLUSION:** It was observed that the participants mostly found the training they received in preparing prescriptions to be insufficient and needed reinforcement lessons. Despite knowing the terminology used in prescribing, it was seen that they needed more education on indication and dose adjustment in pediatric patients and systemic disease states.

Keywords: Analgesic, Antibiotic, Pediatric Dentistry, Prescription

Presentation ID / Sunum No= 221

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7520-322X

Diş Hekimliğinde CAD/CAM Teknolojisi ve Dijital Ölçü

Dr. Dt. Merve Gülsoy¹

¹SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ

*Corresponding author: Merve Gülsoy

Özet

CAD/CAM (Computer Aided Design/Computer Aided Manufacturing), bilgisayar kontrolü ile çalışan, makine ile üretilen materyalin bilgisayar ekranında üç boyutlu olarak tasarlanması anlamında kullanılır. Günümüzde CAD/CAM sistemleri inley, onley, laminate veneer, bölümlü kron, tam kron ve köprü sistemleri, hareketli bölümlü protezlerin iskelet yapıları, implant cerrahisinde kullanılan stentlerin tasarlanıp üretilmesi gibi geniş bir endikasyon alanına sahiptir. CAD/CAM teknolojisindeki gelişmeler, son yıllarda bu sistemlerin diş hekimliğinde kullanımını ciddi oranda arttırmıştır. CAD/CAM sistemlerinde geliştirilen yenilikler arasında dijital tarama da bulunmaktadır. Dijital tarama; konvansiyonel ölçü tekniklerinin dezavantajlarını ortadan kaldıran, hekim ve hasta için oldukça pratik bir ölçü alma işlemi sağlamaktadır. Diş hekimliğinde birçok firma CAD/CAM sistemlerine ilave olarak ağız içi ve ağız dışı tarayıcılar ekleyerek laboratuvar ve klinik ortamda oluşabilecek problemleri minimize etmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cad/cam, Dijital Ölçü, Üç Boyutlu, Tarama, Protez

Presentation ID / Sunum No= 16

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3654-5120

Dişsiz Maksillada Hibrit Protez ve All-On-Four Tedavi Konsepti: Bir Olgu Sunumu

Ra. Elif Çelik¹, Assoc. Prof. Dr. Doğu Ömür Dede¹, Assoc. Prof. Dr. Ferhat Ayrancı²

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

²Ordu Üniversitesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

**Corresponding author: Elif*

Özet

Amaç: Sabit protezleri desteklemek için eğimli ve düz implantların bir arada kullanılması; daha basit ve daha az zaman alan bir prosedür olmasının yanı sıra, önemli ölçüde daha az morbidite, daha düşük maliyet ve hastalar için daha konforlu bir ameliyat sonrası dönem sağlaması açısından uygun bir tedavi yöntemi olarak kabul edilmektedir. Bu vaka sunumunun amacı, ideal pozisyonda olmayan dental implantlar ile dişsiz maksillayı hibrit protez ve all-on-four implant tedavi konsepti ile rehabilite etmektir. Vaka raporu: 55 yaşında erkek hasta estetik ve fonksiyonel sorunları nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayeneden sonra, 12, 22, 15 ve 25 numaralı diş bölgelerinde aşırı atrofik dişsiz maksillaya ogmentasyon yapılmadan dört adet dental implant yerleştirilmesi planlanmıştır. Ayrıca 33 ve 36 numaralı dişlerin bulunduğu bölgeye de iki adet implant yerleştirilerek kısmi dişsiz mandibulanın rehabilite edilmesi planlanmıştır. Osseointegrasyon döneminde hareketli geçici protez kullanılmıştır ve 22 numaralı dental implantta yaşanan başarısızlık sonrası daha apikal ve palatal pozisyonda yeniden implant yerleştirilmiştir. Aşırı doku kaybı ve yüksek oklüzal stresler nedeniyle, all-on-four implant tedavi konseptine göre yerleştirilen maksiller dental implantlar üzerine bir vidalı, full ark hibrit bir protez hazırlanmıştır. Mandibular dental implantlar ve 32 ve 37 numaralı dişler üzerine ise simante metal-seramik sabit bölümlü protezler hazırlanmıştır. Sonuç: All-on-four tedavi konseptine göre yapılan hibrit protezler, estetik, fonksiyonel ve fonetik gereksinimleri karşılamış ve daha iyi bir yaşam kalitesi sağlamıştır. Bu vaka raporunun sonuçları, altı aylık takipte, all-on-four tedavi konseptli hibrit protezler için yüksek bir başarı oranı ve komplikasyon olmadığını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Hibrit Protez, Dental İmplant, All-On-Four Konsepti, Atrofik Dişsiz Maksilla, İmplant Destekli Restorasyon

Hybrid Prosthesis and All-On-Four Implant Treatment Concept in Edentulous Maxilla: A Case Report.

Abstract

Aim: Combining tilted and straight implants for supporting fixed prostheses can be considered a viable treatment modality resulting in a more simple and less time consuming procedure, in significantly less morbidity, in decreased financial costs and a more comfortable postsurgical period for the patients so goal of this case report is to rehabilitate the edentulous maxilla with implants that are not in the ideal position, with a hybrid prosthesis and all-on-four implant treatment concept. **Case report:** A 55-year-old male patient with dental aesthetic and functional problems was referred to our clinic. After clinical and radiographic examination, four dental implants were planned to be placed in the highly atrophic edentulous maxilla in tooth regions 12, 22, 15 and 25 without augmentation. It has also been planned to rehabilitate the partially edentulous mandible by placing two dental implants into the region of 33 and 36 numbered teeth. A removable temporary prosthesis was used during the osseointegration period, and the 22 numbered dental implant was failed and replaced in an undesired apical and palatal position. A screw-retained, full-mouth hybrid prosthesis was fabricated onto the maxillary dental implants with all-on-four implant treatment concept, because of the excessive tissue loss and high occlusal stresses. Cemented metal-ceramic fixed partial dentures were also prepared on mandibular dental implants and 32, and 37 numbered teeth. **Result:** The aesthetic, functional, and phonetic requirements have been satisfied and a better quality of life with hybrid prostheses with all-on-four implant treatment concepts, according to the patients aspects. The results of this case report demonstrated a high success rate and no complications for the hybrid prostheses with all-on-four implant treatment concepts, at six-month follow-up

Keywords: Hybrid Prosthesis, Dental İmplant, All-On-Four Concept, Atrophic Edentulous Maxilla, İmplant-Supported Restoration.

Dudak Damak Yarıklı (DDY) Hastalarda Ortognatik Cerrahi ve Maksiller Distraksiyon Osteogenezisinin Karşılaştırılması

Dr. Hande Uzunçubuk¹

¹*Trakya Üniversitesi*

Özet

Dudak damak yarıklı bireylerde; maksiller gelişim yetersizliği ile birlikte normal mandibular büyüme görülmesi sonucunda iskeletsel Sınıf III anomali ve Angle Sınıf III malokluzyon oluşmaktadır. Bu durum, fonksiyonel ve estetik olarak istenmeyen sonuçlara neden olur. Maksiller büyümeyi sıklıkla etkileyen iyatrojenik faktörler; damak onarımı, dudak onarımı, alveolar yapının tamiri, osteotomiler olarak bildirilmiştir. DDY hastalarındaki maksiller büyümeyi etkileyen diğer faktörler ise; yarığın tip ve boyutu, cinsiyet, geçirilen cerrahi operasyon sayısı, konjenital olarak eksik bulunan diş sayısı olarak bildirilmiştir. Şiddetli iskeletsel düzensizliklerde okluzal uyumsuzluğun sadece ortodontik olarak tedavisi zordur ve sıklıkla ortognatik cerrahi tedavi gereksinimi vardır. Maksiller yetersizliğin olduğu durumlarda Le Fort I osteotomisi ise standart olarak uygulanan bir cerrahi prosedürdür. Ancak dudak damak yarıklı bireylerde daha önceden geçirilen çok sayıda dudak ve damak operasyonlarının neden olduğu kuvvetli skar dokusu, tek seferde yapılacak maksiller ilerletmede relapsa neden olmaktadır. Bu nedenle günümüzde dudak damak yarıklı ve şiddetli maksiller yetersizlik görülen hastalarda distraksiyon osteogenezisi ile kademeli ilerletme yöntemi tercih edilmektedir. Günümüzde dudak damak yarığı olmayan hastalarda 10 mm, dudak damak yarıklı hastalarda ise 6 mm'den fazla maksiller ilerletme gerektiği durumlarda distraksiyon osteogenezisi kullanılması önerilmektedir. Dudak damak yarıklı hastalar için iki çeşit maksiller distraksiyon tekniği kullanılmaktadır. Bunlar; eksternal ve internal distraksiyondur. Çalışmamızda, DDY'li hastaların ortognatik cerrahi ve distraksiyon ile tedavileri sonucu oluşan doğrusal ve açısal değişiklikler, yumuşak doku değişiklikleri, stabilite ve relaps oranları, velofaringeal ve nazorespiratuar fonksiyonlar ve oluşabilecek komplikasyonlar incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik Cerrahi, Distraksiyon Osteogenezisi, Dudak Damak Yarığı, Le Fort I, Rijit Eksternal Distraktör (Red)

Comparison of Orthognathic Surgery and Maxillary Distraction Osteogenesis in Patients With Cleft Lip and Palate (CLP)

Abstract

In patients with cleft lip and palate; Skeletal Class III anomaly and Angle Class III malocclusion occur as a result of normal mandibular growth with maxillary development deficiency. This leads to functional and aesthetically undesirable results. Iatrogenic factors that often affect maxillary growth; It has been reported as palate and lip operations, repair of alveolar structure, osteotomies. Other factors affecting maxillary growth in CLP patients are; type and size of the cleft, gender, number of surgical operations, and number of congenitally missing teeth. Occlusal incompatibility in severe skeletal irregularities is difficult to treat exclusively orthodontically and often requires orthognathic surgical treatment. In cases of maxillary deficiency, Le Fort I osteotomy is a standard surgical procedure. However, the strong scar tissue caused by many previous lip and palate operations in patients with cleft lip and palate causes relapse in maxillary advancement to be made at once. For this reason, distraction osteogenesis and gradual advancement method are preferred in patients with cleft lip and palate and severe maxillary deficiency. Today, it is recommended to use distraction osteogenesis in cases where maxillary advancement is required more than 10 mm in patients without cleft lip and palate and more than 6 mm in patients with cleft lip and palate. Two types of maxillary distraction techniques are used for patients with cleft lip and palate. These are external and internal distraction. In our study, linear and angular changes, soft tissue changes, stability and relapse rates, velopharyngeal and nasorespiratory functions, and complications that may occur as a result of orthognathic surgery and distraction treatment of patients with CLP were examined.

Keywords: Orthognathic Surgery, Distraction Osteogenesis, Cleft Lip & Palate, Le Fort 1, Rigid External Distractor (Red)

Presentation ID / Sunum No= 173

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9044-1912

Evaluation of the Effect of Thermocycling On the Flexural Strength of 3D-Printed Interim Material: A Pilot Study

Asst. Prof. Dr. Ceren Küçük¹

¹*Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

**Corresponding author: Ceren Küçük*

Abstract

Objective: Interim dental restorations can be fabricated from 3D-printed interim materials. However, the flexural strength of restorations fabricated by using this technique is unknown. The purpose of this in vitro study was to compare the effect of thermocycling on the flexural strength of 3-dimensionally (3D) printed interim resin material. **Methods:** Ten disk-shaped specimens (15 mm in diameter, 1.2 mm in height) were fabricated from 3D-printed resin material (Alias Temp c&b, Dokuz Kimya, Aydın, Türkiye). All the specimens were printed with a liquid crystal display (LCD) printer (Phrozen sonic 4k, Phrozen Tech., Hsinchu, Taiwan). Specimens were divided into 2 groups (n=5) according to the applied thermocycling (50 C to 550 C) procedure: 0 cycles (nonaged group), 2500 cycles (aged group) which simulated 3 months of clinical aging. A piston-on-three-balls device was used for the biaxial flexural test, according to ISO 6872 standard. Specimens were tested at a cross-head speed of 0.5 mm/min with universal testing machine. Data were statistically analyzed with one way ANOVA test. **Results:** Thermocycling had a statistically insignificant influence on the flexural strength of the 3D-printed interim resin material tested (P<.05). The nonaged group had the higher flexural strength mean values (173 MPa), while the aged group showed lower flexural strength mean values (132 MPa) although the difference was not significant. **Conclusion:** Thermocycling simulating 3 months of clinical aging did not influenced the flexural strength of the 3D-printed interim resin material tested.

Keywords: Key Words: Flexural Strength, 3d-Printed, Interim Restorations

Presentation ID / Sunum No= 152

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7623-0473

Fmf Hastasında Aseptik Temporomandibular Eklem Sinoviti ile Birlikte Seyreden Yaygın Enflamasyon: Olgu Sunumu

Dr. Kıvanç Berke Ak¹, Asst. Prof. Dr. Muazzez Süzen¹, Prof. Dr. Sina Uçkan¹

¹*Istanbul Medipol Üniversitesi*

**Corresponding author: Kıvanç Berke Ak*

Özet

Ailevi Akdeniz ateşi (FMF), kendini sınırlayan, provoke edilmemiş ateşli ve poliserozit ataklarıyla karakterize sistemik otoinflamatuvar hastalıktır. Temporomandibular eklem (TME) tutulumu nadir olsada, yaşam kalitesini önemli ölçüde düşer ve bazı hastalıklar ile benzer semptomlar nedeniyle yanlış teşhis edilebilir. Birkaç vakada farklı cerrahi yaklaşımlar bildirilmesine rağmen, kabul edilmiş tedavi yöntemi yoktur. Şiddetli unilateral TME bölgesi ağrısı ve ağız açıklığında kısıtlılık nedeni ile 11 yaşında kadın hasta merkezimize baş vurmuştur. Alınan anemnezde kolşisin tedavisi altında olmasına rağmen ayda bir FMF atakları geçirdiği bildirilmiştir. Radyoloji departmanı konsültasyonu sonrası kontrastlı manyetik rezonans görüntüleme (MRG) gerçekleştirildi. MRG raporunun septik artrit ve osteomyelit gibi enfektif hastalıklara yönlendirmesine rağmen, FMF ataklarının sıklığı nedeniyle diğer inflamatuvar süreçler yeniden değerlendirildi. Lokal anestezi altında bakteriyolojik inceleme amaçlı sinovyal sıvı alındı. Artrosentez sonrası semptomlarda hızlı bir rahatlatama gözlemlendi. Sinovyal sıvı incelemesinde bakteri üremesi tespit edilmedi. Kolşisin doz ayarlaması ile altı aylık takipte FMF atağı gözlenmedi ve ilave operasyona ihtiyaç duyulmadı. FMF'e bağlı TME artrit çok nadir görülür ve diğer hastalıklarla örtüşen semptomlar yanlış tanıya yol açabilir. Bu durumun tedavisi ile ilgili bir görüş birliği yoktur. Akut ve subakut semptomlar, kolşisin dozunun artırılması ve artrosentez gibi non-invaziv yöntemlerle hızlı bir şekilde giderilebilir.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular Eklem, Artrit, Ailesel Akdeniz Ateşi

Aseptic Arthritis of the Temporomandibular Joint in An Fmf Patient: A Case Report

Abstract

Familial Mediterranean fever (FMF) is a systemic autoinflammatory disorder characterized by self-limited unprovoked inflammatory attacks of fever and polyserositis. Although temporomandibular joint (TMJ) involvement is uncommon, it significantly reduces the quality of life and could be easily misdiagnosed due to overlapping symptoms. Only a few cases have been reported with different surgical approaches, but there are no specific treatment guidelines. The case of an 11-year-old female

FMF patient with severe unilateral TMJ region pain and limited mouth opening is presented. Although the patient was under colchicine treatment, the frequency of FMF attacks was once a month. After consultation with the radiology department, contrast-enhanced magnetic resonance imaging (MRI) was performed. The differential diagnosis of the MRI report was infectious processes (septic arthritis and osteomyelitis). Nevertheless, other inflammatory processes were evaluated due to the frequency of FMF attacks. Under local anesthesia, synovial fluid was taken for bacteriological examination, and arthrocentesis was performed. Symptoms were relieved immediately after the operation. Bacterial growth was not detected on synovial fluid examination. No new FMF attacks were reported, and no new operations were needed in the six-month follow-up with colchicine dosage adjustment. TMJ arthritis due to FMF is seen very rarely, and overlapping symptoms could lead to misdiagnosis. Although there is no consensus regarding the treatment of TMJ arthritis, acute and subacute symptoms could be relieved very quickly with less invasive methods, such as increasing the dose of colchicine and arthrocentesis.

Keywords: Temporomandibular Joint, Arthritis, Familial Mediterranean Fever

Presentation ID / Sunum No= 110

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6118-8081

Gender Diversity Among Editorial Boards of Top-Ranked Oral and Maxillofacial Surgery Journals

Asst. Prof. Dr. Sara Samur Ergüven¹, Asst. Prof. Dr. Kübra Gülnur Topsakal², Researcher Zeynep Sena Şahin³

¹University of Health Sciences, Gulhane Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²University of Health Sciences, Gulhane Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

³University of Health Sciences, Gulhane Faculty of Dentistry

*Corresponding author: Sara SAMUR ERGÜVEN

Abstract

Objective: Ethical standards and clinical data support gender equity in the field of medicine. However, leadership positions in surgery societies were mostly dominated by men. It has been shown that women were underrepresented on editorial boards of high-profile medical journals. This study aimed to evaluate gender diversity in editorial boards of top-ranked oral and maxillofacial surgery journals. Methods: A search was made to determine top-ranked oral and maxillofacial surgery journals that are present in the Web of Science Master Journal List. Filters that were adjusted Web of Science Coverage Core Collection as Science Citation Index Expanded (SCIE) and category selected as Dentistry, Oral Surgery&Medicine. Based on the results 92 journals were identified and analyzed. Journals that were not specific to maxillofacial surgery in terms of aims and scope were excluded. For each journal descriptive parameters as impact factor for 2021-2022, Scimago Journal & Country Rank (SJR) for 2021, and parameters that related to gender diversity as the gender of editor-in-chief, presence/gender of deputy editor, gender of associate/section editors were recorded. Results: Ten journals (10.9%) that met the inclusion criteria were analyzed. According to the results mean impact factor of the journals was found to be 2.47; the mean publishing time was 36 years. In terms of gender diversity, it has been seen that none of the editor-in-chief were female. For the associate editor position female ratio was found to be %16.8. None of the emeritus editors were female. However, editorial offices were mostly presented by females. Conclusion: It has been shown that women were underrepresented on editorial boards of high-profile oral and maxillofacial surgery journal. Opportunities for women in oral and maxillofacial surgery should improve in terms of academic positions, editorial board of journals, and career possibilities. These efforts will benefit the community and positively affect the care of patients.

Keywords: Gender, Women, Oral and Maxillofacial Surgery, Board Members, Female Representation

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3999-5060

Gerçek Görüntü Rehberliğinde Dijital Gülüş ve Model Tasarımı: Vaka Örnekleri.

Assoc. Prof. Dr. Doğu Ömür Dede¹, Ra. Mustafa Barış Pomay¹, Ra. Elif Çelik¹

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Elif

Özet

Amaç: Yüz ve intra-oral fotoğraflar üzerine yerleştirilen çizimlerle yapılan dijital gülüş tasarımı (DSD), dişler ve yüz arasındaki estetik ilişkinin değerlendirilmesini sağlayan, bir planlama aracıdır. DSD yazılımlarının çoğu ancak 2D planlamalara olanak verirken, bunların tek başına kullanılması durumunda, sonuç restorasyonun görüntüsü, dudak, yanak, dille ilişkisi ve fonasyon üzerindeki etkileri öngörülemez. Bu amaçla geliştirilmiş olan 3D-DSD uygulamaları ve gerçek görüntü rehberliğinde model tasarımı yapmaya olanak tanıyan bilgisayar destekli tasarım (CAD) programları son derece faydalıdır. Yöntem ve Gereçler: Bu çalışmada uygun ayarlamalar dahilinde dijital makinelerle kaydedilmiş olgu fotoğrafları bir gülüş tasarım programına aktarılmış ve fotoğraflar arasında gerekli çakıştırılmalar sağlanmıştır daha sonra dentofasiyal ve orofasiyal estetiği sağlayabilmek amacıyla yüz üzerinde ve ağız çevresindeki çizgi ve noktalar sabit hale getirilmiştir. Ardından dijital tasarım prosedürleri, sanal model üzerindeki oranlar, vertikal-horizontal boyutlar, insizal ve servikal embraşürler, interproksimal temas alanları, zenith noktaları gibi tasarım argümanları yanı sıra, çakıştırılan dijital fotoğraflar ve 2D-DSD çalışmaları kullanılarak bukkal koridorlar, orta hat, gülümseme hattı, oklüzyon düzlemi, dişlerin dudaklar ile olan ilişkileri gibi çeşitli parametrelerin rehberliğinde gerçekleştirilmiştir. Üretilmesi hedeflenen protetik restorasyonların mevcut doğal konturları taklit edebileceği biyomimetik davranış gösterebilmesi için gerçek görüntüler rehberliğinde tasarım yapılması önem taşımaktadır. Bu tasarımlardan daimi-geçici restorasyonlar bilgisayar destekli üretimle (CAM) direkt elde edilebildiği gibi, diagnostik rehber rezin modeller vasıtasıyla ağız içerisinde dinamik koşullar altında değerlendirilmiştir. Sonuç: Gerçek görüntü rehberliği ve 3D-DSD çalışmalarıyla hazırlanan restorasyonların, daha öngörülebilir sonuçlar elde etmenin yanı sıra, doğal diş konturları, yüz ve dudak ilişkilerini gözetenek hazırlandığı için hasta ve hekim tarafından daha yüksek kabul edilebilirlik seviyesine sahip olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Biyotaklit, Dijital Gülüş Tasarımı, Görüntü Rehberliğinde Tasarım

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

**İlaca Bağlı Dişeti Büyümesinin Cerrahi Olmayan Periodontal Tedavisi -
Olgu Sunumu**

Ph.d. Cand. Burak Berk Tunçer¹, Asst. Prof. Dr. Merve Can¹

¹*İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*

**Corresponding author: BURAK BERK TUNÇER*

Özet

Giriş: Dişeti büyümeleri; iltihabi, ilaca bağlı, sistemik hastalık ve durumlara bağlı, neoplastik büyümeler ve yalancı büyümeler şeklinde sınıflandırılmaktadır. İlaca bağlı dişeti büyümesine; kalsiyum kanal blokörler, antikonvülsanlar ve immunsupresanlar sebep olabilmektedir. Dişeti büyümeleri aynı zamanda hastanın ağız bakımını yeterli bir şekilde sağlayamamasına yol açmaktadır. Bu olgu sunumunda ilaca ve yetersiz ağız bakımına bağlı dişeti büyümesi bulunan hastaya cerrahi olmayan periodontal tedavi yaklaşımı anlatılmaktadır. Olgu sunumu: Kliniğimize dişetlerinde şişkinlik, kanama ve ağız kokusu şikayetleriyle başvuran 60 yaşındaki erkek hastanın alınan anamnezinde hipertansiyon hastası olduğu ve buna bağlı olarak 15 yıldır Amlodipin içerikli ilaç kullandığı öğrenildi. Hastanın yapılan muayenesinde 10 sene önce yapıldığı öğrenilen ve dişeti uyumu bozulmuş alt üst tam sabit restorasyonlara sahip olduğu ve özellikle üst anterior dişlerde daha fazla olmakla birlikte diğer dişleri de kapsayan enflamatuar dişeti büyümeleri ve yetersiz ağız hijyeni tespit edildi. Hastanın tedavisinde ilaç rejiminde herhangi bir değişiklik yapılmaksızın diş yüzeyi temizliği ve kök yüzeyi düzleştirilmesi işlemlerini içeren cerrahi olmayan periodontal tedavi uygulandı. Hastaya ağız hijyeni eğitimi verilerek 1 hafta süre ile Klorheksidin içerikli ağız gargarası reçete edildi. Tedavi sonrasında hasta 1 ve 3. aylarda kontrol edildi. Kontroller sonrasında hasta protetik restorasyonların yenilenmesi amacıyla protetik diş tedavisi bölümüne yönlendirildi. Bulgular: Yapılan tedavinin ardından hastanın dişetlerinde şişkinlik ve kanama şikayetlerinin geçtiği ve dişetlerinin klinik olarak sağlıklı bir görünüme sahip olduğu görüldü. 3. ay kontrolünde dişeti sağlığının korunduğu ve herhangi bir dişeti büyümesinin oluşmadığı tespit edildi. Sonuç: Kalsiyum kanal blokörleri dişeti büyümelerine yol açabilmektedir. Bu tip dişeti büyümeleri, ilaç rejimi değiştirilmeden cerrahi olmayan periodontal tedavi ve hastanın plak kontrolünün sağlanması ile kontrol altında tutulabilir. Ancak bu durumun takibi için daha uzun süreli kontrollere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi Olmayan Periodontal Tedavi, Dişeti Büyümesi, Kalsiyum Kanal Blokörler

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4490-1428

İmmün Yaşlanma ve Periodontoloji

Ph.d. Cand. Mert Çelik¹, Asst. Prof. Dr. Yonca Naziker¹

¹*Istanbul Medipol Üniversitesi*

Özet

Periodontal hastalık, uzun süredir ileri yaşla ilişkilendirilmiştir, bu nedenle bu oral durum yetişkin popülasyonun çoğunluğunu etkiler. Periodontal hastalığın etiyolojisi, öncelikle konak tarafından subgingival patojenlere karşı aşırı bir immün yanıtla başlayan doku hasarı ile ilişkilidir. Yaşlanma süreci, küresel olarak yaşlanma karşıtı mekanizmalar olarak hareket eden çeşitli savunma ve/veya stres karşıtı tepkiler tarafından dolaylı olarak kontrol edilir. Bağışıklık sistemi, bu küresel yaşlanma karşıtı tepkide önemli bir rol oynar. Bu amaçla yaşlanma, bağışıklık sisteminin nicel ve nitel değişiklikleriyle karakterize edilebilir. 'İmmünozensens' olarak bilinen fenomen, esas olarak yaşam boyu uzun süreli antijenik uyarım ve/veya stres tepkilerinin bir sonucu olarak enfeksiyonlara, neoplaziye, otoimmün belirtilere karşı daha fazla duyarlılığa yol açan bağışıklık sisteminin ilerleyici bir modifikasyonudur. Ömür boyu maruz kalınan antijen bombardımanı, efektör T hücrelerinin birikimini artırırken, uyarılmamış T hücre sayısının azalmasına yol açar. Böylelikle yaşlanma T hücre çeşitliliği belirgin biçimde azaltılmaktadır. Bu model, immün yaşlanmayı rastgele bir bozulma olayı değil, tersine yeni bir oluşum biçimine tabi olma durumunu gösterir. Son çalışmalar yaşlanmayla beraber doğuştan gelen ve adaptif immün bağışıklık kapasitesindeki düşüşün, düşük dereceli kronik enflamasyonla birleştiğinde çeşitli hastalıkların patogenezi teşvik ettiğini göstermektedir. Yaşlı bireyler periodontitis dahil olmak üzere bir dizi otoimmün, enfeksiyöz ve enflamatuvar hastalığa karşı artan duyarlılık sergilerler. Aslında, yaşlanma da tek başına periodontal ataçman ve alveolar kemiğin fizyolojik kaybına yol açar. Ancak bu değişiklikler patolojik değildir ve bu nedenle düşük klinik öneme sahiptir. Bu klinik parametrelerdeki değişiklikler sadece periodontal enflamasyon varlığında şiddetlenerek fonksiyon kaybına yol açar. Periodontal sağlık ve periodontal enflamasyondaki bu eşlik eden değişiklik yaşlı nüfusun önemli bir bölümünde izlenmektedir. İmmün parametrelerin yaşa bağlı olarak değiştiği, yaşlı bireylerde immün yeterliliğin azaldığı ve bunun da enfeksiyonlara karşı artan bir morbidite ve mortaliteye neden olduğu bilinmektedir. Bu değişiklikler immün sistemin önemli bir parçası olan birçok sitokin ve diğer bazı moleküllerin üretiminde ortaya çıkan değişikliklerden kaynaklı olduğunu gösterir.

Anahtar Kelimeler: İmmün Yaşlanma, Periodontal Hastalık, Periodontal Enflamasyon

Presentation ID / Sunum No= 124

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2542-4526

İnflamatuar Yaşlanma ve Periodonsiyum

Ph.d. Cand. Aslıhan Bakıcı¹, Ph.d. Cand. Anıl Yılmaz¹, Exp. Dr. Nurcan Altaş¹

¹*Istanbul Medipol Üniversitesi*

Özet

İnflamatuar yaşlanma terimi, kronik ve artmış bir inflammatuar yanıt ile yaşlı bireylerde artmış hastalık prevalansı ile sonuçlanan immün cevaptaki yaşa bağlı değişiklikleri tanımlamak için kullanılmıştır. Yaşa bağlı birçok hastalığın altında yatan kronik enflamasyonla ilişkilendirilen inflammatuar yaşlanma yaşlanma süreci hızının ve yaşam süresinin belirleyicisidir. İmmün yaşlanma tanımıyla uyumlu olarak, yaşlanmanın periodonsiyumun uzun süre boyunca mikrobiyal tehdide maruz kalmasına neden olarak periodontal dokuları etkileyebileceği ve periodontal hastalıkların prevalansı ve şiddetini artırabileceği ileri sürülmektedir. Bu derleme inflammatuar yaşlanma sürecinin mekanizmasını daha iyi anlamak için nötrofiller, makrofajlar ve T hücreleri gibi belirli bağışıklık hücrelerinin yaşla birlikte nasıl değiştiğine ve bu tür değişikliklerin inflamasyona ve daha spesifik olarak periodontal hastalığa nasıl katkıda bulunduğuna dair mevcut anlayışımıza odaklanacaktır.

Anahtar Kelimeler: İnflamatuar Yaşlanma, Periodontal Hastalık, Bağışıklık Hücreleri

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0452-252X / 0000-0001-8902-5471 / 0000-0002-5670-6921 / 0000-0001-8782-2899

Kırmızı Detoks Solüsyonunun Tek Renk Üniversal Kompozit Rezın Restoratıf Materyallerın Yüzey Pürüzlülüğüne Etkısı

Researcher Cansu Dağdelen Ahısha¹, Researcher Merve Nezir¹, Prof. Dr. Mine Betül Üçtaşı¹, Assoc. Prof. Dr. Suat Özcan¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratıf Diş Tedavısı Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Kompozit rezin restoratıf materyallerin hem posterior dişlerin restorasyonu için gerekli olan dayanıklılığı hem de anterior dişlerde mineyi taklit edebilmek için gerekli olan yüksek parlaklığı elde edebilmek ve bakteriyel tutulumunu en aza indirmek için polisajlanabilirliğinin iyi olması beklenmektedir. Detoks solüsyonları düşük pH değerlerine sahiptir ve maruz bırakıldıkları yüzeyi etkileyebilir. Bu in-vitro çalışmanın amacı, detoks solüsyonuna maruz bırakılan 4 farklı tek renk üniversal kompozit rezin restoratıf materyalin yüzey pürüzlülüğünü belirlemektir. **Yöntem:** Örneklerin hazırlanmasında fantom molar dişlerin okluzal yüzeylerinde hazırlanan kaviteler kullanıldı. 7 mm çapında ve 2 mm derinliğinde kırk adet okluzal kavite hazırlandı ve 4 farklı tek renk üniversal kompozit rezin (n=10) (Omnichroma, Zenchroma, Vitra ve Charisma Diamond One) ile restore edildi. Kompozit rezin restorasyonlar 20 sn süre ile LED ışık cihazı kullanılarak (D-Light Pro, GC, Japonya) polimerize edildi. Daha sonra tüm örnekler alüminyum oksit diskler (Soflex, 3M ESPE Dental Products, ABD) yardımı ile parlatıldı ve başlangıç yüzey pürüzlülüğünün ölçümünden önce 24 saat 37°C'de distile su içerisinde bekletildi. İlk yüzey pürüzlülüğük ölçümü profilometre (Surftest SJ-301-Mitutoyo, Illinois, ABD) ile yapıldıktan sonra örnekler 21 gün boyunca günde 3 kez 5 dakika kırmızı detoks solüsyonuna (Passion Red, Elite Organic, Türkiye) maruz bırakıldı. 7 ve 21 günlük maruziyetten sonra yüzey pürüzlülüğü ölçümleri tekrarlandı. **Bulgular:** İstatistiksel analiz için varyans analizi (ANOVA) ve Tukey post-hoc testi kullanıldı. 7 gün detoks solüsyonuna maruz bırakılan test örneklerinin yüzey pürüzlülüğük ölçümleri sonucunda test edilen tek renkli üniversal kompozit rezin restoratıf materyaller arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gözlenmemekle birlikte artış görülmüştür (p>0.05). Değerlendirilen restoratıf materyaller içerisinde yüzey pürüzlülüğünde en çok değişim gösteren Zenchroma bulunmuştur. **Sonuç:** Ticari olarak detoks solüsyonunun 21 gün süreyle kullanılması önerilmektedir, ancak bu kullanım süresi restoratıf materyallerde yüzey pürüzlülüğünde artışa neden olabilir. Dolayısı ile dikkatli kullanılmaları önerilir.

Anahtar Kelimeler: Detoks Solüsyonu, Tek Renk Üniversal Kompozit Rezın, Yüzey Pürüzlülüđü, Profilometre.

Effect of Red Detox Solution On Surface Roughness of One-Shade Universal Composite Resin Restorative Materials

Abstract

Aim: Composite resin restorative materials are expected to have good polishability in order to achieve both the durability required for the restoration of posterior teeth and the high gloss required to imitate enamel in anterior teeth and to minimize bacterial uptake. Detox solutions have low pH values and can affect the surface they are exposed to. The aim of this in-vitro study was to determine the surface roughness of 4 different one-shade universal composite resin restorative materials exposed to detox solution. **Method:** Forty occlusal cavities (7X 2 mm) were prepared on phantom molars and restored with 4 different one-shade universal composite resins (n=10) (Omnichroma, Zenchroma, Vitra and Charisma Diamond One). Composite resin restorations were cured for 20 seconds with LED light curing unit (D-Light Pro, GC, Japan). All specimens were polished with aluminium oxide discs (Soflex, 3M ESPE Dental Products, USA) and kept in distilled water at 37°C for 24 hours before measuring the first surface roughness. Surface roughness measurements were performed with a profilometer (Surftest SJ-301 Mitutoyo, Illinois, USA), then the specimens were immersed in red detox solution (Passion Red, Elite Organic, Turkey) for 5 minutes 3 times a day for 21 days. After 7 and 21 days of immersion, surface roughness measurements were repeated. **Results:** Analysis of variance (ANOVA) and Tukey post-hoc test were used for statistical analysis. As a result of the surface roughness measurements there was no statistically significant difference between the tested one-shade universal composite resin restorative materials immersed in detox solution for 7 days ($p>0.05$). Among the evaluated restorative materials, Zenchroma showed the most variation in surface roughness. **Conclusion:** Detox solutions are recommended to use the for 21 days, but this period of use may cause an increase in the surface roughness of restorative materials. Therefore, they are recommended to be used with caution.

Keywords: Detox Solution, One-Shade Universal Composite Resin, Surface Roughness, Profilometer.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7577-5036

Kist Benzeri Geniş Periradiküler Lezyonun Cerrahi Olmayan Endodontik Tedavisi: Olgu Sunumu

Assoc. Prof. Dr. Zeliha Uğur Aydın¹, Dr. Merve Işık²

¹*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti ABD*
²*Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Endodonti ABD*
**Corresponding author: Merve Işık*

Özet

AMAÇ: Bu vaka raporunun amacı geniş periradiküler lezyona sahip alt premolar dişin cerrahi olmayan endodontik tedavisini sunmaktır. **OLGU SUNUMU:** 44 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta 35 numaralı dişindeki ağrı ve şişlik şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnez sonucunda ilgili işe 4 yıl önce endodontik tedavi uygulandığı öğrenildi. Radyografik incelemede 35 numaralı dişin periradiküler bölgesinde geniş kist benzeri lezyon izlendi. Klinik ve radyografik muayene sonucu 35 numaralı dişe kronik apikal periodontitis teşhisi konuldu ve retreatment tedavisi uygulanmasına karar verildi. Rubber dam izolasyonu altında bir önceki restorasyon ve kök kanal dolgusu uzaklaştırıldıktan sonra elektronik apeks bulucu (Woodpecker DTE, Guangxi, Çin) ile kök kanal boyu tespit edilip #15 K el eğesi ile apikal açıklık kontrol edildi. Kemomekanik preparasyon Protaper Next (Dentsply Maillefer, Ballaigues, İsviçre) döner ege sistemi kullanılarak X3 eğesi ile tamamlandı. Her ege değişiminde %5 NaOCl ile irrigasyon yapıldı. Final irrigasyonu sırasıyla; %17 EDTA (Werax, İzmir, Türkiye), %5,25 NaOCl (Wizard, Rehber Kimya, İstanbul, Türkiye) ve CHX (ProChex, Promida Co., Türkiye) ile yapıldı. Kök kanal obturasyonu preparasyona uygun Thermafil obturatör (Tulsa Dental Products, Tulsa, OK, ABD) ve AH Plus (Dentsply, De Trey, Konstanz, Almanya) kanal patı kullanılarak aynı seans tamamlandı. Üst restorasyon aynı seans direkt kompozit uygulanarak bitirildi. Hasta 3,6 ve 12 ay sonra kontrole gelmesi konusunda bilgilendirildi. **SONUÇ:** Endodontik tedavinin tamamlanmasından 3 ve 6 ay sonra periradiküler lezyonun gerilediği, 12 ay sonra ise lezyonun tamamen iyileştiği ve ilgili dişin asemptomatik olarak fonksiyonda olduğu görüldü. Büyük periapikal lezyonlara sahip dişlerde herhangi bir cerrahi işlem gereksinimi olmadan yalnızca endodontik tedavi ile iyileşme elde edilebilmektedir. Bu nedenle geniş periapikal lezyona sahip dişlerde apikal cerrahi ya da çekim yerine daha konservatif bir tedavi yaklaşımı olan geleneksel endodontik tedavi ilk tercih edilen tedavi yaklaşımı olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Thermafil, Retreatment, Endodontik Tedavi, Kronik Apikal Periodontitis

Non-Surgical Endodontic Treatment of Large Cyst-Like Periradicular Lesion: A Case Report

Abstract

AIM: This case report aims to present the non-surgical endodontic treatment of a lower premolar tooth with a large periapical lesion. **CASE REPORT:** A 44-year-old, systemically healthy male patient was admitted to our clinic with complaints of pain and swelling in tooth 35. As a result of the anamnesis taken from the patient, it was learned that endodontic treatment was applied to the relevant job 4 years ago. On radiographic examination, a large cyst-like lesion was observed in the periradicular region of tooth #35. As a result of clinical and radiographic examination, tooth #35 was diagnosed with chronic apical periodontitis and it was decided to apply retreatment treatment. After the previous restoration and root canal filling were removed under rubber dam isolation, the root canal length was determined with an electronic apex finder (Woodpecker DTE, Guangxi, China) and the apical patency was checked with a #15 K hand file. Chemomechanical preparation was completed with the X3 file using the Protaper Next (Dentsply Maillefer, Ballaigues, Switzerland) rotary file system. Irrigation was done with 5% NaOCl at each file change. Final irrigation respectively; was done with 17% EDTA (Werax, Izmir, Turkey), 5.25% NaOCl (Wizard, Guide Chemistry, Istanbul, Turkey), and CHX (ProChex, Promida Co., Turkey). The same session was completed using the Thermafil obturator (Tulsa Dental Products, Tulsa, OK, USA) and AH Plus (Dentsply, De Trey, Konstanz, Germany) suitable for root canal obturation preparation. The upper restoration was finished by applying direct composite in the same session. The patient was informed to come for a follow-up after 3.6 and 12 months. **CONCLUSION:** It was observed that the periradicular lesion regressed 3 and 6 months after the completion of the endodontic treatment, and after 12 months, the lesion was completely healed and the involved tooth was asymptotically functional. Teeth with large periapical lesions can only be healed with endodontic treatment without the need for any surgical procedure. For this reason, traditional endodontic treatment, which is a more conservative treatment approach instead of apical surgery or extraction, should be the first preferred treatment approach in teeth with large periapical lesions.

Keywords: Thermafil, Retreatment, Endodontic Treatment, Chronic Apical Periodontitis

Presentation ID / Sunum No= 9

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2964-8244

Oral Treatment of a Patient With Phacomatosis Pigmentokeratolica- a Case Report

Asst. Prof. Dr. Özlem Saraç Atagün¹, Asst. Prof. Dr. Ülkü Tuğba Kalyoncuoğlu¹

¹SBÜ Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi
*Corresponding author: Özlem Saraç Atagün

Abstract

Phacomatosis pigmentokeratolica (ppk) is a rare epidermal nevus syndrome characterized by the coexistence of a sebaceous nevus and a speckled lentiginous nevus. Neurological, skeletal, or other extracutaneous abnormalities may be associated with ppk. To our knowledge, oral lesions associated with ppk have not been reported yet. There are only a few oral involvement cases associated with nevus sebaceous reported, such as papillomatous growths of tongue, gingiva and palate. Ppk patients may be predisposed to the occurrence of oral tumours. Therefore, careful oral screening of such patients is of importance. The present case describes the oral treatment of a ppk patient, showing intraoral papillomatous growth on the hard palate.

Keywords: Phacomatosis Pigmentokeratolica, Epidermal Nevus Syndrome

Ortodontik Diş Fırçalama Hakkında Youtube™'da Yayınlanmış Videoların İncelenmesi

Ph.d. Cand. Dilara Güngören Altundağ¹, Associate Professor Sanaz Sadry¹

¹*Istanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı*

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı bir internet bilgi kaynağı olan YouTube™ video platformunda yer alan ortodontik diş fırçalama ile ilgili videoların hastalara sağladığı bilginin doğruluğu ve güvenilirliğinin değerlendirilmesidir. Materyal Metod: YouTube™ video platformunda ortodontik diş fırçalama anahtar kelimesi kullanılarak video araması gerçekleştirilmiştir. Toplam 104 video incelenmiş olup, çalışmaya dahil edilmeme kriterleri (tekrarlayan içerik olması, İngilizce'den farklı bir dilde olması, ses içeriğinin ya da başlık bilgisinin olmaması, konu ile ilgisiz olması, sadece reklam içeriği olması, 20 dakikadan daha uzun sürmesi, 4 dakikadan daha kısa sürmesi ve diğer ortodontik tedaviler ile ilgili olması) gözetilerek, toplam 34 video değerlendirmeye alınmıştır. Videolar ile ilgili olarak videonun yüklendiği tarihten beri geçen gün, izlenme sayısı, beğenilme sayısı, yorum sayısı ve video süresi parametreleri kaydedilmiştir. Video içerik kalitesinin derecesini sınıflandırmak için 7 parametreden oluşan bir puanlama sistemi ve videoların kalitesini evrensel olarak değerlendirmek için video bilgileri ve kalite indeksi (VBKİ) uygulanmıştır. Videolar 3 ana grup altında incelenmiştir bunlar; diş hekimleri, sağlık kuruluşları ve diğer kaynaklar. İstatistiksel analizler için NCSS programı ile Shapiro-Wilk, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U Testleri kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Nicel veriler arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla Spearman's korelasyon analizi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık değeri $p < 0.01$ ve $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Videolar yükleme kaynağına göre değerlendirildiğinde 12 videonun sağlık kuruluşları, 14 videonun diş hekimleri ve 8 videonun da diğer kaynaklardan yüklendiği ve bu kaynakların abone sayılarının birbirinden anlamlı derecede farklı olduğu bulunmuştur ($p < 0,05$). Video gruplarına göre görüntülenme sayısı değeri, beğenme sayısı değeri, yorum sayısı değeri, yüklenme tarihi (hafta) ve VİK değeri istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemektedir ($p > 0,05$). VBKİ değeri 2 ile 5 arasında değişmekte olup ortalama $3,54 \pm 0,69$ bulunmuştur. Diş hekimleri grubunun VBKİ değerinin, diğer gruplara oranla yüksek olması istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p = 0,001$; $p < 0,05$). Sonuç: YouTube™ videoları, ortodontik diş fırçalama için bilgi kaynağı olarak yetersiz bulunmuştur. Sağlık profesyonelleri hastaların doğru bilgiye ulaşması için çevrimiçi platformların farkında olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Youtubetm, Sosyal Medya, Ortodonti, Ortodontik Diş Fırçalama.

Review of Videos Posted On Youtube™ About Orthodontic Tooth Brushing

Abstract

Purpose: The aim of our study is to evaluate the accuracy and reliability of the information provided to patients by videos about orthodontic tooth brushing on the YouTube™ video platform, which is an internet information resource. **Material Method:** A video search was performed using the orthodontic tooth brushing keyword on the YouTube™ video platform. Video criteria for being included in the study was examined and a total of 104 (repetitive content in a different language than English, audio content or the lack of header information, the subject is irrelevant, just the advertising content less than 20 minutes long, lasts less than 4 minutes, and other orthodontic treatments to be associated with), considering a total of 34 video were evaluated. Regarding the videos, the number of views, the number of likes, the number of comments and the video duration parameters have been recorded in the day since the video was uploaded. A scoring system consisting of 7 parameters was applied to classify the degree of video content quality, and the video information and quality index (VBKI) was applied to universally assess the quality of videos. The videos are examined under 3 main groups; dentists, health institutions and other sources. For statistical analyses, Shapiro-Wilk, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U Tests were performed using the NCSS program. Spearman's correlation analysis was used to Decipher the relationship between quantitative data. Statistical significance was accepted as $p < 0.01$ and $p < 0.05$. **Findings:** When the videos were evaluated according to the upload source, it was found that 12 videos were uploaded from health institutions, 14 videos from dentists and 8 videos from other sources, and the number of subscribers of these sources was significantly different from each other ($p < 0.05$). According to the video groups, the number of views, the number of likes, the number of comments, the upload date (week) and the VIK value do not show statistically significant differences ($p > 0.05$). The VBKI value ranged from 2 to 5 and the average Decency was 3.54 ± 0.69 . It was found to be statistically significant that the VBKI value of the dentist group was higher compared to the other groups ($p = 0.001$; $p < 0.05$). **Conclusion:** YouTube™ videos were found to be insufficient as a source of information for orthodontic tooth brushing. Health professionals should be aware of online platforms for patients to access the right information.

Keywords: Youtubetm, Sosyal Medya, Ortodonti, Ortodontik Diş Fırçalama.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8604-5768

**Ortodontik Tedavi Sonrası Anterior Diastemaların Direkt Kompozit
Rezinlerle Restorasyonu: 4 Olgu Sunumu**

Asst. Prof. Dr. Sultan Aktuğ Karademir¹

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi AD
*Corresponding author: SULTAN AKTUĞ KARADEMİR

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Dişlerdeki ark genişliği ve diş boyutu uyumsuzlukları, gömülü-eksik-çekilmiş dişlerden kaynaklanabilen dişler arasındaki boşluklara diastema denilir. Diastemaların tedavisinde ortodontik, protetik ve restoratif tedavi seçenekleri bulunmaktadır. Sadece ortodontik tedavinin yeterli olmadığı durumlarda diğer tedavi yöntemleri kullanılarak diastemaların kapatılması sağlanır. Protetik tedavilere nazaran direkt kompozit rezinler zaman, maliyet ve dişlere minimal invaziv yaklaşımdan dolayı daha çok tercih edilirler. Bu olgu sunumunda ortodontik tedavi sonrası polidiastemalara sahip 4 farklı hastanın direkt kompozit rezinlerle tedavilerinin sağlanması amaçlanmıştır. **YÖNTEM:** Ortodontik tedavi sonrası polidiastema şikayetiyle kliniğimize başvuran 1 erkek 3 kadın olmak üzere 4 hastaya tedavi seçenekleri anlatıldıktan sonra hastalardan onam alınarak direkt kompozit rezinlerle tedavileri planlandı. Her bir hastadan işlem öncesi başlangıç fotoğrafları alınarak renk seçimi yapıldı ve restorasyon işlemleri rubberdam izolasyonu altında gerçekleştirildi. Her bir hastada işlem yapılacak olan dişlerin mine yüzeyleri %37'lik fosforik asitle (Kuraray, Okuyama, JAPAN) pürüzlendirildi. Yüzeydeki asit yıkanıp hava ile kurutulduktan sonra Clearfil S3 Universal Bond (Kuraray, Okayama, JAPAN) uygulandı. Uygulanan adeziv rezin hava spreysi ile 5sn. kurutulduktan sonra 10 sn LED ışık cihazı (Elipar S10, 3M ESPE) ile polimerize edildi. Hastalardan ikisinin restorasyonları supra-nanohibrit kompozit olan Estelite Asteria (Tokuyama, JAPAN) ile diğer ikisinin restorasyonları ise dentin renkleri mikrohürit, mine renkleri nanohürit kompozit olan Essentia (GC, Tokyo, JAPAN) ile tamamlandı ve 20 sn. ışıkla polimerize edildi. Restorasyonlar free-hand yöntemle ve matriks sistemi olarak şeffaf bantlar kullanılarak yapıldı. Restorasyonlar özel bitirme frezleri ve polisaj diskleri (Soflex discs, 3M ESPE, ABD ve Clearfil Twist Dia, Kuraray, Japonya) ile düzenlendi. Restorasyonlar uygulandıktan 1 hafta, 1 ay ve 6 ay sonra Modifiye USPHS (Unitet States Public Health Service) kriterlerine göre değerlendirildi. **SONUÇLAR:** Altı aylık takip süreci sonunda 1 hastada Estelite Asteria 1 dişte retansiyon kaybına uğrarken diğer restorasyonların retansiyon, renk uyumu, kenar uyumu, anatomik formunda bozulma görülmedi. Sonuç olarak ortodontik tedavi sonrası polidiastemaların kapatılmasında kullanılabilen direkt kompozit rezinler uygun, hızlı, başarılı bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Polidiastema, Kompozit Resin, Ortodontik Tedavi, Universal Adeziv

Restoration of Anterior Diastemas With Direct Composite Resins After Orthodontic Treatment: 4 Case Reports

Abstract

INTRODUCTION AND OBJECTIVE:The gaps between the teeth caused by arch width and tooth size mismatches, impacted-missing-extracted teeth are called diastema. There are orthodontic, prosthetic and restorative treatment options in the treatment of diastemas. If orthodontic treatment isn't sufficient, there are other treatment options. The reasons why direct composites are more preferred are time, cost and minimal operations on teeth. The aim of this case report is treatment of 4 patients with polydiastema with direct composite resins. **METHODS:**After orthodontic treatment, treatment options were explained to 4 patients, who applied to our clinic with the complaint of polydiastema, and their treatment with direct composite resins was planned after obtaining approval. Pre-operative photographs of the patients were taken, color selection was made, and restorations were made by isolating the rubberdam. Enamel surfaces of all teeth to be treated were roughened with 37% phosphoric acid (Kuraray, Okayama, JAPAN). The acid was washed, air-dried and Clearfil S3 Universal Bond (Kuraray, Okayama, JAPAN) was applied. Adhesive resin was air-dried for 5 seconds and polymerized for 10 seconds with an LED light device (Elipar S10, 3M ESPE). In two patients, restorations were completed with Estelite Asteria (Tokuyama, JAPAN), a supra-nanohybrid composite. In the other two patients, dentin (microhybrid) and enamel (nanohybrid) were used with Essentia (GC, Tokyo, Japan) composite and light-cured for 20 seconds. Restorations were made freehand with the help of transparent tapes. Restorations were made with special finishing burs and polishing discs (Soflexdiscs, 3M ESPE, USA and Clearfil TwistDia, Kuraray, Japan). Restorations were evaluated after 1 week, 1 month, and 6 months according to Modified USPHS (United States Public Health Service) criteria. **RESULTS:**At the end of the six-month follow-up, Estelite Asteria lost retention in 1 tooth of 1 patient, while retention, color match, marginal harmony and anatomical form deterioration weren't observed in the others. As a result, direct composite resins are fast and successful treatment option for closure of polydiastemas after orthodontic treatment.

Keywords: Polydiastema, Composite Resin, Orthodontic Treatment, Universal Adhesive

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2346-1622

Periferik Dev Hücreli Granülom: Nadir Görülen Bir Vaka Sunumu

Dr. Mustafa Mert Açıköz¹, Prof. Dr. Gülsüm Ak¹

¹*İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı*

Özet

Periferik Dev Hücreli Granülom(PDHG), dişeti ve/veya alveolar mukozada görülen, vasküler tabanlı, mononükleer iğsi ve poligonal hücreler ile osteoklast tipi çok çekirdekli dev hücreleri içinde barındıran bir lezyondur. Saplı olabildiği gibi geniş tabanlı olarak da gözlenebilmektedir. Klinik vaka serilerinde önemli oranda nüks bildirilmiştir. Tedavisi cerrahi olarak eksizyondur. Vaka sunumumuzda 49 yaşında erkek hasta alt çene sağ bölgede 2 yıldan fazla süredir bulunan yumuşak doku büyümesi ve dişlerinde mobilite ile kliniğimize başvurdu. Yapılan muayenede 44,45 ve 47 numaralı dişlerde mobilite ile birlikte tüm bu diş sınırlarını da içine alacak şekilde geniş saplı hiperplazik lezyon gözlemlendi. Yapılan tomografik incelemede kemiğe bir infiltrasyon gözlenmedi. İnsizyonel biyopsi yapılarak vasküler lezyonlar ile ayırıcı tanısı yapıldı. Patoloji sonucu “Periferik Dev Hücreli Granülom” geldikten sonra lokal anestezi altında koter ile lezyon eksize edildi. Kalan kemik yüzeyleri ve çekim soketleri geleneksel döner aletler ile vertikal olarak 2mm aşındırıldı. Dişeti primere getirilerek sutürasyon sağlandı. 15 günlük kontrol muayenesinde dişetinin sağlıklı bir şekilde iyileştiği gözlemlendi. PDHG lezyonları genellikle 0,5-1cm genişliğinde lezyonlardır. Vakamızın nadir görülmesinin sebeplerinden biri lezyonun 5cm büyüklüğünde olmasıdır. Ayrıca mandibular premolarlar bölgesinde lokalize olmasıdır. Nüks oranları yüksek olduğu için uzun dönem takip yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Periferik, Dev Hücreli Granülom, Cerrahi

Peripheral Giant Cell Granuloma: A Rare Case Report

Abstract

Peripheral Giant Cell Granuloma (PGCG) is a vascular-based, mononuclear spindle and polygonal cell and multinucleated osteoclast type giant cell lesion seen in the gingival and/or alveolar mucosa. It can be observed as stalked as well as broad-based. Significant recurrence rates have been reported in clinical case series. The treatment is surgical excision. In our case report, a 49-year-old male patient was referred to our clinic with soft tissue enlargement in the mandibular right region for more than 2 years and mobility in his teeth. In the examination, a wide-stemmed hyperplastic lesion was observed in teeth 44, 45 and 47, including mobility and all these tooth borders. No bone infiltration was observed in the tomographic examination. Differential diagnosis with vascular lesions was made by incisional biopsy. After the pathology result was “Peripheral Giant Cell Granuloma”, the lesion was

excised with monopolar cautery under local anesthesia. Remaining bone surfaces and extraction sockets were abraded 2mm vertically with conventional rotary instruments. Suture was achieved by bringing the gingiva to the primary closure. In the 15-day control examination, it was observed that the gingiva healed in a healthy way. PGCG lesions are usually 0.5-1 cm wide. One of the reasons for the rarity of our case is that the lesion was 5 cm in size. It is also localized in the mandibular premolar-molar region. Long-term follow-up is required as the recurrence rate is high.

Keywords: Peripheral, Giant Cell Granuloma, Surgery

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5274-2629

Periodontolojide Lazer Uygulamaları: Güncel Literatür Değerlendirilmesi

Ph.d. Cand. Ferit Kaval¹, Ph.d. Cand. Onur Yılmaz¹, Exp. Dr. Deniz Arslan¹

¹*Istanbul Medipol Üniversitesi*

**Corresponding author: ONUR YILMAZ*

Özet

Diş hekimliğinde lazerler, 20. yüzyılın son üç buçuk yılında çeşitli tedavi alanlarında devrim yarattı. Günümüzde kullanılan farklı lazer türleri vardır. Bunların kullanımı dalga boyu, enerji yoğunluğu, güç çıkışı ve radyasyon süresi gibi farklı parametrelerle iyi bir şekilde tanımlanır. Mekanik kesme cihazına alternatif olarak tanıtılan lazer, günümüzde birçok dental uygulamada tercih edilen bir enstrüman haline gelmiştir. Kanıtlar, başlangıç periodontal tedavide, cerrahide ve daha yakın zamanlarda periimplantitis tedavisinde kullanımının geniş bir uygulama yelpazesi açtığını göstermektedir. Son zamanlarda, çeşitli lazer türleri kullanılarak yapılan tedavi olan periodontal fototerapi dikkatleri üzerine çekmiştir. Düşük güçlü lazer ışınımının biyolojik etkisi olan fotobiyomodülasyon, geniş çapta çalışılmıştır. Periodontal fototerapide birçok lazer türü uygulansa da lazer ışınımının periodontal dokulardaki hücreler üzerindeki moleküler biyolojik etkileri net değildir. Cerrahi olmayan periodontal tedavinin etkilerini güçlendirmek için, bir Er:YAG lazer, Nd:YAG lazer veya diyot lazer kullanılarak yüksek yoğunluklu lazer ışınlaması, taşların ablyasyonunda ve ceplerin debridmanında ve bakterisit etkisinde potansiyel faydaları nedeniyle tanıtıldı. Yüksek güçlü lazerlerin termal etkilerinin aksine, düşük seviyeli lazer tedavisi (LLLT), düşük güç çıkışı (mW aralığında), düşük etki alanlarında anti-inflamatuar, biyostimülasyon ve analjezideki fotokimyasal rolü nedeniyle önerilir. Termal lazerler kesme ve ablyasyon sırasında kök yüzeyine zarar verebilirken, yumuşak veya terapötik lazer olarak da bilinen ve esas olarak yumuşak dokuyu hedef alan düşük enerjili lazerin kullanımı ile hemen hemen hiçbir yan etki bildirilmemiştir ve algılanabilir sıcaklık değişikliklerine neden olmaz. En yaygın kullanılan düşük seviyeli lazer türleri arasında He-Ne lazer ve giderek daha popüler hale gelen diyot lazerler (GaAlAs lazer, InGaAlP lazer, vb.) bulunmaktadır. Bu derlemede farklı tipte lazer uygulamalarının periodontal tedavide etkisini güncel literatürle analiz ettik.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Lazer, Fotobiyomodülasyon, Cerrahi Olmayan Periodontal Tedavi

Presentation ID / Sunum No= 140

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5492-719X

Porphyromonas Gingivalis Gingipain'in Zebra Balığı Embriyosu Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi

**Ma. St. Ahmed Mohamed Nurein¹, Ph.d. Cand. Merih Beler¹, Prof. Dr. Ebru Emekli-Alturfan¹,
Asst. Prof. Dr. Kemal Naci Kose¹**

¹ Periodontoloji ABD, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Marmara Üniversitesi, Türkiye

² Biyokimya ABD, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Marmara Üniversitesi, Türkiye

³ Temel Tıp Bilimleri ABD, Diş Hekimliği Fakültesi, Marmara Üniversitesi, Türkiye

⁴ Periodontoloji ABD, Diş Hekimliği Fakültesi, Marmara Üniversitesi, Türkiye

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı Porphyromonas gingivalis tarafından üretilen sistein proteinazlar olan gingipainin son yıllarda model omurgalı olarak popülerlik kazanan zebra balığı embriyoları üzerindeki etkilerini incelemektir. Periodontitisin başlamasından ve yayılmasından sorumlu birincil bakteri olan Porphyromonas gingivalis, olumsuz gebelik sonuçları da dahil olmak üzere çeşitli sistemik bozukluklarla uzun süredir ilişkilendirilmiştir. Gingipainin etkisini araştırmak için, önceki araştırmalar tipik olarak, bakterilerin diğer virülans faktörlerini ortadan kaldırmadan gingipain blokerlerini veya gingipain sentezlemeyen mutant Porphyromonas gingivalis'i kullanmıştır. Bu çalışmada, gingipain doğrudan zebra balığı embriyoları üzerindeki embriyotoksik etkilerini değerlendirmek için kullanıldı. **Yöntemler:** Zebra balığı embriyoları, 72 hpf'ye kadar 24 oyuklu plakalarda 50, 100 ve 200 ng/mL gingipaine maruz bırakıldı. Gingipain dozları, zebra balığı üzerinde yaptığımız önceki çalışmalara göre seçilmiştir. Kontrol olarak embriyo ortamı kullanıldı. Gelişim, ölüm ve koryondan çıkma analizleri için her maruziyet grubu, her birinde 20 embriyo bulunan en az dört tekrar içermiştir. Maruziyet solüsyonları her gün yeni solüsyonlarla değiştirildi. Her gün gelişimsel parametreler bir stereomikroskop (Zeiss Discovery V8, Almanya) altında izlendi. Yumurtadan çıkma oranları da her 24 saatte bir belgelenmiştir. **Bulgular ve Sonuç:** Farklı deney setlerinde 50, 100 ve 200 ng/mL gingipaine maruz kalma, zebra balığı embriyolarında ölüm oranlarında artışa ve koryondan çıkma oranlarında azalmaya neden olmuştur. Perikardiyal ödem ve omurilik eğriliği, gingipaine maruz kalmanın neden olduğu gelişme kusurları arasındaydı. Farklı dozlarda gingipaine maruz kalma durumunda gözlemlenen ölüm ve yumurtadan çıkma oranları, elde edilen embriyo kalitesine bağlı olarak değişmiştir. Çalışmamızın sonuçları, embriyo kalitesinin gingipain toksisitesine dirençte önemli bir rol oynadığını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Gingipain, Porphyromonas Gingivalis, Zebra Balığı, Mortalite, Koryondan Çıkış

Evaluation of the Effect of Porphyromonas Gingivalis Gingipains On Zebrafish Embryo

Abstract

Aim: Our study's objective was to examine the effects of gingipain - cysteine proteinases produced by *Porphyromonas gingivalis* – one of the most effective periodontal pathogen in periodontitis, on zebrafish embryos, which have gained popularity as a model vertebrate in recent years. *Porphyromonas gingivalis* has long been linked to many systemic disorders, including adverse pregnancy outcomes. To explore the function of gingipains, previous studies have typically utilized mutant gingipain deficient, *Porphyromonas gingivalis* or gingipain blockers without eliminating other virulence factors of the bacteria. In this study, gingipain as a recombinant form, was used directly to evaluate its embryotoxic effects on zebrafish embryos. **Methods:** Zebrafish embryos were exposed to 50, 100 and 200 ng/mL gingipain in 24-well plates until 72 hpf. The doses of gingipain were selected according to our previous studies conducted in zebrafish. Embryo medium was used as the control. For the analyses of development, mortality, and hatching each exposure group contained at least four replicate wells having 20 embryos in each. Each day the exposure solutions were changed with fresh solutions. Each day developmental parameters were monitored under a stereomicroscope (Zeiss Discovery V8, Germany). Hatching rates were also documented every 24 h. The hatching rate is defined as the ratio of hatching embryos to the living embryos in each well. **Results and Conclusion:** Exposures to 50, 100 and 200 ng/mL gingipain in different sets of experiments caused an increase in mortality rates and a decrease in hatching rates in zebrafish embryos in dose-dependent manner. Pericardial edema and spinal cord curvature were among the development defects caused due to gingipain exposure. Mortality and hatching rates observed in the case of different doses of gingipain exposure varied depending on the embryo quality obtained. The results of our study showed that embryo quality plays an important role in resistance to gingipain toxicity.

Keywords: Gingipain, *Porphyromonas Gingivalis*, Zebrafish, Mortality, Hatching

Şeffaf Plak Tedavi Yönteminin Bilinirliği ve Kabul Edilebilirliğinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Semiha Arslan¹, Research Assistant Gamze Bozkurt¹

¹*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi*

**Corresponding author: Semiha Arslan*

Özet

Amaç: Şeffaf plak tedavileri estetik olmaları nedeniyle günümüzde oldukça popüler hale gelmiştir. Bu çalışmanın amacı, şeffaf plaklar ile yapılan ortodontik tedavilerin bireyler tarafından bilinirliğinin ve tedaviyi kabul edebilirliğinin değerlendirilmesidir. **Materyal ve Metot:** Anket çalışması olarak tasarlanan bu çalışmaya yaşları 14-20 arası toplam 111 birey (33 erkek, 78 kadın) dahil edildi. Sorular öz farkındalık, bilgi seviyesi ve tercih olarak üç bölüme ayrıldı. Soruların puan seviyeleri "0" en düşük, hiç; "3" orta, kararsız; "5" en yüksek, kesin olacak şekilde oluşturuldu. İstatistiksel analiz Shapiro-Wilk ve bağımsız örneklem t testi ile yapıldı ve önemlilik derecesi $p < 0,05$ olarak kabul edildi. **Bulgular:** Öz farkındalık bölümündeki sosyal çevre tarafından zorbalığa maruz kalma durumuna kadınlar anlamlı seviyede daha yüksek puan verdi ($p < 0,012$). Bu soruya erkeklerin %84,8'i (n=28), kadınların ise %53,8'i (n=42) "0" puan verdi. Ayrıca kadınların %11,5'i (n=9) "5" puan verdi. Bilgi seviyesi ("1,87±1,1") ve tercih kısımlarının ("2,17±0,77") ortalama puan seviyeleri "3"ün altında yer aldı. Zorbalığa uğrama durumu dışındaki verilerde kadınlar ile erkekler arasında anlamlı fark bulunmadı. **Sonuçlar:** Kadınların, erkeklere göre sosyal çevreleri tarafından dişlerinin görünümü nedeniyle daha fazla zorbalığa maruz kaldığı söylenebilir. Bireylerin şeffaf plak tedavisi ile ilgili bilgi seviyelerinin düşük olması nedeniyle şeffaf plak tedavisinin tercih edilmesinin az olduğu düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Etki, Şeffaf Plak, Zorbalık

Evaluation of Awareness and Acceptability of Clear Aligner Treatment Therapy

Abstract

Aim: Clear aligner treatments have become very popular today due to their aesthetics. The aim of this study is to evaluate the awareness and acceptability of orthodontic treatments performed with clear aligners by individuals. **Materials and Methods:** A total of 111 individuals (33 males, 78 females) aged 14-20 were included in this study, which was designed as a survey study. The questions were divided into three parts as self-awareness, knowledge level and preference. The score levels of the

questions are "0", the lowest, none; "3" medium, unstable; "5" was created to be the highest, precise. Statistical analysis was performed with Shapiro-Wilk and independent sample t-test, and the significance level was accepted as $p<0.05$. Results: Females gave a significantly higher score for being bullied by the social environment in the self-awareness section ($p<0.012$). For this question, 84.8% of males ($n=28$) and 53.8% of females ($n=42$) gave "0" points. In addition, 11.5% ($n=9$) of females gave a "5" score. The mean score levels of knowledge level (1.87 ± 1.1) and preference parts (2.17 ± 0.77) were below "3". There was no significant difference between females and males in the data except for the situation of being bullied. Conclusions: It can be said that females are more bullied than males due to the appearance of their teeth by their social environment. It can be thought that the preference of clear aligner treatment is low due to the low level of knowledge of individuals about clear aligner treatment.

Keywords: Bullying, Clear Aligner, Social Influence

Presentation ID / Sunum No= 7

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6637-1774

Soliter Median Maksiller Santral Kesici Sendromu: Olgu Sunumu

Dr. Dinemis Alev Altuntaş¹

¹*Balgat Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, T.C. Sağlık Bakanlığı*

Özet

Soliter Median Maksiller Santral Kesici (SMMSC) sendromu özellikle baş yüz iskeletinin orta hattını etkileyecek gelişimsel defektlerle tanımlanan kompleks bir hastalıktır. En belirgin bulgusu, süt ve daimi dişlenmede kron şekli simetri gösteren tek bir keserin maksiller orta hatta görülmesidir. Sendroma bazen tek başına dental bir anomali eşlik ederken bazen de sistemik birçok hastalık ve zihinsel engel eşlik eder. Canlı doğumların 1/50.000'inde rastlanmaktadır. Etyolojisi net bilinmemekle birlikte otozomal dominant bir hastalıktır. Erken teşhis hastaların sahip olabileceği ciddi konjenital bozuklukların tedavisi açısından çok önemlidir. Bu olgu sunumunda nadir rastlanan SMMSC sendromlu hastanın diş hekimliği açısından değerlendirilmesine ve ağız içi bulgularına yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Soliter Median Maksiller Santral Kesici (Smmsc), Diş Eksikliği

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3626-836X

Temporomandibular Bozukluğu Olan Bireylerde Ağrı Tedavisinde Ozonlu Zeytinyağı ve Düşük Seviye Lazer Tedavisinin Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Dr. Mohammad Abdelqader Fahmi Bsaileh¹, Assoc. Prof. Dr. Levent Çiğerim¹

¹Van Yuzuncu Yil University

Özet

amaç: Bu çalışmanın amacı, düşük seviyeli lazer tedavisinin (LLLT) ve ozonlanmış zeytinyağının TMD'li hastalarda ağrı yönetiminde etkinliğini karşılaştırmaktır. Gereç ve Yöntemler: Bu prospektif, randomize, bölünmüş ağızlı, çift kör çalışmaya hiçbir hastalığı olmayan 51 hasta alındı ve iki farklı tedavi aldılar. Grup 1'de (çalışma grubu, aynı hastanın sağ tarafı) topikal ozonlu zeytinyağı ve LLLT, Grup 2'de (aynı hastanın sol tarafı) topikal ozonlu zeytinyağı + LLLT (aktive edilmemiş) kullanıldı. Dört hafta boyunca, hastalara üç doz ozonlanmış zeytinyağı verildi ve bir santimetre mesafeden temassız LLLT uygulandı ve üç haftalık seansa katıldı. Hastalar tedavi öncesi ve 2 hafta, 1 ay ve 3 ay sonra değerlendirildi. Ağrının şiddetini ölçmek için VAS kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya %27,5 (n=14) erkek ve %72,5 (n=37) kadın olmak üzere 51 hasta devam etti. Hastaların yaş aralığı 18-50 olup ortalama 26.188.47 idi. İkinci hafta skorlarında, ozonlanmış zeytinyağı, LLLT ve ozonlanmış zeytinyağı kombinasyonundan daha iyi performans gösterdi (p=0,007; p 0,01). LLLT ve ozonlanmış zeytinyağı kombinasyonu, tek başına ozonlanmış zeytinyağına göre birinci ve üçüncü ay puanlarında daha etkili ve uzun ömürlüydü (p=0.003; p 0.01). Sonuç: Bu çalışmada, Ozonlanmış zeytinyağının tek başına veya Düşük Düzey Lazer Tedavisi (LLLT) ile birlikte TMB'li bireylerde ağrı tedavisinde etkili olabileceği ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular Eklem Bozukluğu, Miyofasiyal Ağrı, Düşük Seviye Lazer Tedavisi, Ozonlu Zeytinyağı

Evaluation of the Efficacy of Ozonated Olive Oil and Low-Level Laser Therapy in the Treatment of Pain in Individuals With Temporomandibular Disorder

Abstract

Aim: The purpose of this study was to compare the effectiveness of low-level laser therapy (LLLT) and ozonated olive oil in managing pain in patients with TMD. **Material and Methods:** 51 patients who had no diseases were included in this prospective, randomized, split-mouth, double-blind trial, and they received two different treatments. Topical ozonated olive oil and LLLT were used in Group 1 (study group, right side of the same patient), and Topical ozonated olive oil + LLLT (not activated)

was used in Group 2 (left side of the same patient). For four weeks, patients received three doses of ozonated olive oil and had noncontact LLLT at a distance of one centimeter, and participated in three weekly sessions. The patients were assessed before the treatment and 2 weeks, 1 month, and 3 months later. VAS was used to gauge the severity of the pain. Results: 51 patients were continued, of whom 27.5% (n = 14) were men and 72.5% (n = 37) were women. The age range of the patients was 18 to 50, with a mean of 26.188.47. In the second-week scores, ozonated olive oil performed better than LLLT and ozonated olive oil combined ($p=0.007$; $p 0.01$). The combination of LLLT and ozonated olive oil was more efficient and long-lasting in the first- and third-month scores than ozonated olive oil alone ($p=0.003$; $p 0.01$). Conclusions: In this study, it was revealed that Ozonated olive oil alone or together with Low-Level Laser Therapy (LLLT) can be effective in the treatment of pain in individuals with TMD.

Keywords: Temporomandibular Joint Disorder, Myofascial Pain, Low-Level Laser Therapy, Ozonated Olive Oil.

Presentation ID / Sunum No= 235

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3190-864X

Temporomandibuler Eklem Hastalarına Uygulanan Oklüzal Splintin Kondil Hareket Paternine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Ayça Üstdal Güney¹

¹Cukurova Üniversitesi

*Corresponding author: Ayça Üstdal Güney

Özet

Bu klinik çalışmanın amacı Temporomandibuler Disfonksiyon (TMD) hastalarına uygulanan oklüzal splintin çift taraflı kondiler hareket paternine etkisinin incelenmesidir. Bu amaçla 46 hasta Angle sınıflamasına göre Sınıf I, Sınıf II ve Sınıf III olmak üzere üç gruba ayrılmıştır. Tüm hastalar aylık olarak takip edilmiş ve her randevu için hastalardan elde edilen model ve kapanış kayıtları, yüz arkı transferi ile artikülatöre aktarılmıştır. Oklüzal splint sonrası alt çene konumundaki değişiklikler Mandibular Position Indicator (MPI) aygıtı aracılığıyla milimetrik kağıt üzerine işaretlenmiştir. Bu işaretler arasındaki ön-arka yöndeki (ΔX) ve dikey yöndeki (ΔZ) mesafeler değerlendirilmiştir. Verilerin dağılımı incelendiğinde ön-arka yönde kondillerin simetrik hareketi en büyük yüzde ile Sınıf II grubunda (%50), daha sonra Sınıf III grubunda (%33,4) ve en az yüzde ile (%25) Sınıf I grubunda gözlenmiştir. Dikey yöndeki hareket simetrisi Sınıf I ve Sınıf II de eşit yüzdeye (%54,3) sahipken, Sınıf III hastalarda (%68,7) daha fazladır. Toplamda dikey yönde (%59,1) kondillerin, ön-arka yöndeki harekete (%26,1) göre daha büyük oranda simetrik hareket ettiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kondil Konumu, Mp1, Oklüzal Splint

The Effect of Occlusal Splint Applied to Temporomandibular Joint Patients On Condyle Movement Pattern

Abstract

The purpose of this clinical study is to investigate the bilateral condylar movement patterns of the patients who had TMD treatment with occlusal splint. 46 patients were divided into three groups as Class I, Class II and Class III according to Angle classification. Patients were followed monthly and cast bite registrations, face bow transfer records obtained were transferred to the articulator for each appointment. Mandibular positional changes after occlusal splint therapy were recorded on graph paper via Mandibular Position Indicator (MPI) device. Sagittal (ΔX) and vertical (ΔZ) distances were evaluated. The highest symmetrical condylar movement percentages were seen in Class II group (%50), secondly in Class III group (%33,4) and finally in Class I group (%25) according to the data.

While symmetry of movement in vertical direction had equal percentages in Class I and Class II (%54,3), a higher percent was observed in Class III patients (%68,7). For all groups, condylar movements in vertical direction (%59,1), were seen to be more likely to be symmetrical when compared with the movements in sagittal direction (%26,1).

Keywords: Condyle Position, Mpı, Occlusal Splint

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2529-3968

Türk Toplumunda Belirli Bir Çocuk Popülasyonunda Taurodontizm Prevelansının Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Uğur Akdağ¹, Asst. Prof. Dr. Kamile Nur Tozar¹

¹Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı 2016-2019 arasında Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti bölümüne başvuran hastalarda taurodontizm prevelansını belirlemek, dağılımını, lokalizasyonunu ve cinsiyet farklılığını incelemektir. Materyal ve metod: Araştırmamızda 2016-2019 arası Adıyaman Üniversitesi diş hekimliği fakültesinde panoramik radyograf çekirmiş 10-14 yaş arası hastaların panoramik radyografları tek bir araştırmacı tarafından retrospektif olarak değerlendirildi. Panoramik radyograf üzerinden hastaların birinci daimi molar dişlerinde taurodontizm tespit edilen dişler “Stifman ve Chanannel” kriterleri esas alınarak sınıflandırıldı. Hastalarda tespit edilen taurodont dişlerin sınıflara göre görülme sıklıkları, cinsiyetlere ve çenelere göre yüzde olarak ayrı ayrı hesaplandı. Sınıflara, cinsiyete ve çenelere göre elde edilen görülme sıklıkları arasındaki fark istatistiksel olarak değerlendirildi. Görülme sıklıklarının kıyaslamaları için Person Ki kare testi uygulandı, demografik veriler frekans olarak verildi. Bulgular: Toplamda 198 (103 kız, 95 erkek) panoramik radyograf değerlendirildi. Bu hastalardan 31 (%15,6) hastanın dışında taurodontizm tespit edildi. Taurodontizm tespit edilen hastaların 18 (%9) tanesi kız, 13 (%6.5) tanesi erkek hastalardan oluşmaktaydı. Hastaların toplamda 104 (%13.4) tane birinci daimi molar dişinde taurodontizm tespit edildi. Bu dişlerden 93 (%89.5) tanesinin hipotaurodont, 11 (%10.5) tanesinin mezotaurodont olduğu tespit edildi. Hipertaurodont ve primidal diş gözlenmedi. Taurodontizm tespit edilen dişlerin 55 (%52.8) tanesi maksillada, 49 (%47.2) tanesi mandibuladaydı. Hipotaurodont dişlerin 47 (%50.5) tanesinin maksillada, 46 (%49.5) tanesinin mandibulada olduğu bulundu. Mezotaurodont dişlerin maksillada 8 (%72), mandibulada 3 (%22) tane olduğu görüldü. Kız hastalarda erkek hastalara göre ve maksillada mandibulaya göre istatistiksel olarak daha yüksek oranda taurodontizm görüldü (p=0.000). Hipotaurodont diş görülme sıklığı mezotaurodonta göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu (p=0.000). Sonuç: Taurodontizimli dişlerde karmaşık kök anatomisine bağlı olarak endodontik tedaviler daha komplikedir. Taurodontizm teşhisinde sadece klinik değerlendirme yetmemekte klinik değerlendirmeye ilaveten Shifman ve Chanannel’in yaptığı sınıflandırmayı da kullanmak daha objektif sonuçlar elde etmemizi sağlamaktadır. Hekimlerin taurodontizimli dişlerin teşhisinde ve tedavi planlamasında dikkatli olmaları gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Taurodontizm, Diş Anomalileri, Panoramik Radyograf, Çocuk Hasta

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2549-783X

Youtubetm, Hastaların Diş İmplantları ve Kemik Greftleri Hakkında Güvenilir Bilgilere Erişebilecekleri Bir Platform Mu?

Ra. Büşra Hacısalihoğlu¹, Assoc. Prof. Dr. Figen Öngöz Dede²

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

*Corresponding author: Büşra Hacısalihoğlu

Özet

AMAÇ: Çalışmanın amacı, YouTube'un “diş implantı ve kemik greftleri” konusunda bilgi arayan hastalara neler sunduğunu incelemek ve sağlanan bilgilerin kalitesini değerlendirmektir. GEREÇ VE YÖNTEM:“Alaka düzeyine göre” olacak şekilde filtre uygulanarak YouTube platformu arama motorunda "diş implantı ve kemik grefti" terimi aratıldı.Video içerikleri esas amacına göre; hasta deneyimi, reklam, eğitim ve bilimsel olarak kategorize edildi. Video yükleyenler ise şirket, bireysel kullanıcı, sağlık profesyonelleri şeklinde gruplandırıldı. Arama sonucu toplam 102 video belirlendi, ancak bu videolardan İngilizce harici dil kullanan, konuyla alakasız, düşük video kalitesine sahip olan ve önceki videoların tekrarı olanlar hariç tutularak toplam 99 video çalışmaya dahil edildi.Videolar, genel özellikleri, birincil amaçları, bilgi güvenilirlikleri(iyi, orta ve zayıf), görsel-işitsel kalite düzeyleri ve küresel kalite ölçeği (GQS) analizi değerlendirmelerine göre kalibre edilmiş iki araştırmacı tarafından hasta bakış açısı ile değerlendirildi.Her YouTube videosu için izlenme oranı formülleri hesaplandı. SONUÇ:Hasta deneyim videolarının izlenme oranı reklam, eğitim ve bilimsel videolara göre anlamlı olarak yüksek bulundu($p=0,004$).Videoların çoğu, şirketlere ve bireysel kullanıcılara kıyasla kendi deneyimlerini paylaşan sağlık profesyonelleri (%64) tarafından paylaşıldığı tespit edildi. Bu videoların %42,00'si “orta”, %41,00'si “iyi”, ve %17'si “zayıf” genel bilgi içeriği olarak derecelendirildi. Videolar içeriklerine göre %44,00'ü eğitim, %24,00'ü bilimsel videolar, %19,00'u reklam ve %12'si ise hasta deneyim videolarına ait olduğu belirlendi. Dakika cinsinden süre, bireysel kullanıcı videolarında önemli ölçüde daha yüksek ($p = 0,048$),ve ayrıca yorum sayısı da bireysel kullanıcı videolarında önemli ölçüde daha yüksek olarak tespit edildi ($p=0,024$). TARTIŞMA: Videoların çoğu, bilgi yeterliliği açısından “orta” olarak derecelendirilse de bu çalışmanın sonuçları, YouTubeTM'un “dental implant ve kemik grefti” konusunda hastalar için hala tam olarak güvenilir bir bilgi kaynağı olarak kabul edilemeyeceğini göstermiştir.Ancak hekimler tarafından güvenilir videoların önerilmesi, hastaların tedaviyi algılamasını kolaylaştıracaktır.Diğer sosyal platformlarda dental implant tedavisi ile ilgili bilgi kalitesinin araştırılması için daha ileri çalışmalar gerekmektedir .

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Hasta Bilgi Düzeyi, Kemik Grefti, Youtubetm

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7023-2267

Bıttım Menengiç (Pistacia Terebinthus) Un Tohumlarında Anti Oksidant Enzim Aktivitesi ve Ağır Metal Düzeylerinin Saptanması.

Researcher İrem Elif Atik¹, Asst. Prof. Dr. Ayhan Güler¹

¹Hakkari Üniversitesi

Özet

2022, 48s. Türkiye coğrafi konumu, iklim ve bitki çeşitliliği, tarımsal potansiyeli, geniş yüzölçümü sayesinde tıbbi ve kozmetik bitkiler ticaretinde ilk aklı gelen ülkelerden biridir. Türkiye'de, yaklaşık 10.000 bitki türü yetişir. Bu özelliği ile Türkiye, tüm Avrupa'dakinden daha fazla endemik bitki türüne sahiptir. Bu türlerden biri olan fıstık, sakız ağacı ailesinde bulunan, 11 türe sahip, yaklaşık 80 milyon yıllık bir meyve çeşididir. Türkiye'de yetişen Pistacia Terebinthus L. (bıttım, çitlembik ya da menengiç) bu fıstık türlerinden biridir. İşte bu yüzden bizde araştırma sonuçlarımız ise hemen hemen Siirt bölgesinde yetişen bıttım (Pistacia Terebinthus) tohumlarının antioksidan seviyeleri ve ağır metal içerikleri incelenmiştir. Yaptığım bu araştırmada deney sonuçlarına göre en çok Bakır (Cu) metalini ortalama $591,2 \pm 9,7$ oranında bulundurduğu saptanmıştır. Bunu yine Mangan (Mn) metalini $528,7 \pm 3,1$ oranında ikinci sırada izlemiştir. Kobalt (Co) metalini ise $< 1,67$ oranıyla sonuncu olmuştur. Bunun yanı sıra yapılan antioksidan enzim sonuçlarına göre en çok Süperoksit Dismutaz (SOD) enziminin küçük olan tohumlarda $3,24 \pm 0,13864$ oranında, büyük olan tohumlarda ise $5,3722 \pm 0,29830$ oranında bulunduğu tespit edilmiştir. İkinci sırada Katalaz (KAT) enzimi küçük tohumlarda $1,23 \pm 0,12640$ oranında, büyük tohumlarda ise $2,56 \pm 0,163426$ oranında izlemiştir. Ksantin Oksidaz (XO) enzimi küçük olan tohumlarda $0,75 \pm 0,02980$ oranında büyük olan tohumlarda $1,27 \pm 0,08561$ oranında tespit edilmiştir. Bu sonuçlarda Siirt bölgesi bıttım tohumlarında tıbbi ve kozmetik alanında kullanımı için baktığımızda içerdiği ağır metaller açısından fazla kullanımında yan etkiler oluşturduğundan dikkatli kullanımı sağlanmalıdır. Antioksidan enzimler açısından baktığımızda ise insan yararına faydalı birçok enzimin bulunduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bıttım, Antioksidan Enzimler, Ağır Metaller, Siirt

Detection of Anti-Oxidant Enzyme Activity and Heavy Metal Levels in Seeds of Bıttım Menengiç (Pistacia Terebinthus)

Abstract

Turkey is one of the first to come to mind in the trade of medical and kozmetic plants, thanks to its geographic location, climate and plant diversity, agricultural potential, broad surface measurement. In Turkey, about 10,000 plant species grow. With this feature, Turkey has more endemic plant species than in all Europe. One of these species, the pistachios, is a fruit of about 80 million years, with 11 species in the gum tree family. Pistacia terebinthus L.. (bıttım, citlembic or menengiç) is one of these types of pistachios. And that's why our research results are examined the antioxidant levels and heavy metal content of the Pistacia Terebinthus seeds. In this research, the study found that Copper (Cu) metal was found to have an average of 591.2 ± 9.7 . Again, Mangan (MN) metal was ranked second in 528.7 ± 3.1 . Kobalt (Co) metal was last with a ratio of 1.67. In addition, according to the results of the antioxidant enzyme, it has been determined that the most Superoxide Dismutase (SOD) enzymes are 3.24 ± 0.13864 in small seeds and 5.3722 ± 0.29830 in large seeds. In the second row, Catalaz (PLY) monitored enzymes in small seeds by 1.23 ± 0.12640 and by 2.56 ± 0.163426 in large seeds. The Xsantin Oxide (XO) enzyme was detected in seeds that were 0.75 ± 0.02980 large in seeds with a small enzyme of 1.27 ± 0.08561 . In these results, the Siirt region should be carefully used for use in plant seeds in medical and cosmetic fields, as it has a side effect on excessive use of heavy metals. From an antioxidant enzymes perspective, it was determined that there were many useful enzymes for the human tomorrow.

Keywords: Bıttım, Antioxidant Enzyme, Heavy Metal, Siirt

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5899-4998

Farklı Miktardaki Karbonhidrat Tüketimine ve Teknolojik Tedaviye Verilen Duygusal Tepkilerin Değerlendirilmesi

Dr. Dyt. Selda Seçkiner¹, Prof. Dr. Murat Baş²

¹Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Endokrinoloji ve Metabolizma BD

²Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Özet

Araştırma farklı karbonhidrat miktarı (KH) ve glisemik indeks (GI) içeren dört diyet örneğinin ve teknoloji kullanımının bireylerdeki görsel analog skala benzeri test ile duygusal tepkilerini değerlendirilmek amacı ile planlanmıştır. 29 yaş ortalaması olan, insülin kalemi kullanan 17 tip 1 diyabetli bireyde (T1DM) yürütülmüştür. Bireylerin enerji ihtiyacına göre; Diyet1 (D1) %40 KH-düşük GI (DGI), diyet 2 (D2) %40 KH-yüksek (YGI), diyet3 (D3) %60 KH- DGI, diyet4 (D4) %60 KH-YGI içerikli diyetlerden oluşturulmuş cros-over planlanmış bir araştırmadır. Araştırma sırasında bireylerin kan glukoz değişkenliği sensör kullanılarak değerlendirilmiştir ve bu sırada aldıkları farklı karbonhidrat miktarlarına verdiği duygusal yanıtları ve vücut bileşimleri değerlendirilmiştir. Karbonhidrat miktarlarına ve teknoloji kullanımına verilen duygusal yanıt gruplarda anlamlı bulunmamıştır (p=0,407). Vücut ağırlığı (p=0,042), bel çevresi (p=0,010) gruplar arasında anlamlı farklı bulunmuştur. Sonuç ; farklı miktardaki karbonhidrat içerikleri bireyin antropometrik ölçümlerini etkileyebilir, duygusal tepkiyi kişinin beslenme alışkanlıkları, yaşam şekli vb pek çok faktör etkileyebilir ancak daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Glisemik İndeks, Karbonhidrat, İştah, Duygusal Tepki, Tip 1 Diyabet

Abstract

The study was planned to evaluate the emotional reactions of individuals with a visual analog scale-like test of four diet samples containing different carbohydrate amounts (CH) and glycemic index (GI) and the use of technology. It was conducted in 17 individuals with type 1 diabetes (T1DM) with an average age of 29 and using an insulin pen. According to the energy needs of individuals; Diet1 (D1) 40% HR-low GI (DGI), diet 2 (D2) 40% HR-high (HGI), diet3 (D3) 60% HR-DGI, diet4 (D4) 60% HR-HGI The cross-over is a planned investigation. During the research, individuals' blood glucose variability was evaluated using the sensor, and their emotional responses to different carbohydrate amounts and body compositions were evaluated during this time. Emotional response to carbohydrate amounts and technology use was not significant in the groups (p=0.407). Body weight (p=0.042) and

10. Uluslararası Hipokrat Tıp ve Sağlık Bilimleri Kongresi

waist circumference ($p=0.010$) were significantly different between the groups. Conclusion ; Different amounts of carbohydrate content may affect an individual's anthropometric measurements, emotional response may be affected by many factors such as one's eating habits, life style, etc., but more comprehensive studies are needed.

Keywords: Glycemic Index, Carbohydrate, Appetite, Emotional Reaction, type 1 Diabetes

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Van İlinde Yetişen Dut Bitkisi Yaprağının İçerdiği Bazı Antioksidan Aktivitelerin Belirlenmesi

Ph.d. Cand. Muhammed Yusuf Akgeyik¹, Prof. Dr. Halit Demir¹, Researcher Maşallah Ermaya¹, Researcher Seda Aytin¹, Researcher Şerif Kaçtaş²

¹*Yüzüncü Yıl Üniversitesi*
²*Van Halk Sağlığı Laboratuvarı*

Özet

GİRİŞ Amaç: Bu araştırmada da dut bitkisinin yaprağının antioksidan özelliği birkaç parametrede incelenmiştir. Dut yaprağı özellikle inflamatuvar özelliği ile bilinmektedir. Türkiye de çok yoğun olarak bazı hastalıklarda önleyici ve koruyucu olarak çay şeklinde tüketilmektedir. Dut yaprağının çayı ayrıca idrar söktürücü ve karaciğer temizleyici olarak da bilinmektedir. Materyal ve yöntem: Eylül ayında Van ilinde toplanan dut yapraklarının bir kısmı kurutulmuş bir kısmı da yaş halde muhafaza edilerek analiz gününe kadar saklanmıştır. Daha sonra bu kuru ve yaş yapraklar ekstrakte edilerek spektrofotometre de redükte glutatyon (GSH), glutatyon-s-transferaz (GST) ve katalaz (KAT) antioksidan aktiviteleri tayin edildi. Sonuç: Dut yaprağında bulunan GSH, GST ve KAT antioksidan aktiviteleri literatürde bulunan değerleri ile karşılaştırılarak sonuçlar yorumlandı.

Anahtar Kelimeler: Dut Yaprağı, Gsh, Gst, Kat

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0712-8061

The Effect of Game-Based Balance Training On Static and Dynamic Balance, Core Endurance, Peripheral Muscle Strength in Healthy Young Adults

Researcher Nadire Beyza Erbil Cetinkaya¹, Researcher Gozde Kaya², Asst.Prof.Dr Kadirhan Ozdemir²

¹*Izmir Bakırçay University, Institute of Graduate Education, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*

²*Izmir Bakırçay University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*

**Corresponding author: Nadire Beyza Erbil Çetinkaya*

Abstract

Objective: This study aimed to investigate the effect of game-based balance training on static and dynamic balance, core endurance, and peripheral muscle strength in healthy young adults. **Materials and Methods:** Static and dynamic balance (perimeter, area) were assessed with the Prokin TecnoBody 252 (Milan, Italy) in eyes open and closed conditions. Muscle strength of lower extremities (hip flexors, extensors, abductors, adductors, external and internal rotators, knee flexors and extensors, ankle dorsi, and plantar flexors) was assessed with a hand-held dynamometer (Lafayette model-01165). Core endurance was evaluated with the McGill core endurance test (Flexor endurance test, extensor endurance, lateral bridge tests). The participants were divided into group I (Balance training with Prokin system and BOSU exercises, approximately 40-50 minutes) and group II (BOSU exercises, approximately 20-25 minutes). Participants played six games, including pong, equilibrium, ski, fly, shoot, and fruit cutter on the Prokin system. Each game lasted three minutes. The levels of the games were gradually made more difficult on both static and dynamic platforms. BOSU exercises were also become difficult using different surfaces and 1 kg dumbbells with different arm positions. Groups received balance training two times a week for six weeks. **Results:** Twenty-eight participants (22 women and six men) were included in this study. The mean age was 21.03±1.95 years, and the mean body mass index was 21.56±2.72 kg/m². Only the changing of static balance parameters with eyes open values were significantly improved after the training in group I compared to Group II (p=0.012). There was no significant difference in the improvement of muscle strength in the lower extremities and core endurances between the groups (p>0.05). **Conclusion:** Our study showed that balance training with the Prokin system and BOSU exercises improved static balance parameters with eyes open condition more than BOSU exercises alone in healthy young adults.

Keywords: Balance Training, Prokin, Muscle Strength, Core Endurance

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2466-5974

From Cost-Effectiveness to Value Based Approach: Transforming Public Health Services

Dr. Korhan Zakiroğlu¹

¹*Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü*

**Corresponding author: Korhan Zakiroğlu*

Özet

Economic rationalization of interventions for good of public has been an important issue ever since the decision-makers are held accountable for proper spending of the scarce resources. Cost-effectiveness analyses (CEA) are usually considered as the most suitable approach for differentiating the most economically advantageous choice; application of the method can be defined as outcomes over costs of an intervention. Rapid adoption of selective primary healthcare (S-PHC) notion in Bellagio Conference of 1979 soon after Alma-Ata principles for their ambiguity in funding and definition of success caused a shift towards cost-benefit/effectiveness oriented decision-making. This administrative strategy upheld measurable costs and outcomes, which swiftly produced miracles for its era's public health issues such as growth monitoring, oral rehydration for diarrheal diseases and vaccination against diphtheria, pertussis and tetanus. On the other hand, S-PHC's sustainability, comprehensiveness, one-fits-all model and benefit/effect-centric, cost-oriented approaches falls short when complexity of contemporary public health issues are considered. Value based approach considers culture, individual's health status and expectations at first. It requires multi-party approach for understanding advantages and pitfalls of status-quo and producing an interventional design. All parties, including but not limited to the user, provider and payer should be held accountable. Cost should not be the main aspect in intervention, but will be improved if the design is appropriate. The results should be monitored and policy-makers should be open for fine-tunes and additions according to the results. This approach maintains biopsychosocial definition of health, affirming "calm, comfort and capability" as priorities on enhancing outcomes. Cost-effectiveness will remain as an important methodology of economic evaluation and decision-making in healthcare. Realizing the population's needs and shifting the paradigm from a sole equation of "outcome per cost" to a comprehensive, human-centric, accountable and biopsychosocial approach would establish value and eventually enhance cost-effectiveness by improving health outcomes.

Anahtar Kelimeler: Public Health, Cost-Effectiveness, Value

From Cost-Effectiveness to Value Based Approach: Transforming Public Health Services

Abstract

Economic rationalization of interventions for good of public has been an important issue ever since the decision-makers are held accountable for proper spending of the scarce resources. Cost-effectiveness analyses (CEA) are usually considered as the most suitable approach for differentiating the most economically advantageous choice; application of the method can be defined as outcomes over costs of an intervention. Rapid adoption of selective primary healthcare (S-PHC) notion in Bellagio Conference of 1979 soon after Alma-Ata principles for their ambiguity in funding and definition of success caused a shift towards cost-benefit/effectiveness oriented decision-making. This administrative strategy upheld measurable costs and outcomes, which swiftly produced miracles for its era's public health issues such as growth monitoring, oral rehydration for diarrheal diseases and vaccination against diphtheria, pertussis and tetanus. On the other hand, S-PHC's sustainability, comprehensiveness, one-fits-all model and benefit/effect-centric, cost-oriented approaches falls short when complexity of contemporary public health issues are considered. Value based approach considers culture, individual's health status and expectations at first. It requires multi-party approach for understanding advantages and pitfalls of status-quo and producing an interventional design. All parties, including but not limited to the user, provider and payer should be held accountable. Cost should not be the main aspect in intervention, but will be improved if the design is appropriate. The results should be monitored and policy-makers should be open for fine-tunes and additions according to the results. This approach maintains biopsychosocial definition of health, affirming "calm, comfort and capability" as priorities on enhancing outcomes. Cost-effectiveness will remain as an important methodology of economic evaluation and decision-making in healthcare. Realizing the population's needs and shifting the paradigm from a sole equation of "outcome per cost" to a comprehensive, human-centric, accountable and biopsychosocial approach would establish value and eventually enhance cost-effectiveness by improving health outcomes.

Keywords: Public Health, Cost-Effectiveness, Value

Presentation ID / Sunum No= 55

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7081-9474

Köpek Isırması Sonrası Gelişen Nekrotizan Fasiit Olgusu

Dr. Saliha Yarimoğlu¹

¹Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Tıp Fakültesi Karaman Eğitim Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Saliha YARIMOĞLU

Özet

AMAÇ Hayvan ısırıklarının çoğunluğunu köpek ısırıkları oluşturmaktadır. Köpek ağız florasında bulunan bakteriler ciddi enfeksiyonlara neden olabilir. Nekrotizan fasiit(NF) yumuşak doku ve fasyaların hızlı gelişen nekrozu ile karakterize, uygun tedavi edilmediğinde fulminan seyirli olabilen bir hastalıktır. Bu olguda köpek ısırığı sonrası hızla ilerleyen NF olgusu anlatılmıştır. OLGU Bilinen diyabetes mellitus(DM) tanısı olan 62 yaşındaki erkek hasta sol el ve kolda kötü kokulu yara şikayetiyle başvurdu. Hastanın anamnezinden dört gün önce bir sokak köpeği tarafından ısırıldığı öğrenildi. Isırılma sonrası hastaya oral amoksisilin klavulanik asit(AMC) başlandığı, antibiyotik tedavisine rağmen hastanın lezyonunun ilerlemesi üzerine hastanın tarafımıza yönlendirildiği görüldü. Fizik muayenesinde; genel durum iyi, vücut ısısı 37,3°, nabız:97/dak, tansiyon:95/60 idi. Sol elde 4-5 cm çapında nekroze alanlar önkolda 7-8 cm uzunluğunda kötü kokulu açık yarası mevcuttu. Laboratuvar tetkiklerinde lökosit:18.700/mm³, ESR:84 mm/saat, CRP:311 mg/L şeklindeydi. Hasta yumuşak doku enfeksiyonu tanısıyla yatırıldı. Diyabet tanısı olan ve AMC tedavisine rağmen lezyonu ilerleyen hastaya piperasilin tazobaktam (PTZ) başlandı. Yatışından bir gün sonra CRP değeri 429 mg/L yükseldi ve elindeki nekrotik alanların artması üzerine (şekil-1) plastik cerrahi bölümü tarafından nekroze alanlar debride edildi ve derin yara kültürü alındı (şekil-2). Ancak NF düşünülmesi ve lezyonun derin olması nedeni ile hasta el cerrahisi yapılan bir merkeze sevk edildi. Burada hastaya fasyotomi insizyonu ve günlük yara debridmanı yapıldı (şekil-3). Hastanın derin yara kültüründe Klebsiella spp ve Enterokok üremeleri oldu. Piperasilin tazobaktam duyarlı olduğu için tedavisine devam edildi, tedavinin dördüncü gününde CRP 96 mg/L'ye geriledi. Debridman ve antibiyotik tedavisi ile hastanın klinik durumu ve laboratuvar değerleri düzeldi. Hastaya 28 gün PTZ tedavisi verildi ve hasta şifayla taburcu edildi. SONUÇ Köpek ısırığı sonrası; uygun antibiyotik profilaksisine rağmen ciddi enfeksiyonlar görülebilmektedir. Bizim hastamızda da olduğu üzere DM gibi yara iyileşmesini geciktiren ve enfeksiyonlara yatkınlık oluşturan durumlar NF oluşumuna neden olabilir. Tedavide en uygun antibiyotik, en kısa zamanda başlanmalı ve gerektiğinde debridman gecikmeden uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Debridman, Kuduz, Nekrotizan Fasiit

Presentation ID / Sunum No= 93

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1096-8699

"Romatolojik Hastalıklarda Anımsama Saptırması"

Asst. Prof. Dr. Arzu Gunturk¹, Prof. Dr. İzzet Fresko², Prof. Dr. Hasan Yazıcı²

¹Demiroğlu Bilim Üniversitesi, Dahiliye Anabilim Dalı

²İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Romatoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Romatolojik hastalıkların çoğunun etiyolojisi ve patogenezi belirsizdir. Hatırlama önyargısı, hastaların önceki olaylarını ve tıbbi deneyimlerini doğru ve tam olarak hatırlamamalarından kaynaklanan sistematik bir hatadır. Bu çalışmanın amacı, Behçet sendromu (BS), romatoid artrit (RA), ailesel Akdeniz ateşi (FMF) ve ankilozan spondilite (AS) önyargının saptanmasıdır. Yöntem: Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Romatoloji Anabilim Dalı'nda izlenen BS'li 50, RA'lı 50, FMF'li 50 ve AS'li 30 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Hastalarla 3 ay arayla iki kez görüşülmüştür. Ankette sigara ve oral kontraseptif kullanımı, geçirilmiş cerrahi girişimler, sedef hastalığı ve bu hastalıkların temel klinik özelliklerine ilişkin sorular yer almaktadır. Bulgular: Bu iki görüşmedeki temel tutarsızlıklar, BS, RA ve FMF'deki eklem tutulumuyla ilgili sorularda gözlendi (Kappa değerleri sırasıyla: 0.364, 0.523, 0.423). Ancak bu durum AS'de gözlenmemiştir (Kappa 0.659). RA'da sabah tutukluğu, FMF'de kolşisine yanıt ve AS'de egzersizle bel ağrısının düzelmesi ile ilgili sorularda da tutarsızlıklar gözlenmiştir (Kappa değerleri sırasıyla 0.488, 0.493, 0.444). Spesifik sorulardan birindeki en uyumsuz cevap, enflamatuvar bel ağrısının egzersizle azalıp azalmadığı ile ilgili soru idi. Artrit ile ilgili sorular 30 yaş altında anlamlı olarak uyumsuz bulunmuştur. Düşük eğitimli hasta grubunda tromboflebit varlığı konusuyla ilgili uyumsuzluk vardı. Bununla birlikte, sonuçlar BS'de oral ülser öyküsü, FMF'de karın ağrısı ve AS'de bel ağrısı öyküsünde tutarlıdır. Sonuç: Romatolojik hastalıkların tanı ve tedavisinde hastalardan alınan öykü çok önemlidir. Ancak çalışmamız, zaman içinde bu hastalardan alınan cevaplarda önyargı nedeniyle tutarsızlıklar olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bilgilerin hasta bakımında yararlı olduğu açıktır.

Anahtar Kelimeler: Hatırlama Ön Yargısı, Romatolojik Hastalıklar, Behçet Sendromu, Romatoid Artrit, Ailesel Akdeniz Ateşi, Ankilozan Spondilit

Recall Bias in Rheumatologic Diseases

Abstract

Objective: Romatolojik hastalıkların çoğunun etiyolojisi ve patogenezi belirsizdir. Hatırlama önyargısı, hastaların önceki olaylarını ve tıbbi deneyimlerini doğru ve tam olarak hatırlamamalarından kaynaklanan sistematik bir hatadır. This study aimed to detect bias in Behçet's syndrome (BS), rheumatoid arthritis (RA), familial Mediterranean fever (FMF) and ankylosing spondylitis (AS).

Materials and methods: Fifty patients with BS, 50 patients with RA, 50 patients with FMF and 30 patients with AS, followed up in the Department of Rheumatology at the Cerrahpaşa Medical Faculty were included in the study. The patients were interviewed twice 3 months apart. The questionnaire comprises questions related to the use of cigarette and oral contraceptives, past surgical interventions, psoriasis and details concerning the main clinical features of these diseases. Results: The main inconsistencies in those two interviews were observed in the questions related to the joint involvement in BS, RA and FMF (respective Kappa values 0.364, 0.523, 0.423). However, this was not observed in AS (Kappa 0.659). Inconsistencies were also observed in the questions about morning stiffness in RA, the response to colchicine in FMF, and the improvement of low back pain with exercise in AS (respective Kappa values 0.488, 0.493, 0.444). The most incompatible answer in one of the specific questions was, whether an inflammatory back pain reduces with exercise or not. The questions about arthritis were found significantly incompatible below the age of 30. There was an incompatibility in the presence of thrombophlebitis in the group of low educated patients. However, the results were consistent in the history of oral ulcers in BS, abdominal pain in FMF and lower-back pain in AS. Conclusion: The history obtained from patients is very important in the diagnosis and treatment of rheumatologic diseases. However, our study reveals that there are inconsistencies in the answers obtained from these patients over time due to bias. It is clear that this information is useful in patient care.

Keywords: Recall Bias, Rheumatological Diseases, Behçet's Syndrome, Rheumatoid Arthritis, Familial Mediterranean Fever, Ankylosing Spondylitis

Presentation ID / Sunum No= 178

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4226-674X

2,3,7,8- Tetraklorodibenzo-P-Dioksin (TCDD)'in Sıçan Beyin Dokusunda Oluşturduğu Oksidatif Stres Üzerine Kapsaisinin Koruyucu Etkilerinin Değerlendirilmesi

Ph.d. Cand. Hande Yüce¹, Ph.d. Cand. Yasemin Şahin², Asst. Prof. Dr. Neşe Başak Türkmen¹, Assoc. Prof. Dr. Songül Ünüvar¹, Prof. Dr. Osman Çiftçi²

¹*İnönü Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı, Malatya, Türkiye.*

²*Pamukkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı, Denizli, Türkiye.*

**Corresponding author: Yasemin ŞAHİN*

Özet

Amaç: Organik klorlu bileşikler olarak bilinen dioksinler her yerde bulunabilen insan ve hayvan sağlığını tehdit eden çevresel kirleticilerdir. 2,3,7,8- tetraklorodibenzo-p-dioksin (TCDD) dioksinlerin en toksik formu olarak bilinmektedir. Yapılan çalışmanın amacı sıçan beyin dokusu üzerinde TCDD'in toksik etkilerinin ve bu etkilere karşı kapsaisinin (CAP) koruyucu etkilerinin araştırılmasıdır. Yöntem: Sıçanlar her grupta 8 hayvan olacak şekilde 4 gruba dağıtıldı; 1: Kontrol, 2: TCDD, 3: CAP, 4: TCDD+CAP. Kontrol grubuna oral gavajla mısır yağı verildi. TCDD grubuna mısır yağında çözülen TCDD 2 µg/kg/hafta dozda oral yolla uygulandı. TCDD+CAP ve CAP grubundaki sıçanlara sırasıyla kapsaisin (25 mg/kg/gün), TCDD (2 µg/kg/hafta) ve kapsaisin (25 mg/kg/gün) uygulandı. 21 günlük deney protokolünün sonunda sıçanlara anestezisi altında sakrifikasyon yapıldı. Beyin dokuları alınarak biyokimyasal analizlerde kullanılmak üzere -80°C saklandı. Bulgular: Kontrol grubuyla kıyaslandığında TCDD grubunda ortalama süperoksit dismutaz (SOD), katalaz (CAT), glutatyon peroksidaz (GPx), glutatyon (GSH) düzeyleri anlamlı olarak azaldı ve malondialdehit (MDA) düzeyi anlamlı olarak arttı. (p<0.05). TCDD grubuna göre TCDD+CAP grubunda ortalama SOD, CAT, GPx, GSH düzeyleri anlamlı olarak arttı ve MDA düzeyi anlamlı olarak azaldı (p<0.05). Sonuç: Yapılan çalışmada sıçan beyin dokusunda TCDD uygulaması sonrasında artan oksidatif hasar parametrelerinde kapsaisin uygulaması sonrasında iyileşme meydana geldi. TCDD maruziyetine karşı kapsaisin uygulamasının beyin dokularında hasarı azaltabileceği desteklendi.

Anahtar Kelimeler: TCDD, Kapsaisin, Beyin Dokusu, Oksidatif Hasar

Evaluation of the Protective Effects of Capsaicin On Oxidative Stress Caused by 2,3,7,8-Tetrachlorodibenzo-P-Dioxin (TCDD) in Rat Brain Tissue

Abstract

Aim: Dioxins, known as organic chlorinated compounds, are ubiquitous environmental pollutants that threaten human and animal health. 2,3,7,8-tetrachloro-p-dioxin (TCDD) is known as the most toxic form of dioxins. The aim of the study was to investigate the toxic effects of TCDD on rat brain tissue and the protective effects of capsaicin (KAP) against these effects. **Method:** Rats were divided into 4 groups with 8 animals in each group; 1: Control, 2: TCDD, 3: KAP, 4: TCDD+KAP. Corn oil was given to the control group by oral gavage. To the TCDD group, TCDD dissolved in corn oil was administered orally at a dose of 2 µg/kg/week. Rats in the TCDD+KAP and KAP groups were administered capsaicin (25 mg/kg/day), TCDD (2 µg/kg/week), and capsaicin (25 mg/kg/day), respectively. At the end of the 21-day experimental protocol, rats were sacrificed under anesthesia. Brain tissues were taken and stored at -80°C to be used in biochemical analyzes. **Results:** Compared to the control group, the mean superoxide dismutase (SOD), catalase (CAT), glutathione peroxidase (GPx), and glutathione (GSH) levels were significantly decreased and malondialdehyde (MDA) levels were significantly increased in the TCDD group ($p<0.05$). Compared to the TCDD group, the mean SOD, CAT, GPx, and GSH levels increased significantly and MDA levels were significantly decreased in the TCDD+ CAP group ($p<0.05$). **Conclusion:** In the study, the oxidative damage parameters that increased after TCDD application in rat brain tissue improved after capsaicin application. It was supported that capsaicin application against TCDD exposure could reduce damage to brain tissues.

Keywords: TCDD, Capsaicin, Brain Tissue, Oxidative Damage

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9871-9141

Aile Hekimlerinin Çocukluk Çağı İdrar Yolu Enfeksiyonları Konusundaki Bilgi İhtiyaçlarının Karşılanmasında E-Posta ve Sınıf Eğitimlerinin Karşılaştırılması

Exp. Dr. Sinem Bal¹, Prof. Dr. Memnune Çiğdem Apaydın Kaya²

¹Maltepe Zümru Evler 1 Nolu Aile Sağlığı Merkezi

²Marmara Üniversitesi Aile Hekimliği A.B.D.

*Corresponding author: Sinem Bal

Özet

Amaç: Bu çalışmamızın amacı İstanbul'da aile hekimlerinin çocuklarda idrar yolu enfeksiyonu ile ilgili bilgi ihtiyaçlarının karşılanmasında e-posta ve geleneksel sınıf eğitiminin etkisini karşılaştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmada ulaşılan 146 aile hekimine çocukluk çağında idrar yolu enfeksiyonlarının tanısı, tedavisi, profilaksisi ve sevk koşulları ile yeterlik algısı ve bilgi ihtiyaçlarını değerlendiren bir anket uygulanmıştır. Çalışmaya katılmak isteyen 78 hekim yaş, cins, uzmanlık eğitimi, mesleki deneyim durumlarına göre randomize bir şekilde e-mail ve geleneksel sınıf eğitimi olmak üzere 2 gruba ayrılmıştır. E-mail grubu eğitimler 6 hafta sürmüş ve haftada iki kez olmak üzere hekimlere e-mail ile eğitim materyalleri gönderilmiştir. Geleneksel sınıf eğitimi her bir hekim için bir kez olmak üzere ayda 1 saat süren ve toplam 3 kez tekrarlanan powerpoint sunu şeklinde bir eğitimden oluşmaktadır. Eğitim öncesinde ve sonrasında çocuklarda idrar yolu enfeksiyonu ile ilgili pretest ve posttest yapılarak eğitimlerin etkinliği değerlendirilmiş, eğitimler hakkında geri bildirim alınmıştır. E-mail grubunda 42 ve geleneksel sınıf grubunda 36 olmak üzere toplam 78 kişi bulunmaktadır. **Bulgular:** Her iki grubun yaş, cinsiyet, medeni durum, uzmanlık durumu, mezuniyet yılı, birinci basamakta çalışma süresi, son üç ayda tanı koydukları çocuk İYE sayısı, üst basamağa sevk sayısı açısından birbirine benzerdir. Her iki grupta yeterlik algı puanlarındaki değişimler eğitim öncesi ve sonrasında toplam puanda istatistiksel anlamlı fark yoktu. Çocuklarda İdrar yolu enfeksiyonu bulgularını tanıyabilme, idrar stripi sonuçlarını yorumlayabilme, tedavi yapabilme konularında kendilerini yeterli hissedenlerin sayısı her iki grupta da eğitim sonrası değişmemiştir. Her iki grupta da çocuklarda İYE için riskli bireyleri saptayabilme, komplikasyonları hakkında yeterli bilgiye sahip olma, tanı ve tedavi rehberlerini kullanabilme, sevk zamanını bilme, direnç gelişen antibiyotikler konusunda bilgi sahibi olma, tekrarlayan idrar yolu enfeksiyonu varlığında ne yapmam gerektiğini bilme konularında kendilerini yeterli hissedenlerin sayısı eğitim sonrasında artmıştır. Sınıf eğitimi grubunda eğitim sonrasında daha fazla kişi idrar sedimentinin mikroskopik değerlendirmesini yapabilme konusunda kendini yeterli hissettiğini bildirmiştir. **Sonuç:** Bizim çalışmamızda hem geleneksel sınıf eğitiminin hem de e-mail yoluyla yapılan eğitimin aile hekimlerinin yeterlik algısını arttırdığı ve e-mail eğitimininde geleneksel sınıf eğitimi kadar etkili bir eğitim yöntemi olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel Sınıf Eğitimi, Uzaktan Eğitim, Çocuklarda İdrar Yolu Enfeksiyonu, Sürekli Mesleksi Gelişim

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6823-5357

Akşam Yemeğinde Datura Stramonium ile Zehirlenen Bir Aile; İki Olgu Sunumu

Exp. Dr. Cüneyt Arıkan¹, Exp. Dr. Osman Sezer Çınaroğlu¹, Exp. Dr. Mehmet Göktuğ Efgan¹

¹İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Acil Tıp Kliniği, İzmir, Türkiye

Özet

Giriş Türkiye’de Boru Otu olarak da bilinen Datura stramonium, atropin, skopolamin ve hiyosiyamin içeriği nedeni ile antikolinergik toksisiteye neden olan bir bitkidir. Bazı kültürlerde yüzyıllardır zehir ve halüsinasyon yapıcı olarak kullanılmış olsa da bitkisel tedavi amacı ile veya yanlışlıkla bir gıda maddesi olarak da alınabilir. Bitkinin tüm kısımları zehirli olduğu için bitkinin herhangi bir kısmı tüketildikten sonra zehirlenme meydana gelebilir. Zehirlenmenin klasik belirtileri taşikardi, hipertermi, cilt ve mukoza zarında kuruluk, deride kızarıklık, midriyazis, bağırsak seslerinde azalma, idrar retansiyonu, ajitasyon, oryantasyon bozukluğu ve halüsinasyondur. Semptomlar genellikle alımdan 1-4 saat sonra ortaya çıkar ve gastrik tükenmeye bağlı olarak 24-48 saat devam edebilir. Olgu Sunumu Evli bir çift aynı yemeği yedikten sonra benzer şikayetlerle hastanemiz acil servisine başvurdu. Bahçelerinde tesadüfen büyümüş olan adını bilmedikleri bir bitkiden topladıkları 10-15 adet yaprağı semiz otu ile karıştırıp, ateşte pişirerek hazırladıkları yemekten birer tabak yediklerini ifade ettiler. İkisinin de antikolinergik semptomları vardı. Yakınları aracılığı ile bahsedilen bitkinin yörede ‘boru otu’ olarak bilinen Datura stramonium bitkisi olduğunu belirledik. Hastalar bitkisel kaynaklı antikolinergik zehirlenmesi tanısı ile tedavi oldular ve şifa ile taburcu edildiler. Tartışma Datura stramonium’daki tropan alkaloidleri antikolinergik toksisiteye neden olur. Kırmızı, sıcak ve kuru cilt, midriyazis ve taşikardi en sık görülen klinik bulgulardır. Yönelim bozukluğu, ajitasyon, halüsinasyonlar ise sık görülen santral bulgulardır. Daha ciddi zehirlenmeler nöbet, hipertermi, kardiyak aritmi, kardiyopulmoner arrest ve ölüme neden olabilir. Datura zehirlenmesinde acil serviste aktif kömür ile dekontaminasyon ve destek tedavi önerilmektedir. Ajitasyon ve halüsinasyonların tedavisinde benzodiazepinler, koma, nöbetler, solunum depresyonu vb. hayatı tehdit eden semptomları tersine çevirmek için düşük dozlarda fizostigmin kullanılabilir. Antikolinergik toksisite semptomları veya değişen zihinsel durumları olan hastalar asemptomatik olana kadar yoğun bakım ünitesinde takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Datura Stramonium, Antikolinergik Zehirlenme, Boru Otu

A Family Poisoned With Datura Stramonium At Dinner; Two Case Reports

Abstract

Introduction Datura stramonium, also known as Boru Otu in Turkey, is a plant that causes anticholinergic toxicity due to its atropine, scopolamine and hyoscyamine content. Although it has been used as a poison and hallucinator in some cultures, it can also be taken for herbal treatment or as a food by mistake. Since all parts of the plant are poisonous. The classic signs of poisoning are tachycardia, hyperthermia, dry skin and mucous membranes, skin rash, mydriasis, agitation, disorientation, and hallucinations. Symptoms usually appear 1-4 hours after ingestion and may persist for 24-48 hours due to gastric depletion. Case Report A married couple applied to the emergency department of our hospital with similar complaints after eating the same meal. They stated that they added 10-15 leaves from a plant whose name they did not know in their garden to the food they ate in the evening, and that they ate about one plate from the meal. Both had anticholinergic symptoms. We determined that the plant mentioned through his relatives is the Datura stramonium plant, which is known as 'Boru Otu' in the region. The patients were treated with the diagnosis of herbal anticholinergic poisoning and were discharged with full recovery. Discussion The tropane alkaloids in Datura stramonium cause anticholinergic toxicity. Red, hot and dry skin, mydriasis and tachycardia are the most common clinical findings. Disorientation, agitation, and hallucinations are common central findings. More serious poisoning can cause seizures, hyperthermia, cardiopulmonary arrest, and death. Decontamination with activated charcoal and supportive treatment is recommended in the emergency room in Datura poisoning. Benzodiazepines in the treatment of agitation and hallucinations, coma, seizures, respiratory depression, etc. low doses of physostigmine can be used to reverse life-threatening symptoms. Patients with symptoms of anticholinergic toxicity or altered mental states should be followed in the intensive care unit until they are asymptomatic.

Keywords: Datura Stramonium, Anticholinergic Poisoning, Boru Otu

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6644-9148

Akut İskemik İnme ile D Vitamin Düzeyleri Arasındaki İlişki

Asst. Prof. Dr. Ahmet Yildirim¹, Asst. Prof. Dr. Demet Şeker²

¹*İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Göztepe Prof.Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi, Nöroloji Anabilim Dalı*

²*Giresun Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı akut iskemik inme geçiren hastalarda D vitamin düzeyi ile inme risk faktörleri ve prognoz arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Haziran 2021-Kasım 2022 tarihleri arasında akut iskemik inme tanısı ile nöroloji kliniğinde yatarak tedavi gören hastalar retrospektif olarak incelendi. 85 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalar kan 25-hidroksi vitamin D düzeylerine göre <15 ng/mL ve ≥ 15 ng/mL olarak 2 gruba ayrıldı. Tüm olguların demografik özellikleri, vitamin D düzeyleri ile iskemik inme risk faktörleri arasındaki ilişki araştırıldı. **Bulgular:** Yüksek D vitamini konsantrasyonu olan hastalarda serum total kolesterol ($p=0.038$), trigliserit ($p=0.005$), LDL kolesterol ($p=0.048$) düzeyleri, düşük D vitamini konsantrasyonu olan hastalara göre istatistiksel olarak anlamlı düşük ve HDL kolesterol düzeyleri anlamlı yüksek saptandı ($p=0.038$). D vitamini düşük olan grupta mortalite anlamlı olarak yüksekti ($p=0.022$). **Sonuç:** İskemik inmeli hastalarda D vitamini eksikliğinin lipid profili üzerine olumsuz etki yaptığı ve mortalite riskini arttırdığı görüşüdeyiz.

Anahtar Kelimeler: Vitamin D, İskemik İnme, Lipid Profili, Mortalite

The Relationship Between Acute Ischemic Stroke and Vitamin D Levels

Abstract

Background: The aim of this study is to investigate the relationship between vitamin D levels, stroke risk factors and prognosis in patients with acute ischemic stroke. **Materials and Methods:** Patients who were hospitalized in the neurology clinic with the diagnosis of acute ischemic stroke between June 2021 and November 2022 were retrospectively analyzed. 85 patients were included in the study. Patients were divided into 2 groups according to their blood 25-hydroxyvitamin D levels as <15 ng/mL and ≥ 15 ng/mL. The demographic characteristics, relationship between the vitamin D levels and ischemic stroke risk factors of all cases was investigated. **Results:** Serum total cholesterol ($p=0.038$), triglyceride ($p=0.005$), LDL cholesterol ($p=0.048$) levels were statistically significantly lower and HDL cholesterol levels were significantly higher in patients with high vitamin D concentration compared to patients with low vitamin D concentration ($p=0.038$).

10. Uluslararası Hipokrat Tıp ve Sağlık Bilimleri Kongresi

Mortality was significantly higher in the group with low vitamin D levels ($p=0.022$). Conclusion: We think that vitamin D deficiency has a negative effect on the lipid profile and increases the risk of mortality in patients with ischemic stroke.

Keywords: Vitamin D, İschemic Stroke, Lipid Profile, Mortality

Presentation ID / Sunum No= 162

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1082-2716

Ankilozan Spondilit Hastalarında Otoimmün Tiroid Hastalığı Sıklığı ve Anti Tnf-A Tedavisinin Etkisi

Exp. Dr. Ayfer Altaş¹

¹*sakarya eğitim ve araştırma hastanesiankiloz*

Özet

Hashimoto tiroiditinin birçok romatolojik hastalıkla ilişkisi olduğu bilinmektedir. Romatoloji hastalarında kullanılan tedavilerin tiroid hastalıkları üzerine etkileri ile ilgili veriler sınırlıdır. TNF- α ekspresyonunun, otoimmün tiroid hastalığı olan hastalarda da arttığı gösterilmiştir ve bu nedenle TNF-a inhibitörleri ile tedavinin, muhtemelen tiroid otoimmün durumunu da etkileyebileceği düşünülmüştür. Bu çalışmada ankilozan spondilit (AS) hastalarında tiroid hastalığı sıklığı ve anti-TNF tedavinin otoimmün tiroid hastalığına olan etkisini araştırmayı amaçladık. Materyal ve Metod: Çalışmaya modifiye New York kriterlerine göre AS tanısı konulan ve yaş ortalaması 44 olan, 75 hasta (46 kadın ve 29 erkek) kabul edildi. Kontrol grubu olarak 48 kadın ve 22 erkek olmak üzere 70 sağlıklı birey çalışmaya dahil edildi. 75 AS hastasından 40 kişi sadece anti-TNF tedavisi, 35 hasta ise DMARD ve diğer tedavileri alıyordu. Hasta ve kontrol grubunda serbest tiroksin (sT4), tirotropin(TSH), anti-tiroglobulin antikoru (Anti-T) ve anti-peroksidaz antikoru (anti-TPO) bakıldı ve iki grup arasında sonuçlar karşılaştırıldı. Sonuçlar: AS'li hasta grubu ve kontrol grubu yaş ve cinsiyet açısından benzerdi. Tiroid hormon seviyeleri (sT4 ve TSH) ve serum tiroid otoantikoru seviyeleri ve pozitiflik oranları açısından AS'li hasta grubu ve kontrol grubu arasında istatistiksel fark yoktu ($p>0.05$). Anti-TNF tedavisi alan hasta grubunda TSH $1,22\pm 0,70$; T4 $1,23\pm 0,13$ iken, diğer tedavileri alan hasta grubunda TSH $1,87\pm 0,99$; T4 ise $1,29\pm 0,14$ idi. Tsh, T4 ve anti tg ya da anti tpo pozitifliği bakımından anti tnf tedavi alan ve almayanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı derecede bir farklılık olduğu gözlemlendi ($p<0,05$). Anti tnf almayan as hastalarında TSH ve T4 ortalamaları ve anti tg ya da anti tpo pozitifliği oranı Anti tnf alan as hastalara göre daha yüksekti. Tartışma: Anti-TNF- α tedavisi alan hastalarda otoimmün tiroid bozukluğu sıklığının daha az olduğu görüldü. Bu durum tiroid bozukluklarının patogenezinde TNF- α 'nın etkili olabileceğini düşündürmektedir. Bu etkiyi daha iyi anlayabilmek için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ankilozan Spondilit, Otoimmün Tiroid Hastalığı, anti Tnf Tedavisi

Annelerin Pişik (Bebek Bezi Dermatiti) ile Baş Etme Yöntemleri

Dr. Tülin Çatakl¹

¹Lokman Hekim Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Amaç: Bez dermatiti (diaper dermatit)-pişik; bebek bezinin altında kalan bölgede sürtünme, nem artışı, idrar ve gaitanın cilde teması, kullanılan bezin içeriği, yeni besinlerin denenmesi gibi hazırlayıcı nedenlerle cilt bariyerinin bozulması sonucu ortaya çıkar. En sık 8-12 aylar arasında görülmektedir ve özellikle genç anneler için önemli kaygı nedenidir. Bu çalışmada annelerin pişik hakkındaki bilgilerini ve baş etme yöntemlerini belirlemek amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Tanımlayıcı bu çalışma 6 Temmuz - 5 Kasım 2022 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinin çocuk polikliniğine herhangi bir nedenle başvuran 0-24 ay arasında en az bir kez pişik sorunu yaşamış bebeği olan 230 anne ile yapıldı. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu aracılığı ile annelerle yüz yüze görüşülerek toplandı. Anket soruları annelerin farkındalık bilgilerini ve baş etme yöntemlerini içermekteydi. Veriler SPSS 16.0 paket programında sayı ve % olarak değerlendirildi. Hastaneden yeni taburcu olan ve kronik hastalığı olan bebekler çalışma dışı bırakıldı. **Bulgular:** Annelerin %39,5'inin üniversite mezunu, çocukların % 54,7'sinin kız (n=126) olduğu, kızların %40'ında erkeklerin %35,2'sinde pişik görüldüğü saptandı. Anneler pişik nedeni olarak; % 38,4 sık bez değiştirmemek, %34,3 farklı beslenmeye geçmemek, %27,3 bez markası değiştirmemek olarak ifade etmişlerdir. Annelerin %73,2'sinin rutin olarak pişik koruyucu krem kullandığı, %24,5'inin ise sadece pişik olduğunda çinko içeren krem, zeytinyağı-kantaron yağı ve bebeğin altını açık bırakmak gibi yöntemlere başvurduğu; %67,3'ünün alt temizliğinde tek kullanımlık ıslak mendil, % 24,6'sının kağıt havlu, %8,1'inin sadece su kullandığı saptandı. **Sonuç:** Annelerin yaklaşık üçte ikisinin pişik sorunu ile karşılaştığı, sorunu çözmek için hekime başvurmadan önce evde koruyucu ve iyileştirici yöntemler kullandığı saptandı. Özellikle birinci basamak koruyucu sağlık hizmeti sunucularının pişik ile baş etme konusunda annelere kanıta dayalı bilgi sunmaları önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Bebek, Pişik, Bez Dermatiti, Anne

Presentation ID / Sunum No= 52

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0139-2520

Aydın Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi Genetik Hastalıklar Tanı Merkezinde Beta Talasemi Kliniği İle İncelenen Bireylerde Görülen Beta Globin Mutasyonları ve Sıklığı.

Exp. Dr. Savaş Barış¹, Exp. Dr. Zülfikar Gördü¹

¹*Aydın Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi*
**Corresponding author: SAVAŞ BARŞ*

Özet

Beta talasemi, Beta Globin (HBB-Hemoglobin Beta Locus) genindeki dört yüzden fazla mutasyonun neden olduğu Otozomal resesif katılımlı genetik bir hastalıktır. Talasemi bir yada daha fazla globin zincir (α , β , δ , $\delta\beta$, $\epsilon\gamma\delta\beta$) sentezinin azalması ile karakterize bir hemoglobin bozukluğudur. Hemoglobin yapısında bulunan Globin zincirleri 16. (α gen kümesi) ve 11. (β gen kümesi) kromozomlarda bulunan genler tarafından kodlanmaktadır. Türkiye’de yaklaşık olarak nüfusun %2.1’inin beta talasemi taşıyıcısı olduğu ve bu oranın bazı bölgelerde %10’u bulunduğu bilinmektedir. Bu çalışmada, Beta talasemi kliniği ile Aydın Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesine başvuran ve Genetik Hastalıklar Tanı Merkezine yönlendirilen 124 hastanın retrospektif araştırılması yapıldı. β -globin gen mutasyonlarının sıklığının belirlenmesi ve prenatal tanısını koymak ve de taşıyıcıların tespit edilerek, erken tanı, tedavi ve Genetik danışmanlık verilmesinin ne kadar önemli olduğu vurgulanmak istendi. Genomik DNA, ekstraksiyon kiti (Spin Micro DNA Extraction Kit, Vienna Lab Diagnostics GmbH) kullanılarak, EDTA’lı kandan ekstrakte edilip, periferik kan örneklerinden izolasyonu yapılmıştır. Beta -Globin (HBB) geni kodlanan ekzon, ekzon -intron sınır bölgeleri PCR-DNAdizi analizi yöntemi ile incelenmiştir. BigDye Terminatörversion3.1 Cycle Sequencing kiti kullanılarak elde edilen sekans reaksiyon ürünleri ABI Prism 3130x1 Dna Sequncer cihazı ve sequencing analysis software versiyon 5,4 ile analiz edilmiştir. Seqscape v2,7(applied Biosystems, Foster ity, CA USA) programı ile varyant analizi yapılmıştır. Hastanemize başvuran ve yaş ortalaması 24.8 olan 54 kadın ve 70 erkek hastadan yapılan genetik inceleme sonucunda en çok rastlanan mutasyon tipi IVS1-110 (G>A) [c.93-21G>A] HETEROZİGOT olarak bulunmuştur. Diğer mutasyon tipleri eşit olarak görülmüş olmakla birlikte, toplamda 12 vakada homozigosite (P.Phe46Leufs*16 (c.135 DELC) HOMOZİGOT, IVS11-848 (C>A) [c.316-3C>A] HOMOZİGOT) saptanmış bir vakamızda ise bileşik heterozigosite bulunmuştur. (IVS1-110(G>A) [c.92+21G>A] HETEROZİGOT+ IVS1-1 (G>A) [c.92+21G>A] HETEROZİGOT). Farklı fenotiplerin genotipik özelliklerinin ortaya çıkartılması açısından ve ülkemizde akraba evliliğinin yaygınlığı göz önünde bulundurulduğunda resesif hastalıkların daha iyi aydınlatılması için bu tip prevalans ve insidans çalışmaları önemli rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Beta Talasemi, Mutasyon Sıklığı, Anemi

Presentation ID / Sunum No= 22

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3863-9171

Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Nöroloji Yoğun Bakım Creutzfeldt-Jacob Hastalığı Deneyimi

Exp. Dr. Şule Devci¹

¹*İstanbul Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Nöroloji Kliniği*

Özet

Giriş ve Amaç: Creutzfeldt-jacob hastalığı (CJH) nadir görülen, ilerleyici, ölümcül seyreden bir prion hastalığıdır. Sporadik (%85-95), genetik (%5-15), iyatrojenik (%1'den az) ve variant (%1'den az) olmak üzere dört formu vardır. Klinik olarak hızlı, ilerleyici demans, miyoklonus, serebellar ataksi, görsel semptomlar, piramidal ve ekstrapiramidal bulgular, akinetik mutizm ile karakterizedir. Semptomlar ilerledikçe solunum yetmezliği, bilinç düzeyinde bozulma ve koma gelişir. Bu bildiriye son 1 yılda kliniğimizde izlenen CJH olgularının sunulması amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmada 2021-2022 yılları arasında Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Nöroloji Yoğun Bakım'da CJH tanısı ile takip edilen 6 hasta retrospektif olarak analiz edildi. Hastaların demografik özellikleri, klinik semptomları, manyetik rezonans görüntüleme (MRG) bulguları, elektroensefalomiyografi (EEG) ve anti-epileptik ihtiyacı, beyin omurilik sıvısı (BOS) 14-3-3 pozitifliği, yoğun bakım takipleri, sağkalım ve mortalite süreleri kayıtlar üzerinden incelenmiştir. Bulgular: Olguların hepsi Centers of Disease Control and Prevention (CJH) kriterlerine göre olası CJH olarak kabul edildi. Yaş ortalamaları 63.5 yıl, K:E=4:2 idi. Olguların beşinde başvuru semptomu unutkanlık, davranış bozukluğu, kelime çıkışında azalma ve uykusuzluk gibi nörokognitif bulgular, birinde miyoklonustu. Olguların beşinin elektroensefalomiyografi (EEG)'sinde 1-2 Hz lateralizan epileptiform deşarjlar, birinde yaygın organizasyon bozukluğu vardı. Beyin omurilik sıvısı (BOS)'ta Western blood yöntemi ile bakılan 14.3.3 proteini üç olguda pozitif, birinde şüpheli pozitif. Manyetik rezonans görüntüleme (MRG)'de dört olguda kortikal diffüzyon kısıtlanması, iki olguda FLAIR sekansında bilateral kaudat başında hiperintensite izlendi. Yoğun Bakım takiplerinde olguların beşinde epileptik nöbet gelişti ve dört olguda en az iki antiepileptikle nöbet kontrolü sağlandı. Yoğun bakım takiplerinde olguların hepsi entübe edildi. Nutrisyonları nazogastrik sonda ile sağlandı. Yoğun bakım yatış süresi ortalama 2,6 aydı. Olguların hepsi yoğun bakımda vefat etti. Eksitus nedeni 4 olguda pnömoni, 2'sinde sepsisti. Sonuç ve Tartışma: Nadir görülmesine rağmen hızlı ilerleyici nörokognitif bulguları olan olgularda CJH akla getirilmelidir. Hastalar başlangıçta klinik, spesifik EEG ve MR bulguları ile tanımlanabilir. BOS'ta 14.3.3 proteini tanımı destekler. Mevcut bir tedavisi bulunmamakla birlikte, yoğun bakım takiplerine rağmen ölümcül seyreder.

Anahtar Kelimeler: Creutzfeldt-Jacob Hastalığı, Elektroensefalomiyografi, Prion

Blatella Germanica Duyarlılığına Sahip Astım Hastalarının Diğer Allerjik Astım Hastalarına Göre Farklılıkları

Dr. Nida Öztop¹

¹*Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Erişkin Alerji ve İmmunoloji Bölümü*

**Corresponding author: Nida Öztop*

Özet

Giriş ve amaç: Blatella Germanica, bir hamam böceği cinsidir ve böcek alerjileri arasında en sık astıma neden olan etkenlerin başında gelmektedir. Bu çalışmada, blatella germanica duyarlılığına sahip astım hastalarının diğer allerjik astıma neden olan alerjenlerle arasındaki farklılığı araştırmayı amaçladık. Materyal ve Metot: Çalışmamıza polikliniğimize yönlendirilen 18 yaşın üzerinde, cilt prik testleri ya da spesifik Immunglobin E (IgE) ile allerjik astım tanısı alan 100 hasta retrospektif olarak dahil edildi. Demografik, klinik ve laboratuvar özelliklerine hasta kayıtlarından ulaşıldı. Blatella germanica duyarlılığına sahip hastalar Grup 1, diğer allerjik etmenlere sahip hastalar (kedi, ev tozu, polen ve çimen) Grup 2 olarak sınıflandırıldı. Astım kontrolü için Türkçe valide “Astım kontrol testi (AKT)” kullanıldı. Akciğer kapasitesi açısından FEV1/FVC değerlerine hasta kayıtlarından ulaşıldı. Bulgular: Grup 1’de 38 hasta varken grup 2’de 62 hasta bulunmaktaydı. Grup 1’deki hastalar Grup 2’ye göre daha yaşlıydı (ortalama yaş $41,63 \pm 16,65$ yıl karşı $30,81 \pm 9,93$ yıl, $p < 0.001$). Grup 1’deki hastaların hepsi kadinken, Grup 2’de %42,4 kadın mevcuttu ($p < 0.001$). Grup 1’de 4 hastada eşlik eden rinit semptomu varken Grup 2’nin tamamında rinit semptomu mevcuttu ($p < 0.001$). Her iki grup arasında kilo, sigara kullanımı, hastalık süresi ve başlangıç AKT arasında özellik yoktu ($p > 0.05$ her bir değer için). Ortalama bazal FEV1/FVC oranı ile medyan total IgE Grup 1’de daha düşükken [ortalama FEV1/FVC: $63,32 \pm 3,93$ karşı $66,29 \pm 5,33$, $p = 0.004$; medyan (min-max) total IgE 76 (17-198) IU/L karşı, $p < 0.001$], ortalama eozinofil ($318,95 \pm 107,59$ mm³ karşı $112,26 \pm 64,31$ mm³, $p < 0.001$), nötrofil ($5020 \pm 1877,4$ mm³ karşı $4121,9 \pm 1096,5$ mm³, $p < 0.001$) ve lenfosit sayısı ($2782,10 \pm 668,35$ mm³ karşı $1914,19 \pm 357,38$ mm³; $p < 0.001$) Grup 1’de Grup 2’ye oranla daha belirgin daha yüksekti. Sonuç: Daha geç yaşta ve kadın cinsiyette rinitin eşlik etmediği, total IgE ve FEV1/FVC’ nin daha düşük, buna karşın eozinofil, nötrofil ve lenfosit sayılarının daha yüksek olduğu astım hastalarında özellikle Blatella germanica ilişkili astım akla gelmeli ve hastalar hamam böceği teması açısından sorgulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Blatella, Astım, Total Ige, Eozinofil, Nötrofil

Comparison Analysis Between *Blattella Germanica* Related Asthma With Other Allergic Asthma Patients

Abstract

Objective and Aim: *Blattella Germanica* is one of the most common causes of asthma among insects. We aimed to investigate the difference between asthmatic patients with sensitivity to *Blattella germanica* and other allergic asthma-causing allergens. **Material-Methods:** 100 patients >18 years who were referred to our outpatient clinic and diagnosed with allergic asthma by skin prick tests or specific Immunglobulin E (IgE) were retrospectively included into study. Demographic, clinical and laboratory characteristics were obtained from patient records. Patients with *Blattella germanica* sensitization were classified as Group 1, and patients with other allergic factors including cat, house dust, pollen and grass were classified as Group 2. For asthma control, Turkish validated "Asthma control test (ACT)" was used. FEV1/FVC values for lung capacity were obtained from patient records. **Results:** There were 38 patients in group 1 and 62 patients in Group 2. Group 1 was older than Group 2 (mean±SD 41.63±16.65 years vs 30.81±9.93 years, $p<0.001$). While all of the patients in Group 1 were female, 42.4% were female in Group 2 ($p<0.001$). While 4 patients in Group 1 had accompanying rhinitis symptoms, all of Group 2 had rhinitis symptoms ($p<0.001$). There were no differences between weight, smoking, disease duration, and baseline ACT between the two groups ($p>0.05$ for each value). While the mean baseline FEV1/FVC ratio and median total IgE were lower in Group 1 [FEV1/FVC: 63.32±3.93% vs. 66.29±5.33%, $p=0.004$; total IgE 76 (17-198)IU/L vs, 490(119-3378)IU/L, $p<0.001$], mean±SD eosinophils(31,.95±107.59mm³ vs 112.26±64.31mm³, $p<0.001$), neutrophils (5020±1877.4mm³ vs 4121.9±1096.5mm³, $p<0.001$) and lymphocyte count (2782.10±668.35mm³ vs 1914.19±357.38mm³; $p<0.001$) in Group 1 were significantly higher than Group 2. **Conclusion:** *Blattella germanica* should be considered especially in asthmatic patients with older age and female gender without accompanying rhinitis, with lower total IgE and FEV1/FVC, but higher eosinophil, neutrophil and lymphocyte counts, and patients should be questioned in terms of cockroach exposure.

Keywords: *Blattella*, Asthma, Total Ige, Eosinophils, Neutrophils

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7337-0190

Çocuk Yoğun Bakımda Akrep Sokması Nedeniyle İzlenen Çocuk Hastaların Klinik Özellikleri ve Sonuçları: Tek Merkez Deneyimi

Dr. Emrah Gün¹

¹*Adana Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş: Akrep sokması Orta Doğu, Kuzey Afrika, Latin Amerika ve Hindistan dahil olmak üzere dünyanın belirli bölgelerinde yaygındır. Akrep sokmasına bağlı hastanın klinik durumunu etkileyebilecek faktörler; akrebin soktuğu yer ile hastanın yaşı, kilosu ve sağlık durumudur. Çocukların düşük vücut ağırlıkları nedeniyle semptomların daha hızlı kötüleşmesi ve semptomların şiddetinde artış göstermesi daha olasıdır. Bu çalışmanın amacı çocuk yoğun bakım ünitesinde (ÇYBÜ) akrep sokması nedeniyle izlenen çocuk hastaların klinik sonuçlarını değerlendirmektir. Metod: Bu çalışma retrospektif olarak 1 Ocak 2018- 1 Aralık 2022 tarihleri arasında çocuk yoğun bakım ünitesinde gerçekleştirildi. Çalışmaya akrep sokması nedeniyle çocuk yoğun bakımda izlenen 1 ay-18 yaş arasındaki hastalar dahil edildi. Sonuçlar: Çalışma süresi boyunca 33 hasta çalışmaya dahil edildi. Olguların %42.4'ü kız(n=14), %57.6'sı erkekti(n=19). Olguların median yaş değeri 79(28.5-126) ay idi. 21 hastayı gece, 12 hastayı gündüz vaktinde akrep soktuğu öğrenildi. 24 hastada alt ekstremitte, 6 hastada üst ekstremitte, 1 hastada boyun ve 1 hastada alından akrebin soktuğu öğrenildi. 13(%39.4) hastada kardiyak tutulum mevcuttu ve bu hastaların 10'una(%30.3) vasopressör tedavi başlandı. 6(%18.2) hastada akciğer tutulumu mevcuttu ve 2(%6.1) hastaya invaziv mekanik ventilasyon 2 hastaya noninvaziv mekanik ventilasyon desteği uygulandı. 2(%6.1) hastada akut böbrek hasarı mevcuttu. Kardiyak tutulum olan ve kardiyak tutulum olmayan hasta grubunda, hastaneye kabul sırasında alınan laboratuvar değerlerinde AST, pH, Laktat, üre, kreatinin, albümin, troponin, CK-MB değerlerinde anlamlı olarak fark vardı. Hastaların median yatış gün sayısı 2(1-3) gün idi. Tüm hastalarımız yaşadı. Sonuç: Akrep sokması sonrası genel durumu kötüleşen hastalarda özellikle kardiyojenik tutulum olasılığı akılda tutulmalıdır. Akrep sokması sonrası gelişen kardiyovasküler toksisite nedeniyle ölüm meydana gelebilir. Bu hastalarda antivenom, alfa-1 antagonistler (doksazosin, prazosin gibi) ve destekleyici tedavi (vasopressör tedavi, invaziv ve noninvaziv solunum desteği vb.) erken dönem tedavide düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Akrep, Akrep Sokması, Çocuk, Miyokardit

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4677-8358

Covid-19 Pandemisi Döneminde Bir Acil Servise Başvuran Şiddete Uğramış Kadınların Bulguları

Dr. Fatma Burcu Doğanç¹, Dr. Burcu Elif Yüce², Dr. Hasan Basri Yapıcı², Dr. İpek Fatoş Zorba², Prof. Dr. Ayşe Nilüfer Özyayın¹

¹Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı
²Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Dünyada her üç kadından biri, hayatı boyunca en az bir defa partneri tarafından fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalmaktadır. Covid-19 pandemisinde bulaşmayı önlemek için alınan “eve kapanma” gibi önlemlerin, kadına yönelik ev-içi şiddet vakalarını artırdığı saptanmıştır. Türkiye’de, kadına şiddet, pandemiden önce de büyük bir sorun olarak saptanmıştır. Bu araştırmada; İstanbul Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi acil servisine pandemi döneminde başvurmuş ve adli kayıt tutulmuş olan 18+ yaş grubundaki kadınlardaki şiddet tipi, sıklığı ve ilgili özelliklerin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Retrospektif/tanımlayıcı tipte bir araştırmadır. Etik Komite’den (09.2022.1160), hastane başhekimliğinden (27.9.2022/367881), acil servis sorumlularından izinler alınmıştır. “1 Nisan 2020-30 Haziran 2022” tarihleri arasında, acil serviste adli kayıt tutulmuş, 18+ yaş grubundaki kadınlar, hastane kayıt sisteminden taranmış, şiddet uygulandığı saptanan vakaların verileri, SPSS programında analiz edilmiştir. İstatistiki anlamlılık için $p < 0.05$ değeri kabul edilmiştir. Bulgular: Araştırma süresi içinde acil servise toplam başvuru sayısı 342.803’tür. Tüm başvuruların %2.5’ine (n=8543) adli kayıt tutulmuş ve adli kayıt tutulanların %26’sı (n=2243) kadındır. 2243 adli kaydın %46.8’i (n=1050) “kadına şiddet” olarak kayıtlara geçmiştir. “Şiddet gören kadınların” ortanca yaşları 34.0 (35.9±12.5, aralık:18-94)’dır. Uygulanan şiddetin %94.9’u (n=996) fiziksel, %2.9’u (n=30) cinsel, %1.9’u (n=20) psikolojik, %0.4’ü (n=4) sözel şiddettir. Fiziksel şiddet uygulanan kadınlarda multipl lezyon bulunma oranı %47.8’dir (n=502). Kadınların %0.8’i (n=8) hastaneye yatırılırken, %0.3’ü (n=3) ölmüştür. Başvuruların %3.0’ü (n=32) multipl başvurudur. Kadınların %33.3’üne (n=350) eşi, %12.9’una (n=135) tanımadığı kişi/kişiler, %6.4’üne (n=67) akrabası tarafından şiddet uygulanmıştır. Tüm yaş gruplarında, şiddet tipi benzerken ($p=0.544$), fiziksel şiddetin uygulandığı lokalizasyon anlamlı şekilde farklıdır ($p < 0.001$), fiziksel şiddet en fazla yüze uygulanmıştır. Sonuç: Bu çalışma kadına yönelik şiddetin endişe verici bir boyuta ulaştığını gözler önüne sermektedir. Pandemi döneminde sokağa çıkma yasağı olmasına rağmen, azımsanmayacak kadar fazla kadına şiddet vakasının acil servise başvurduğu görülmektedir. Kadınların şiddete uğradıklarında ilk başvurdukları birimlerden olan acil servislerde sosyal destek birimlerinin aktif rol alması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Aile İçi Şiddet, Kadına Şiddet

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4973-0122

Covid-19 Pandemisinde Tanı Alan Çölyak Olgularımızın Değerlendirilmesi

Dr. Hakan Salman¹, Prof. Dr. Mustafa Akçam¹

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenteroloji, Hepatoloji ve Beslenme Bilim dalı

*Corresponding author: Hakan Salman

Özet

Amaç COVID-19 pandemisinde tanı alan çölyak olgularımızın demografik, klinik ve laboratuvar bulgularını değerlendirmek. Materyal ve metot Mart 2020-Kasım 2022 tarihleri arasında Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenterolojisi Polikliniğinde çölyak hastalığı tanısı alan olguların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Bulgular Çalışmaya alınan 42 olgunun yaş ortancası 7,5 yıldır (15-187 ay). Olguların 29'u (%69) kız idi. 42 hastanın 8'inin (%19) ailesinde çölyak hastalığı öyküsü vardı. Olgularımızın 7'sine (%11,9) (5'i tip 1 diyabetes mellitus, 2'si otoimmün hepatit) otoimmün hastalık eşlik ediyordu. Hastalarımızın 19'u (%45,2) non-klasik çölyak, 14'ü (%33,3) klasik çölyak, 5'i (%11,9) sessiz çölyak ve 4'ü (%9,5) potansiyel çölyakti. Başvuruda en sık iştahsızlık (24/%57,1), büyüme geriliği (21/%50) ve karın ağrısı (16/%38,1) şikayetleri yer alıyordu. Boy kısalığı (14/%33,3) en sık görülen atipik semptomdu. Başvuru sırasında en sık görülen laboratuvar bulguları arasında D vitamini düşüklüğü (25/%59,5), ferritin düşüklüğü (20/%47,6) ve B12 vitamini eksikliği (6/%14,3) görüldü. 3 olguda (%7,1) transaminaz yüksekliği vardı. Endoskopik değerlendirmede bulbusta ödem (21/%50) ve duodenumda ise yarıklanma (39/%92,8) en sık saptanan bulgulardı. Patolojik incelemede bulbusta (28/%66,7) ve duodenumda (34/%80,9) en sık görülen bulgu Marsh tip 3 (destrüktip tip) idi. Sonuç İştahsızlık, büyüme geriliği ve karın ağrısı klasik çölyak hastalığının sık görülen bulgularıdır. Çölyak hastalığı tanısı alan olgularımızın yarıdan fazlasını non-klasik ve sessiz çölyak olguları oluşturmaktadır. Hastalık atipik bulgularla seyredebileceği için şüpheli olguların dikkatle değerlendirilmesi ve serolojik tetkiklerin bu hastalarda istenmesi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Atipik Bulgular, Boy Kısalığı, Büyüme Geriliği, covid-19

Evaluation of Celiac Cases Diagnosed in Covid-19 Pandemic

Abstract

Aim To evaluate the demographic, clinical and laboratory findings of our celiac cases diagnosed in the COVID-19 pandemic. Materials and methods The files of the cases diagnosed with celiac disease in pediatric gastroenterology clinic between March 2020-November 2022 were retrospectively examined Results The median age of 42 cases included in the study was 7.5 years (15-187 months). 29

of the cases (69%) were girls. 8 of the 42 patients (19%) had a family history of celiac disease. 7 of our cases (11.9%) (5 type 1 diabetes mellitus, 2 autoimmune hepatitis) were accompanied by autoimmune disease. Of our patients, 19 (45.2%) were non-classical celiac, 14 (33.3%) were classical celiac, 5 (11.9%) were silent celiac, and 4 (9.5%) were potential celiac. Loss of appetite (24/57.1%), growth retardation (21/50%) and abdominal pain (16/38.1%) were the most common complaints in admission. Short stature (14/33.3%) was the most common atypical symptom. The most common laboratory findings at admission were low vitamin D (25/59.5%), low ferritin (20/47.6%) and vitamin B12 deficiency (6/14.3%). High transaminasemia was present in 3 patients (7.1%). In endoscopic evaluation, edema in bulbus (21/50%) and scalloped duodenal folds (39/92.8%) were the most common findings. The most common findings in bulbus (28/66.7%) and duodenum (34/80.9%) were Marsh type 3 (destructive type) on pathological examination. Result Loss of appetite, growth retardation and abdominal pain are common signs of classic Celiac disease. More than half of our cases diagnosed with celiac disease are non-classical and silent celiac cases. Since the disease may progress with atypical findings, it is important to carefully evaluate suspicious cases and to request serological examinations in these patients.

Keywords: Atypical Findings, Covid-19, Growth Retardation, Short Stature

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1571-0254

**Diyaliz Öncesi Kronik Böbrek Hastalığı Olan Geriatrik Hastalarda
Depresyon, Huzursuz Bacak Sendromu ve Uyku Kalitesi**

Exp. Dr. Raziye Yazıcı¹

¹*SBÜ Konya Beyhekim Eğitim ve Arastırma Hastanesi*

**Corresponding author: Raziye Yazıcı*

Özet

Amaç: Geriatrik diyaliz öncesi kronik böbrek hastalığı (KBH) olan hastalarda depresif belirtilerin prevalansı hakkında fazla veri yoktur. Depresyon ve kötü uyku kalitesi (UK), birbiriyle ilişkili ve yaşam kalitesini etkileyen faktörlerdir. Huzursuz bacak sendromu (HBS), geriatrik diyaliz öncesi KBH'de nadiren araştırılan uyku bozukluklarından biridir. Bu çalışmada, diyaliz öncesi KBH olan yaşlı hastalarımızda depresyon ve HBS ve kötü UK prevalansını ve kötü UK ile ilişkili risk faktörlerini araştırmayı amaçladık. **Yöntemler:** Bu çalışmaya, diyaliz öncesi KBH olan, 65 yaş üstü, 68 hasta dahil edildi. Hastaların demografik, klinik ve laboratuvar parametreleri kaydedildi. Tahmini glomerüler filtrasyon hızı (eGFR) değerleri, "Modification of Diet in Renal Disease" (MDRD) Formülü ile hesaplandı. HBS tanısı için Uluslararası Huzursuz Bacak Sendromu Çalışma Grubu kriterlerinin revize edilmiş versiyonu kullanıldı. Depresyonun değerlendirilmesi için Beck Depresyon Envanteri (BDE) kullanıldı. UK değerlendirmesi için Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) kullanıldı. **Bulgular:** Hastaların ortalama yaşı 70±5 yıl ve ortalanca eGFR değeri 25 (10-48) ml/dk/1,73 m² idi. Otuz hastada (% 44,1) depresyon ve sekiz hastada(%11,8)HBS mevcuttu. Tüm hastaların ortalanca PUKİ puanı 5 (0-15 aralığında) idi. Hastaların 33'ünde (%48,5) kötü UK, 35'inde (%51,5) iyi UK mevcuttu. HBS tanısı alan sekiz hastanın altısı (%75) kötü uyuyanlar grubundaydı. Tek değişkenli korelasyon analizinde toplam PUKİ puanı serum fosfor düzeyi (r=0.333, p=0.006), total kolesterol düzeyi (r=0.292, p=0.016), LDL-kolesterol düzeyi (r=0.303, p=0.013) ile pozitif korelasyon gösterdi. (0.013) ve BDI skoru (r=0.520, p<0.001). Lojistik regresyon analizi, sadece BDI puanının kötü UK ile bağımsız bir ilişkisi olduğunu gösterdi (β=0.526, p<0.001). **Sonuç:** Geriatrik diyaliz öncesi KBH hastalarımızda depresif belirtiler, HBS ve kötü UK prevalansları sırasıyla % 44,1, %11,8 ve % 48,5 idi. Yüksek BDE skoru ve yüksek serum fosforu, yüksek total kolesterol ve LDL-kolesterol seviyeleri, kötü UK ile korele idi ve sadece BDE skorunun UK ile bağımsız olarak ilişkili olduğu bulundu.

Anahtar Kelimeler: Geriatrik, Depresyon, Huzursuz Bacak Sendromu, Uyku Kalitesi, Diyaliz Öncesi Kronik Böbrek Hastalığı

Depression, Restless Legs Syndrome and Sleep Quality in Geriatric Patients With Pre-Dialysis Chronic Kidney Disease

Abstract

Objective: There is not much data on the prevalence of depression in geriatric pre-dialysis Chronic Kidney Disease (CKD) patients. Depression and poor sleep quality (SQ) are interrelated factors that affect quality of life. Restless legs syndrome (RLS) is one of the sleep disorders that scarcely investigated in geriatric pre-dialysis CKD. In this study, we aimed to investigate the prevalence of depression, RLS and poor SQ and the risk factors associated with poor SQ, in elderly with pre-dialysis CKD. **Methods:** In this study, 68 pre-dialysis CKD patients over 65 years of age were included. Demographical, clinical and laboratory parameters of patients were recorded. Estimated glomerular filtration rate (eGFR) was calculated by Modification of Diet in Renal Disease (MDRD) Formula. For RLS diagnosis, revised version of International Restless Legs Syndrome Study Group criteria; for evaluation of depression, Beck Depression Inventory (BDI); for assessment of SQ, Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) was used. **Results:** The mean age was 70±5 years and median eGFR was 25 (10-48) ml/min/1.73m². Thirty patients (44.1%) had depression and eight patients (11.8%) had RLS. Median PSQI score was 5 (range:0-15); 33 patients (48.5%) were poor sleepers and 35 (51.5%) were good sleepers. Of eight patients with RLS, six (75%) were in poor sleepers group. In univariate correlation analysis, PSQI score was positively correlated with BDI score ($r=0.520$, $p<0.001$), serum phosphorus ($r=0.333$, $p=0.006$), total cholesterol ($r=0.292$, $p=0.016$) and LDL-cholesterol levels ($r=0.303$, $p=0.013$). Logistic regression analysis showed that only BDI score had independent association with poor SQ ($\beta=0.526$, $p<0.001$). **Conclusion:** The prevalences of depressive symptoms, RLS and poor SQ in our geriatric pre-dialysis CKD patients were 44.1%, 11.8% and 48.5% respectively. High BDI score, high serum phosphorus, high total cholesterol and LDL-cholesterol levels were correlated with poor SQ and only BDI score was found to be independently associated with SQ.

Keywords: Geriatric, Depression, Restless Legs Syndrome, Sleep Quality, Pre-Dialysis Chronic Kidney Disease

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8017-3048

Ebeveynlerin Çocukluk Çağı Aşılarına Yaklaşımının Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Zeynep Yılmaz Öztörün¹

¹*Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Aşılama en etkili ve güvenli koruyucu sağlık hizmetlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Enfeksiyon hastalıklarına bağlı ölümlerden korumada etkili bir yöntemdir. Aşılama çalışmalarında teknik altyapı ve personel en önemli gerekli kriter olsa da, bakım verenlerin aşı hakkında yeterli bilgiye sahip olması, aşının gerekliliği konusunda bilgilendirilmesi önemi artan bir durum haline gelmiştir. Bu çalışmada, ulusal aşı takviminde bulunan aşılar ve özel aşılar hakkında ebeveynlerin bilgilerini incelemek ve aşıları yaptırma konusunda etkili olan faktörleri belirlemek amaçlanmıştır. Kesitsel tanımlayıcı çalışmada, Ağustos 2022-Ekim 2022 tarihleri arasında Çocuk Hastalıkları Polikliniğine getirilen 2 ay-15 yaş arasındaki hastaların ebeveynlerine 21 soruluk anket uygulandı. 72 ebeveyn gönüllü onam alındıktan sonra çalışmaya dahil edildi. Ebeveynlerin sosyodemografik özellikleri, aşıları bilme durumları, aşı yan etkileri ve rutin aşıları ve özel aşıları yaptırma durumları öğrenildi. Ebeveynlerin yaş ortalaması 30.9±6.4 yaş, çocukların yaş ortalaması 47.01±6.2 aydı. Ebeveynlerin %58.3'ü çalışmıyor, %19.4'ü işçi, %20.8'i memur, %1.4'ü esnaftı. Ebeveynlerin %37.5'i ilköğretim, %47.2'si lise, %15.3'ü üniversite mezunuydu. Aşılar konusunda bilgiyi %68.1'i aile hekiminden, %8.3'ü çocuk doktorundan alırken, %22'i bu konuda bilgi almaya gerek duymamıştır. Ebeveynlerin %23.6'sı rotavirus aşısını, %18.1'i grip aşısını, %6.9'u menenjit aşısını bilmekte, %51.4'ü hiçbir özel aşığı bilmemektedir. Çocuklarına %12.5'u rotavirus aşısını, %12.5'i grip aşısını yaptırmış, %75'i hiçbir özel aşığı yaptırmamıştır. Aile gelir durumu, ebeveynlerin öğrenim durumu ile ebeveynlerin özel aşıları yaptırma durumları arasında istatistiksel anlamlı ilişki vardır (p:0.015, p:0.02). Ebeveynlerin yaşı arttıkça aşı yan etkilerini bilme durumları istatistiksel olarak anlamlı düzeyde artmıştır (p<0.01). Ebeveynlerin mesleği ile özel aşıları yaptırma durumu arasında ilişki yokken (p:0.089), meslek statüsü arttıkça aşı yan etkilerini bilme durumları arasında anlamlı ilişki bulunmuştur (p:0.01). Aşı takviminde olan aşılar ile özel aşılar konusunda ebeveynlerin tutumu, ailelerin gelir durumu, meslek yapısı, ebeveyn yaşı, öğrenim durumu gibi çok sayıda faktöre bağlı olarak değişmektedir. Aşılar konusunda bilgilerin aile hekimlerinden daha fazla alındığı, birinci basamak sağlık çalışanlarının bu konuda önemli görevlerinin olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Aşı, Çocuk, Ebeveyn

Presentation ID / Sunum No= 61

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2523-7560

Endoskopik Olarak Kardiya Yerleşimli Distal Özofagus Mukozası Saptanan Olguların Klinik Değerlendirmesi

Dr. Bora Aktaş¹

¹ANKARA ATATÜRK SANATORYUM TRAINING AND RESEARCH HOSPITAL GASTROENTEROLOGY

Özet

Amaç : Üst gastrointestinal lümeninde anatomik olarak özofagogastrik bileşke(ÖGB), alt özofagial sfinkterin(AÖS) proksimalinde yerleşimlidir. AÖS mide içeriğinin özofagusa geçmesini engeller, bu sayede özofagus mukozası midenin asitik içeriğine maruz kalmaz. AÖS'in gevşekliği ile karakterize gastroözofagial reflü hastalığı(GÖRH) gibi klinik durumlarda mide asitine maruz kalan distal özofagus mukozasında doku hasarı ve reflüye bağlı çeşitli semptomlar gelişmektedir. Üst gastrointestinal sistem(GİS) endoskopik incelemelerde nadiren ÖGB'nin AÖS'in distaline uzandığı ve kardiyada sonlandığı gözlenmektedir. Biz bu çalışmamızda mide lümeni içerisinde kalan ÖGB'nin ve distal özofagus mukozasının midenin asitik içeriğine maruz kalması nedeni ile gastroözofagial reflü hastalığı (GÖRH) benzeri semptomların bir nedeni olup olmadığını araştırmayı amaçladık Gereç ve Yöntem: Üst GIS endoskopik incelemede GÖB, AÖS'in distalinde kardiya yerleşimli 36 hasta, endoskopide AÖS gevşekliği saptanan 40 gastroözofagial reflü hastası ve endoskopik değerlendirmede AÖS ve GÖB normal olan 42 bireyden elde edilen klinik veriler incelendi Bulgular: AÖS gevşekliği olmaksızın anatomik olarak kardiya yerleşimli distal özofagus mukozası olan hastalarda göğüs yanması(91,6%) dispepsi(69,4%), göğüs ağrısı(83,3), reflüyü tetikleyen yiyecekler ile artan şikayetler(86,1%) GÖRH gurubu ile benzer, kontrol gurubundan anlamlı yüksekti (sırasıyla p<0,001, p<0,005, p<0,002, p<0,001), buna karşın rejürjitasyon (27.7%), geğirme (30,5%) kronik larenjit (8,3%) ise GÖRH gurubundan anlamlı daha az (sırasıyla p<0,001, p<0,003, p<0,001) ve kontrol gurubu ile benzer saptandı. Sonuç: Çalışmamızda barret özofagustaki tanımlamanın tersi bir durum olan özofagus mukozasının mide lümeni içine doğru aşağı yerleşimli olduğu bir antiteyi tarif etmeyi ve klinik sonuçlarını belirlemeyi amaçladık. Literatürde tanımlanmış kardiya yerleşimli AÖS ile karşılaşılmadı. Çalışmamızda gastroözofagial reflü olmaksızın anatomik olarak özofagus mukozasının mide kardiyasına uzandığı durumlarda GÖRH benzeri semptomların ortaya çıkabileceğini gözlemledik.

Anahtar Kelimeler: Üst Gastrointestinal Sistem Endoskopi, Gastroözofagial Reflü, Gastroözofagial Bileşke

Presentation ID / Sunum No= 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7899-3004

Eozinofilik Granülo-matozis Polianjitis (Egpa)'lı Hastalarda Mepolizumab Tedavisinin Etkinliği ve Güvenliği: Gerçek Yaşam Çalışması

Exp. Dr. Mehmet Erdem Çakmak¹

¹*Istanbul Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi İmmünoloji ve Alerji Hastalıkları Kliniği*
**Corresponding author: Mehmet Erdem Çakmak*

Özet

Giriş: Eozinofilik granülo-matozis polianjitis (EGPA), eozinofilik bir vaskülitir. Ağır eozinofilik astımın tedavisinde kullanılan bir anti-interlökin-5 monoklonal antikoru olan mepolizumab, kan eozinofil sayısını azaltır ve EGPA tedavisinde etkinliği kanıtlanmıştır. Amaç: Bu gerçek yaşam çalışmasında, kliniğimizde EGPA tanısıyla mepolizumab tedavisi alan hastalarda mepolizumab tedavisinin etkinliği ve güvenilirliğini değerlendirmek amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada, Ocak 2021- Aralık 2022 tarihleri arasında ağır eozinofilik astım ve eşlik eden EGPA tanısıyla 100 mg/ay mepolizumab tedavisi verilen hastalar değerlendirilmiştir. Demografik veriler ve laboratuvar verileri hasta dosyalarından kaydedilmiştir. Mepolizumab tedavisi öncesi ve mepolizumab tedavisinden 1 yıl sonra kan eozinofil sayıları, astım kontrol testleri (AKT), solunum fonksiyon testleri (FEV1), astım atağı nedeniyle acil servis başvuru sayısı, hastaneye yatış sayısı ve astım atağı nedeniyle oral steroid kullanım sayısı (3 günden fazla) karşılaştırıldı. Verilerin normal dağılımını test etmek için Kolmogorov-Smirnov testi kullanıldı. Kategorik değişkenler için frekans dağılımları, sayısal veriler için tanımlayıcı istatistikler kullanıldı. Bağımlı iki grubun ortalamalarını karşılaştırmak için Student t testi kullanıldı. Bulgular: Bu çalışmaya katılan 4 (%30.8) erkek, 9 (%69.2) kadın toplam 13 hastanın yaş ortalaması 41.23 ± 12.15 yıl idi. En sık eşlik eden ek hastalık allerjik rinit (n=9, %69.2) idi. Mepolizumab tedavisi sonrası 1. yılda, tedavi öncesine göre AKT puanında artış ($p<0.001$), kan eozinofil sayısında azalma ($p=0.001$), astım atağı nedeniyle acil servis başvuru sayısında azalma ($p=0.001$), astım atağı nedeniyle oral steroid kullanım sayısında (3 günden fazla) azalma ($p=0.001$) ve astım atağı nedeniyle hastaneye yatış sayısında azalma ($p=0.005$) istatistiksel olarak anlamlı idi. Mepolizumab kullanımına bağlı herhangi bir yan etki gözlenmedi. Sonuç: EGPA'da mepolizumab tedavisi etkili ve güvenilir bir tedavi yöntemidir. Bulgularımız daha geniş sayıda hastayı içeren randomize kontrollü çalışmalarla desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Eozinofilik Granülo-matöz Vaskülit, Astım, Mepolizumab

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Evaluation of the Relationship Between Atherogenic Index of Plasma and Severity of Peripheral Artery Disease

Dr. Engin Algül¹, Dr. Nail Burak Özbeyaz², Dr. Haluk Furkan Şahan¹

¹Ankara Etlik Şehir Hastanesi

²Ankara Pirsaklar Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Engin Algül

Özet

Aim: It has been shown in the literature that the atherogenic index of plasma (AIP) is associated with increased presence of coronary artery disease (CAD) and severity of CAD. As is known, peripheral artery disease (PAD) has similar risk factors as CAD. But data on the relationship between AIP and PAH severity are lacking. For this reason, we investigate a possible relationship between IAP and PAH severity. **Material and Method:** 156 patients who underwent lower extremity arterial invasive angiography were included in the study retrospectively. Patients with supra popliteal lesions were divided into two groups according to the TransAtlantic Inter-Society Consensus-II classification. Patients with TASC A-B lesions were defined as Group 1, and those with TASC C-D lesions were defined as Group 2. AIP was calculated following the formula; logarithm of the TG to HDL-C ratio. **Results:** AIP value was found to be significantly higher in Group 2 (0.52 ± 0.22 vs 0.59 ± 0.28 ; $p < 0.001$). CAD accompanies more frequently in Group 2 and the incidence of DM and HL was also found to be high in Group 2. When univariate analysis was performed, increased AIP value (OR 4.103; 95% CI (2.863-7.131), $p = 0.006$) and DM, HL, CAD were found to be predictor factors for increased PAH severity. According to multivariate analysis, AIP value (OR 1.012; 95% CI (1.003-1.017), $p = 0.008$) and DM, HL was determined as an independent risk factor for increased PAH severity. **Conclusion:** In our study, we showed for the first time in the literature that increased AIP value is associated with PAH severity. IAP can be used as valuable marker in the follow-up of patients with PAD.

Anahtar Kelimeler: Atherogenic Index of Plasma, Peripheral Artery Disease, Atherosclerosis Markers

Evaluation of the Relationship Between Atherogenic Index of Plasma and Severity of Peripheral Artery Disease

Abstract

Aim: It has been shown in the literature that the atherogenic index of plasma (AIP) is associated with increased presence of coronary artery disease (CAD) and severity of CAD. As is known, peripheral artery disease (PAD) has similar risk factors as CAD. But data on the relationship between AIP and PAH severity are lacking. For this reason, we investigate a possible relationship between IAP and PAH severity. **Material and Method:** 156 patients who underwent lower extremity arterial invasive angiography were included in the study retrospectively. Patients with supra popliteal lesions were divided into two groups according to the TransAtlantic Inter-Society Consensus-II classification. Patients with TASC A-B lesions were defined as Group 1, and those with TASC C-D lesions were defined as Group 2. AIP was calculated following the formula; logarithm of the TG to HDL-C ratio. **Results:** AIP value was found to be significantly higher in Group 2 (0.52 ± 0.22 vs 0.59 ± 0.28 ; $p < 0.001$). CAD accompanies more frequently in Group 2 and the incidence of DM and HL was also found to be high in Group 2. When univariate analysis was performed, increased AIP value (OR 4.103; 95% CI (2.863-7.131), $p = 0.006$) and DM, HL, CAD were found to be predictor factors for increased PAH severity. According to multivariate analysis, AIP value (OR 1.012; 95% CI (1.003-1.017), $p = 0.008$) and DM, HL was determined as an independent risk factor for increased PAH severity. **Conclusion:** In our study, we showed for the first time in the literature that increased AIP value is associated with PAH severity. IAP can be used as valuable marker in the follow-up of patients with PAD.

Keywords: Atherogenic Index of Plasma, Peripheral Artery Disease, Atherosclerosis Markers

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6948-8548

**Evde Bakım Hizmeti Alan Hastada Metisilin Dirençli Stafilocok
Haemolyticus Septisemisi Olgusu**

Exp. Dr. Ramazan Önalın¹

¹*Yozgat Şehir Hastanesi*

Özet

GİRİŞ: Staphylococcus haemolyticus, stafilocok enfeksiyonları içinde en sık görülen enfeksiyonlardan olup Staphylococcus epidermidis'ten sonra klinik vakalardan sorumludur. Özellikle sepsiste en sık izole edilen ikinci koagülaz negatif stafilocoktur.OLGU:78 yaşında bilinen diyabet, hipertansiyon, demans, geçirilmiş serebrovasküler olay, vertigo, bening prostat hiperplazisi, umbilikal herni, gonoartroz ile takipli 10 yıl önce travma nedeniyle splenektomi ve kolesistektomi yapılmış immobil evde bakım hizmeti alan erkek hasta, 3 gündür mevcut olan hasta oral alım bozukluğu ve düşünlük şikayetiyle acile başvurdu. Hastada böbrek fonksiyon testleri bozukluğu, karaciğer enzimleri yüksekliği, koagülasyon testlerinde uzama, fibrinojende düşme olması ve akut faz reaktanlarının yüksek olması üzerine sepsis, dissemine intravasküler koagülasyon(DİK), multiorgan yetmezliği ön tanılarıyla yoğunbakıma yatırıldı. Hastaya ampirik olarak vankomisin ve meropenem başlandı DİK açısından trombosit süpsansiyonu ve taze donmuş plazma desteği verildi. Mevcut antibiyoterapiye, klinik ve laboratuvar yanıt alınan hastanın kan kültüründe stafilocok haemolyticus üredi. Antibiyogramında oksasilin dirençli olması üzerine metisilin dirençli kabul edildi. Tedavinin 10.gününde solunum arresti olan hasta kaybedildi.SONUÇ: Staphylococcus haemolyticus, koagülaz negatif stafilocokların (KNS) bir üyesidir.Antibiyotiğe yüksek oranda dirençli olması ve biyofilm oluşturma yeteneği, S. haemolyticus'u tedavisi zor bir patojen yapar Uygulanan invaziv teknikler ve prostetik cihaz kullanımının artmasından dolayı bu bakterilerin hastane kaynaklı bakteriyemilerde önemi artmaktadır. Evde bakım hizmeti alan hastalarda da sepsis en önemli mortalite nedenlerinin başında gelmektedir. Sepsisli hastalarda KNS klinik mikrobiyoloji laboratuvarlarında en sık izole edilen bakteri gruplarından biridir. Klinik önemi olan KNS'lerin tiplendirilmesi ve metisilin dirençlerinin belirlenmesi özellikle hastane kaynaklı bakteriyemiler açısından önemlidir. Bizim vakamızda olduğu gibi evde bakım hizmeti alan hasta grubunda da sepsise karşı dikkatli olunmalı, özellikle metisilin dirençli bakteriler akıldta tutulmalı ve ampirik antibiyotik seçiminde bu durum göz önünde bulundurularak tedavi modaliteleri seçilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Stafilocok Haemolyticus, Metisilin Direnci, Sepsis, Dissmine İntravasküler Koagülasyon

A Case of Methicillin-Resistant *Staphylococcus Haemolyticus* Septicemia in a Patient Receiving Home Care Service

Abstract

Staphylococcus haemolyticus is the most common infection among staphylococcal infections and is responsible for clinical cases after *Staphylococcus epidermidis*. Especially in sepsis, the second most frequently isolated coagulase negative staphylococcus is. CASE: A 78-year-old male patient, who was followed up with diabetes, hypertension, dementia, previous cerebrovascular accident, vertigo, benign prostatic hyperplasia, umbilical hernia, gonarthrosis, underwent splenectomy and cholecystectomy for trauma 10 years ago, received immobile home care service for 3 days, the patient has been present for 3 days, oral She applied to the emergency department with complaints of intake disorder and addiction. The patient was admitted to the intensive care unit with the prediagnoses of sepsis, disseminated intravascular coagulation (DIC), multiorgan failure due to impaired renal function tests, elevated liver enzymes, prolonged coagulation tests, decreased fibrinogen and high acute phase reactants. The patient was started on vancomycin and meropenem empirically. Platelet suspension and fresh frozen plasma were given for DIC. *Staphylococcus haemolyticus* was grown in the blood culture of the patient who had clinical and laboratory response to the current antibiotic therapy. He was accepted as methicillin resistant because his antibiogram was resistant to oxacillin. The patient with respiratory arrest died on the 10th day of treatment. CONCLUSION: *Staphylococcus haemolyticus* is a member of coagulase-negative staphylococci (CNS). Its high antibiotic resistance and biofilm forming ability make *S. haemolyticus* a difficult-to-treat pathogen. The importance of these bacteria in hospital-acquired bacteremias is increasing due to the invasive techniques applied and the increasing use of prosthetic devices. Sepsis is one of the most important causes of mortality in patients receiving home care services. CNS in patients with sepsis is one of the most frequently isolated bacterial groups in clinical microbiology laboratories. Typing of clinically important CNSs and determination of methicillin resistance are especially important for hospital-acquired bacteremias. As in our case, care should be taken against sepsis in the patient group receiving home care services, especially methicillin-resistant bacteria should be kept in mind and treatment modalities should be selected considering this situation in the selection of empirical antibiotics

Keywords: *Staphylococcus Haemolyticus*, Methicillin Resistance, Sepsis, Disseminated Intravascular Coagulation

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6939-1570

Fenilketonürlü Hastalarda Büyümenin Değerlendirilmesi

Dr. Neryal Tahta¹, Prof. Dr. Turgay Coşkun²

¹*İzmir tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi*

²*Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç:fenilketonüri tanısıyla izlenen hastalarda, tedavi amacıyla uygulanan fenilalanin ve proteinden kısıtlı diyet tedavisinin boy ve vücut ağırlığına olan etkisi ve farklı büyüme eğrilerinin duyarlılığının karşılaştırılması. **GereçveYöntem:**1995-2012 yılları arasında izlenen 485 hasta dahil edildi.Hastaların yaşı, cinsiyeti, tanı tarihleri, fenilalanin düzeyleri, boy ve ağırlık ölçümleri, s kilo başına verilen günlük fenilalanin ve protein miktarı ile diyetin enerji yoğunluğu, psikometrik değerlendirme retrospektif olarak hasta dosyalarından edinildi. Hastaların DSÖ vücut ağırlık persentili ve standart sapması, CDC ağırlık persentili, DSÖ boy persentili ve standart sapması, CDC boy persentili ve standart sapması,BGVA,VKİ,DSÖ vücut kitle indeksi persentili ve standart sapması, CDC vücut kitle indeksi persentili kaydedildi.Değerlendirmeler sonrasında boy kısalığı saptanan hastaların hedef boyu hesaplandı. Elde edilen verilerle obezite, büyüme geriliği, boy kısalığı prevalansı değerlendirildi. CDC-2000 ve DSÖ2006-2007 büyüme eğrileri karşılaştırıldı. **Bulgular:**CDC-2000 yaşa göre VKİ eğriler hasta(%2,1) düşük kilolu, 63 hasta(%14,7) fazla kilolu ve 52 hasta(%12,1) ise obez olarak saptandı. DSÖ 2006-2007 yaş ve cinsiyete göre VKİ z skoru değerlendirildiğinde 114 hastanın (%23,5) fazla kilolu, 49 hastanın(%10,1) obez ve 4 hastanın da(%0,8) zayıf olduğu saptandı. Fazla kilolu olma5-11 yaşları arasında daha yüksek oranda saptandı ve anlamlı bulundu. CDC-2000 ve DSÖ2006-2007 eğrileri karşılaştırıldığında aralarında kappa istatistiksel değerlendirmesine göre yakın ilişki (kappa değeri 0,778) göstermekle birlikte, aralarındaki farklar da anlamlı bulundu (p<0,005). DSÖ büyüme eğrilerinin fazla kilolu vakaları daha iyi tanımladığı saptandı. Toplumdan elde edilen veriler ile karşılaştırıldığında PKU"lu hastalarda fazla kilolu olma anlamlı olarak daha yüksek oranda idi. CDC-2000 ve DSÖ 2006-2007 büyüme eğrilerine göre 65 hastada (%13,4) boy kısalığı saptandı. Kappa istatistiksel değerlendirmesine göre CDC ve DSÖ büyüme eğrileri arasında benzerlik ilişkisi saptandı (kappa değeri=0,82). **Sonuç:**PKU"lu hastaların hem fazla kilolu hem de kısa boylu olmaya yatkın olduğu saptandı. Ayrıca DSÖ2006-2007 büyüme eğrilerinin fazla kilolu vakaları CDC-2000 büyüme eğrilerine göre daha iyi tanımladığı sonucuna varıldı. Hastaların almakta oldukları diyetin hangi bileşenlerinin, büyümeye en fazla etkisi olduğunu anlamaya yönelik daha ayrıntılı çalışmalar yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Hiperfenilalaninemi, Fenilketonüri, Büyüme, Diyet

Evaluation of Growth in Patients With Phenylketonuria

Abstract

Background: assess the effects of low-protein and low phenylalanin diet to height and weight on patients with phenylketonuria and to compare sensitivity of two different growth charts in the assessment of growth in PKU children. Methods: 485 patients with the diagnosis of phenylketonuria followed up between years 1995-2012 were included in the study. age, sex, date of diagnosis, blood phenylalanine levels, height and weight, dietary protein and phenylalanine intakes per kg of body weight, energy intake were collected retrospectively. WHO body weight for age percentiles and standard deviation reference values, CDC weight for age percentiles, WHO height/length for age percentiles and standard deviation reference values, CDC height/length for age percentiles and standard deviation reference values, weight for length body mass index, WHO body mass index for age percentiles and standard deviation reference values, CDC body mass index for age percentiles were noted. Weight and height data of parents of short statured and/or overweight patients, were also collected and target heights of the patients were calculated. Growth data obtained with CDC-2000 and WHO growth charts were compared. Results: 9 patients (2.1%) were underweight, 63 patients (14.7%) were overweight and 52 patients (12.1%) were obese according to CDC-2000 growth charts. According to WHO 2006-2007 growth charts 114 patients (23.5%) were overweight, 49 patients (10.1%) were obese and 4 patients (0.8%) were underweight. The prevalence of overweight was significantly high in the 5-11 year age group. It was found that WHO growth charts detect overweight patients better than CDC growth charts. It was found that the patients with phenylketonuria had significantly higher prevalence of overweight. 65 patients (13.4%) were short statured according to WHO and CDC growth charts. There was similarity according to kappa statistical evaluation (Kappa value 0.82) between the two growth charts. Conclusions: Patients with phenylketonuria are predisposed to be overweight and short. WHO growth charts detect overweight patients better than CDC growth charts. Further studies are needed to find out that what specific components of the diet are playing role in the causation of such changes in the nutritional status of the phenylketonuria children

Keywords: Phenylketonuria, Diet, Growth, Hyperphenylketonuria

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0410-5761

Gençlikte Ortaya Çıkan Erişkin Tip Diyabet Tip 2 (MODY2) Tanılı Türk Çocuklarının Genetik ve Klinik Özellikleri: Tek Merkez Deneyimi

Özlem Nalbantoğlu¹, Semra Gürsoy², Behzat Özkan¹

¹University of Health Sciences Turkey, Dr. Behçet Uz Child Disease and Pediatric Surgery Training and Research Hospital, Clinic of Pediatric Endocrinology, İzmir, Turkey

²University of Health Sciences Turkey, Dr. Behçet Uz Child Disease and Pediatric Surgery Training and Research Hospital, Clinic of Pediatric Genetics, İzmir, Turkey

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, gençlikte ortaya çıkan erişkin tip diyabet-glukokinaz (MODY- GCK, MODY tip 2)'nin klinik ve genetik özellikleri araştırmaktır. **Method ve Yöntem:** MODY-GCK şüphesi olan 21 hastanın dosyaları retrospektif olarak incelendi. MODY tanısı dosya kayıtlarındaki klinik bulgular, laboratuvar sonuçları ve klinik olarak MODY şüphesi uyandıran şu temellere dayanıyordu: (1) asemptomatik açlık hiperglisemisi ≥ 100 mg/dl, HbA1c < %7,5 (en az iki kez ölçüm). (2) komplikasyonlar olmayan diyabet öyküsü veya hafif açlık hiperglisemisi (100-144mg/dL) olan ebeveynlere sahip çocuklar. **Bulgular:** Ortalama tanı yaşı 11,5 \pm 4,3 (min-maks, 1,9-17,2) idi. Ortalama açlık kan şekeri 119,1 \pm 9,8 mg/dL idi. Ortalama açlık C-peptit düzeyi 1,3 \pm 0,7 ng/mL, ortalama insülin düzeyi 5,9 \pm 2,3 IU/ml ve tanı anındaki ortalama HbA1c düzeyi %6,2 \pm 0,5 idi. GCK geninde saptanan 12 varyanttan 8'i missense mutasyon, 2'si nonsense mutasyon, 1'i splice site ve 1'i frame shift mutasyonu idi. Bunlardan sekizi (p.Val227Met, p.Ser282Ala, p.Val183Met, p.Met239Thr, p.Arg304Gln, p.Thr229Met, p.Gly163Asp, p.Cys130Ter) daha önce literatürde bildirilmiş varianttı ve 4 varyant (c.582 +4delA, p.Glu436Ter, p.His106ThrfsTer11, p.Asp133Gly) novel idi. **Sonuç:** Farklı varyantları olan çocuklar arasında GCK-MODY'li çocukların benzer fenotip özelliklerini bulduk. En yaygın mutasyon tipi missens mutasyon ve bunu nonsense, splice site ve frameshift mutasyonları izledi. MODY'li hastalarda moleküler defektin saptanması, uygun tedavi yaklaşımlarının uygulanması için hayati önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuklar; Maturity Onset Diabetes of Youth (MODY); Gck; Yeni Nesil Dizi

Genetic and Clinical Characteristics of Turkish Children With Maturity Onset Diabetes of the Young Type 2 (MODY2): A Single Center Experience

Abstract

Objective: The aim of the study was to investigate the clinical and genetical characteristics of children with maturity-onset diabetes of the youth-type 2 (MODY- GCK, MODY type 2). **Methods:** Medical files of 21 patients with suspected MODY-GCK were reviewed retrospectively. The file records of the clinical findings, laboratory results and the suspected clinical diagnoses of MODY were based on (1) asymptomatic fasting hyperglycemia ≥ 100 mg/dl, HbA1c $< 7.5\%$ (at least twice measurement) 2) parents with a history of diabetes without complications or mild fasting hyperglycemia (100-144mg/dL). **Results:** The mean age at diagnosis was 11.5 ± 4.3 years (min-max, 1.9-17.2). The mean fasting blood glucose level was 119.1 ± 9.8 mg/dL. The mean fasting C-peptide level was 1.3 ± 0.7 ng/mL, the mean insulin level was 5.9 ± 2.3 IU/ml, and the mean HbA1c level at diagnosis was $6.2 \pm 0.5\%$. Among 12 variants detected in *GCK* gene, 8 were missense mutation, 2 were non-sense mutation, 1 of them was splice site and 1 of them was frame shift mutation. Eight of them (p.Val227Met, p.Ser282Ala, p.Val183Met, p.Met239Thr, p.Arg304Gln, p.Thr229Met, p.Gly163Asp, p.Cys130Ter) have been previously reported in the literature and 4 variants (c.582+4delA, p.Glu436Ter, p.His106ThrsTer11, p.Asp133Gly) were novel. **Conclusion:** We found similar phenotype characteristic of children with GCK-MODY among the children with different variants. The most common mutation type was missense and followed by nonsense, splice site and frameshift mutations. Detection of the molecular defect in patients with MODY is vital for the implementation of appropriate treatment approaches.

Keywords: children; maturity onset diabetes of youth (MODY); GCK; next generation sequencing

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5187-5737

Gözden Kaçabilen Bir Sendrom; Leriche Sendromu

Asst. Prof. Dr. Mustafa Enes Demirel¹

¹*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi*

Özet

Giriş Aortoiliak tıkaçıcı hastalık ilk olarak 1814' te Robert Graham tarafından tanımlanmıştır. Leriche sendromu adını 29 yaşındaki bir vakayı başarılı şekilde ameliyat eden ünlü Fransız cerrah René Leriche'den almıştır.[1] Aortoiliak tıkaçıcı hastalık olarak da adlandırılan Leriche sendromu, abdominal aortun bifürkasyon bölgesinin hemen üzerindeki trombotik oklüzyonundan kaynaklanır. Karakteristik semptomlar arasında penil ereksiyonun sürdürülememesi, her iki alt ekstremitede yorgunluk, iskemik ağrı ile olan aralıklı bilateral topallama, her iki alt ekstremitede solgunluk, soğukluk ile birlikte femoral nabızların olmaması veya azalması yer alır.[2] Aortoiliak tıkaçıcı hastalığı Çin geleneksel cerrahi tedaviler, aortoiliak endarterektomi (TEA) ve aortobifemoral bypasstır (AFB). Yüksek riskli hastalar için, aksillofemoral bypass (ekstraanatomik teknik) ve perkütan translüminal anjiyoplasti (PTA) ve stentleme gibi abdominal cerrahiden kaçınmanın alternatif yolları vardır[2]. Vaka Geçmişinde diyabet, sigara ve koroner arter hastalığı olan hasta tarafımıza sol ayak ve bilekte iyileşmeyen açık yara ile acil servisimize başvurdu. Özellikle sol alt ekstremitede olmak üzere iki bacakta kronik bacak ağrısı şikâyeti olduğu öğrenildi. Alt ekstremitde muayenesinde soğukluk ve sol ayak lateral yüzde nekrozite yarası olduğu görüldü. Alt ekstremitde nabızları sağda zayıf solda ise alınmadı. Kan tetkiklerinde CRP: 20, Wbc: 8.9 idi. İskemik tıkanıklık için kaynağını belirlemek için USG çekildi. Arter tıkanıklığı sebebi ile Kalp Damar Cerrahisine yatış verildi. Serviste çekilen MR anjiyografisinde Hunter kanalı düzeyinde kollateraller ile beslenen aortailiak bileşke üzerinden itibaren oklüzyon izlenen ve Leriche sendromu düşünülen hastaya artero-bifemoral bypass uygulandı. Takipleri başarılı geçen hasta taburcu edildi. Sonuç Ayırıcı tanıda vasküler patolojiler düşünülmemesi nedeniyle tedavisinde gecikme olabileceği ve morbidite ile sonuçlanabilmesi sebebiyle önem taşımaktadır. Acil servise alt ekstremitelerde ağrı ile başvuran hastalarda vasküler patolojiler ayırıcı tanıda düşünülmalıdır. Tanıya giden yolda öncelikle detaylı anemnez ve kapsamlı bir fizik muayeneye güvenmelidirler. Kaynaklar 1. Leriche R, Morel A: The syndrome of thrombotic obliteration of the aortic bifurcation. Annals of surgery 1948, 127(2):193. 2. Lee W-J, Cheng Y-Z, Lin H-J: Leriche syndrome. International journal of emergency medicine 2008, 1(3):223-223.

Anahtar Kelimeler: Leriche, Acil Servis, Nekroz

Presentation ID / Sunum No= 17

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7114-9334

Hemodiyaliz Hastalarında Fosfor Bağlayıcı Ajanlarla Beraber Proton Pompa İnhibitörleri Kullanımının Fosfor Düzeyine Etkisi

Dr. Deniz Çekiç¹

¹Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç Hemodiyaliz tedavisi alan hastalarda serum fosfor düzeyindeki artış mortalite için bağımsız bir risk faktörüdür. Fosfor bağlayıcı ajanlar kronik böbrek yetmezliği hastalarında kullanılan ve fosforun kontrolünde kullanılan bir ilaçlardır. Proton pompa inhibitörleri (PPI) de mide asidini baskılamak için kullanılan ajanlara verilen genel isimdir. Çalışmamızda fosfor bağlayıcı ajan kullanan hastalarda PPI kullanımının etkisini araştırmayı amaçladık Gereç ve Yöntem 392 son dönem böbrek yetmezliği olan en az 6 aydır hemodiyaliz programında olan ve herhangi bir fosfor bağlayıcı kullanan hastalar geriye dönük olarak incelendi. Hastalar PPI kullanım durumuna göre 2 gruba ayrıldı. Hastaların hemodiyaliz merkezlerdeki hasta takip, formlarından yararlandı. Veriler SPSS 21 programına kaydedildi. İki grubun karşılaştırılmasında parametrik veriler için T testi ve ortalama değer + standart sapma, non parametrik veriler için Mann-Whitney U testi ile ortanca +min-max değerler kullanıldı. Bulgular Hastaların ortalama yaşı 65,52± 12,09, ortalama diyaliz süresi 40,68± 54,06 ay olarak saptandı. Çalışmamıza katılan hastaların %57,1'i erkekti. Kalsiyum karbonat ile beraber PPI kullanan hastalarda (n:24) fosfor düzeyi 5±1,36 mg/dl iken PPI kullanmayan hastalarda (n:4) 4,47±1,36 mg/dl (p:0.322) olarak saptandı. Kalsiyum asetat ile beraber PPI kullanan hastaların(n:79) ortalama fosfor düzeyi 5,17±1,07 mg/dl, iken PPI kullanmayan ve kalsiyum asetat kullanan hastaların(n:24) ortalama fosfor düzeyi 5,62±1,23 mg/dl olarak bulundu (p:0.072). Sevalemer ile beraber PPI kullanan hastalarda (n:12) fosfor düzeyi 4,3-7,7 (6,01) mg/dl PPI iken yalnızca sevalemer kullanan hastaların(n:8) ortalama fosfor düzeyi ise 4,2-7,8 (6,11) mg/dl olarak bulundu (p:0.999). Lantanyum ile beraber PPI kullanan hastaların (n:7) fosfor düzeyi 3,7-9,7 (6,7) mg/dl, PPI ile beraber lantanyum kullanan hastalarda (n.3) ise ortalama fosfor düzeyi 2,7-8,9 (5) mg/dl olarak saptandı (p:0.047) Sonuç: Çalışmamızda yalnızca lantanyum karbonat ile PPI kullanımının fosfor düzeyine etkisi arasında anlamlı ilişki saptanmış olup hasta sayılarının çok az olması ve retrospektif bir çalışma olması nedeniyle daha çok hasta sayısı ile prospektif çalışmalara ihtiyaç olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Yetmezliği, Hiperfosfatemisi, Ppi

Presentation ID / Sunum No= 53

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5550-6947

Hemodiyaliz Hastalarında Sigara Kullanımı

Dr. Ezgi Ersoy Yesil ¹

¹Umraniye eğitim ve araştırma hastanesi Amaç

*Corresponding author: Ezgi Ersoy Yesil

Özet

Amaç: Sigara kardiyovasküler ölüm nedenlerinin başında gelir. Hemodiyalizi hastaları için kardiyovasküler hastalıkları risk oluşturmaktadır. Bu çalışmamızda hemodiyalize giren hastaların sigara içme sıklığı ve demografik özellikleri ile ilişkilerini inceledik. Materyal ve metod: Çalışmamıza Umraniye eğitim ve araştırma Hastanesi hemodiyaliz ünitesinde diyaliz tedavisi alan 399 hasta alındı. Hastaların demografik özellikleri, vasküler giriş yolları incelendi. Sigara içimi sorgulandı. Serum albumin ve hemoglobin değerleri incelendi. İstatiksel olarak anlamlı değer $p < 0,05$ olarak belirlendi. Bulgular: Çalışmaya katılan 399 hastanın (152 kadın ve 247 erkek) 42 tanesi aktif sigara içiyordu. (%10,52) Hastaların yaşlarının ortalaması $64,266 \pm 15,127$ idi. Hastaların 237 tanesi AV fistül ile hemodiyaliz tedavisi alırken 160 hasta kalıcı veya geçici kateter ile hemodiyalize girmekteydi. Hastaların cinsiyet, yaş ve medeni halleri açısından sigara içimine göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p:0,002$, $p:0,013$, $p:0,047$). Serum albumin ve hemoglobin değerleri için gruplar arasında anlamlı istatistiksel fark saptanmadı ($p:0,564$, $p:0,278$). Sonuç: Hemodiyaliz hastalarında aktif sigara kullanımı hasta olmayan bireylere göre az olmakla beraber devam etmektedir. Sigara bu hasta grubu için kardiyovasküler olaylar açısından öneme sahip olduğundan hastaların sigara etkileri hakkında bilinçlendirilmeleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemodiyaliz, sigara

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4584-9986

Hipertansiyon Hastalarının Tanı ve Tedavi Sürecine İlişkin Deneyimlerini İnceleyen Niteliksel Bir Araştırma

Dr. Şükran Peker¹, Prof. Dr. Seyhan Hidiroğlu¹, Prof. Dr. Melda Karavuş¹, Dr. Serenay Aytan², Dr. Tuğçe Öztürk², Dr. Tuğrul Selim Sağır², Dr. Ali Turunç²

¹Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

²Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Şükran Peker

Özet

Giriş-Amaç: Hipertansiyon, sık görülen, sık sakat bırakan ve komplikasyonları ile ölümcül olabilen özellikleri nedeniyle bir Halk Sağlığı sorunu olarak tanımlanabilir. Ülkemizde 2003 yılında yapılan Türk Hipertansiyon Prevelans (Patent) çalışmasında hipertansiyon prevalansının %31,8 olduğu, farkındalık oranının ve antihipertansif tedavi alma, hatta tedavi alanlarda dahi kan basıncı kontrolünün yetersiz oranda olduğu saptanmıştır. Çalışmamızın amacı, hipertansiyon tedavisi almakta olan hastaların öz farkındalıklarını, tanı ve tedavi süreçlerini, yaşam tarzı değişikliklerini niteliksel olarak derinlemesine incelemektir. Gereç-Yöntem: Araştırma niteliksel tipte olup, 54-69 yaş arası antihipertansif ilaç kullanmakta olan 8 hipertansiyon hastası ile derinlemesine görüşmelerle gerçekleştirilmiştir. Katılımcılara görüşmeler sırasında sosyodemografik mini-anket soruları ve hipertansiyon deneyimlerine yönelik yarı yapılandırılmış soru rehberi kullanıldı. Görüşme sonrası transkript oluşturularak tematik içerik analizi gerçekleştirildi. Araştırma için ilgili üniversitenin etik kurulundan 07.01.2022 tarihinde 09.2022.104 protokol kodu ile etik onay alındı. Bulgular: Araştırmaya 5 kadın ve 3 erkek birey katıldı. Katılımcıların çoğu hipertansiyonu ve sınır değer bilgisini tam olarak tanımlayamamasına rağmen, stresle ve diyet ile ilişkilendirirken; baş ağrısı en sık ifade edilen şikayet olmuştur. Diğer şikayetler arasında göz problemleri, titreme, halsizlik, mide bulantısı, iğne batması, vücutta hareketlenme yer almaktadır. Bazı katılımcılar hipertansif atak ile acile başvurarak tanı alırken bir kaç katılımcı tesadüfen hipertansiyon tanısı aldığını beyan etmiştir. Hastaların çoğu tansiyonlarını düzenli olarak ölçmediklerine, şikayetleri olunca ölçtüklerine değinmişlerdir. Hastalar çoğunlukla ilaçlarını düzenli aldıklarını ifade ederken; Limon suyu, sarımsak, nar ekşisi, hibiskus çayı tüketimi gibi ilaç dışı uygulamaları da kullandıklarını, salamura/hazır/paketlenmiş/ev dışında pişirilmiş yiyeceklerden uzak durmak, tereyağ/salça kullanmamak, sudan geçirmek gibi tuz kısıtlı diyeti tercih ettiklerini ancak sosyal ortamlarda bu konuda zorlandıklarını belirtmişlerdir. Katılımcıların çoğu düzenli egzersiz yapamadığından bahsetmiştir. Katılımcıların çoğu yüksek tansiyon risklerinin farkındalığında olduklarını yaşam tarzı değişikliklerini hayatlarına adapte etmeye çalıştıklarını söylemiştir. Sonuç:Hipertansiyon tanılı bireylerin ilaç tedavisine uyumlarının yaşam tarzı değişikliğine göre daha iyi olduğu gözlenmiştir. Hastaların aileleri ile işbirliğinin yapılması bireylerin yaşam tarzı değişikliği önerilerine adaptasyonu artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Niteliksel Araştırma, Tedavi Süreci, Yaşam Tarzı

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3652-8195

Hormonotherapy in Pretreated Patients With Metastatic Or Refractory Uterine Sarcoma

Dr. Nijat Khanmammadov¹

¹*İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları A.B.D, Tıbbi Onkoloji B.D*

**Corresponding author: nijat.khanmammadov*

Abstract

Background: Uterine sarcoma arises from the myometrium, or connective tissue of the endometrium. There are some different types, such as low-or high-grade endometrial stromal sarcoma, leiomyosarcoma, adenosarcoma, undifferentiated sarcoma. The primary treatment of uterine sarcoma is surgery. In the metastatic spread, we can use hormonotherapy. This study aimed to assess the efficacy of hormonotherapy in patients with metastatic or refractory uterine sarcoma. **Method:** We evaluated data of the patients with uterine sarcoma that was estrogen receptor-positive retrospectively. Responses of treatment were determined with Response Evaluation Criteria in Solid Tumor (RECIST 1.1). Data of the patients were assessed with SPSS 25 version. Also, we used the Kaplan-Meier method for survival analysis. **Results:** Nine patients were included in the study. The median age was 50 (range, 44-65) years at diagnosis. Five patients (55.6%) had low-grade endometrial stromal sarcoma, three patients (33.3%) leiomyosarcoma, one patient (11.1%) undifferentiated uterine sarcoma. Six patients (66.7%) were de-novo metastatic. Eight patients (88.9%) had intraabdominal metastasis and two patients (22.2%) lung metastasis. Before hormonotherapy, all patients had undergone surgery. Four patients (44.9%) had received chemotherapy, and one patient (11.1%) radiotherapy. Six patients (66.7%) received megestrol acetate, and three patients (33.3%) aromatase inhibitors as hormonotherapy. One patient (11.1%) had a complete response, one patient (11.1%) partial response, four patients (44.5%) stable disease, and three patients (33.3%) progressive disease. Median progression-free survival was 12.4 (95% CI, 4.9-20.0) months. Toxicity (myalgia) was observed in one patient (11.1%). **Conclusions:** In this study, we detected hormonotherapy's efficacy in pretreated metastatic or refractory uterine sarcoma. Despite a small and heterogeneous group of patients, we found that megestrol acetate and aromatase inhibitors were effective in estrogen receptor-positive uterine sarcoma.

Keywords: Uterine Sarcoma, hormonoterapy, aromatase İnhibitors, megestrol Acetate

Presentation ID / Sunum No= 13

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

HSV Ensefaliti Olgu Sunumu

Dr. Gökhan Evcili¹

¹*Kocaeli Derince Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: GÖKHAN EVCİLİ*

Özet

GİRİŞ Herpetik ensefalit, dünyada tüm ensefalitlerin en sık görüleni ve mortalitesi en fazla olanıdır. Tedavi edilmediği takdirde %70 oranında mortal seyretmektedir. Ancak henüz bilinç açık iken tedaviye başlanırsa başarı oranı %92 dir. Bu yazıda, ilk epileptik atak ve konfabulasyon ile başvuran ve EEG tetkikinde PLED görülen ve beyin omurilik sıvısında PCR ile herpes simplex virüs DNA'sı tespit edilerek ensefalit tanısı konulan bir vaka sunuldu. 21 gün süreyle asiklovir ile tedavi edilen hastada, ileri derecede düzelme gösterdi.Sadece isim hafızasında bir zayıflık oluştu. OLGU 45 yaşında erkek hasta, 2 gün önce ilk epileptik atak ve kafa karışıklığı ile acil servise başvurmuş.Diyazepam ve fenitoin tedavileri sonrası düzelen hasta eve gönderilmiş.Aynı gün tekrar epileptik atak geçiren hasta tekrar hastaneye başvurmuş.Nörolojik muayenesinde meningeal irritasyon bulguları olmayan hastanın konfabulasyon ve hafif letarjikti.Ateşi olmayan ve ta:130/80 olan hastanın kan değerleri de normaldi. Bu aşamada nöroloji uzmanı tarafından görülen hastaya acil beyin BT ve acil EEG çekilmiş .EEG incelemesinde yaygın Periyodik Lateralizan Epileptiform Deşarjlar(PLED) görülmesi üzerine hastaya hemen lomber ponksiyon yapılmıştır..Hastanın bel sıvısı incelemesinde ;protein:75 Hücre:250 ve lökosit ağırlıklı, glukoz:55 ve eş zamanlı kan şekeri:130 olması üzerine hastaya asiviral tedavisi başlandı.Aynı zamanda levtrasetam yüklemesi yapılan hastaya levtrasetam 1 gr 3x1 idame tedavisinde geçildi.Bu arada Beyin MRI incelemesinde sol Meziyal Temporal Bölge tutulumu görüldü. Hastanın BOS incelemesinde HSV tip-1 PCR pozitif gelmesi üzerine hastanın tedavisine 21 gün devam edildi.Hasta tama yakın düzelme gösterdi.Hasta hafif isim hafızası sorunları ile taburcu edildi. TARTIŞMA Dünyada yaygın olarak bulunan herpes simplex virüsünün tek doğal kaynağı insandır. Çocukluk çağında primer enfeksiyon geçirilmezse daha ileri yaşlarda enfeksiyon geçirilmez. Diğer taraftan erişkinlerin %70-90'nda HSV-1 antikorları bulunmaktadır . Herpetik ensefalit tüm ensefalitlerin en sık görüleni ve mortalitesi en fazla olanıdır. Yıllık insidansı milyonda 2-3'tür. Herpes ensefalit vakalarının %95'i HSV-subtip 1'dir. Vücuda orofarengial mukoza, konjonktiva ve hasarlanmış deriden giren virüs nöronlarda latent olarak kalıp tekrarlayan enfeksiyonlara neden olmaktadır. Virüse karşı gelişen antikorlar insanların %90'nda bulunur. Ancak virüsün ensefalit yapacak şekilde nasıl aktive olduğu bilinmemektedir . Beyin BT'de ancak beşinci günde patolojik bulgu saptanabilirken Beyin MRI'de ise ikinci günde patolojik bulgular saptanabilmektedir.Bizim olgumuzda hastanın EEG ve BOS incelemeleri birbiri ile korele biçimde ön tanı kesinleştirilmiştir.

10. Uluslararası Hipokrat Tıp ve Sağlık Bilimleri Kongresi

Beyin MRI ında patolojik bulgular 5. Günde bulunmuştur.HSV ensefaliti,düşünülür düşünülmez hemen antiviral tedaviye başlamak mortalite ve morbiditeyi azaltmaktadır.Tedavi sonrası sekel oranıda azalmaktadır.Bu yüzden erken tedaviye başlamak her zaman hayat kurtarıcıdır.Bizim vakamızda da tedaviye erken başladığımız için hastamız tama yakın bir düzelme göstermiştir.Aynı zamanda ensefalit tanısında EEG önemli bir laboratuar yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Beyin Enfeksiyonu

Presentation ID / Sunum No= 20

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8499-1926

İç Hastalıkları Polikliniğine Başvuran Geriatrik Diyabetik Hastalarda Subklinik Tirotoksikoz Sıklığının Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Ersin Kuloğlu¹

¹Giresun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Ersin Kuloğlu

Özet

İç Hastalıkları Polikliniğine Başvuran Geriatrik Diyabetik Hastalarda Subklinik Tirotoksikoz Sıklığının Değerlendirilmesi ÖZET Amaç: Hastanemiz iç hastalıkları polikliniklerine başvuran 65 yaş ve üzerindeki tip 2 diyabetes mellitusun eşlik ettiği hastalarda subklinik tirotoksikoz sıklığının değerlendirilmesini amaçladım. Yöntem ve gereçler: Dereli İlçe Devlet Hastanesi iç hastalıkları polikliniğine 01.01.2021– 01.01.2022 tarihleri arasında başvuran 65 yaş ve üzerindeki tip 2 dm'nin eşlik ettiği hastalar, retrospektif olarak incelenerek çalışmaya alındı. Hastaların hemogram, biyokimya, tiroid fonksiyon testleri (TSH, FT4) değerlendirildi. Hastaların yaş, cinsiyet ve tiroid fonksiyon testleri ilişkileri değerlendirildi. Veriler SPSS programına kaydedilip, istatistiksel analizler yapıldı. Bulgular: Çalışmamıza 01.01.2021 ve 01.01.2022 tarihlerinde Dereli İlçe Devlet Hastanesi iç hastalıkları polikliniklerine başvuran 65 yaş ve üzerindeki tip 2 dm' un eşlik ettiği 409 hasta dahil edildi. Hastaların 143' ü erkek (%35), 266' sı kadın (%65) idi. Hastalar yaş gruplarına göre üç gruba ayrıldı. 65-74 yaş aralığında (genç yaşlı) 268 (%65,5), 75-84 yaş aralığında (orta yaşlı) 101 (%24,7), 85 ve üzerinde (ileri yaşlı) ise 40 (%9,8) hasta mevcuttu. Çalışmamızdaki hastalarda subklinik tirotoksikoz sıklığı %19,8 olarak saptandı. Tiroid fonksiyon bozukluğu ile cinsiyet arasında bir ilişki olup olmadığını incelemek için Fisher's exact testi yapıldı. Hastalarda tiroid fonksiyon bozukluğu ile cinsiyetleri arasında anlamlı bir farklılık görülmedi (p=0,76). Hastalarda tiroid fonksiyon bozukluğu ile yaş grupları arasında bir ilişki olup olmadığını incelemek için Fisher's exact testi yapıldı. Hastalarda tiroid fonksiyon bozukluğu ile yaş grupları arasında anlamlı bir farklılık görülmedi. (p=0,15). Sonuç: Çalışmamızdaki hastalarda subklinik tirotoksikoz sıklığı %19,8 olarak saptandı. Ülkemizde ve dünyada geriatrik hasta popülasyonu gittikçe artmaktadır. Ülkemizde geriatrik gruptaki diyabetik hastalarda subklinik tirotoksikoz sıklığı ile ilgili çalışmalar kısıtlı olup, çok merkezli prospektif çalışmalara gereksinim duyulmaktadır. Anahtar kelimeler: geriatri, diyabet, subklinik, tirotoksikoz

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Geriatri, Diyabet, Subklinik, Tirotoksikoz

Presentation ID / Sunum No= 28

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2464-0101

Improving the Toxicity Profile in Head and Neck Cancer Patients Using Ntcp-Guided Treatment Planning

Exp. Dr. Makbule Tambas¹

¹*Department of Radiation Oncology, University Medical Center Groningen, University of Groningen, Groningen, Netherlands*

**Corresponding author: Makbule Tambas*

Özet

PURPOSE: It is challenging to decide which organ-at-risk (O)AR should be spared most in order to ensure the lowest possible toxicity risk (NTCP) during radiotherapy planning. We developed a treatment planning tool to assist in decision making in prioritizing the organ-at-risk (OARs) during radiotherapy planning. The aim of this study was to evaluate if the use of this planning tool resulted in more optimal toxicity risk (NTCP)-profiles when compared to free-hand treatment planning. **METHODS:** Four NTCP-models were used for MBO: grade ≥ 2 and ≥ 3 dysphagia and xerostomia; including mean dose of 8 OARs (oral cavity, 3 pharyngeal constrictors, parotid and submandibular glands), next to baseline xerostomia and dysphagia and tumor location. For each patient, two VMAT plans were created in which PTV coverage, homogeneity and conformity were kept constant: 1) Conventional planning: OARs were prioritized according to a predefined protocol; 2) NTCP tool-guided planning: A tool was developed which calculates the NTCP gain (%) for each OAR when their mean dose was reduced by 1 Gy. Based on the NTCP-gain % per Gy, dose optimization was performed by prioritizing the OARs with the highest NTCP gain per Gy. **RESULTS:** For 20 HNC patients included in the study, 40 VMAT plans were created (20 conventional and 20 tool-guided). Compared with conventional plans, the tool-guided plans exhibited significant decrease in average mean dose for oral cavity, pharyngeal constrictors and submandibular glands with a minor increase for parotid glands, which translated into significant NTCP reductions (Δ NTCP). The mean Δ NTCPs were 2.1% for Grade ≥ 2 ($p < 0.001$) dysphagia and 2.1% ≥ 3 dysphagia ($p < 0.001$); 0.5% Grade ≥ 2 xerostomia ($p = 0.015$) and 0.2% for Grede ≥ 3 xerostomia ($p = 0.037$). **CONCLUSION:** Model-based optimization provides better sparing of combinations of OARs resulting in more favorable toxicity profiles without jeopardizing PTV dose coverage.

Anahtar Kelimeler: Head and Neck Cancer; Radiotherapy; Toxicity; Ntcp Models; Plan Optimization

Improving the Toxicity Profile in Head and Neck Cancer Patients Using Ntcp-Guided Treatment Planning

Abstract

PURPOSE: It is challenging to decide which organ-at-risk (O)AR should be spared most in order to ensure the lowest possible toxicity risk (NTCP) during radiotherapy planning. We developed a treatment planning tool to assist in decision making in prioritizing the organ-at-risk (OARs) during radiotherapy planning. The aim of this study was to evaluate if the use of this planning tool resulted in more optimal toxicity risk (NTCP)-profiles when compared to free-hand treatment planning. **METHODS:** Four NTCP-models were used for MBO: grade ≥ 2 and ≥ 3 dysphagia and xerostomia; including mean dose of 8 OARs (oral cavity, 3 pharyngeal constrictors, parotid and submandibular glands), next to baseline xerostomia and dysphagia and tumor location. For each patient, two VMAT plans were created in which PTV coverage, homogeneity and conformity were kept constant: 1) Conventional planning: OARs were prioritized according to a predefined protocol; 2) NTCP tool-guided planning: A tool was developed which calculates the NTCP gain (%) for each OAR when their mean dose was reduced by 1 Gy. Based on the NTCP-gain % per Gy, dose optimization was performed by prioritizing the OARs with the highest NTCP gain per Gy. **RESULTS:** For 20 HNC patients included in the study, 40 VMAT plans were created (20 conventional and 20 tool-guided). Compared with conventional plans, the tool-guided plans exhibited significant decrease in average mean dose for oral cavity, pharyngeal constrictors and submandibular glands with a minor increase for parotid glands, which translated into significant NTCP reductions (Δ NTCP). The mean Δ NTCPs were 2.1% for Grade ≥ 2 ($p < 0.001$) dysphagia and 2.1% ≥ 3 dysphagia ($p < 0.001$); 0.5% Grade ≥ 2 xerostomia ($p = 0.015$) and 0.2% for Grede ≥ 3 xerostomia ($p = 0.037$). **CONCLUSION:** Model-based optimization provides better sparing of combinations of OARs resulting in more favorable toxicity profiles without jeopardizing PTV dose coverage.

Keywords: Head and Neck Cancer; Radiotherapy; Toxicity; Ntcp Models; Plan Optimization

Presentation ID / Sunum No= 90

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6058-5501

İzole Koroner Arter Bypass Greft Uygulanan Hastalarda Postoperatif Atriyal Fibrilasyon Gelişiminde Yüzey Ekg'nin V1 Derivasyonundaki P Dalgası Terminal Kuvvetinin Prediktif Değeri

Dr. Görkem Kuş¹

¹*Antalya Training and Research Hospital*

**Corresponding author: Görkem Kuş*

Özet

AMAÇ Yeni başlayan postoperatif atriyal fibrilasyon (PoAF), koroner arter bypass greft (KABG) cerrahisini takiben en sık görülen aritmidir ve ameliyat sonrası dönemde hastaların yaklaşık üçte birini etkiler. POAF, inme, kalp yetmezliği, uzamış hospitalizasyon, kısa ve uzun vadede artmış mortalite riski ile ilişkilidir. Prekordiyal V1 derivasyonundaki P dalgasının terminal kuvvetinin (PTFV1), sol atriyumdaki elektriksel ve anatomik değişikliklerin varlığını göstererek atriyal kardiyopatiyi yansıttığı düşünülmektedir. Bu bulgular ışığında bu çalışmada PTFV1 ile PoAF arasındaki potansiyel ilişkiyi araştırmayı amaçladık. YÖNTEMLER Üçüncü basamak bir tıp merkezinde sinüs ritmindeyken KABG uygulanan hastaları gözden geçiren retrospektif, kesitsel bir çalışma yürüttük. Hastalar postoperatif sinüs ritmi korunan (n=73) ve PoAF gelişen (n=32) hastalar olmak üzere iki gruba ayrıldı. PTFV1, yüzey EKG'nin V1 derivasyonundaki P dalgasının (taban çizgisinden ölçüldüğü gibi) aşağı doğru terminal defleksiyonunun derinliğinin (μV) ve süresinin (ms) çarpımı olarak hesaplanır. PTFV1 ve diğer tüm veriler gruplar arasında karşılaştırıldı. BULGULAR Bu çalışmada PoAF insidansı %30 idi (n=32 vaka). PTFV1 ($p < 0,001$) ve sol atriyum çapı ($p: 0,002$) PoAF grubunda daha yüksekti. İkili lojistik regresyon analizi, PTFV1'in PoAF'in bağımsız bir belirleyicisi olduğunu ortaya çıkardı [Odds oranı: 1,002 %95 güven aralığı: (1,001-1,003), $p < 0,001$]. PTFV1'in PoAF gelişimini tespit etmedeki optimal değeri, ROC eğrisi değerlendirilmesiyle belirlendi ve %93,8 hassasiyet ve %93,2 özgüllük ile 5620.5 saptandı [eğri altındaki alan (EAA): 0,986]. SONUÇ Anormal PTFV1 değeri, PoAF gelişimi ile yakından ilişkilidir. PTFV1, PoAF'in potansiyel bir göstergesi olabilir.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Bypass Greft, Elektrokardiyografi, Atriyal Fibrilasyon, P Dalgası Terminal Kuvveti

Predictive Value of P-Wave Terminal Force in Lead V1 of Surface Ecg in the Development of Postoperative Atrial Fibrillation in Patients Undergoing Isolated Coronary Artery Bypass Grafting

Abstract

OBJECTIVE New-onset postoperative atrial fibrillation (PoAF) is the most common arrhythmia following coronary artery bypass graft surgery (CABG), affecting about one-third of patients in the post-operative period. POAF is associated with increased risk of stroke, heart failure, prolonged hospitalization, short-term and long-term mortality. The P-wave terminal force in the precordial lead V1 (PTFV1) is thought to reflect atrial cardiopathy by indicating the presence of electrical and anatomical changes in the left atrium. In light of these findings, in this study, we aimed to investigate the potential relationship between the PTFV1 and PoAF. **METHODS** We conducted a retrospective cross-sectional study reviewing patients at a tertiary care medical center who underwent CABG in sinus rhythm. The patients were divided into two groups: patients with preserved postoperative sinus rhythm (n=73) and patients who developed PoAF (n=32). The PTFV1 is calculated as the product of the depth (in μV) and duration (in ms) of the downward terminal deflection of the P-wave (as measured from the baseline) in V1 lead of surface ECG. The PTFV1 and all other data were compared between groups. **RESULTS** The incidence of PoAF in the present study was 30% (n=32 cases). PTFV1 ($p < 0,001$) and left atrial diameter ($p:0,002$) was higher in PoAF group. The binary logistic regression analysis revealed that the PTFV1 was an independent predictor of PoAF [Odds ratio: 1.002 95% confidence interval: (1.001-1.003), $p < 0.001$]. The optimal value of PTFV1 in detecting the development of PoAF was determined by ROC curve assessment and found 5620.5 with 93.8% sensitivity and 93.2% specificity [area under the curve (AUC): 0.986]. **CONCLUSION** Abnormal PTFV1 value is closely associated with the development of PoAF. PTFV1 may be a potential indicator of PoAF.

Keywords: Coronary Artery Bypass Graft, Electrocardiography, Atrial Fibrillation, P-Wave Terminal Force

Presentation ID / Sunum No= 63

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6824-1017

Karotid Arter Stentlemede Tek Merkez Deneyimi: Klinik Sonuçlar ve Sağkalım Oranları

Exp. Dr. Fatih Koca¹

¹*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Kliniği*

Özet

Amaç: Serebrovasküler hastalıklar dünya genelinde morbidite ve mortalitenin en önde gelen sebeplerinden biri olarak kabul edilir. Karotid arter stenozu internal karotid arterlerinin kafa dışında kalan kısımlarının \geq % 50 stenozu anlamına gelmektedir. Karotid arter stentleme (KAS), karotid arter stenozu bulunan fakat karotid endarterektomi (KEA) için yüksek operasyon riskine sahip hastalarda etkili alternatif bir tedavi seçeneğidir. Biz bu çalışmada 3. basamak olan hastanemizde kardiyoloji ve kalp damar cerrahisi uzmanlarınca nispeten yeni yapılmaya başlanmış olan KAS işlemlerinin klinik sonuçlarını, morbidite-mortalite oranlarını ve mortaliteye etki eden faktörleri incelemeyi hedefledik. **Metot:** Çalışma tek merkezde yapılan retrospektif bir çalışmadır. Hastane kayıt sisteminden haziran 2016- eylül 2022 tarihleri arasında KAS işlemi yapılmış hastalar tespit edildi. Bu hastaların demografik özellikleri, tıbbi geçmişi, kullandığı ilaçlar, işlem bilgileri ve covid-19 dışı mortalite durumu ulusal sağlık bilgi sisteminden elde edildi . Toplam 60 hasta çalışmaya dahil edildi. **Sonuçlar:** Çalışmaya dahil edilen 60 hastanın (%70'i erkek, ortalama yaş: $67,62 \pm 7,11$) median takip süresi 23,5 aydı (25th:11 ay, 75th: 39 ay). Hastaların 59 (% 98,3)'u semptomatik karotid arter stenozuna sahipti. Toplam mortalite 14 hastada (%23,3) gerçekleşti İşlem sonrası sadece 3 hastada (%5,0) ipsilateral stroke gelişti. Mortalite gelişen hasta grubunda tahmini glomeruler filtrasyon hızı (GFR) ve hemoglobin değerleri anlamlı olarak daha düşük bulundu (sırasıyla p değeri 0,007 ve 0,017). **Karar:** Hastanemizde kardiyoloji ve kalp damar cerrahisi uzmanları tarafından diğer büyük merkezlere göre nispeten daha yeni uygulanmaya başlanmış olan KAS işlemi mortalite oranları diğer merkezlere göre yüksek bulunmuştur. Bu durum özellikle bizim çalışmamızda neredeyse tüm hastaların semptomatik karotid arter stenozuna sahip olması ve hasta profilinin diğer çalışmalara göre daha kötü olması ile ilişkilidir. İşlem öncesi hemoglobin ve tahmini GFR değerleri risk göstergesi olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Karotid Arter Stenozu, Karotid Arter Stentleme, Mortalite, Glomeruler Filtrasyon Hızı, Hemoglobin, Stroke, Komplikasyon.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0933-706X

Kemalpaşa Armutlu Beldesinde Gebelerde Tiroid Fonksiyon Testlerinin Sonuçları

Asst. Prof. Dr. Ayşen Mert¹, Prof. Dr. Vildan Mevsim², Researcher Zahire Çamlıbel³, Habibe Cankurt Bodur⁴

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği A.D

²Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği A.D

³İzmir İl Sağlık Müdürlüğü

⁴İzmir İl Sağlık Müdürlüğü

Özet

GİRİŞ Vücut hemostazının sürdürülebilmesi için tiroid hormonlarının kanda belli değerde bulunması gerekir. Bu normal aralığa ötiroid durum denir. Tiroid hormonlarının dolaşımında normal değerlerden yüksek olmasına hipertiroidi, altında olmasına hipotiroidi denir. Tiroid hormonlarının fetal gelişim üzerine önemli etkileri vardır; embriyogenezde ve fetal maturasyonda önemli rol oynamaktadır. Fetal beyin gelişimi, nöronal çoğalma, migrasyon ve yapısal organizasyonu için tiroid hormonlarının normal değerlerde olması gerekir. Tüm fetuslar 12. gebelik haftasından önce, konjenital hipotiroidisi olan fetuslar ise gebelik süresince maternal tiroid hormonuna gereksinim duyarlar. Bu nedenle annede oluşabilecek tiroid fonksiyon bozuklukları sadece annenin sağlığını tehdit etmekle kalmayıp fetusun gelişimini de etkilemektedir. MATERYAL METOD Çalışma tanımlayıcı, kesitsel, retrospektif olarak planlanmıştır. Kemalpaşa Armutlu 6 No'lu Aile Sağlığı Merkezi'ne kayıtlı, Ocak 2012 ve Mayıs 2014 tarihleri arasında gebelik izlemleri yapılan gebelerin gebe takip dosyaları retrospektif olarak incelenmiştir. Gebelerin sosyodemografik bilgileri, izlemlerde yapılan tiroid fonksiyon testleri, aldıkları tanılar ve tedaviler değerlendirilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 20.0 paket programı, tanımlayıcı analizler kullanılmıştır. Çalışma için gerekli etik izinler alınmıştır. **BULGULAR VE TARTIŞMA** 243 gebe ile çalışma tamamlanmıştır. Gebelerin yaş ortalaması 27±5,54, %88,5'i ev hanımı, %66,7'si ilköğretim mezunu, %96,3'ü sigara kullanmıyor ve %88,9'u eşiyile akraba değildi. Gebelerin %4,5'inde gebelik öncesi tiroid hastalığı vardı ve %3,7 gebe gebelik öncesi tiroid tedavisi almaktaydı. %0,4 (n=1) gebede gestasyonel hipotirodi, % 1,2 (n=3) gebede gestasyonel hipertiroidi, %0,8 (n=2) gestasyonel subklinik hipotiroidi, %8,6 (n=21) subklinik hipertiroidi mevcuttu. %8,2 (n=20) gebeye gebeliği boyunca en az bir kez tiroid ultrasonografisi yapılmıştı ve sonuçlar16 gebenin normal ve 4 gebenin nodül varlığı şeklinde raporlanmıştı. %5,8 (n=14) gebe gebeliği boyunca tiroid tedavisi almıştı; bunlardan 9 tanesi propiltyourasil, 5 tanesi levotroksin tedavisi kullanmıştı. Çalışmadan elde edilen verilerde, literatürdeki diğer çalışmalara göre gebelikte ortaya çıkan hipertiroidi olgu sayısı yüksek bulunmuştur. **SONUÇ** Gebe takibi yapan hekimler, gebelikte tiroid hastalıklarının belirtilerini erkenden fark ederek gerekli müdahaleleri yaptıklarında hem gebeyi hem de bebeği ciddi sağlık problemlerinden koruyabilirler.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Tiroid Hastalıkları, Hipertroidi, Hipotiroidi

Koroner Arter Hastalığını Ön Görmede Plazma Aterojenik İndeks

Dr. Murat Özmen¹

¹Erzurum Şehir Hastanesi

*Corresponding author: MURAT ÖZMEN

Özet

Amaç: Koroner Arter Hastalığında (KAH) plazma aterojenik indeksin (PAİ) yerini araştırmak ve ilişkisini göstermektir. **Gereç-Yöntem:** Bu çalışmaya koroner anjiyografi yapılan ve koronerlerinde lezyon tespit edilen 50 hasta ile kontrol grubu olarak yaş ve cinsiyet açısından eşleştirilmiş 53 sağlıklı gönüllü çalışmaya dahil edildi. Tüm vakaların kan değerleri ve koroner lezyonları kayıt altına alındı. Koroner lezyonlar bir koroner arterdeki % 40 dan fazla darlığın anlamlı olduğu grup çalışmaya dahil edildi. **Bulgular :** Çalışma grubundaki yaş ortalaması 59 ± 10 olarak izlendi. Çalışma grubunda erkek cinsiyet % 82 (41) kontrol grubundaki erkek cinsiyet % 50.9 (27) olarak izlendi. Çalışma grubunda daha önceden % 20 (10) hasta KAH tanısı, % 76 (38) hastanın hipertansiyon (HT) tanısı, % 32 (16) hastanın diyabet mellitus (DM) tanısı mevcuttu. Gruplara göre yaş ortalama değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0,001$). Hasta grubu yaş ortalaması 59 iken kontrol grubu yaş ortalaması 44,81 olarak elde edilmiştir. Çalışma grubu ve kontrol grubu arasındaki plazma aterojenik indeks değerleri karşılaştırıldığında anlamlı istatistiksel bir ilişki bulunamamıştır($p=0,788$). **Sonuç :**Yapılan bu çalışmamızda plazma aterojenik indeksin koroner arter hastalığını ön görmede kontrol grubu ile anlamlı bir istatistiksel ilişki saptanmadı. Daha uzun zaman diliminde geniş sayıda hasta grubu ile yapılan çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Plazma Aterojenik İndeks, Koroner Arter Hastalığı

Listeria Monocytogenes'e Bağlı Bir Nozokomiyal Menenjit Olgusu

Asst. Prof. Dr. Havva Tünay¹

¹Afyon Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Listeria monocytogenes genellikle toplum kaynaklı infeksiyonlara neden olduğu bilinmesine rağmen bazen nozokomiyal infeksiyonlara neden olabilmektedir. Bu çalışmada nozokomiyal *L.monocytogenes* menenjitisi olgusu sunulmuştur. Seksen üç yaşında bayan hasta, üriner sistem infeksiyonu tanısıyla infeksiyon hastalıkları kliniğine alındı. İdrar kültüründe ESBL pozitif *Escherichia coli* üreyen hastanın son bir ayda hastanede yatış öyküsü olduğu ve sefiksim 1x400 mgr po tedavi ile taburcu edildiği öğrenildi. Ertapenem 1x1 gr IV tedavi başlandı. Tedavinin 9. gününde hastada anlamsız konuşmalar, halüsinasyonlar, tremor ve istemsiz hareketler gözlemlendi. Fizik muayenesinde; Ateş 36,6 C, nabız 105/dak, TA:140/70 mm/Hg, solunum sayısı 18/dak idi. Kooperasyonu ve oryantasyonu olmayan hastanın ense sertliği pozitif idi. Laboratuvar incelemelerinde lökosit sayısı 6800/mm³, hemoglobin 9,5 gr/dlt, eritrosit sedimentasyon hızı 74 mm/saat, C-reaktif protein 15,9 mgr/dlt, ALT 20 U/L, AST 23 U/L, açlık kan glikozu 102 mg/dL olarak saptandı. Beyin manyetik rezonans (MR) görüntülemesinde patolojik bir bulguya rastlanmadı. Santral sinir sistemi (SSS) infeksiyonu ön tanısı ile lomber ponksiyon yapıldı. Beyin omirilik sıvısı (BOS) incelemesinde; görünüm berrak ve basınç normal, lökosit sayısı 10/mm³, şeker 65 mgr/dlt, protein 26,3 mgr/dlt, klor 120 mEq/lt idi. Ertapenem tedavisine yanıt alınamayan hastaya nozokomiyal SSS infeksiyonu ön tanısı ile meropenem 3x1 gr IV tedavi başlandı. Tedavinin 3. gününde hastanın bilinci düzeldi. Alınan BOS kültüründe *L.monocytogenes* üredi. Hastanın tedavisi etken duyarlı olması nedeniyle ampicilin 4 x 3 gr IV tedavi ile değiştirildi. Toplam tedavi süresi üç haftaya tamamlanan hasta şifa ile taburcu edildi. Uzun inkübasyon periyodunun olması ve olgumuzun son bir ay içinde hastanede yatış öyküsünün olması nedeniyle *L.monocytogenes*'e bağlı nozokomiyal SSS infeksiyonu düşünüldü. Gıda ile infeksiyon olasılığı yüksek olmakla birlikte kaynak belirlenemedi. Hastanede yatan yaşlı hastalarda nozokomiyal listeriyoz infeksiyonu merkezi sinir sistemini etkilediği için ciddi mortalite ve sekel riski nedeniyle ayırıcı tanıda hatırlanmalıdır. Ayrıca risk grubu olan hastaların besin tüketimlerinde hijyen konusunda uyarılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Listeria Monocytogenes*, Nozokomiyal Menenjit, İnfeksiyon.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2991-7774

Meme Kanseri Hastalarında Bioelektrik İmpedans Analizi ile Elde Edilen Bel Çevresi Sonuçlarının Manüel Ölçüm Sonuçları ile Karşılaştırılması

Dr. Dilşat Baş¹, Prof. Dr. Mustafa Erkin Arıbal²

¹*İstanbul Galata Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

²*Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı*

**Corresponding author: Dilşat Baş*

Özet

Amaç: Vücut kompozisyonunun değerlendirilmesi, meme kanserinde prognostik bir faktör olan obezite ve sarkopenik obezitenin önlenmesinde önemli bir parametredir. Bu çalışmanın amacı meme kanserinden kurtulan kadınlarda BIA'dan elde edilen bel çevresi ölçüm sonuçları ile manual ölçüm sonuçlarının karşılaştırılmasıdır. **Materyal ve Metod:** Çalışmaya meme kanseri geçirmiş, tedavisi en az 6 ay önce tamamlanmış, metastatik olmayan 32-72 yaş arası (ort. 47,03±8,59) 104 kadın katıldı. Her iki yöntem ile bel çevresi ölçümü bireyler açken ve ardışık olarak yapıldı. Bel çevresi, bel-kalça oranı, BMI değerlendirildi. Ölçüm yöntemleri arasındaki uyum Pearson korelasyonu ve Bland-Altman analizi ile değerlendirildi ($p<0.05$). **Sonuçlar:** Çalışmada bel çevresi ve bel kalça oranı manüel olarak ve BIA raporundan elde edilen sonuçlar ile saptanmıştır. İki ölçüm yöntemi arasındaki fark bel çevresi için BIA yönüyle -3.788 cm ($p<0,001$), bel kalça oranı için BIA yönüyle -0,05 ($p<0,001$) olarak bulunmuştur. Zayıf orta korelasyon ve güven aralığının yüksekliği nedeniyle bel-kalça oranı için bir düzeltme formülü oluşturulmamıştır. BIA sonuçlarının bel çevresi için manuel ölçüme göre ortalama 3,8 cm [%95 GA: -7,3; 14,9] bir farkla daha yüksek ölçüm değerleri raporladığı iki ölçüm yöntemi arasındaki farkın yüksek kilolarda daha artmış olduğu belirlenmişti. BIA sonucunun manuel ölçüm sonucuna düzeltilmesi için aşağıdaki eşitlik bulunmuştur. Obez bireylerde hata payının yüksek olduğu bilgisi ışığında aşağıdaki eşitlik kullanılabilir. Bel çevresi manuel (cm) = Bel Çevresi (cm) (BIA) +7.4313 /1.1310 **Sonuçlar:** Bu basit ancak klinik önemi olan antropometrik değerlendirme yönteminin BIA ile hızlı ve kolay bir şekilde ölçümü gelecekte klinik pratikte uygulama kolaylığı sağlayarak vücut kompozisyonunun bütüncül değerlendirilmesine fırsat verecektir. Gelecekte bu ölçümün hem sağlıklı bireyler hem de hasta grupları için validasyonunun yapılması faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Bıa, Bel Çevresi, Manuel Ölçüm, Vücut Kompozisyonu Analizi

Comparison of Waist Circumference Results Obtained by Bioelectric Impedance Analysis in Breast Cancer Patients With Manual Measurement Results

Abstract

Objective: Assessment of body composition is an important parameter in the prevention of obesity and sarcopenic obesity, which are prognostic factors in breast cancer. Recently, advances in bioelectrical impedance analysis (BIA) devices have made it possible to automatically measure waist circumference (WC). The aim of this study is to compare the waist circumference measurement results obtained from BIA with the results of manual measurement in women who survived breast cancer. **Material and Methods:** Who had undergone breast cancer, aged between 32- 72 (mean was 47.03 ± 8.59), 104 volunteer women, whose treatment was completed at least 6 months ago, and who had not had metastasis, participated in the study. Waist circumference and waist-hip ratio were evaluated. We used Bland–Altman analysis to calculate agreement and interchangeability using BIA and the manual method. The agreement between the measurement methods was evaluated by Pearson correlation and Bland-Altman analysis ($p < 0.05$). **Result:** The difference between the two measurement methods was -3.788 cm ($p < 0.001$) with BIA direction for waist circumference and -0.05 ($p < 0.001$) for waist-hip ratio with BIA direction. Due to the weak median correlation and high confidence interval, a correction formula for the waist-hip ratio was not established. BIA results for waist circumference mean 3.8 cm by manual measurement [95% CI: $-7.3; 14.9$] reported higher measurement values, but the difference between the two measurement methods was found to be greater at higher weights. The following equation was found for the correction of the BIA result to the manual measurement result. Waist Circumference (cm) manuel = Waist Circumference (cm) (BIA) $+7.4313 / 1.1310$ **Conclusions:** Evaluated could these two measurement methods with different BIA brands in the future. According to our results, BIA and manual measure metod for WC are interchangeable. Quick and easy measurement of with BIA could provide an opportunity for holistic assessment of body composition by providing ease of application.

Keywords: Breast Cancer, Bia, Waist Circumference, Manual Measurements, Body Composition

Presentation ID / Sunum No= 109

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1666-0084

Mide Kanserli Bir Hastada Dosetaksel İlişkili Akut Miyozit

Asst. Prof. Dr. Esra Eruyar¹, Prof. Dr. Nurullah Zengin²

¹LOKMAN HEKİM ÜNİVERSİTESİ NÖROLOJİ ABD.

²LOKMAN HEKİM ÜNİVERSİTESİ ONKOLOJİ ABD.

Özet

Dosetaksel taksan grubunda bulunan kanser tedavisinde sık kullanılan bir ilaçtır. Dosetakselin en sık bildirilen yan etkileri miyelosupresyon, sıvı retansiyonu, asteni, miyalji ve eklem ağrısıdır. Dosetaksele bağlı en sık görülen nörolojik yan etki polinöropati olup akut miyozit vakası oldukça nadir ve ciddidir. İlaça bağlı miyopati açıklanamayan miyalji ile birlikte proksimal kas zaafı olan hastalarda düşünülmelidir. Patogenez halen belirsizdir ancak immun aracılı mekanizamalar ve ilacın direk kas üzerine toksik etkisi suçlanmaktadır. Erken dönemde kan kreatin fosfokinaz değeri, elektrofizyolojik incelemeler ve etkilenen kasların görüntülenmesi tanı koydurucudur. Tedavinin kesilmesi ve steroid tedavisi ile hızlı düzelme gözlenmektedir. Özellikle eşlik eden diyabetes mellitus'un kolaylaştırıcı faktör olabileceği dosetaksel alan hastalarda klinik takipte göz önünde bulundurulmalıdır. Burada Dosetaksel tedavisi sonrasında akut miyozit gelişen mide kanserli bir olguyu nadir görülmesi nedeni ile sunuyoruz.

Anahtar Kelimeler: Dosetaksel, Mide Kanseri, Miyozit

Multipl Sklerozlu Hastalarda Başlangıç Semptomları ve Multiple Skleroz Subtipleri

Dr. Gökçe Zeytin Demiral¹, Dr. Selin Betaş Akın¹

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hastanesi, Nöroloji Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

*Corresponding author: Selin Betaş Akın

Özet

Multipl skleroz(MS), genç erişkinlerde merkezi sinir sisteminin en yaygın kronik inflamatuvar, demiyelinizan ve nörodejeneratif hastalığıdır.Bu bozukluk, hem genetik hem de çevresel faktörlerden etkilenen heterojen, çok faktörlü, immün aracılı bir hastalıktır.Bu çalışmada multipl skleroz(MS) tanılı hastaların başlangıç semptomları ve klinik tiplerinin değerlendirilmesi amaçlanmış olup MS tanısı ile Nöroloji anabilim dalında takipli hastaların dosya tarama yöntemi ile başlangıç semptomları ve MS klinik tipleri değerlendirildi.Nöroloji kliniğine başvuran ve klinikte tek nöroloji hekimi tarafından değerlendirilen hastaların demografik verileri,klinik bulgu ve başlangıç semptomları(görsel semptomlar, duysal semptomlar, nöropsikolojik disfonksiyon, denge bozuklukları, mesane-barsak disfonksiyonu, ağrı, güçsüzlük, cinsel disfonksiyon, yürüme bozuklukları, konuşma bozuklukları, yorgunluk, baş dönmesi, nöbet, yutma bozuklukları, kraniyal sinir tutulumu, tik bozuklukları, tremor) ve MS subtipleri dökümente edilmiştir.Elde edilen bulgularda çalışmaya 708 hasta dahil edilmiş olup hastaların 220'si (%31,1) erkek,488'i(%68,9) kadındı.Hastaların yaş aralığı 13-65 yaş arası, yaş ortalaması 32,19±9,48'di.Kadınların yaş ortalaması 31,72±9,46, erkeklerin 33,23±9,47 idi.Hastaların başlangıç semptomları; 239(%33,8) hastada görsel semptomlar, 310(%43,8) hastada duysal semptomlar, 133(%18,8) hastada güçsüzlük, 39(%5,5) hastada yürüme bozuklukları,73(%10,3) hastada baş dönmesi, 3(%0,4) hastada nöropsikolojik semptomlar,56(%7,9) hastada denge bozuklukları,19(%2,7) hastada mesane-barsak disfonksiyonu, 14(%2,0) hastada ağrı,5(%0,7) hastada cinsel disfonksiyon,16(%2,3) hastada konuşma bozuklukları,14(%2) hastada yorgunluk,4(%0,6) hastada nöbet, 2(%0,3) hastada yutma bozuklukları,12(%1,7) hastada kraniyal sinir tutulumu,4(%0,6) hastada tik bozuklukları,4(%0,6) hastada tremor başlangıç şikayeti olarak kaydedildi.Hastaların 513'ü(%72,5) monosemptomatik, 195'i (%27,5) polisemptomatik başlangıç göstermekteydi.MS subtiplerine göre ise 55(%7,8) hasta klinik izole sendrom(KİS), 455(%64,3) hasta relapsing remitting MS(RRMS), 127(%17,9) hasta sekonder progresif MS(SPMS) ve 70(%9,9) hasta primer progresif MS(PPMS) olarak saptandı.Özetle bu çalışmanın sonucuna göre en sık başlangıç semptomunun duysal semptomlar olduğu tespit edilmiş olup onu 2. Sıklıkla görsel, 3. Sıklıkla güçsüzlük semptomları izlemiştir.Hastaların çoğu monosemptomatik başlangıç göstermiştir ve kadın popülasyonu daha fazladır. Hastalar MS subtiplerine göre sınıflandırıldığında ise en sık RRMS(%64,3) bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Multiple Skleroz; Başlangıç Semptomları; Demiyelinizan Hastalık

Initial Symptoms and Subtypes of Patients Multiple Sclerosis

Abstract

Multiple sclerosis (MS) is the most common chronic inflammatory, demyelinating and neurodegenerative disease of the central nervous system in young adults. This disorder is a heterogeneous, multifactorial, immune-mediated disease related to genetic and environmental factors. In this study, the initial symptoms and clinical types of patients with multiple sclerosis (MS) were evaluated. Demographic data, clinical signs and initial symptoms (visual symptoms, sensory symptoms, neuropsychological dysfunction, balance disorders, bladder-bowel dysfunction, pain, weakness, sexual dysfunction, gait disorders, speech disorders, fatigue, dizziness, seizures, swallowing disorders, cranial nerve tic disorders, tremor) and MS subtypes are documented of all patients who applied to the neurology clinic. Results; there were a total of 708 in the study. 220 (31.1%) patients were male, 488 (68.9%) were female. The age range of the patients was between 13-65 years, the mean age was 32.19 ± 9.48 years. The mean age of women was 31.72 ± 9.46 years, the mean age of men was 33.23 ± 9.47 years. Initial symptoms of the patients; Visual symptoms in 239 (33.8%) patients, sensory symptoms in 310 (43.8%) patients, weakness in 133 (18.8%) patients, gait disturbances in 39 (5.5%) patients, 73 (10.3%) dizziness in 3 patients, neuropsychological symptoms in 3 (0.4%) patients, balance disorders in 56 (7.9%) patients, bladder-bowel dysfunction in 19 (2.7%) patients, pain in 14 (2.0%) patients. Sexual dysfunction in (0.7%) patients, speech disorders in 16 (2.3%) patients, fatigue in 14 (2%) patients, seizures in 4 (0.6%) patients, swallowing disorders in 2 (0.3%) patients, Cranial nerve involvement in 12 (1.7%) patients, tic disorders in 4 (0.6%) patients, and tremor in 4 (0.6%) patients were recorded. 513 (72.5%) of the patients were monosymptomatic and 195 (27.5%) were polysymptomatic onset. When classified according to MS subtypes, 55 (7.8%) patients had clinical isolated syndrome (CIS), 455 (64.3%) patients had relapsing remitting MS (RRMS), 127 (17.9%) patients had secondary progressive MS (SPMS), 70 (9.9%) patients with primary progressive MS (PPMS). In summary, according to the results of this study, it was determined that the most common initial symptom was sensory symptoms, followed by 2nd most frequently visual and 3rd most frequent weakness symptoms. Most of the patients were monosymptomatic onset and women were more. When patients are classified according to MS subtypes, the most common is RRMS (64.3%).

Keywords: Multiple Sclerosis, Initial Symptoms, Demyelinating Disease

Nadir Görülen Erişkin Gergin Kord Sendromlu Bir Olgu

Exp. Dr. Buminhan Seferoğlu¹

¹*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Gergin kord sendromu, spinal kordun traksiyonu sonucu ortaya çıkan, ilerleyici nörolojik defisitle karakterize bir hastalık tablosudur. Gergin kord sendromu spinal lipom, kısa ve kalın filum terminale, lipomeningosel, myelomeningosel, diastometamyeli, spina bifida, epidermoid kist ve dermal sinüs gibi patolojilere bağlı görülebilir. Kordun gerilmesi ve hareketinde azalma, hücrel metabolizma ve nöronal fonksiyonu bozarak kordda ilerleyici iskemi oluşturacak fizyopatolojik olaylara neden olur. Gergin kord sendromu; genellikle çocukluk çağında görülen konjenital bir hastalık olup erişkin yaşta semptomatik başlangıç nadiren görülür. Klinik tabloda ilerleyici bel ve bacak ağrısı, alt ekstremitelerde güçsüzlük ve duyu kaybı, anorektal bölgede ağrı, yürüme bozukluğu, mesane ve barsak fonksiyon bozukluğu, ekstremitte anomalileri ve kutanöz defektler yer alır. Erişkin döneme kadar asemptomatik olarak gelen vakalarda ağır yük taşıma, ağır egzersiz, litotomi pozisyonu, çocuk doğurma, uzun süreli oturma ve spinal travma semptomların başlamasına neden olur. Çocukluk döneminde gergin kord sendromunun ve ilişkili anomalilerin erken tanısının ve multidisipliner tedavi yaklaşımının (cerrahi tedavi ve sonrasında nörolojik rehabilitasyon) önemli olduğu bilinmesine rağmen erişkin dönemde gergin kord sendromunun cerrahi tedavisi hala tartışmalıdır. 33 yaşında kadın hasta 6 ay önce doğum yaptıktan sonra başlayan bel ağrısı, her iki alt ekstremitede ağrı ve kramp şikayeti ile polikliniğimize başvurdu. Hastanın ağrısı vizüel analog skala (VAS) ile değerlendirildi ve 6 cm olarak not edildi. Fizik muayenede her iki alt ekstremitede eklem hareket açıklıkları tamdı, atrofi veya güç kaybı yoktu. Bilateral alt ekstremitte derin tendon refleksleri normoaktifti. Duyu muayenesi ve laboratuvar tetkikler normaldi. Çekilen lumbosakral spinal manyetik rezonans görüntüleme (MRG)'de S1 düzeyinde intradural lipom mevcuttu ve konus medullaris S2-S3 düzeyinde sonlanmaktaydı. Bu bulgularla hasta erişkin gergin kord sendromu olarak kabul edilerek Beyin Cerrahisi kliniğine yönlendirildi. Beyin Cerrahisi tarafından operasyon düşünülmemiş ve takip önerilmiştir. Bu olgu sunumunda lomber disk hernisi semptomlarını taklit eden erişkin gergin kord sendromlu bir olgu sunulmuş olup erişkin çağda bel ağrısı ayırıcı tanısında gergin kord sendromu mutlaka akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Erişkin Gergin Kord Sendromu, İntradural Lipom, Konus Medullaris

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000.0002.0660.7482

Polimiksin Yan Etkisi Mi, Akut Stroke Mu?

Exp. Dr. Ali Kutta Çelik¹

¹Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları Kliniği

Özet

Polimiksinler, dar bir terapötik aralığa sahip ilaçlardır. Polimiksinler 1950'lerde kullanılmaya başlandı ancak yan etkileri nedeniyle 1970'lerden itibaren kullanımları giderek azaldı. panrezistan Klebsiella, Acinetobacter, Pseudomonas suşlarının ortaya çıkması ve tedavide kullanılacak seçeneklerin kısıtlı olması nedeniyle (MSS enfeksiyonları dahil olmak üzere) sistemik polimiksinler,(kolistin ve polimiksin B) yeniden daha fazla kullanılır hale gelmeye başladılar. Bu grubun BOS ve kemik dokuya geçileri sınırlıdır. Gelişen toksisiteler reversibile, çoğunlukla polimiksin E'de ortaya çıkan, hafif - orta şiddette ve sıklıkla nefrotoksisite daha az olarak nörotoksisite şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Polimiksinler 7 günden uzun kullanıldıklarında MSS ve PSS'de mitokondriyal disfonksiyona sebep olarak nörotoksisite oluşturabilirler. Şimdiye kadar yapılan çalışmalar da nörotoksisite daha çok kolistin ilişkili bir yan etki olarak tarif edilmektedir. kliniğimizde yatarak izlenen ve polimiksin tedavisi alan 2 osteomyelit ve 1 piyelonefrit vakasında akut SVH benzeri tabloya neden olan ilaç kesilerek takip edilen ve bu şekilde spontan düzelen 3 vakayı tartışmak istedik. Hasta 1: 65 yaş erkek hasta, DM, HT, KOAH tanıları nedeniyle ilaç kullanıyor. Hastaya protez enfeksiyonu nedeniyle kliniğe yatırıldı. Hastaya önce glikopeptid + karbapenem, sonra daptomisin + karbapenem tedavisi başlandı. yanıt olmayınca hastanın tedavisi fosit + polix olarak revize edildi. Polix tedavisinin 17. Gününde yan etki gelişti. Hasta 2. 68 yaş kadın hasta, DM + KBH. Hastaya lomber stabilizasyon op yapılmış. Postop çekilen pet CT'de protez enfeksiyonu + yumuşak doku tutulumu olması üzerine servise alındı. Hastaya polix içeren kombinasyon tedavisi başlandı, tedavinin 27. Gününde yan etki gelişti. 3. hasta 57 yaş bayan hasta. SVH sekelli hasta. Hastaya İYE nedeniyle polix tedavisi başlandı. Tedavisinin 5. Gününde yan etki gelişti. Ortak klinikleri konuşamama, yürüyememe, bir hastada epileptik atak idi. Tümü Stroke ön tanısı ile yoğun bakıma çekildi. Hastaların yan etki günü ve 24. Saatte çekilen BBT ve MR'ları normaldi, EEG'de patoloji saptanmadı. İlaç kesildikten sonra 2.günde klinikleri spontan düzelmeye başladı, 5. Günde ise klinik tamamen düzeldi.

Anahtar Kelimeler: Polimiksin, Yan Etki, Stroke,

Presentation ID / Sunum No= 76

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0983-0807

Post-Operatif Aort Koarktasyon Hastalarında Hipertansiyon Görülme Sıklığının Araştırılması

Dr. Özge Bayram Balcı¹, Prof. Dr. Ercan Tutar²

¹1. Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²2. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi

*Corresponding author: Özge Balcı

Özet

GİRİŞ-AMAÇ: Aort koarktasyonu onarımı sonrası geç dönemde görülen hipertansiyon ve sol ventrikül kitlesinde artış; hastalarda mortalite ve morbiditenin ana belirleyicisidir. Amaç: Aort koarktasyonu onarımı yapılan hastalarda hipertansiyon sıklığını elle ölçümler ve 24 saatlik yaşam içi kan basıncı ölçümleri ile belirlemek, ekokardiyografi ile sol ventrikül hipertrofisini araştırmak ve sonuçları kontrol grubu ile karşılaştırarak anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek ve elle ve 24 saat yaşam içi kan basıncı ölçümü sonuçları ile sol ventrikül kitlesi arasındaki bağıntıyı araştırmaktır. **GEREÇ-YÖNTEM** Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Çocuk Kardiyolojisi Bilim Dalında izlenen, 28'i girişim yapılmış aort koarktasyon hastası ve 28'i sağlıklı kontrol olmak üzere 56 çocuk ve genç dahil edildi. **BULGULAR:** Hasta grubunun septum duvar kalınlığı 8.7(±1.60) mm ve kontrol grubunun 7.20 (±0.90)mm saptandı. (p<0.001) Hasta grubunun sol ventrikül diyastol sonu çapı (SVDSÇ) 40.9 (±7.10) mm değerleri ve kontrol grubunun SVDSÇ 39 (±4.20) mm değerleri saptandı. (p=0.000<0.001) Hasta grubunun sol ventrikül arka duvar diyastol kalınlığı (SVADDK) 7.50 (±1.40) mm değerleri ve kontrol grubunun SVADDK 6.0 (±8.5) mm değerleri saptandı. (p=0.000<0.001) Hasta grubunun sol ventrikül kitle indeksi (SVKI) 39.9 (±8.72) değerleri ve kontrol grubunun SVKI 29.48 (±5.76) değerleri saptandı. (p=0.000<0.001). Hastaların SVKI ve 24 saat YİKBİ Sistolik ve diyastolik kan basıncı değerleri ve gece meydana gelen düşüşün SVKI arasında istatistiksel bağıntı (p=0.088 ve 0.128 p>0.05) saptanmadı. **SONUÇ:** Hastaların SVKI değerleri kontrol grubuna göre artmış saptanmıştır. (p<0.001) Elle ölçülen kan basıncı ve 24 saatlik yaşam içi Kan basıncı izlemi değerleri ile SVKI arasında istatistiksel anlamlı bağlantı saptanmamıştır. Çalışma grubumuzda kan basıncı yüksekliği saptanan hasta sayısının azlığı nedeniyle istatistiksel anlamlı fark saptanamadığı düşünülmüştür. Uzun dönem komplikasyonların hipertansiyon ve sol ventrikül hipertrofisi olması nedeniyle bu hastaların düzenli kan basıncı ve EKO ile izlemleri önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aort Koarktasyon, Hipertansiyon, Sol Ventrikül Kitlesi

Prevalence of Hypertension in Post-Operative Aortic Coarctation Patients

Abstract

INTRODUCTION-OBJECTIVE: Hypertension and Left ventricular hypertrophy are the main determinant of mortality and morbidity after aortic coarctation repair. Purpose: To determine the frequency of hypertension in patients who underwent aortic coarctation repair with manual measurements and 24-hour ambulatory blood pressure monitoring and to investigate left ventricular hypertrophy by echocardiography and to compare the results with the control group **MATERIALS-METHODS** 56 children and adolescents, 28 of whom had undergone intervention and 28 healthy controls, who were followed up in the Department of Pediatric Cardiology, Ankara University were included to the study. **RESULTS:** The septum wall thickness of the patient group was 8.7(\pm 1.60) mm and the control group was 7.20 (\pm 0.90) mm. ($p < 0.001$) Left ventricular end-diastolic diameter (LVDS) values were 40.9 (\pm 7.10) mm in the patient group and LVRSD of 39 (\pm 4.20) mm in the control group. ($p = 0.000 < 0.001$) LVEDD values of 7.50 (\pm 1.40) mm in the patient group and 6.0 (\pm 8.5) mm in the control group were determined. ($p = 0.000 < 0.001$) The left ventricular mass index (LVMI) of the patient group was 39.9 (\pm 8.72) and the LVMI of the control group was 29.48 (\pm 5.76). ($p = 0.000 < 0.001$). There was no statistical correlation ($p = 0.088$ and 0.128 $p > 0.05$) between the patients' LVMI and 24-hour ABPM. **CONCLUSION:** The LVMI values of the patients were found to be increased compared to the control group. ($p < 0.001$) No statistically significant correlation was found between the values of hand-measured blood pressure and 24-hour ambulatory blood pressure monitoring and LVMI. Due to the small number of patients with high blood pressure in our study group, it was thought that no statistically significant difference could be found. Since long-term complications are hypertension and left ventricular hypertrophy, regular blood pressure and ECO monitoring of these patients is important.

Keywords: Aortic Coarctation, Hypertension, Left Ventricular Mass

Pre-Diyabetin Akut St-Elevasyonlu Myokard Enfarktüsli Hastalarda Miyokardial Beslenme Üzerine Etkisi

Dr. Faruk Aydınılmaz¹

¹Erzurum Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Diyabetes mellitus kardiyovasküler riski artıran en önemli risk faktörlerin başında gelmektedir. Hastalık gelişiminin erken evrelerinde dahi mikro ve makrovasküler komplikasyonlarda artış bulunmaktadır. Myokardiyal blush grade (MBG) koroner girişimler sonrasında myokardiyal perfüzyonu gösteren anjiyografik bir parametredir. Çalışmamızda sorumlu lezyona başarılı şekilde müdahale edilip Thrombolysis in Myokardial Infarction-3 (TIMI) akım sağlanmış ST-elevasyonlu myokard enfarktüsli hastalarda pre-diyabetin myokardiyal beslenme üzerine etkisini değerlendirmektedir. **Gereç ve Yöntemler:** Çalışmaya 310 hasta dahil edildi. Hastalar Hemogloblin A1c düzeylerine göre ayrıldı. HbA1c <%5.7 olanlar normal, %5.7-%6.4 arasında olanlar ise pre-diyabet olarak dahil edildi. 2 grup arasında klinik, laboratuvar ve anjiyografik parametreler karşılaştırıldı. MBG enfarktüs alanındaki myokard segmentinin tullenme derecesine göre belirlendi. **Bulgular:** 184 hasta pre-diyabetik grupta idi. Bu hasta grubunda 125 (%67.9) hastada normal myokardiyal beslenme (MBG=3) 59 (%32.1) hastada da bozulmuş beslenme mevcuttu (MBG <3). Diyabetik olmayan grupta ise 102 (%81) hastada MBG=3 iken 24 (%19.0) hastada MBG <3 tespit edildi. İki grup arasında MBG açısından anlamlı fark bulunmaktaydı (p=0.019). Yapılan tek değişkenli analizde başlangıç TIMI akımı, kapı-balon süresi, pre-diyabetik durum, bazal ejiksiyon fraksiyonunun düşük olması ve sorumlu lezyonun sol ön inen arter (LAD) olması muhtemel risk faktörleri olarak bulundu. Yapılan çok değişkenli regresyon analizinde pre-diyabetin MBG'yi etkileyen bağımsız bir prediktör olduğu tespit edildi. (-2 Log likelihood:271,357 Nagelkerke R square:0,041 OR:0,49 %95 CI:0,290-0,857 p=0.012) **Sonuç:** Aşırı diyabet hastalığı gelişmemiş olsa dahi pre-diyabetik evrede kardiyak açıdan mikrovasküler bozulma başlamış olabilir.

Anahtar Kelimeler: Pre-Diyabet, Myokardial Blush Grade, HbA1c

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5417-934X

**Primer Hiperparatiroidizmlı Bir Hastada Brugada Benzeri
Elektrokardiyografik Patern ve Ventriküler Aritmi**

Asst. Prof. Dr. Süleyman Ersoy¹

¹*Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Tıp Fakültesi*

**Corresponding author: Süleyman Ersoy*

Özet

EKG de V1-V3 derivasyonlarındaki ST segment anormalliklerinin çok sayıda nedeni vardır. Hiperkalsemi ve Brugada sendromu bu nedenler arasındadır. Her ikisinin de ventriküler aritmeye yol açtığı bilinmektedir ancak literatürde hiperkalsemi ile Brugada sendromunun beraber eşlik ettiği ventriküler aritmi vakaları nadir raporlanmıştır. Bu bildiri de EKG'de Brugada sendromuna benzer değişiklikler gösteren ve ventriküler taşikardi gelişen primer hiperparatiroidizmlı bir hasta sunuldu. 30 yaşında daha önce bilinen hastalık öyküsü olmayan erkek hasta iş yerinde bayılma, halsizlik, bulantı ve baş dönmesi nedeniyle 112 tarafından acil servise getirildi. Vital bulguları stabil idi. Sistem muayeneleri doğal, GKS 15 idi. İlk EKG de V1-V3 te Brugada benzeri patern görüldü, moniterize edilen hastanın takibinde nabızsız ventriküler taşikardi ve ventriküler fibrilasyon gelişti. Kardiyopulmoner Resüsitasyon (KPR) protokolüne göre defibrile edilerek eş zamanlı entübe edildi ve yaklaşık 5 dakika KPR uygulandı. Spontan dolaşım sağlanan hasta koroner yoğun bakıma alındı. Kan tetkiklerinde hemogram normal, sodyum 138 mmol/L, potasyum 2,9 mmol/L, üre 23 mmol/L, kreatinin 0,95 mg/dl, kalsiyum 15,2 mg/dl (8.4-10.2) olup kardiyak enzimleri normal sınırlarda idi. Paratiroid hormonu seviyesi 762,2 pg/ml (12-88 pg/dl) ve fosfor 1,9 mg/dl (2,5-4,6 mg/dl) idi. Hiperkalsemi ve hipokalemi için tedavi başlandı. Metabolik değerleri düzelen hastanın takibinde bilinci açıldı ve hemodinamisi stabil seyretti. Yapılan koroner anjiyografide lezyon saptanmadı. Paratiroid ultrasonu paratiroid adenomu ile uyumluydu. Hastaya paratiroidektomi planlandı ve Brugada sendromu açısından implante edilebilir kardiyovertör-defibrilatör (ICD) için ileri merkeze sevk edildi. Primer hiperparatiroidizmde hiperkalsemiye bağlı ventriküler aritimiler nadir de olsa literatürde raporlanmıştır ve tedavide paratiroidektomi yapılmalıdır. Brugada sendromu nadir olarak görülse de ventriküler aritminin önemli bir nedenidir ve tedavide ICD endikasyonu vardır. Hiperkalsemi, hipokalemi ve ateş Brugada sendromunda potansiyel bir ventriküler aritmi tetikleyicisidir. Acil hekimleri özellikle genç yaşta senkop ile başvuran hastalarda ayırıcı tanıda Brugada sendromu ile hiperkalseminin beraber eşlik edebileceğini akılda tutmalıdırlar. Bu yüzden bu hastalar değerlendirilirken mutlaka plazma kalsiyum seviyeleri ölçülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Brugada Sendromu, Primer Hiperparatiroidizm, Ventriküler Taşikardi

Sağlık Bakımı İlişkili *Achromobacter* Olgusu

Exp. Dr. Sibel Kuyugöz Gülbudak¹, Exp. Dr. Berfin Çirkin Doruk¹

¹Mersin Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Sibel Kuyugöz Gülbudak

Özet

Achromobacter fırsatçı enfeksiyonlara neden olabilen aerobik, non-fermentatif ve gram negatif bir bakteridir. Kistik fibrozis olmayan konaklarda en sık pnömoni ve bakteriyemi etkeni olarak görülür. Bu raporda da sağlık bakımı ile ilişkili olarak gelişen bakteriyemi etkeni olarak *achromobacter* olgusu sunulmuştur. 77 yaş kadın hasta, intrakranial kitle nedeniyle operasyon öyküsü olan evde bakım hastası ve enfekte grade 4 dekübit nedeniyle takipli. PEG, idrar sondası ve santral venöz katateri mevcut olan hasta 2 aydır palyatif serviste tedavi almaktaydı. Dekübitinden alınan sürüntü kültüründe staf. epidermidis ve klebsiella pnömoniae üremesi nedeniyle teikoplanin ve seftazidim avibaktam tedavisi almaktaydı. Takibinde akut faz reaktanları yükselen genel durumu bozulan hastanın santral venöz kataterinden ve iki adet periferik kandan alınan kültürlerinde *Achromobacter species* üremesi saptandı. İzolat piperasilin tazobaktama orta duyarlı 3. Kuşak sefalosporinlere ve kinolonlara dirençli idi. Hastanın tedavisi polimiksin E ve piperasilin tazobaktam şeklinde revize edildi. Tedavinin üçüncü gününde alınan kan kültürlerinde üreme saptanmadı. Akut faz reaktanları ve genel durumu düzelen hastanın tedavinin 14 güne tamamlanması planlandı. *Achromobacter* kistik fibrozisli ve immunsuprese hastaların solunum yollarında izole edilmesine rağmen sağlık bakımı ile ilişkili katater enfeksiyonu olarak da görülebilmektedir. *Achromobacter spp.* birçok antibiyotiğe doğal olarak dirençlidir ve karbapenemlere karşı giderek daha fazla direnç kazanması tedaviyi zorlaştırmaktadır. Burada olduğu gibi hastane yatışı uzayan katateri olan hastalarda *Achromobacter* akla getirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: *Achromobacter*, Sağlık Bakımı İlişkili, Bakteriyemi

Presentation ID / Sunum No= 8

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3183-3438

Sigara Bağımlılığı Akut Farenjitlerde Antibiyotik Kullanma Sıklığını ve Tedavi Maliyetlerini Etkiler Mi?

Exp. Dr. Melike Mercan Başpınar¹

¹*SBÜ Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi Aile Hekimliği ABD, Sigara Bıraktırma Polikliniği*

Özet

Amaç: Sigara içimi sağlık sisteminde sadece astım, KOAH, kanser gibi kronik hastalıklarda değil, üst solunum yolu enfeksiyonları gibi akut hastalıklarda da tetikleyici role sahiptir. Bu çalışmanın amacı akut farenjit ön tanılı başvurularda ileri tetkik ve antibiyotik kullanımının yol açtığı ek sağlık maliyetleri açısından sigara içenlerle içmeyenleri karşılaştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Kesitsel tipte planlanan pilot çalışma, Mart 2022- Haziran 2022 tarihleri arasında üçüncü basamak bir hastanenin yeşil alanına boğaz ağrısı gibi üst solunum yolu semptomları ile başvuran 50 sigara içen ve 50 hiç sigara içmemiş hasta ile yapılmıştır. Ampirik antibiyotik kullanımı, Modifiye Centor Skoru 4 ve üzeri olan hastalarda başlanacak şekilde antibiyotik reçete endikasyonu olanlar ve olmayanlar şeklinde gruplandırılmıştır. İstatiksel anlamlılık sınırı $p < 0,05$ alınmıştır. **Bulgular:** Boğaz ağrısı şikayeti ile acil yeşil alana başvuran akut farenjit ön tanılı hastaların başvuru sırasına ve sigara kullanım durumuna göre seçilen 50 sigara kullanan ve 50 hiç sigara kullanmamış 18 yaş üzeri toplam 100 hasta ile tanımlayıcı (kesitsel) bir ön-çalışma yapılmıştır. Sigara içen grubun yaş, semptom süresi ve Modifiye Centor skoru sırasıyla $39,14 \pm 14,79$ yıl, $3,10 \pm 2,03$ gün, $1,14 \pm 1,29$ puan iken, sigara içmeyen grubun $42,76 \pm 17,27$ yıl, $3,04 \pm 2,32$ gün ve $0,88 \pm 1,24$ puan bulunmuştur. İstatiksel olarak anlamlı olmasa da sigara içen grubun daha genç yaş, daha uzun semptom süresi ve daha yüksek Centor skoru gösterdiği saptanmıştır (sırasıyla $p=0,387$; $p=0,386$; $p=0,277$). Ampirik antibiyotik kullanım ve ileri tetkik gerekliliği sigara içenlerde %80,0 (n=8), sigara içmeyenlerde %20,0 (n=2) olup istatiksel anlamlı fark olduğu izlenmiştir ($p=0,046$). **Sonuç:** Çalışmamız akut farenjit ön tanılı hastalarda sigara içiminin ampirik antibiyotik reçete edilmesi ve kültür gibi ileri tetkik gereksinimi açısından anlamlı sonuçları olduğu ve üst solunum yolu semptomu ile gelen hastalarda tedavi maliyetlerinde artış nedeni olabileceğini saptadığından, sigara kullanımının tehlikesine dikkat çekmiştir. Sigara bıraktırma tedavileri için maliyet etkinliği ve sağlık göstergeleri açısından daha geniş çaplı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sigara, Akut Farenjit, Modifiye Centor Skoru, Maliyet

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7140-1010

Supraventriküler Taşikardi Ablasyonu Sonrası Miyokardiyal Ödeme Bağlı Gelişen Geçici Atriyoventriküler Blok: Bir Olgu Sunumu

Dr. Uğur Çalıřkan¹, Dr. Zehra Güven Çetin¹, Doç. Dr. Mustafa Çetin¹

¹Ankara Şehir Hastanesi

*Corresponding author: Zehra GÜVEN ÇETİN

Özet

Supraventriküler taşikardi (SVT) yaygın seyirli, sıklıkla semptomatik, ani başlangıçlı ve düzenli seyirli bir aritmidir. Hafif semptomları olan düşük riskli hastalarda konservatif tedaviler ön planda düşünülürken riskli hastalarda ve medikal tedaviye rağmen semptomatik seyirli hastalarda katater ablasyon ile küratif tedavi düşünülebilir. Radyofrekans (RF) kateter ablasyonu SVT tedavisinde %95 başarı oranı ile tedavi seçeneklerinden bir tanesidir. Komplikasyonlar sıklıkla girişim yeri ve katater ilişkili olmak ile beraber ablasyona spesifik atriyoventriküler (AV) blok gibi komplikasyonlar da görülebilmektedir. Biz bu vakamızda SVT ablasyonu sonrası geçici AV blok gelişen bir olgumuzu sunmaktayız. OLGU Bilinen kronik hastalık öyküsü olmayan, 43 yaşında erkek hasta ataklar halinde olan çarpıntı şikayeti ile polikliniğimize başvurdu. Daha önce acil servis başvurusunda çekilen EKG’inde SVT izlendi. Hastanın şikayetlerinde son dönemde belirgin artış olması nedeni ile hastaya katater ablasyon planlandı. Hastaya elektrofizyolojik çalışma (EPS) yapıldı. Tipik AV nodal re-entran taşikardi (AVNRT) indüklendi. Posterior yaklaşımla RF ile yavaş yol ablasyonu uygulandı. Ablasyon sonrası taşikardi indüklenmedi. Ablasyon sonrası taşikardi indüklenmeye çalışılırken önce mobitz tip-1 AV blok ardından da 2:1 geçişli AV blok geliştiği izlendi. AV bloğun işleme sekonder miyokardiyal ödeme bağlı olabileceği düşünülerek hastaya prednol uygulandı. Ardından hasta yakın monitörizasyon ile gözleme alındı. Takipte ritim normal sinüs ritmine döndü ve AV blok tekrarlamadı. Hasta medikal tedavisi düzenlenerek öneriler ile taburcu edildi. Hastanın işlem sonrası 1. ay kontrolünde çarpıntı şikayetinin hiç tekrarlamadığı ve ritmin normal sinüs ritmi olduğu izlendi. TARTIŞMA AV blok RF ile SVT ablasyonu sonrası görülebilen önemli komplikasyonlardan bir tanesidir. Kalıcı AV blok nedeniyle pacemaker implantasyonu gerekebilmektedir. RF ile ablasyon sonrası gelişen miyokardiyal ödeme bağlı AV blokta ise ödem çözüldükten sonra bloğun düzelmesi beklenmektedir. Vakamızda blok ablasyon sırasında değil, ablasyon sonrası taşikardi indüklenmeye çalışılırken AV blok gelişti. Hastaya prednol yapıldıktan sonra takipte ritim sinüs ritmine döndü. Gelişen geçici AV bloğun ilaç ile tekrarlamaması ve prednol ile sinüs ritmine dönmesi nedeni ile miyokardiyal ödeme sekonder olduğu düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Supraventriküler Taşikardi, Geçici Atriyoventriküler Blok, Miyokardiyal Ödem

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4226-674X

2,3,7,8- Tetraklorodibenzo-*p*-dioksin (TCDD) Kaynaklı Oksidatif Hasara Karşı Taurinin Nöroprotektif Etkisi

Ph.d. Cand. Yasemin Şahin¹, Ph.d. Cand. Hande Yüce², Asst. Prof. Dr. Neşe Başak Türkmen², Assoc. Prof. Dr. Songül Ünüvar², Prof. Dr. Osman Çiftçi¹

¹*Pamukkale Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı, Denizli, Türkiye.*

²*İnönü Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı, Malatya, Türkiye.*

**Corresponding author: Yasemin ŞAHİN*

Özet

Amaç: Dioksinler yanma olayları ve endüstriyel işlemler sonucunda ortaya çıkan kalıcı lipofilik yan ürünlerdir. En toksik dioksin olan 2,3,7,8-tetraklorodibenzo-*p*-dioksin (TCDD), oksidatif stres ve apoptotik hücre ölümü sonucunda nörotoksiteye neden olmaktadır. Taurin (TAU) merkezi sinir sisteminde apoptoz ve inflamasyonu inhibe eden, nöronal hücrelerin gen ekspresyonunu regüle eden antioksidan etkili bir aminoasittir. Nöroprotektif ve nöromodülatör etkisi nedeniyle hasara karşı profilaktik ve terapötik bir ajan olarak kullanılmaktadır. Bu nedenle sıçan beyin dokusunda TCDD ile oluşturulan oksidatif hasara karşı taurinin etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. **Yöntem:** Wistar erkek sıçanlar Kontrol, TAU (200 mg/kg/gün), TCDD (2 ug/kg/hafta) ve TAU+TCDD olmak üzere 4 gruba ayrıldı. Tüm uygulamalar oral gavajla yapıldı ve TCDD mısır yağında çözüldü. 21 günlük deney protokolünün sonunda sıçanlara Ketamin- Ksilazin anestezisi altında sakrifikasyon yapıldı. Beyin dokuları alınarak homojenize edildi. Beyin homojenatından MDA ve CAT, süpernatantından SOD, GSH ve GPx parametreleri spektrofotometrik yöntemle ölçüldü. **Bulgular:** TCDD grubunda, Kontrol grubuyla karşılaştırıldığında, SOD, CAT, GSH ve GPx seviyeleri anlamlı olarak azaldı ve MDA seviyesi arttı. TAU+TCDD grubunda ise, TCDD grubuyla karşılaştırıldığında, SOD, CAT, GSH ve GPx seviyeleri anlamlı olarak arttı ve MDA seviyesi azaldı. (p<0.05). **Sonuç:** Sıçan beyin dokusunda TCDD ile indüklenen oksidatif hasara karşı Taurin'in iyileştirici etkisi bulundu. TCDD maruziyeti sonrasında Taurinin terapötik bir ajan olarak kullanılabileceği gösterildi.

Anahtar Kelimeler: TCDD, Taurin, Nörotoksite, Oksidatif Hasar

Neuroprotective Effect of Taurine Against 2,3,7,8-Tetrachlorodibenzo-*p*-dioxin (TCDD)-Induced Oxidative Damage

Abstract

Aim: Dioxins are persistent lipophilic by-products resulting from combustion events and industrial processes. The most toxic dioxin, 2,3,7,8-tetrachlorodibenzo-*p*-dioxin (TCDD), causes neurotoxicity as a result of oxidative stress and apoptotic cell death. Taurine (TAU) is an antioxidant-effective amino acid that inhibits apoptosis and inflammation in the central nervous system and regulates gene expression of neuronal cells. TAU is used as a prophylactic and therapeutic agent against damage due

to its neuroprotective and neuromodulatory effect. For this reason, was aimed to determine the effect of taurine against oxidative damage caused by TCDD in rat brain tissue. Method: Wistar male rats were divided into 4 groups: Control, TAU (200 mg/kg/day), TCDD (2 ug/kg/week), and TAU+TCDD. All applications were made by oral gavage and TCDD was dissolved in corn oil. At the end of the 21-day experimental protocol, rats were sacrificed under Ketamine-Xylazine anesthesia. Brain tissues were taken and homogenized. MDA and CAT parameters from the brain homogenate and SOD, GSH, and GPx parameters from the supernatant were measured by spectrophotometric method. Results: SOD, CAT, GSH, and GPx levels were significantly decreased and MDA levels increased in the TCDD group compared to the Control group. In the TAU+TCDD group, compared to the TCDD group, SOD, CAT, GSH, and GPx levels increased significantly and MDA levels decreased ($p<0.05$). Conclusion: The therapeutic effect of Taurine was found against TCDD-induced oxidative damage in rat brain tissue. It has been shown that Taurine can be used as a therapeutic agent after TCDD exposure.

Keywords: TCDD, Taurine, Neurotoxicity, Oxidative Damage

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6842-3323

Temporal Kemik BT’de Ekstratemporal İnsidental Bulgular

Dr. Behice Kaniye Yılmaz¹

¹HASEKİ EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ

Özet

Giriş ve amaç: Temporal BT tetkikleri dar bir FOV’da gerçekleştirilmektedir. Bununla birlikte inceleme alanına beyin, kafa tabanı, nazorafarenks, orofarenks, orbita gibi alanlar kesitsel anatomi nedeniyle görüntülemeye dahil olmaktadır. Tipik kulak şikayetleri olan hastalarda inceleme alanında temporal kemik komşuluğunda insidental bulgular oldukça sık rastlanmakta ve bu bulgular tedavi kararlarını etkileyebilmektedir. Çalışmanın amacı temporal kemik BT incelemesinde ekstratemporal rastlantısal bulguların prevalansını saptamaktır. Gereç yöntem: Bu retrospektif çalışmaya 2022 Ağustos ve Kasım ayları arasında, çeşitli nedenlerle Radyoloji Kliniğinde temporal BT çekimi için refere edilen 201 ardışık hasta dahil edildi. Çalışmada tüm hastalar tek radyolog tarafından yeniden değerlendirilerek, hastaların demografik özellikleri ve ekstratemporal bulguları not edildi. Ekstratemporal bulgular; intrakraniyal intraaksiyal, intrakraniyal ekstraaksiyal, vasküler, kemik, orofarenks, nazofarenks, sinüsler, nazal kavite, orbita ve lenf nodu olmak üzere 10 ayrı grupta değerlendirildi. Bulgular: 201 hastanın 101’i kadın ve 100’ü erkek olup ortalama yaş 37,7±15,5’idi (aralık 2-75). 201 hastanın 191’inde, toplamda 439 ekstratemporal bulgu kaydedildi (%95). Nazal kavite ve sinüsler en sık insidental bulgu saptanan grup oldu. Konka bulloza 91 hastada (%45,3), nazal septum deviasyonu 82 hastada (%40,8), sfenoid sinüs hiperaerasyonu 57 hastada (%28,3) ve ICA kalsifikasyonu 30 hastada (%14,9) görülmüş olup en sık görülen bulgulardandı. Çalışmada 18 yaş altında 20 hasta bulunmaktaydı ve yaş grubuna göre değerlendirildiğinde toplamda 19 hastada, 46 ekstratemporal bulgu kaydedildi. 11 hastada konka bulloza (%55), 7 hastada adenoid hipertrofi (%35) ve 7 hastada deviasyon (%35) pediatrik popülasyonda en sık görülen insidental patolojilerdi. Sonuç: Temporal BT’de ekstratemporal insidental bulgular yüksek sıklıkta görülmesi nedeniyle (%95) komşu anatomik yapılar dikkatlice değerlendirilmelidir. Bu bulguların tanımlanması hastanın tanı ve tedavi kararını değiştirebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Temporal Kemik, İnsidental Bulgular, Prevalans

Presentation ID / Sunum No= 10

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6384-3935

Türkiye'deki Hekimlerin Kalıtsal Aritmiler ile İlgili Farkındalık ve Bilgi Düzeyi

Asst. Prof. Dr. Ayşe Sülü¹, Researcher Hacer Erbay¹, Researcher Hacer Gürsoy¹, Researcher Gürkan Avdan¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Kalıtsal aritmiler nadir görülmekle birlikte ani ölüme neden olabildiği için önem arz etmektedir. Kırk yaş altı otopsi negatif ani kardiyak ölümlerin %50-60'i aritmojenik nedenlidir. Bu ölümlerin büyük bir kısmını kalıtsal aritmiler oluşturmaktadır. İnsidansının bildirilenden daha fazla olduğu düşünülmektedir. Hastaların tanı alması ve aile taraması ile asemptomatik vakaların erken tespiti ve tedavisi ile kalıtsal kardiyak aritmilere bağlı ani kardiyak ölüm önlenebilir. Bu anket çalışmasında amacımız hekimlerin bu konuda farkındalık ve temel bilgi düzeylerini değerlendirmektir. Metod: Araştırma 30 soruluk anket çalışması olarak planlandı. Anket Google Forms Web uygulaması kullanılarak hazırlanıp, hekim olduğu bilinen kişilere elektronik posta veya akıllı telefonların WhatsApp uygulaması ile anket formu gönderilecek ve geri dönüş yapanların sorulara verdiği cevaplar SPSS istatistik paket programı kullanılarak değerlendirildi. Bulgular: Anket 1500 hekime gönderildi ancak geri dönüş yapan 99 hekimin verdiği cevaplar çalışmaya dahil edildi. Çalışmaya katılan hekimlerin %67,7'si kadın idi. Ortalama yaşı 37,42 ±7.29 yıl, ortalama mesleki tecrübe 12,69 ±7,61 yıl idi. Çalışmaya katılan hekimlerin %47,5'i uzman hekim ve %29,3'ü çocuk uzmanı idi. Hekimlerin %61,6 sı özgeçmiş ve soygeçmiş sorgulamasında ani ölüm öyküsünü ilişkili olabilecek semptom varlığında yaptığı ve %46,5 i medikal tedaviler öncesi kalıtsal aritmi sorgulaması yaptığı yanıtı verdi. Sağlıklı olan hastada %43,4 ü elektrokardiyografi değerlendirmesi yaptığı yanıtını verdi. Hekimlerin %20,2 sının ani ölüm nedeni ile değerlendirilen kişilere moleküler otopsi ve %49,5 hekimin ise hasta yakınlarına tarama önerdiği yanıtı alındı. Hekimlerin bilgi düzeyini ölçen 12 sorunun olduğu ankette doğru yanıt sayısı ortalama 5,27±2,17 soru idi. Sonuç: Kalıtsal aritmiler hayatı tehdit eden durumlar olup ani ölüm ile sonuçlanabilir. Ülkemizdeki farklı alanlarda çalışan hekimlerin kalıtsal aritmiler ile ilgili eğitim oranı oldukça düşük olup, hekimler kendi bilgi düzeylerini de düşük olarak değerlendirmişlerdir. Farkındalık ve bilgi düzeyleri de ortalama düzeyin altında bulunmuştur. Hekimlerin kalıtsal aritmiler konusunda bilgi ve farkındalıklarını arttırmak için eğitim ve çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Kalıtsal Aritmi, Bilgi ve Farkındalık, Ani Ölüm

Presentation ID / Sunum No= 231

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3372-2475

Yaygın Ödem Plevral, Perikardiyal Effüzyonla Presente Olan Hipofizer Sürrenal Yetmezlik Vakası

Exp. Dr. Nadir Alpay¹

¹Memorial Hizmet Hastanesi
*Corresponding author: NADİR

Özet

69 yaş K hasta, bilinen kronik bir hastalığı yokmuş. Son 1-2 yıldır kronik halsizlik yorgunluk ve kas ağrıları üzerine son 3 aydır nefes darlığı ayaklarda şişme ödem şikayeti eklenmiş. 2014 te Nazofarenks Ca tanısı konmuş, kemoradyoterapi ile iyileşmiş, yıllık kontrol önerilmiş. Hastanın tetkiklerinde plevral ve perikardiyal effüzyon, hipoalbuminemi saptanmış.İleri tetkik için yatırıldı. Fizik muayenede TA: 90/60, pretibial ödem +++/+++,, döküntü yok, yaygın myalji vardı.Tomografide kalpte 3 cm ye ulaşan perikardiyal effüzyon, Her iki hemitoraksta belirgin miktarda sağda 4.5 cm ve solda 6 cm'ye ulaşan plevral effüzyonlar satandı. Sıvı örneklendi, transüda geldi, ADA seviyesi çok düşük geldi. TBC ve mikrobiyolojik kültürde üreme olmadı. Romatolojik tüm markerler (-) geldi. Kan albumin: 3,2 gr/L, ProBNP: 2772 pg/ml, hipoalbuminemi Hasta hipoalbuminemi ve yaygın ödem açısından nefrolojik, hepatik ve kardiyak olarak değerlendirildi. Üre, kreatinin değerleri, karaciğer testleri normal olup,TİT : pro (-) geldi. Usg ile karaciğer ve renal boyutlar normaldi. Kardiyak EKO %55 olup kalp yetmezlik lehine bir bulgu saptanmadı. Anamnezde nazofarenks Ca olması ile kontrol amaçlı PET BT taraması yapıldı, malignite ile ilgili bir bulguya rastlanmadı. Serviste yattığı sürece sürekli tansiyonu 90/60 seyreden hastaya kontrol amaçlı sabah kortizol seviyesi gönderildi. 7,1 ug/dl, ikinci kontrol 7,8 ug/dl geldi. Sürrenal yetmezlik açısından endokrinoloji ile konsülte edildi. ACTH <5 mg/L (<45), FSH : 2,3 mIU/ml (26-133) LH : 0,58 mIU/ml (5-61) renin:0,15 ng/ml/saat (0,3-1,9) aldosteron : 56 pg/ml (49-175) TSH: 0,12 mIU/ml (0,3-4,6) prolaktin :83 Hipofizer MR boş sella sendromu görüldü. Hastaya hipofizer sürrenal yetmezliği ve hipotiroidi tanısı kondu. Hastaya deksametazon + L tiroksin tedavisi başlandı, 2 hafta içinde kan albumin seviyesi, proBNP normale geldi,,plevral ve perikardiyal effüzyonlar tamamen geçti, tansiyonları 110/70 e çıktı. Kronik halsizliği ve kas ağrıları ciddi olarak azaldı. Hasta halen endokrinoloji tarafından takip edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hipotansiyon, Kronik Yorgunluk, Yaygın Ödem

Yeni Bir Uzun Covid Komplikasyonu: İrritabl Bağırsak Sendromu

Asst. Prof. Dr. Zeynep Zehra Gümüſ¹, Dr. Yusuf Üzüm¹, Dr. Uğur Bayram Korkmaz¹, Dr. Orhan Balıkçı², Prof. Dr. Servet Akar¹

¹*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
²*İzmir Özel Egepol Hastanesi*

Özet

Amaç: En sık görülen fonksiyonel gastrointestinal hastalıklardan biri olan irritabl bağırsak sendromu (İBS), gastrointestinal enfeksiyonlar, barsak motilite ve sekresyon bozuklukları ve genetik faktörler gibi çoklu risk faktörleri ile ilişkilidir. Akut gastroenterit ve stresli yaşam olayları, İBS'nin önemli predispozan faktörleridir. Koronavirüs hastalığı 2019 (COVID-19), her iki solunum gastrointestinal sistemi üzerindeki etkileriyle hala dünya çapında bir sağlık sorunudur. COVID-19 strese ve akut gastroenterite neden olduğu için COVID-19'u atlatan kişilerde başlangıçta ve 6 ay sonra İBS olup olmadığının araştırılması amaçlandı. **Materyal ve Metot:** Doğrulanmış COVID-19 hastaları, klinik özellikleri ve herhangi bir fonksiyonel GI hastalığının varlığı açısından sorgulandı ve prospektif olarak gözlemlendi. Bilinen İBS'si olan hastalar dışlandı. **Bulgular:** Çalışmaya toplam 31 hasta dahil edildi. Yaş ortalaması $46,8 \pm 22,9$ olup, 16'sı (%51,6) erkekti. COVID-19 sırasında 17 hastada (%54,8) ishal oldu ve 9'u erkekti. 6 ay sonra 4 hastaya İBS teşhisi konuldu. Tüm hasta grubunda COVID-19 sonrası İBS görülme oranı %12,9 bulunurken, enfeksiyon sırasında ishal olan COVID-19 hastalarında bu oran %23,5 olarak bulundu. İshal olmayan hastaların hiçbirinde COVID-19 sonrası İBS görülmedi. 1 hastada ishal ağırlıklı İBS mevcutken, 3 hastada kabızlık ağırlıklı İBS mevcuttu. Hepsi erkekti ve COVID-19'dan önce fonksiyonel dispepsi vardı. Hiçbirinin daha önce veya şu anda depresyon, anksiyete veya başka bir psikiyatrik bozukluk öyküsü yoktu. **Sonuç:** Bu çalışma, 38.5-92/10.000 arasında olan genel popülasyona göre COVID-19 sonrası İBS gelişme insidansının daha yüksek olduğunu ortaya koydu. COVID-19 geçirdikten sonra İBS insidansının pandemik olmayan dönemlere göre daha yüksek olduğu açıktır. Hem viral giriş molekülleri, ACE2 ve TMPRSS2 (bağırsakta eksprese edilir) hem de COVID-19 ile ilgili stres, İBS gelişiminin özelliği olabilir

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Hassas Bağırsak Sendromu, Uzun Süreli Covid, Stres.

A Novel Long-Covid Complication: Irritable Bowel Syndrome

Abstract

Objective: Irritable bowel syndrome (IBS), one of the most common functional gastrointestinal disorder, is related with multiple risk factors, such as gastrointestinal infections, gut motility and secretion disorders, and genetic factors. Acute gastroenteritis and stressful life events are important

predisposing factors of IBS. Coronavirus disease 2019 (COVID-19) is still a worldwide health problem with its effects on both respiratory gastrointestinal systems. Since COVID-19 causes stress and acute gastroenteritis, it was aimed to investigate COVID-19 survivors at the beginning and after 6 months whether they have IBS or not. Design: Confirmed COVID-19 patients were questioned and observed prospectively for their clinical features and presence of any functional GI disease. Patients with known IBS were excluded. Results: Totally 31 patients were included in the study. The mean age was 46.8 ± 22.9 and 16 (51.6%) were male. During COVID-19, 17 patients (54.8%) had diarrhoea and 9 were male. After 6 months, 4 patients were diagnosed with IBS. In all patients group, the incidence rate of IBS after COVID-19 was found 12.9%, while it was 23.5% among COVID-19 patients with diarrhoea during the infection. None of the patients, who did not have diarrhoea, had IBS after COVID-19. While 1 patient had diarrhoea-predominant IBS, 3 had constipation-predominant IBS. All were male and had functional dyspepsia before COVID-19. None had a previous or current depression, anxiety, or another psychiatric disorder history. Conclusion This study revealed higher incidence rate of IBS development after COVID-19 according to general population, which is between 38.5-92/10.000. It is obvious that the incidence rate of IBS after having COVID-19 is higher than non-pandemic periods. Both the viral entrance molecules, ACE2 and TMPRSS2 (expressed in bowel) and COVID-19 related stress may attribute of IBS development.

Keywords: Covid-19, Irritable Bowel Syndrome, Long-Covid, Stress.

Presentation ID / Sunum No= 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3496-7004

Yoğun Bakımda Kritik Hastalarda Magnezyum ve Fosfat Eksikliğinin Mortalite ile İlişkisi

Exp. Kemal Yetiş Gülsoy¹

¹Burdur Devlet Hastanesi Cerrahi Yoğun Bakım Kliniği

*Corresponding author: Kemal Yetiş Gülsoy

Özet

Giriş: Yoğun bakımda kaldıkları süre boyunca kritik hastalarda elektrolit denge bozuklukları görülmektedir. Fosfat eksikliğinin görülme oranı %28 iken magnezyumun %50 civarındadır. Yoğun bakımda fosfat ve magnezyum eksiklikleri yoğun bakımda kalış süresinin uzaması, mekanik ventilasyon ayırmada zorluklar, kardiyak ritim bozuklukları gibi bir çok problemi beraberinde getirir. Bu elektrolit eksikliklerinin mortalite ve morbidite üzerine etkileri mevcuttur. Amaç: Yoğun bakımdaki hastalarda magnezyum ve fosfatın mortalite üzerine etkilerini değerlendirmek. Materyal Metod: Şubat 2020 –Ekim 2022 arasında geriye dönük olarak yoğun bakımda yatan hastalardan alınan biyokimyasal örneklerde magnezyum ve fosfatın mortalitedeki ilişkisi değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya alınan toplam 461 hastanın 253'ü (%54.9) exitus, 208'i (%45,1) yaşamaktadır. Ölen hastanın %57,5'i (n= 177) erkek, %49,7'si (n= 76) kadındı. Çalışma grubunun medyan yaşı 68 yılı (IQR= 15 yıl). SOFA skoru, prokalsitonin, CRP, ölen hasta grubunda yaşayan hasta grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Fosfat ölen hasta ve yaşam grubta istatistiksel fark görülürken magnezyumda istatistiksel fark bulunamamıştır. Yapılan univariate Cox regresyon analizinde yaş, SOFA, CRP, Fosfor, prokalsitonin, ve laktat düzeyinin mortalite, ile ilişkili görülürken, multivariate Cox regresyon analizinde sadece CRP, laktat ve SOFA skoru mortalite açısından bağımsız bir risk faktörü olarak tespit edilmiştir. Sonuç: Yoğun bakım ünitelerinde sık görülen magnezyum ve fosfat eksikliği mortaliteyi ve morbiditeyi etkilemektedir. Çalışmamızda magnezyum ve fosfatın serum düzeyi mortalite açısından bağımsız bir risk faktörü olarak tespit edilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım, Magnezyum, Fosfat, mortalite

Ebelik Öğrencilerinin Klinik Uygulama Sırasında Yaşamsal Bulguları İzlemeye Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi

Asst. Prof. Dr. Mahinur Durmuş İskender¹, Asst. Prof. Dr. Canan Kaş¹

¹KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ

Özet

Amaç: Bu araştırmanın amacı, ebelik öğrencilerinin klinik uygulama sırasında yaşamsal bulguların izlenmesine yönelik tutumlarını belirlemektir. **Yöntem:** Bu çalışma, tanımlayıcı tiptedir. Araştırmanın evrenini 2021-2022 eğitim öğretim yılında ebelik bölümünde öğrenim gören 2,3 ve 4. sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini araştırmaya katılmayı kabul eden ve kolayda örnekleme yöntemiyle belirlenen ebelik bölümü öğrencileri oluşturmuştur. Nicel veriler, "Birey Tanıtım Formu" ve "Yaşam Bulguları Ölçeği (YBÖ)" kullanılarak toplanmıştır. Çalışmanın yapılabilmesi için etik kurul onayı alınmıştır (Karar No: 2022/1049). Tanımlayıcı türdeki bu araştırma, çalışmaya katılmayı kabul eden 126 ebelik öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. "Birey Tanıtım Formu" ve "Yaşam Bulguları Ölçeği (YBÖ)" kullanılarak toplanan veriler SPSS 22.0 programında değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde sayı ve yüzdeler dağılımları ile Mann-Whitney U testi, Kruskal-Wallis tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. **Bulgular:** Araştırmanın sonucunda, öğrencilerinin %82'sinin Anadolu lisesi mezunu olduğu, %66,6'ın mesleği isteyerek seçtiği belirlenmiştir. Ebelik öğrencilerinin yaşam bulguları ölçeği toplam puanı ortalaması 41.18±7.44'tür. Son sınıf ebelik öğrencilerinin yaşam bulgularının izlemeye yönelik tutumlarının 2. Sınıf öğrencilerine göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu bulunmuştur (p<0.05) **Sonuç ve Öneriler:** Bu çalışma sonucunda hemşirelerin yaşam bulguları tutum puanının orta düzeyin altında olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yaşam Bulguları; Ebelik; Tutum

Determination of Midwifery Students' Attitudes Towards Monitoring Vital Signs During Clinical Practice

Abstract

Objective: The aim of this study is to determine the attitudes of midwifery students towards monitoring vital signs during clinical practice. **Method:** This study is of descriptive type. The population of the research consisted of 2nd, 3rd and 4th grade students studying in the midwifery department in the 2021-2022 academic year. The sample of the study consisted of midwifery students who accepted to participate in the study and were determined by convenience sampling method. Quantitative data were collected using the "Individual Identification Form" and "Life Signs

Scale".Ethics committee approval was obtained to conduct the study (Decision No: 2022/1049). This descriptive study was conducted with 126 midwifery students who agreed to participate in the study.The data collected by using the "Individual Identification Form" and "Vital Signs Scale (YBÖ)" were evaluated in the SPSS 22.0 program. In the analysis of the data, number and percentage distributions, Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis one-way analysis of variance were used. Findings: As a result of the research, it was determined that 82% of the students were graduated from Anatolian high school, and 66.6% of them chose the profession willingly.The average score of the vital signs scale of midwifery students was 41.18 ± 7.44 . It was found that the attitudes of the senior midwifery students towards monitoring their vital signs were statistically significantly higher than the second grade students ($p < 0.05$). Conclusion and Suggestions: As a result of this study, it was determined that the vital signs attitude score of the nurses was below the medium level.

Keywords: Vital Signs; Midwifery; Attitude

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5282-973X

Perinatal Depresyonun Psikolojik Tedavisinde Motivasyonel Görüşmenin Kullanımı

Dr. Çiğdem Karakayalı Ay¹, Dr. Öğr. Üyesi Zeliha Özşahin²

¹*Inonu University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department, Inonu University*

²*Inonu University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department, Inonu University*

Özet

Perinatal depresyon, gebelik sırasında ve/veya doğum sonrası ilk yıl boyunca kadınların %12-20'sini etkileyen majör ve minör depresyonu ifade eden en yaygın perinatal psikolojik problem olarak tanımlanmaktadır. Perinatal depresyon gelişiminde birçok faktör rol oynamaktadır. Anne yaşı, düşük gelir ve eğitim durumu, işsizlik, önceki psikiyatrik bozukluk öyküsü, madde kullanım bozukluğu öyküsü, sosyal destek eksikliği, evlilik çatışmaları veya memnuniyetsizliği, planlanmamış gebelik ve daha önce kürtaj ve obstetrik komplikasyon öyküsü olması perinatal depresyonun risk faktörleri arasında sayılmaktadır. Perinatal depresyon tedavisinde psikolojik müdahaleler önemli bir rol oynamaktadır. Bireysel danışmanlık, bilişsel davranışçı terapi, gibi birçok modelden destek alarak geliştirilen motivasyonel görüşme, kabul ve şefkat atmosferi içinde kişinin kendi değişim nedenlerini ortaya çıkararak ve keşfederek kişisel motivasyonu ve belirli bir hedefe olan bağlılığı güçlendirmeyi amaçlamaktadır. Sağlık hizmetlerinin birçok alanında etkili olduğu kanıtlanan motivasyonel görüşme, insanların değişim konusundaki kararsızlığını çözmede, endişelerini keşfetmelerine ve kendi hedeflerini belirlemelerine yardımcı olmak için yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu çalışma, perinatal depresyonun psikolojik tedavisinde motivasyonel görüşmenin kullanımını literatür doğrultusunda derlemeyi amaçlamaktadır. Yapılan çalışmalarda motivasyonel görüşmelerin, perinatal depresyon tanı ve tedavi kabulünü artırdığı ve sağlık hizmeti sunucularının rolünü genişletmeye destek olabileceği belirtilmektedir. Sonuç olarak, motivasyonel görüşmenin perinatal depresyon bakımına ihtiyaç duyan kadınların tanı, bakım arama, sevk ve tedavide engelleri aşmalarına yardımcı olduğu, perinatal ruh sağlığı sonuçlarını iyileştirdiği ve çocuklarda psikiyatrik, davranışsal ve gelişimsel sorunları önlediği belirtilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Perinatal Depresyon, Psikolojik Tedavi, Motivasyonel Görüşme, Doğum Öncesi Dönem, Doğum Sonrası Dönem

The Use of Motivational Interviewing in the Psychological Treatment of Perinatal Depression

Abstract

Perinatal depression is defined as the most common perinatal psychological problem, describing major and minor depression, affecting 12-20% of women during pregnancy and/or during the first postpartum year. Many factors play a role in the development of perinatal depression. Maternal age, low income and educational status, unemployment, history of previous psychiatric disorders, history of substance use disorder, lack of social support, marital conflicts or dissatisfaction, unplanned pregnancy, and previous abortion and obstetric complications are among the risk factors for perinatal depression. Psychological interventions play an important role in the treatment of perinatal depression. Developed with support from many models such as individual counseling and cognitive behavioral therapy, motivational interviewing aims to strengthen personal motivation and commitment to a specific goal by revealing and discovering the reasons for change in an atmosphere of acceptance and compassion. Proven to be effective in many areas of healthcare, motivational interviewing is widely used to help people resolve their indecision about change, explore their concerns, and set their own goals. This study aims to compile the use of motivational interviewing in the psychological treatment of perinatal depression in line with the literature. Studies have shown that motivational interviews can increase the acceptance of diagnosis and treatment of perinatal depression and support expanding the role of health care providers. In conclusion, it is stated that motivational interviewing helps women who need perinatal depression care to overcome obstacles in diagnosis, care seeking, referral and treatment, improves perinatal mental health outcomes and prevents psychiatric, behavioral and developmental problems in children.

Keywords: Perinatal Depression, Psychological Treatment, Motivational Interview, Prenatal Period, Postpartum Period

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2294-2483

Cerrahi Menopozlu ve Spontan Menopozlu Kadınların Cinsel Fonksiyon Düzeylerinin Karşılaştırılması: Pilot Çalışma

Asst. Prof. Dr. Hanife Doğan¹, Asst. Prof. Dr. Hanife Abakay²

¹*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Nezahat Keleşoğlu Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

²*Yozgat Bozok Üniversitesi, Sarıkaya Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

**Corresponding author: Hanife Doğan*

Özet

Çalışmanın amacı cerrahi menopozlu kadınlarla spontan menopozlu kadınların cinsel fonksiyon düzeylerini karşılaştırmaktır. Çalışmaya spontan (n=23) ve cerrahi bilateral abdominal histerektomi (n=23) ile menopoza girmiş kadın katıldı. Kadınların demografik ve obstetrik özellikleri değerlendirme formu ile, cinsel fonksiyon düzeyleri Kadın Cinsel İşlev Ölçeği (KCIÖ) ile değerlendirildi. Her iki grubun yaşayan çocuk sayısı dışında obstetrik ve demografik bilgileri benzerdi. Spontan menopozlu grubun KCFİ-cinsel istek, KCFİ-orgazm ve KCFİ-toplam değerleri ise cerrahi menopozlu kadınlardan daha yüksekti ($p<0.005$). Her iki grupta da cinsel fonksiyon düzeyi normal sınırların altındaydı. Fakat spontan menopoza giren grubun cinsel fonksiyon düzeyi cerrahi menopoz grubuna göre daha iyiydi. Bunun sebebi overlerin uterus ile cerrahi yolla çıkarılması östrojen seviyesini daha fazla düşürerek cinsel disfonksiyon düzeyini daha fazla artırmış olabilir. Menopoz süreleri benzer olan daha büyük örneklem grubunda yapılacak çalışmalar planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Cinsel Disfonksiyon, Menopoz, Cerrahi Menopoz, Cinsellik

Comparison of Sexual Function Levels of Women With Surgical Menopause and Spontaneous Menopause: A Pilot Study

Abstract

The aim of the study was to compare the sexual function levels of women with surgical menopause and women with spontaneous menopause. Women with menopause spontaneous (n=23) and surgical bilateral abdominal hysterectomy (n=23) participated in the study. Demographic and obstetric characteristics of women were evaluated with the evaluation form, and sexual function levels were evaluated with the Female Sexual Functioning Scale (FSFS). Except for the number of living children, both groups had similar obstetric and demographic information. Spontaneous menopausal group had higher FSFI-sexual desire, FSFI-orgasm and FSFI-total values than women with surgical menopause

($p<0.005$). Sexual function level was below normal limits in both groups. However, the sexual function level of the spontaneous menopause group was better than the surgical menopause group. This is because surgical removal of the ovaries with the uterus may have further decreased the estrogen level and increased the level of sexual dysfunction even more. Studies with a larger sample group with similar menopause periods should be planned.

Keywords: Sexual Dysfunction, Menopause, Surgical Menopause, Sexuality

Presentation ID / Sunum No= 30

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6650-0145

Çok Nadir Görülen Genetik Bir Hastalık; Kranio Ektodermal Displazi (Sensenbrenner Sendromu)

Asst. Prof. Dr. Murat Kaya¹

¹*Düzce Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk cerrahisi AD*

Özet

Kranio Ektodermal Displazi (KED) diğer adıyla Sensenbrenner sendromu; otozomal resesif geçişli multisistemik deformitelerin olduğu çok nadir bir anomalidir. Biz burada tekrarlayan akciğer enfeksiyonu ve yabancı cisim aspirasyonu şüphesi ile kliniğimize başvuran ve yapılan tetkikleri sonucunda genetik olarak KED teşhisi konulan bir hastamızı; klinik, radyolojik ve genetik sonuçlarıyla paylaşmak istedik. Hastamızda IFT122 geninin dizi analizine göre; heterozigot c.241delA (p.Thr81HisfsTer8) (NM_052989.2) ve heterozigot c.2317G>A (p.Ala773Thr) (NM_052990.2:c.2317G>A) patojenik gen varyantları saptandı. Çekilen görüntüleme yöntemlerinde situs inversus olarak değerlendirildi. PA akciğer grafilerinde dekstrocardisi mevcut ve mide gazı sağda görüldü. Hastada dismorfik yüz görünümü (telekantus, geniş burun köprüsü, saç dökülmesi ve saç zayıflığı, geniş philtrum, dolikosefali ve frontal belirginleşme) mevcut idi. Vakamızda diğer vakalarda bildirildiği gibi; saç dökülmesi ve saç zayıflığı, dolikosefali ve frontal bossing bulguları da mevcut idi. Yenidoğan döneminde solunum sıkıntısı nedeni ile küvözde kalmıştı ve tekrarlayan akciğer enfeksiyonu öyküsü vardı. Bizim vakamızda daha önce bildirilen vakalardan farklı olarak KED vakalarında sık rastlanmayan situs inversus mevcut idi. KED tedavisinde ortaya çıkabilecek klinik semptomlar için multidisipliner bir yaklaşım gerektirir. Kraniosinostozu düzeltmek için beyin cerrahi; varsa kalça displazisi için ortopedik bakım; diş bakımı ve varsa yapısal diş anormalliklerinin zamanında tespiti ve müdahalesi için odontolojik cerrahi; karaciğer anormalliklerinde medikal tedavi için çocuk gastroenteroloji, ileri evrede ise karaciğer transplantasyonu için çocuk cerrahisi; varsa kardiyak anormallikler için çocuk kardiolojisi; pnömöni ataklarının antibiyotiklerle tedavi edilmesi, tekrarlayan solunum yolu enfeksiyonlarına duyarlı hastalar uzun süreli profilaksisi ve astım medikal tedavisi için çocuk göğüs hastalıkları; böbrek fonksiyonu hızla bozulduğundan metabolik asidoz tedavisi, oral sodyum klorür takviyesi, daha sonra hastalığın seyrine göre diyaliz veya böbrek transplantasyonu için çocuk nefroloji uzmanı takip/tedavisi gerekir.

Anahtar Kelimeler: Kranio Ektodermal Displazi, Sensenbrenner Sendromu, Siliopati

Very Rare Genetic Disease; Cranio Ectodermal Dysplasia (Sensenbrenner Syndrome)

Abstract

Cranio Ectodermal Dysplasia (CED) also known Sensenbrenner syndrome; is a rare anomaly with rare autosomal recessive multisystemic deformities. Here, we wanted to share a patient who was admitted to our clinic with suspicion of foreign body aspiration causing recurrent lung infection and who was genetically diagnosed with KED as a result of the examinations. We wanted to share with clinical, radiological and genetic results. In our patient; according to sequence analysis of IFT122 gene, heterozygoes c.241delA (p.Thr81HisfsTer8) (NM_052989.2) and heterozygoes c.2317G>A (p.Ala773Thr) (NM_052990.2:c.2317G>A) pathogenic variants were detected. Hair loss and hair weakness, dolicocephaly and frontal bossing findings were also present in our case. He had been left in the incubator due to respiratory distress in the neonatal period and had a history of recurrent lung infection. Thus some symptoms associated with CED, i.e. the renal phenotype and retinal dysfunction may not be evident in the proband described here due to his younger age. It requires a multidisciplinary approach to the clinical symptoms that may arise in the treatment as follow. Brain surgery to correct craniosynostosis; orthopedic care for hip dysplasia if present; odontological surgery for timely detection and intervention of dental care and structural tooth abnormalities; standardized treatment by pediatric gastroenterology for liver abnormalities, pediatric surgery for liver transplantation in advanced stage; standardized treatment by pediatric cardiology for cardiac abnormalities. Treatment of pneumonia attacks with antibiotics, long-term prophylaxis for patients susceptible to recurrent respiratory tract infections for standard medical treatment of asthma are required. Treatment of metabolic acidosis, oral sodium chloride supplementation, then the child nephrology specialist for dialysis or kidney transplantation according to the course of the disease should be follow-up and treatment since the kidney function is rapidly impaired.

Keywords: Cranio Ectodermal Dysplasia, Sensenbrenner Syndrome, Ciliopathy

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3830-2384

**CRISPR-CAS9/SMN1 Kompleksi Yüklü Eksozomlar Aracılıklı Smn1-/-
Mezenkimal Kök Hücre Hattında in Vitro Gen Düzenlenmesi**

Assoc. Prof. Dr. Gokhan Duruksu¹, Prof. Dr. Yusufhan Yazır²

¹Kocaeli University, Center for Stem Cell and Gene Therapies Research and Application

²Kocaeli University, School of Medicine, Department of Histology

Özet

Monogenik bir nöromusküler hastalık olan spinal musküler atrofi (SMA) motor nöron hücrelerinin kaybı olarak ilerleyen otozomal resesif bir hastalıktır. SMN1 geninin delesyonu ile nöron hücre kaybı yaşanmaktadır. Etkin bir tedavisi günümüzde olmamakla beraber SMA hastalığı SMN2 ekspresyonunu artırarak ya da SMN1 benzeri proteinlerin üretilmesiyle tedavide başarı sağlanmıştır. Genetik hastalıklarda belirli bir gen ya da gen grupları etkilendiğinden potansiyel bir tedavinin geliştirilmesi için hedefli bir modifikasyon yönteminin kullanılması önemlidir. Günümüzde hem yüksek hedeflemenin sağlanması hem de genom düzenlemede kullanılan diğer yöntemlere göre avantajlarından dolayı CRISPR-Cas sistemleri ön plandadır. SMA gibi hastalıkların üzerinde bu yaklaşımın kullanılması tedavi için bir fırsat yaratacaktır. Ancak bu yaklaşımın uygulanması sırasında heterojen bir karışımın bir paket olarak sunulması en büyük zorluğu yaratmaktadır. Hücre tarafından salgılanan eksozomların kullanılması bu büyük heterojen karışımın taşıyıcısı olarak eksozomların kullanılabilirliğinin gösterilmesi bu çalışmada hedeflenmiştir. Deneysel olarak oluşturulan Smn1-/- fenotipini taşıyan sıçan adipoz doku kaynaklı mezenkimal kök hücrelerde (AD-MKH) eksozomlar kullanılarak CRISPR-Cas9 sistemi ve sağlıklı SMN1 dizisinin hücrelere eksozomlar aracılığıyla taşınması ve hücrelerde gerekli modifikasyonların yapılması amaçlanmıştır. CD90+, CD73+, CD105+, CD34-, HLA-DR-, CD45- AD-MKH elde edilip farklılaşmaları karakterize edildikten sonra bu hücrelerden CD9+ ve CD81+ eksozomlar elde edilmiştir. Katyonik polimerler kullanılarak eksozom içerikleri CRISPR-Cas9-SMN1 vektörü ve sağlıklı SMN1 ekzon dizisi verilerek değiştirilmiştir. Kolon saflaştırması sonrasında temizlenen eksozom yapıları SMN1 delesyon mutasyon dizisinin çıkarılması ve yerine sağlıklı SMN1 dizisinin geçmesi (homolog rekombinasyon) için AD-MKH kültürüne verilmiştir. İşaretli eksozomların verilmesiyle eksozomların hücrelere entegrasyonu gözlemlenmiş, AD-MKH'lerden çoğaltılan fragmanların dizi analizi ile SMN1 geni delesyon mutasyonunun giderildiği ve sağlıklı SMN1 geninin genoma yerleştirildiği görülmüştür. Bu çalışma ile eksozomların taşıma aracı olarak kullanılmasıyla gen düzenleme vektör sistemi ve sağlıklı SMN1 aktarılmıştır. Kültür sonrasında sağlıklı SMN1 geni taşıyan hücrelerin in vitro elde edilebileceği gösterilmiştir. Böylelikle SMA için kullanılabilecek olası bir gen tedavi yaklaşımı kültür koşullarında denenmiştir. Bu çalışma TÜBİTAK 1003 Projeleri Destekleme Programı Moleküler Tıp Çağrısı altında desteklenmiştir (Proje No. 216S467).

Anahtar Kelimeler: Gen Düzenleme, Mikroveziküller, Gen Aktarımı, Spinal Musküler Atrofi, Mezenkimal Kök Hücre

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000.0002.3428.6137

**Ekinokandinler ile Tedavi Edilen 6 Dirençli Vajinal Kandidaz Olgusu
Sunumu**

Exp. Dr. Mustafa Uğuz¹

¹Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları Kliniği

Özet

Ekinokandinler ile tedavi edilen 6 dirençli vajinal kandidaz olgusu sunumu Ekinokandinler idrar ve genital akıntılara geçişinin sınırlı olması nedeni ile primer tedavi seçeneği olarak düşünülmemektedir (1). Flukonazol dirençli C. Glabrata, C. Auris gibi etkenlerde alternatif tedavi seçeneklerine ihtiyaç olmaktadır. Kandidal vajinit özellikle altta yatan diyabet varlığı, RIA kullanımı, hastaneye yatış ve geniş spektrumlu antibiyotik kullanımı sonrası artan insidanslarda tespit edilebilmektedir. Hastalar özellikle vajinal akıntı, kaşıntı şikayetleri ile başvurmaktadır. Flukonazol vajinal kandidiazis tedavisinde birinci seçenek olmakla birlikte günümüzde özellikle non albicans etkenler ön planda olmak üzere artan direnç ve tedavi yanıtı sızlığı mevcuttur. (2). Özellikle C. Glabrata ve C. krusei artan tedavi yanıtı sızlığı altında tespit edilen etkenler olarak karşımıza çıkmaktadır. (3) Biz de bu sunumda kliniğimize yönlendirilen ve daha önce flukonazol tedavisi almış ancak klinik yanıt alınmamış 6 olguyu sunmayı amaçladık METOT: Olgular kliniğimize yönlendirilen hastalar arasından seçildi. Hastaların komorbid hastalık durumları, RIA varlığı, İmmün süpresis tedavi durumları şikayet süreleri ve almış oldukları tedavi ve süreleri kayıt altına alındı. Hastalar hospitalize edilerek IV ekinokandin tedavisi planlandı. Hem kültür negatifliği hem de şikayetler iredelenerek mikrobiyolojik ve klinik kür hedeflendi. Olgular: ortalama yaş 42 [38-49] olarak tespit edildi. Şikayetler ;vajinal akıntı ve kaşıntı en sık rastlanan şikayetlerdi. Olgulardan immün süpresif tedavi alan hasta saptanmadı. 2 olguda bozulmuş glukoz toleransı ve 2 olgu üriner sonda uygulamasını gerektiren hastaneye yatış öyküsü mevcuttu. Hastaların tedaviler sorgulandığında tüm olgular oral flukonazol ve intravajinal tiokonazol kullanımı tespit edildi. Ortalama tedavi süresi 7,2 gün olarak belirlendi [6-9]. Hastaların tamamında tedavi kesilmesini takiben şikayetlerin ortadan kalktığı tespit edildi. Vajinal kültür uygulandı ve 6 olgunun 5 inde C. Glabrata üremesi tespit edildi. Hastalar hospitalize edilerek 7 gün süre ile IV ekinokandin tedavisi uygulandı. 6 hastada da tedavi sonrası şikayetler ortadan kalktı, tedavi sonrası alınan vajinal kültürler de mantar üremesi tespit edilemedi ve mikrobiyolojik kür kabul edildi. Sonuç: Ekinokandinler her ne kadar genital bölgede konsantrasyonları düşük de olsa Genital Candida enfeksiyonlarında kullanılabilir ve azollere karşı etkin ve güvenilir bir alternatif tedavi gibi durmaktadır. Özellikle flukonazol tedavisi ile yanıt alınmamış olgularda vajinal kültür uygulanmalı ve non albicans etken tespitinde Ekinokandinler tedavi yanıtı sız hastalarda alternatif ve etkili bir tedavi olarak kabul edilmelidir. Ancak olgu serimiz kısıtlı hasta popülasyonuna sahip olması nedeni ile daha geniş vakalar içeren klinik çalışmalar ile de desteklenmeye ihtiyacı vardır. 1. Fisher J.F., Sobel J.D., Kauffman C.A., Newman C.A. Candida urinary tract infections–treatment. Clin Infect Dis. 2011;52(Suppl. 6):S457–S466. doi: 10.1093/cid/cir112. [PMID: 21498839]; 2. Sobel J.D., Bradshaw S.K., Lipka C.J., Kartsonis N.A. Caspofungin in the treatment of symptomatic candiduria. Clin Infect Dis. 2007;44(5):e46–e49. doi: 10.1086/510432. [Epub 2007 Jan 22. PMID: 17278048] 3. Gajdác M., Dóczi I., Ábrók M., Lázár A., Burián K. Epidemiology of candiduria and Candida urinary tract

10. Uluslararası Hipokrat Tıp ve Sağlık Bilimleri Kongresi

infections in inpatients and outpatients: results from a 10-year retrospective survey. Cent Eur J Urol. 2019;72(2):209–214. D3oi: 10.5173/ceju.2019.1909. [Epub 2019 Jun 29. PMID: 31482032; PMCID: PMC6715075]

Anahtar Kelimeler: Ekinokandin, Dirençli Vajinal Kandidiyaz, Candida

Presentation ID / Sunum No= 86

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5821-2725

Kronik Bel Ağrısı Olan Bireylerde Günlük Yaşamda Postüral Alışkanlıkların İncelenmesi

Asst. Prof. Dr. Bahar Özgül¹, Researcher İrem Topal¹, Prof. Dr. Mine Gülden Polat¹

¹Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

*Corresponding author: Bahar Özgül

Özet

Amaç: Araştırmanın birincil amacı kronik bel ağrısı şikâyeti yaşayan bireylerin günlük yaşamda vücut postürünü kullanım alışkanlıklarının araştırılmasıydı. Araştırmanın ikincil sorusu ise; bel ağrısı şiddetine göre postür kullanım alışkanlıklarının değişip değişmediği üzerinedir. Yöntem: Bel ağrısı şikâyeti bulunan 227 olgu (ortalama yaş 31,37±10,74 yıl), araştırmacılar tarafından hazırlanan çevrimiçi anketi tamamlamıştır. Anket içerisinde son bir aydır istirahat ve aktivite esnasındaki ağrı seviyesi vizuel analog skalası aracılığıyla ve günlük yaşamda ayakta ve oturma süresi, sandalye ve koltukta oturma, yerden ağırlık kaldırma, ayakkabı giyme ve aşağıya & yukarıya uzanma gibi aktivitelerde postür tercihleri görsel örnekler ile sorgulanmıştır. Bulgular: Günlük yaşamda ayakta ve oturma süresi tüm olgular arasında %61 oranında 5 saat ve üzerindedir. Sorgulanan tüm günlük yaşam aktivitelerinde çoğunlukla (%65 ve üzeri) yanlış postür tercih edilmekteydi. Postür kullanım alışkanlıklarına göre ağrı şiddeti incelendiğinde; koltukta oturmada yanlış postürü tercih edenlerin (t=-1,674, p=,048), ve yukarı doğru uzanmada doğru postürü tercih edenlerin ağrı seviyesi daha yüksek (t=-1,844, p=,033) olarak saptandı. Sonuç: Bel ağrısı mevcut olan bireylerin günlük yaşamda yüksek oranda yanlış postürleri tercih ettiği görülmektedir. Ağrısı daha yoğun olan bireylerin yukarı uzanmada doğru postürü kullanmaları dikkat çekiciyken, daha yüksek seviyede ağrısı olan bireylerin koltukta yanlış şekilde oturmayı tercih etmeye devam etmekteydi. Araştırmanın sonuçları incelendiğinde; kronik bel ağrısı olan bireylere günlük yaşamda vücut postürünün ideal şekilde kullanımına dair eğitimler verilmesi gerektiğini ve bu eğitim programlarının etkinliğine yönelik ileri çalışmaların gerçekleştirilmesini önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Bel Ağrısı, Postüral Alışkanlıklar, Günlük Yaşam

Investigation of Postural Habits in Daily Life in Individuals With Chronic Low Back Pain

Abstract

Purpose: The primary aim of the study was to investigate the habits of using body posture in daily life of individuals suffering from chronic low back pain (LBP). The secondary question of the research

was whether the posture usage habits changed according to the severity of low back pain. Methods: 227 subjects with LBP (mean age 31.37 ± 10.74 years) completed the online questionnaire prepared by the researchers. In the questionnaire, the level of pain at rest and during activity for the last month was questioned by means of the visual analog scale, the duration of standing and sitting in daily life, postural preferences for the activities of sitting in chairs and armchairs, lifting weights from the ground, wearing shoes, and reaching up and down, with visual examples. Results: The duration of standing and sitting in daily life was 5 hours or more in 61% of all cases. In all activities of daily living questioned, mostly (66% and above) wrong posture was preferred. When the severity of pain is examined according to posture usage habits; it was determined that those who preferred the wrong posture while sitting on the armchair ($t=-1.674$, $p=.048$) and those who preferred the ideal posture when reaching upwards had higher pain levels ($t=-1.844$, $p=.033$). Conclusion: It was seen that individuals with LBP preferred wrong postures at a high rate in daily life. While it was remarkable that individuals with more intense pain used the correct posture in reaching up, individuals with higher pain continued to prefer to sit on the armchair incorrectly. When the results of the research are considered; we recommend that individuals with chronic LBP should be trained on the ideal use of body posture in daily life and that further studies should be carried out on the effectiveness of these training programs.

Keywords: Low Back Pain, Postural Habits, Daily Life

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1567-7201

Multipl Skleroz Tanılı Bireylerde Ayağın Plantar Bölgesine Uygulanan Ekstrakorporeal Şok Dalga Tedavisinin Denge Üzerine Etkisi

Asst. Prof. Dr. Furkan Bilek¹, Prof. Dr. Caner Feyzi Demir²

¹Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fethiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Gerontoloji Bölümü

²Fırat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı

Özet

Bu çalışmanın amacı ayağın plantar bölgesine uygulanan Ekstrakorporeal Şok Dalga Tedavisinin (ESWT) Multipl Skleroz (MS) tanılı bireylerde statik denge üzerine etkilerini araştırmaktır. Bu araştırma Fırat Üniversitesi Hastanesi'nde prospektif olarak yürütüldü. Çalışmaya kesin relapsing-remitting MS tanısı almış, 19 - 65 yaş arası, EDSS skoru 1,0 - 4,5 olan bireyler dâhil edildi. Dengesini etkileyebilecek ortopedik veya nörolojik hastalığı olanlar, herhangi bir yürüme yardımcı cihazı kullananlar ve ileri derecede görme bozukluğu olanlar çalışmaya dâhil edilmedi. Katılımcıların ayağın plantar bölgelerine bilateral haftada 3 gün olmak üzere toplam 2 hafta ESWT (<0,08 mJ/mm², 1000 atış, 2,4 Hz) uygulandı. Katılımcılar tedavi öncesi ve sonrası statik duruşta WinTrack platforma ile sağ sol ağırlık aktarımı (%) ve fonksiyonel uzanma testi değerlendirildi. Çalışmaya 11'i kadın olmak üzere toplam 13 relapsing-remitting MS tanılı birey dâhil edildi. Katılımcıların ortalama EDSS değerleri $1,81 \pm 0,63$ iken ortalama yaş $32,54 \pm 8,75$ olarak bulundu. Çalışma öncesine göre fonksiyonel uzanma testinde anlamlı bir farklılık tespit edilmedi ($p = 0.311$). Bununla birlikte WinTrack platformunda ağırlık aktarım yüzdelerinin farkları karşılaştırıldığında ise anlamlı farklılık gözlemlendi ($p = 0.039$). Ayağın plantar bölgesine duyuşal stimülasyon amacıyla uygulanan ESWT, MS'li bireylerin dengelerinde iyileşmeler sağlayabilir. Literatürde ayak plantar bölgesine ESWT uygulayarak somatosensöriyel fonksiyonları aktive etmeyi amaçlayan çalışmalar oldukça sınırlıdır. ESWT'nin duyuşal stimülasyon özelliğini kullanarak denge rehabilitasyonundaki rolünü belirlemek için daha ayrıntılı ve geniş örneklemlerli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Multipl Skleroz, Ekstrakorporeal Şok Dalga Tedavisi, Denge, Duyuşal Stimülasyon

The Effect of Extracorporeal Shock Wave Therapy Applied to the Plantar Area of the Foot On Balance in Persons With Multiple Sclerosis

Abstract

The aim of this study is to investigate the effects of Extracorporeal Shock Wave Therapy (ESWT) applied to the plantar region of the foot on static balance in persons with Multiple Sclerosis

(MS). This study was conducted prospectively at Fırat University Hospital. Individuals diagnosed with definitive relapsing-remitting MS, between the ages of 19 and 65, and with an EDSS score of 1.0-4.5 were included in the study. Those with orthopedic or neurological diseases that may affect their balance, those who use any walking aid, and those with severe visual impairment were not included in the study. ESWT (<0.08 mJ/mm², 1000 shots, 2,4 Hz) was applied to the plantar regions of the feet of the participants for a total of 2 weeks, 3 days a week bilaterally. Right and left weight transfer (% with WinTrack platform) in static stance and functional reach test were evaluated before and after treatment. A total of 13 individuals with a diagnosis of relapsing-remitting MS, 11 of whom were women, were included in the study. While the mean EDSS values of the participants were 1.81 ± 0.63 , the mean age was found as 32.54 ± 8.75 . There was no significant difference in functional reach test compared to pre-study ($p = 0.311$). However, when the differences in weight transfer percentages were compared on the WinTrack platform before and after the study, a significant difference was observed ($p = 0.039$). ESWT applied to the plantar region of the foot for sensory stimulation can improve the balance of individuals with MS. In the literature, studies aiming to activate somatosensory functions by applying ESWT to the plantar region of the foot are quite limited. More detailed studies with larger samples are needed to determine the role of ESWT in balance rehabilitation using the sensory stimulation feature.

Keywords: Multiple Sclerosis, Extracorporeal Shock Wave Therapy, Balance, Sensory Stimulation

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8457-1198

The Psychometric Properties of the Duruoz Hand Index in Patients With Parkinson's Disease

Asst. Prof. Dr. Fatih Söke¹, Ph.d. Cand. Elvan Özcan Gülşen², Prof. Dr. Ayşe Tokçaeer Bora³

¹SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ

²ANADOLU ÜNİVERSİTESİ

³GAZİ ÜNİVERSİTESİ

*Corresponding author: FATİH SÖKE

Abstract

Background: Dexterity deficits are one of the most important problems for patients with Parkinson's Disease (PD). There are several performance-based outcome measures; however, patient-reported outcome measures (PROMs) are lacking in the assessment of dexterity in PD. The Duruoz Hand Index (DHI) is a common PROMs for assessing dexterity in different populations such as stroke, unilateral cerebral palsy, and rheumatoid arthritis. The aim of this study; thus, was to investigate its psychometric properties for patients with PD. Methods: Twenty-two patients with PD participated in this cross-sectional study. The DHI was performed with the manual ability measure-36, nine-hole peg test, 8-item Parkinson's Disease Questionnaire, Movement Disorders Society Unified Parkinson's Disease Rating Scale, and Hoehn and Yahr Scale. The DHI was conducted after 4 weeks to assess the test-retest reliability that was determined using the intraclass correlation coefficient (ICC), and minimal detectable change (MDC). The validity was evaluated using the correlations between the DHI and other outcome measures. Results: The DHI showed excellent test-retest reliability with an ICC of 0.962. The MDC value was 4.95 point on the DHI, which could be used to interpret a real difference in dexterity after any treatment protocol. Fair to strong correlations were found between the DHI and other outcome measures (correlation coefficients ranged from 0.447 to -0.823; $p < 0.05$ for all). Conclusions: The DHI is a reliable and valid dexterity-related PROMs in activities of daily living for patients with PD. These findings indicate that the DHI should be used to assess dexterity limitations from the perspectives of patients in the clinical course of the PD.

Keywords: Dexterity, Duruoz Hand Index, Parkinson's Disease, Reliability, Validity.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8596-6936

Üniversite Öğrencilerinin Ekran Bağımlılık Düzeylerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi

Inst. Beyza Uçar¹, Inst. Dilek Aydoğdu¹, Inst. Mehmet Dağ¹

¹Karabük Üniversitesi

*Corresponding author: Beyza UÇAR

Özet

Amaç: Araştırma, üniversite öğrencilerinin ekran bağımlılık düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel türdeki bu araştırma Türkiye genelinde 1 Ekim- 1 Kasım 2022 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Araştırmanın örneklemini, üniversitede öğrenim sürecine devam eden, 490 öğrenci oluşturdu. Araştırmanın verileri, çevrimiçi olarak toplandı. Demografik veriler ve çeşitli değişkenlerin sorgulandığı “Katılımcı Bilgi Formu” ve ekran bağımlılık durumları için “Çoklu Ekran Bağımlılığı Ölçek Formu (ÇEBÖ)” ile veriler toplandı. Elde edilen veriler SPSS 26 paket programı ile analiz edildi. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edildi. Bulgular: Çalışmada 490 öğrenciye ait veriler elde edildi. Çalışmaya katılanların; ortalama yaşının 20,61 olduğu, %65,5’inin kadın, %81,8’inin ise önlisans öğrencisi olduğu saptandı. Öğrencilerin ortalama ekran süresi $4,2\pm 1,6$ saat iken, ekran kullanım sebepleri arasında %86,3 oranında sosyal medya yer aldı. ÇEBÖ puanı genel ortalamasının $39,23\pm 10,23$ olduğu belirlendi. Öğrencilerin yaşı ($p= 0.001$), beslenme düzeni ($p=0,031$), uyku düzeni ($p<0,001$), ekran başında geçirilen günlük süre ($p<0,001$), ekranda geçirilen sürenin sosyal medyada geçirilme süresi ($p<0,001$), ekranda vakit geçirirken günlük rutinleri erteleme durumu ($p<0,001$), problemlerden (stres,korku,kaygı) uzaklaşmak için ekrana maruz kalma durumu ($p<0,001$) ve ekranda kalma süresi arttığında hissedilen duygu durumu ($p=0.02$) ile çoklu ekran bağımlılık ölçek puan ortalaması arasında anlamlılık saptandı. Sonuç: Çalışmada ekran bağımlılığının üniversite öğrencileri arasında yaygın olduğu görülmüştür. Ayrıca ekran bağımlılığına bağlı, beslenme ve uyku düzenlerinin olumsuz etkilendiği sonucuna varılmıştır. Üniversite öğrencilerinin, ekranda vakit geçirirken, günlük rutin işlerini aksattığı ve ekranda kalma sürelerinin farkında olamadan arttığı ve problemlerden kaçış için ekran maruziyeti yaşadığı sonucuna varılmıştır. Günlük yaşam aktivitelerinin olumsuz etkilenmesini engellemek için ekran maruziyeti azaltılmalı, teknolojinin bilinçli kullanılması yönünde farkındalık oluşturulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Bağımlılık, Ekran, Ekran Bağımlılığı, Sosyal Medya, Teknoloji

Examining the Screen Addiction Levels of University Students Using Various Variables

Abstract

Aim: The research was conducted to examine the screen addiction levels of university students using various variables. **Method:** This descriptive and cross-sectional study was conducted in Turkey between October 1 and November 1, 2022. The study's sample included 490 university students who were continuing their education. The study's data were gathered online. The "Participant Information Form" and the "Multiple Screen Addiction Scale Form (MSAS)" was used to collect data for screen addiction situations. The collected data were analysed using the SPSS 26 software package. The statistical significance level was set at $p < 0.05$. **Findings:** The study collected data from 490 students. The study's participants had an average age of 20.61, were 65.5% female, and were 81.8% associate degree students. While students' average screen time was 4.2 ± 1.6 hours, social media was cited as a reason for screen use by 86.3%. The MSAS score was calculated to be 39.23 ± 10.23 on average. There was a significant relationship between Multiple Screen Addiction Scale mean scores and students' age ($p = 0.001$), diet ($p = 0.031$), sleep pattern ($p < 0.001$), daily time spent in front of the screen ($p < 0.001$), delaying daily routines while spending time on the screen ($p < 0.001$), time spent on social media ($p < 0.001$), screen exposure to avoid problems (stress, fear, anxiety) ($p < 0.001$), emotional state when screen time increases ($p = 0.02$). **Conclusion:** According to the findings of the study, screen addiction is common among university students. It was determined that screen addiction had a negative impact on nutrition and sleep patterns. It has been determined that university students who spend time on the screen disrupt their daily routine work and increase their screen time without realizing it and use screen time to avoid problems. Screen exposure should be reduced to mitigate the negative effects of daily life activities, and awareness for the conscious use of technology should be raised.

Keywords: Addiction, Screen, Screen Addiction, Social Media, Technology

Presentation ID / Sunum No= 19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3127-355X

Yehova'nın Şahidi Olan Bir Hastada Koroner Arter Bypass Ameliyatından Sonra İskemik Optik Nöropati

Dr. Cenk İndelen¹

¹*Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

İskemik optik nöropati, koroner arter baypas cerrahisi sonrası gelişen nadir bir komplikasyondur. Vaka Raporu Hasta bir Yehova Şahididir. Hastada endoskopi işleminden sonra iskemik EKG değişikliği oldu. Koroner anjiyografi yapıldıktan sonra acil koroner arter bypass cerrahi ameliyatına alındı. Postoperatif kanaması olan hastaya transfüzyon yapılamadı. Hastada kısmi görme kaybı başladı. Hemoglobin, 6.2 g/dl'de ölçüldü. Hastaya yapılan incelemeler sonrası iskemik optik nöropati tanısı konuldu. Transfüzyon yapılamayan hasta steroid, eritropoietin ve demir tedavileri sonrası kalıcı görme kaybı önlendi. Günlük aktivitelerini etkilemeyen bir görsel fonksiyon korundu. Sonuç Yehova'nın Şahidi bir hastada görme kaybının komplikasyonlarını tedavi etmek için multidisipliner bir yaklaşım gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anemia, Cabg, İskemik Optik Neuropathy, Ion, Jehovah's Witness, PovL.

Ischemic Optic Neuropathy After Coronary Artery Bypass Surgery in a Patient Who Was a Jehovah' S Witnesses

Abstract

Background Ischemic optic neuropathy is a rare complication that develops after coronary artery bypass surgery. Case Report The patient is a Jehovah's Witness. The patient had an ischemic ECG change after the endoscopy procedure. After coronary angiography, he was taken for emergency coronary artery bypass surgery. The patient with postoperative bleeding could not be transfused. The patient began to experience partial vision loss. Hemoglobin was measured at 6.2 g/dl. After the examinations, the patient was diagnosed with ischemic optic neuropathy. In a patient who could not be transfused, steroid, erythropoietin, and iron treatments prevented permanent vision loss. A visual function that did not affect their daily activities was preserved. Conclusion A multidisciplinary approach is required to treat complications of vision loss in a Jehovah's Witness patient.

Keywords: Anemia, Cabg, İskemik Optik Neuropathy, Ion, Jehovah's Witness, PovL

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6131-1548>

Hemşirelerin Bakım Davranışı Algılarının Bakım Verici Rollerine İlişkin Tutumlarına Etkisi

Researcher Tuğçe Dede¹, Dr. Öğr. Üyesi Zehra Eskimez²

¹ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ BALCALI HASTANESİ

²ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ

*Corresponding author: TUĞÇE DEDE

Özet

Bu araştırma hemşirelerin bakım davranışı algılarının bakım verici rollerine ilişkin tutumlarına etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın evrenini Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi bünyesinde bulunan yataklı kliniklerde çalışan hemşireler (N=782) oluşturmuş ve örneklem seçimine gidilmemiştir. Örneklem büyüklüğü hesaplamasına göre en az alınması gereken hemşire sayısı 258 olarak belirlenmiş ve araştırmaya katılmayı kabul eden 336 hemşire ile araştırma tamamlanmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacı tarafından oluşturulmuş “Kişisel Bilgi Formu”, “Hemşirelerin Bakım Verici Rollerine İlişkin Tutum Ölçeği” ve “Bakım Davranışları Ölçeği-30” kullanılmıştır. Veri toplama formları araştırmacı tarafından dağıtılmış ve toplanmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde SPSS (IBM SPSS Statistics 24) adlı paket programı kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda hemşirelerin bakım davranışı algılarının bakım verici rollerine ilişkin tutumlarını etkilediği, bakım davranışı algıları arttıkça bakım verici rollerine ilişkin tutumlarının da olumlu yönde değiştiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Bakım, Bakım Davranışları, Bakım Verici Rol

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5884-6960

Hemşirelerin Ventilatör İlişkili Pnömoninin Önlenmesinde Kanıta Dayalı Uygulamalara İlişkin Bilgi Düzeyleri

Exp. Fatma Nur Avcı Altıntop¹, Dr. Gülşah Kumaş²

¹SBÜ Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

²Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü İç Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Özet

Ventilatör ilişkili Pnömoninin Önlenmesinde Hemşirelerin Kanıta Dayalı Uygulamalara İlişkin Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi Ventilatör ile ilişkili pnömoni (VİP), en az 48 saat süreyle invaziv mekanik ventilasyon uygulanan hastalarda pulmoner parankim enfeksiyonu olarak tanımlanır ve Yoğun Bakım Ünitesinde en sık görülen enfeksiyonlardan biridir. Ventilatör ilişkili pnömoniyi önlemede hemşirelik bakımının önemli bir yeri vardır. Bu çalışma, Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesinde görev yapmakta olan hemşirelerin ventilatör ilişkili pnömoninin önlenmesi hakkında bilgi düzeylerini belirlemek amacıyla kesitsel olarak yapılmıştır. Çalışmaya 228 yoğun bakım hemşiresi katılmıştır. “Hemşire Tanıtım Formu” ve “Ventilatör İlişkili Pnömoninin Önlenmesinde Kanıta Dayalı Uygulamalara İlişkin Bilgileri Formu” kullanılmıştır. Çalışmada anket sonuçlarına ilişkin veriler; Mann Whitney U, Kruskal Wallis ve Ki kare testi uygulanarak değerlendirilmiştir. Çalışmada hemşirelerin %73,7si kadın, %82,9u lisans mezunu olup, yaş ortalaması 30,87±5,72dir. Hemşirelerin ventilatör ilişkili pnömoniyi önlemeye ilişkin bilgi puanının 5,6±1,9 (min=0, max=9) olduğu saptanmıştır. Hemşirelerin ventilatör ilişkili pnömoniyi önlemeye ilişkin bilgi sorularına en çok doğru cevabın hastaya pozisyon verme (%82,5); en çok yanlış cevabın ise açık veya kapalı sistem tercihi (%23,7) olduğu belirlenmiştir. Hemşirelerin cinsiyet, çalışma süresi, eğitim durumu, yaş, VİP hakkında eğitim alma, VİP hakkında makale okuma durumunun; hemşirelerin VİP önlemede bilgi düzeylerini etkilemediği saptanmıştır. Birimdeki yatak sayısı ile ventilatör ilişkili pnömoni önleme bilgi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir (t=3,22,p=0,002). Hemşirelerin 10 yatak ve daha az yataklı ünitelerde çalışmasının ventilatör ilişkili pnömoniyi engellemek için önemli bir gösterge olduğu anlaşılmaktadır. Sonuç olarak yoğun bakım ünitelerinde çalışan hemşirelerin bilgi düzeylerinin ortalama düzeyde olduğu, yatak sayısının azaldıkça bilgi düzeyinin arttığı söylenebilir. VİP önleme amacıyla kanıta dayalı çalışmaların artırılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Mekanik Ventilatör, Pnömoni, Kanıta Dayalı Hemşirelik, Ventilatör ile İlişkili Pnömoni, Hemşirelik

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Irak'taki Prostat Kanseri Hastalarının Yaşam Kalitesi ve Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi

Ma. St. Hashim Hasan Hussein Hardani¹, Assoc. Prof. Dr. Figen Erol Ursavaş²

¹*Çankırı Karatekin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Anabilim Dalı*

²*Çankırı Karatekin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü*

Özet

Giriş: Prostat kanseri (PC), erkeklerde en sık görülen kanserlerden biridir. Sağlık hizmetleri, kanserin tıbbi tanı, tedavi ve korunma yöntemlerindeki gelişmelere rağmen kanser vakalarında artış görülmektedir. Kronik bir hastalık olan kanser, hastaların yaşam kalitesini olumsuz etkileyebilmektedir.. Amaç: Bu çalışmanın amacı, Irak'ta yaşayan prostat kanseri hastalarının yaşam kalitelerini ve onların yaşam kalitelerini etkileyen faktörleri değerlendirmektir. Yöntem: Çalışma Mart-Ağustos 2022 tarihleri arasında Irak'ın Kerbela kentinde bulunan Al-Husseini Eğitim Hastanesi Onkoloji Merkezi'nin örneklem kriterlerini karşılayan 130 prostat kanseri hastası ile yapılmıştır. Tanımlayıcı ve kesitsel bir çalışmadır. Veriler hasta sosyodemografik özellikler formu ve Avrupa Kanser Araştırma ve Tedavi Kurumu yaşam kalitesi anketi (EORTC QLQ-C30) ile toplanmıştır. Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 71,03 ± 9,06 olup, %100'ü evli, %52,3'ü emekli, % 29.1'i Okur-Yazar, % 61.5'inin ekonomik durumunun yetersiz olduğu, %73.8'inin şehir merkezinde yaşadığı, %69.2'sinin eşi ve çocuklarıyla birlikte yaşadığı, %75.4'ünün 1 ila 5 yıldır prostat kanseri olduğu, %99.2'sinin metastazları olduğu, %53.1'inin kanser dışında kronik bir rahatsızlığı olmadığı, %53.1'inin cerrahi tedavi görmediği ancak cerrahi tedavi görenlerin %23.8'inin Laparoskopik prostat ameliyatı %16.2'sinin de açık prostat ameliyatı olduğu, %69.2'sinin kemoterapi almadığı, %68.5'inin radyoterapi almadığı, %87.7'sinin hormon tedavisi gördüğü, %62.3'ünün sigara içmediği ve %90.8'inin de alkol kullanmadığı sonucuna varılmıştır. Yaşam kalitesi ölçeğinin alt boyut puan ortalamaları; rol fonksiyonu puan ortalaması 5.42, duygusal fonksiyon puan ortalaması 4.33, bilişsel fonksiyon puan ortalaması 3.86, sosyal fonksiyon puan ortalaması 3.58, genel sağlık puan ortalaması 7.62, dispne puan ortalaması 1.68, uykusuzluk puan ortalaması 2.42, iştah kaybı puan ortalaması 1.82, bulantı ve kusma puan ortalaması 2.73, kabızlık puan ortalaması 1.78, ishal puan ortalaması 1.46, yorgunluk puan ortalaması 7.42, ağrı skoru puan ortalaması 4.65, semptom skoru puan ortalaması 30.10 ve yaşam kalitesi skoru puan ortalaması 64.12'dir. Yaşam kalitesi ile çalışma durumu, yaş, eğitim durumu, ekonomik durum, hastaların yaşadığı yer, prostat kanserinin süresi, cerrahi tedavi durumu, alınan cerrahi tedavinin türü, alkol kullanma durumu katılımcılar arasında anlamlı bir ilişki söz konusudur (p<0.05). Katılımcıların yaşam kalitesi ile iş türü, yaşadığı yer, kanser dışında bir kronik hastalığı olması, kemoterapi alması, radyoterapi alması, hormon tedavisi görmesi, sigara içmesi arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır (p>0.05). Sonuç: Irak'taki prostat kanseri hastalarının çoğu orta düzeyde bir yaşam kalitesine sahiptir. Hastanın yaşı, eğitim düzeyi, ekonomik durumu, yaşadığı yer, prostat kanseri süresi, cerrahi tedavi durumu, cerrahi tedavi şekli ve alkol tüketiminin yaşam kalitesi üzerinde etkili olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Prostat kanseri, yaşam kalitesi, Irak

Evaluation of Quality of Life and Affecting Factors of Prostate Cancer Patients in Iraq

Abstract

Background: Prostate cancer (PC) is one of the most common cancers in men. Despite the developments in health services, medical diagnosis, treatment, and prevention methods of cancer, there is an increase in cancer cases. As a chronic disease, cancer can negatively affect the quality of life of patients. **Aim:** The aim of this study is to evaluate the quality of life of prostate cancer patients living in Iraq and the factors affecting their quality of life. **Methods:** The study was conducted with 130 prostate cancer patients who met the sampling criteria of the Oncology Center at Al-Husseini Teaching Hospital in Karbala, Iraq, between March and August 2022. It is a descriptive and cross-sectional study. Data were collected by the patient sociodemographic characteristic form and the European Cancer Research and Treatment Institution quality of life questionnaire (EORTC QLQ-C30). **The results:** The mean age of the participants was 71.03 ± 9.06 . 100% of them are married, 52.3% are retired, 29.1% are literate, 61.5% have insufficient economic status, 73.8% live in the city center, 69.2% live with their spouse and children, 75.4% had prostate cancer for 1-5 years, 99.2% had metastases, 53.1% had no chronic disease other than cancer, 53.1% did not receive surgical treatment, but 23.8% of those who received surgical treatment had laparoscopic prostate surgery, and 16.2% had open prostate surgery, 69.2% did not receive chemotherapy, 68.5% did not receive radiotherapy, 87.7% received hormone therapy, 62.3% did not smoke and 90.8% did not drink alcohol. Sub-dimension score averages of the quality of life scale; Role function mean score 5.42, emotional function mean score 4.33, cognitive function mean score 3.86, social function mean score 3.58, general health mean score 7.62, mean dyspnea score 1.68, insomnia average score 2.42, appetite loss mean score 1.82, nausea and vomiting score mean score of 2.73, mean score of constipation is 1.78, mean score of diarrhea is 1.46, mean score of fatigue is 7.42, mean score of pain is 4.65, mean score of symptom score is 30.10 and mean score of quality of life is 64.12. There is a significant relationship between the quality of life and age, educational status, economic status, place of residence of the patients, duration of prostate cancer, surgical treatment status, type of surgical treatment received, alcohol use status ($p < 0.05$). There was no significant relationship between the quality of life of the participants and the type of work, living, having a chronic disease other than cancer, receiving chemotherapy, radiotherapy, hormone therapy, and smoking ($p > 0.05$). **Conclusions:** Most prostate cancer patients in Iraq have a moderate quality of life. It was determined that age, education level, economic status of the patient, place of residence, duration of prostate cancer, surgical treatment status, type of surgical treatment, and alcohol consumption had an effective effect on the quality of life.

Keywords: Prostate cancer, quality of life, Iraq

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7956-6872

İşitme Engelli Olan ve Olmayan Çocukların Resim Çizimlerindeki Biçim ve İçerik Özelliklerin İncelenmesi

Ma. St. Arzu Yalçinkaya¹, Psikolojik Danışman Demet Bozok², Doç. Dr. M. Dursun Mehel³, Doç. Dr. Nurhan Eren⁴

¹ Samsun İl Sağlık Müdürlüğü, Arzu.Yalcinkaya.@saglik.gov.tr
² dmt.bzk@gmail.com

³ Sağlık Bilimleri Üniversitesi Samsun SUAM, Kulak Burun Boğaz Kliniği

³ İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Sosyal Psikiyatri Servisi
*Corresponding author: Arzu YALÇINKAYA

Özet

Amaç: İşitme engeli, bireyin fiziksel, duyuşsal, bilişsel, entelektüel, duyuşsal ve davranışsal gelişimini etkileyen önemli bir engellilik türüdür. Çocuk resimleri, zihinsel olgunluğu, öğrenme güçlüklerini, duyuşsal ve davranışsal özellikleri incelemede oldukça yararlı bir yöntemdir. Bu çalışma işitme engelli olan ve olmayan çocukların resim çizimlerindeki biçim ve içerik özelliklerinin incelenmesini amaçlamaktadır. **Yöntem:** Araştırma nitel ve nicel yöntemlerin kullanıldığı karma desende tanımlayıcı tiptedir. Çalışmanın evrenini, özel bir eğitim kurumunda bulunan 20 işitme engelli çocuk, örneklemi ise araştırmaya alınma kriterlerine uyan, yönerge alabilen, iletişim kurulabilen ve resim yapabilen 13 çocuk oluşturmuştur. Araştırmaya 28/10/2019 tarih ve 2019/494 sayılı izinle etik kurul onayı alınmıştır. Araştırmada veriler anne ve çocuğu tanıtan bilgi formu, Yarı Yapılandırılmış Görüşme, Kinetik Aile Resim Çizimi Testi, Bahçe Resim Çizimi Testi, Duygu İfade Ölçeği kullanılmıştır. Nitel değerlendirmede, resim çizimleri ve çizim sırasında alınan gözlem notları, görüşme kayıtlarının yazılı hale getirilmiş dökümanları kullanılmıştır. Resimlerin analizi, makale yazarlarından, resim analizi sertifikasına sahip ve alanında uzman 3 araştırmacı tarafından yapılmıştır. Araştırma sonucu elde edilen verilerin analizi bilgisayar ortamında, SPSS 18.0 paket programında yapılmış olup Mann Whitney U testi, ki-kare testi kullanılarak işitme engelli olan ve olmayan iki grup arasındaki farklar incelenmiştir. **Bulgular:** İşitme engelli olan ve olmayan çocukların sosyo-demografik özelliklerinin karşılaştırıldığında anlamlı bir fark görülmedi ($P>0.05$). Annelerin çocuklarının davranış ve tutum algıları incelendiğinde; işitme engelli olan çocukların daha çok davranışsal problemi olduğu saptandı. Engeli olmayan çocuklarda ise arkadaş ilişkilerinin daha olumlu olduğu görüldü. Araştırmaya katılan işitme engelli olan ve işitme engelli olmayan çocukların okul başarı durumlarının, duyuş ifade ölçeğinin ve olumlu olumsuz duyuş ifadeleri arasında anlamlı fark görülmüştür ($P<0.05$). Çocukların çizdiği resimde biçim ve içerik yönünden analizi üç kategoriye alınarak incelenmiştir. Bunlar duyuş ifadeleri, özlem duydukları şey, kullanılan temalardır. **Sonuç:** Kendini ifade etmekte zorluk çeken bu çocuklara okullarda, özel eğitimde, kliniklerde sanat terapi kullanılması ruh sağlığı açısından faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: İşitme Engeli, Kinetik Aile Çizimi, Bahçe Çizimi, Duygu İfadesi

Tip 2 Diabetes Mellitus Olan Erkek Bireylere Verilen Eğitimin Öz Bakım ve Sağlık İnancına Olan Etkisinin İncelenmesi

Researcher Ayşenur Altunsoy¹, Assoc. Prof. Dr. Bahar İnkaya¹

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
*Corresponding author: ayşenur.altunsoy

Özet

Giriş: Diyabetin kronik yapıda olması komplike bakım unsurunu gerektirmektedir. Verilen diyabet eğitimi bireylerin öz bakım ve sağlık inanç faktörlerinde önemli rol oynamaktadır. Araştırmanın Amacı: Bu araştırma, Tip 2 diyabeti olan erkek bireylere verilen eğitimin öz yönetim ve sağlık inancına olan etkisinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Araştırma ön test son test desende ilişki arayıcı tipte olup, örneklemini 20 Şubat- 20 Haziran tarihleri arasında özel bir hastanenin dahiliye ve karma cerrahi servisindeki 64 birey oluşturmuştur. Veriler; Tip 2 Diyabetli Birey Tanılama Formu, Diyabet Hastalarında Sağlık İnanc Modeli Ölçeği ve Diyabet Öz Bakım Ölçeği ile toplanmıştır. Ölçekler uygulandıktan sonra bireylere diyabet eğitimi verilmiştir. Eğitimden 30 gün sonra ölçekler aynı bireylere yeniden uygulanmıştır. Bulgular: Çalışmadaki katılımcıların %75'i evli, %42.2'si üniversite mezunudur. Katılımcıların, %35.9 unun 11 yıl ve üzeri süredir diyabet hastalığı bulunmaktadır. Çalışmaya katılan diyabetli bireylerin %98,4'ünün diyabet eğitimi alma ihtiyacı hissettiği belirlenmiştir. Öz bakım ölçeği puan ortalamaları eğitim öncesi ve eğitim sonrası test sonuçları arasındaki fark pozitif yönlü güçlü korelatif ilişki tespit edilmiş ve sonuçlar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.001$). Sağlık inanç modeli ölçeği puan ortalamaları eğitim öncesi ve eğitim sonrası test sonuçları arasında pozitif yönlü güçlü korelatif ilişki tespit edilmiş ve sonuçlar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.001$). Sonuç: Çalışmada tip 2 diyabetli erkek hastalara verilen diyabet eğitimi sonrası sağlık inancı ve öz bakım düzeylerinde pozitif yönde artış sağlandığı görülmüştür. Literatürde diyabet eğitimi ve gereksinimleri alanlarında çalışmaların artırılması ve sürdürülebilir diyabet eğitimi programlarının yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Erkek Hasta, Sağlık İnancı, Öz Bakım, Diyabet Eğitimi

Investigation of the Effect of Education Given to Men With Type 2 Diabetes Mellitus On Self-Care and Health Belief

Abstract

Introduction: The chronic nature of diabetes requires a complicated care element. Diabetes education given plays an important role in individuals' self-care and health belief factors. **Aim:** This study was conducted to examine the effect of education given to male individuals with Type 2 diabetes on self-management and health belief. **Method:** The research was in the pre-test post-test design, and the sample was 64 individuals in the internal medicine and mixed surgery service of a private hospital between February 20 and June 20. **Data:** It was collected with the Individual Diagnosis Form with Type 2 Diabetes, the Health Belief Model Scale in Diabetes Patients, and the Diabetes Self-Care Scale. After the scales were applied, individuals were given diabetes education. 30 days after the training, the scales were reapplied to the same individuals. **Results:** 75% of the participants in the study were married and 42.2% were university graduates. 35.9% of the participants have diabetes for 11 years or more. It was determined that 98.4% of the individuals with diabetes who participated in the study felt the need to receive diabetes education. The difference between the self-care scale mean scores before and after the education test results was found to be positively correlated with a strong correlation, and the difference between the results was statistically significant ($p < 0.001$). A strong positive correlation was found between the mean scores of the Health Belief Model Scale before and after the training, and the difference between the results was statistically significant ($p < 0.001$). **Conclusion:** In the study, it was observed that there was a positive increase in health belief and self-care levels after diabetes education given to male patients with type 2 diabetes. Literature, it is recommended to increase the number of studies in the fields of diabetes education and requirements and to expand sustainable diabetes education programs.

Keywords: Diabetes, Male Patient, Health Belief, Self-Care, Diabetes Education

Presentation ID / Sunum No= 6

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7544-9051

Tokat İl Merkezinde İlköğretim Okulu Öğrencilerinde Okul Çantası Ağırlıkları ve Kas İskelet Yakınmaları ile İlişkinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Fatih Okan¹, Prof. Dr. Fatma Nur Baran Aksakal²

¹*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Tokat*

²*Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Ankara*

**Corresponding author: Fatih OKAN*

Özet

Amaç: Çalışmada çanta ağırlığı, çanta ağırlığının vücut ağırlığına oranı, çanta modeli ve taşıma şekli ile çanta taşıma süresinin kas iskelet sistemi yakınmalarıyla ilişkisinin değerlendirilmesi amaçlandı. **Gereç ve Yöntem:** Kesitsel tipteki çalışmaya Tokat il merkezindeki 7. ve 8. Sınıf öğrencilerinden 373'ü dahil edildi. Öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri, çanta özellikleri, okula ulaşım şekli, ağrı durumunu (Sayısal Değerlendirme Skalası) içeren anket formu uygulanmıştır. Öğrencilerin boy uzunluğu ve vücut ağırlıkları ile 5 gün boyunca taşıdıkları çanta ağırlıkları ölçüldü. **Bulgular:** İncelenen öğrencilerin % 86.1'inde kas iskelet sistemi ağrısı tespit edildi. Öğrencilerin %76.9'u omuz, %60.3'ü boyun, %54.2'si ise bel ağrısı bildirdi. Kız öğrencilerde ağrı (%91.7), erkek öğrencilere göre (%80.9) daha fazlaydı (p=0.04). Öğrencilerin çanta ağırlığı ortancası 4.44 kg (2.14-9.94) (4.51±1.28) ve çanta ağırlığının vücut ağırlığına göre oranı ortalama %9.25, ortancası %8.69 (3.04-23.6) 'dur. Öğrencilerin ağrı değerlendirmeleri ile çanta ağırlığı / vücut ağırlığı oranının % 10 - % 15'ini geçme durumları arasında anlamlı fark saptanmadı (p=0.52; p=0.43, sırasıyla). Çanta taşıma süresi arttıkça omuz, bacak, alt kollar ve bel ağrısı sıklığının arttığı tespit edildi (p=0.001; p=0.001; p=0.008; p=0.02, sırasıyla). Öğrencilerin %34.6'sı okul çantası taşımaya bağlı spor aktivitelerini veya hobilerini yapmakta zorlandığını, % 25.5'i çanta ağırlığına bağlı düştüğünü belirtti. **Sonuç:** Öğrencilerde kas iskelet sistemi ağrısı sıklığı yüksektir ve çanta taşıma süresi arttıkça omuz, bacak, alt kollar ve bel ağrısı sıklığı artmaktadır. Çanta ağırlığı düşme bildirme sıklığı ile de ilişkilidir. Aile, öğretmen ve öğrencilerin çanta ağırlığı ve çanta taşıma süresi ile ilgili farkındalığının artırılması ile öğrencilerde tekrarlayan kas iskelet yakınmaları ve düşmelerin sayısı azaltılabilir.

Anahtar Kelimeler: Sirt Çantası, Kas İskelet Ağrısı, Öğrenci

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7714-7444

Evaluation of Potential Drug-Drug Interactions in Geriatric Patients Presenting to the Emergency Department

Researcher Canan Çulha¹, Prof. Dr. Necmiye Canacankatan², Prof. Dr. Mesut Sancar³, Asst. Prof. Dr. Şerife Efsun Antmen², Dr. Mehmet Canacankatan⁴

¹Mersin University, Faculty of Pharmacy, Department of Clinical Pharmacy

²Mersin University, Faculty of Pharmacy, Department of Biochemistry

³Marmara University, Faculty of Pharmacy, Department of Clinical Pharmacy

⁴Mersin City Training and Research Hospital, First Aid and Emergency Medicine Clinic

*Corresponding author: Canan Çulha

Abstract

Objective: Drug interactions, which are frequently encountered around the world, are considered as a public health problem, and the increase in the morbidity and mortality rates of these interactions raises concerns. The aim of this study was to evaluate potential drug-drug interactions (pDDIs) in older patients admitted to the emergency department. **Methods:** In this retrospective study, patients aged 65 and over who applied to the emergency room red zone between 01.04.2021 and 01.04.2022 and were using at least two drugs were evaluated. In this period of time, the first 385 patients who met the relevant criteria according to the sample size calculation were included to the study. The data of the patients were obtained from the archive of Mersin City Training and Research Hospital First Aid and Emergency Medicine Clinic. The pDDIs of drugs used in these patients were evaluated. An online software (Lexicomp Online®, Lexi-Comp, Inc., Hudson, Ohio) was used for pDDIs analysis. pDDIs risk grade X denotes a negative benefit/risk ratio with advice to avoid drug combination, D to consider treatment modification, and C to recommend more frequent treatment follow-up. **Results:** The mean age of the patients was 77.41 (± 6.60) years, and 46% of the patients were female. The most common reasons for admission to the emergency department were respiratory distress 30.9%, cardiovascular disorders 21%, gastrointestinal problems 10.4%, and chest pain 9.9%, respectively. The median number of drugs started in the emergency room was 3 (2-9). 51.2% of the patients had at least one pDDI. A total of 357 pDDIs were detected in 385 patients. Of these interactions, 2.8% were in the X (n=10) category, 9.2% in the D (n=33), 88% in the C (n=314) category. Of 385 patients, 9 had pDDIs in category X, 28 in D, and 184 in C category. The most frequently interacting drug pairs were furosemide-salbutamol (n=24) and furosemide-methylprednisolone (n=23). **Conclusion:** According to the results of our study, it was concluded that there might be a significant number of interactions in the emergency department. Presence of clinical pharmacists in emergency departments will contribute to the prevention of pDDIs.

Keywords: Drug interaction, geriatrics, emergency department, clinical pharmacist

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Sedanter Kadınlarda Ön Çapraz Bağ Rekonstrüksiyonu Sonrası İzokinetik Kuvvet ve İpsilateral Kuvvet Oranlarının Değerlendirilmesi

Researcher Esra Korkmaz¹, Researcher Berna Ahlatcık¹, Exp. Dr. Nizamettin Güzel²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi

²Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Departmanı

Özet

Amaç: Ön çapraz bağ rekonstrüksiyonu (ÖÇBR) hangi greft kullanılarak yapılmış olursa olsun operasyon sonrası alt ekstremitelerde kuvvet kayıplarına neden olmaktadır. Araştırmamızın amacı ÖÇBR sonrası opere ve nonopere tarafların izokinetik diz kuvvetleri ve Hamstring/ Quadriceps (H/Q) oranlarını karşılaştırmaktır. **Materyal ve Metod:** Araştırmaya 18-37 yaş aralığında semitendinosus/gracilis (ST/G) ÖÇBR sonrası en az 6 ay geçmiş 6 kadın hasta dahil edilmiştir. Hastaların opere ve non opere taraflarından 3 farklı açısız hızda (60, 180, ve 240) derece açısız hızlarda izokinetik diz kuvvetleri ve hamstring/quadriceps (H/Q) oranları değerlendirmeye alınmıştır. **Bulgular:** Hastaların bulguları opere ve non opere taraflar arasında istatistiksel açıdan değerlendirildiğinde sadece 60°/sn açısız hızın fleksiyon fazında anlamlılık bulundu ($p>0.05$). Diğer açısız hızların fleksiyon ve ekstansiyon fazlarında ve aynı zamanda tüm açısız hızların H/Q oranlarında ise anlamlılıklara rastlanılmadı ($p>0.05$). **Sonuç:** ST/G ÖÇBR 6. Ay post operative bulgularının hastaların izokinetik kuvvetlerinde opere ve non opere taraflar arasında sadece fleksiyon fazında anlamlılık ortaya çıkarması hastaların tamamının hamstring otogreft yöntemi ile ÖÇBR geçirmiş olması ve buna bağlı olarak kasta oluşan ekstra deformasyondan kaynaklandığı düşünülmektedir. Ayrıca 60°/sn açısız hızda yani en yüksek kuvvetin görüldüğü açısız hız ortaya çıkan kuvvet farklılığının dominasyondan kaynaklanabileceği de düşünülmektedir. Son olarak hastaların rehabilitasyon süreçlerinin benzer olup olmama durumu kontrol edilmediğinden ortaya çıkan farklılık ÖÇBR sonrası rehabilitasyon eksikliğinden kaynaklanabilir. İleride yapılacak araştırmalarda denek sayısı artırılarak ve rehabilitasyon süreçleri takip edilirse ortaya çıkan bulgular ST/G yönteminin kuvvet ve kuvvet oranı üzerindeki etkilerinin görülmesi adına önemli olacaktır.

Anahtar Kelimeler: İzokinetik, Ön Çapraz Bağ Rekonstrüksiyonu, Hamstring/quadriceps Oranı

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6058-4579

Stronsiyum ve Çinko Katkılı Stronsiyumun Antibakteriyel Etkinliklerinin Değerlendirilmesi

Asst. Prof. Dr. Merve Yılmaz Bozoğlan¹, Exp. Dr. Murat Türken², Assoc. Prof. Dr. Turan Gürgeç³

¹FIRAT ÜNİVERSİTESİ

²RUH SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI HASTANESİ

³FIRAT ÜNİVERSİTESİ TEKNOLOJİ FAKÜLTESİ

*Corresponding author: MERVE YILMAZ BOZOĞLAN

Özet

En önemli insan patojenlerinden biri olan S.aureus, Gram pozitif (Gr (+)) bakteriyemilerin en sık sebebidir. E.coli ise insanlarda ve birçok hayvan konakçısında bağırsak veya bağırsak dışı hastalıklara neden olma kabiliyetine sahip Gr (-) bakteri ailesidir. Geniş yaşam tarzı ve fenotip yelpazesi nedeniyle, E. coli bakteri evrimini ve farklı büyüme koşullarına adaptasyonu ile bilimsel çalışmalar için çok uygun bir model organizmadır. Stronsiyum (Sr), kemik ile etkileşimi kanıtlanmış, özellikle osteoklastları inhibe ettiği bilinen bu sebeple osteoporoz tedavisinde de kullanılan bir elementtir. Bunun yanında Sr'un ağız içi patojenler üzerine antibakteriyel etkinliği de literatürde yerini almıştır. Bu çalışmada, Sr ve Zn katkılı Sr karışımının E.coli ve S.aureus üzerine antibakteriyel etkinliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Elde edilen antimikrobiyal aktivite kantitatif testleri S.aureus (ATCC25923) ve E.coli'ye (ATCC25922) tampon çözeltideki sıvı yükleme yöntemine göre yapılmıştır. Toz haline getirilmiş Sr ve Zn, UV ile sterilize edildikten sonra deneye başlanmıştır. S.aureus ve E.coli eklenen, yalnız Sr ve Zn katkılı 1., 2. ve 4. saat Sr olarak dörder grup oluşturulmuştur. 0.1 cfu/ml S.aureus ve E.coli eklenen tüplerden daha sonra birer ml örnek alınarak Mueller Hinton agarda idrar ekim yöntemiyle yayılmış ve ekilen numuneler 24 saat etüvde bekletildikten sonra değerlendirilmeye alınmıştır. Yalnız Sr'lu karışımlar hem Gr (+) hem de Gr (-) bakteriler için özellikle 2. saatte inhibitör etki göstermiştir. Yalnız Sr 4. saatte %30 kadar Gr (+) etkinliği azaltmayı başarırken, Zn eklenmiş Sr karışımlarında ise kontrol grubuna kıyasla bir fark gözlenmemiştir. E.coli'ye karşı ise özellikle %4 Zn eklenmiş Sr karışımı 1., 2. ve 4.saatlerde sırası ile yaklaşık %30, %40 ve %50'lik inhibitör etki sağlamıştır. Zn oranının artması ise inhibitör etkiyi değiştirmemiştir. Sonuç olarak stronsiyumun Gr (+) microorganizma üzerine antibakteriyel etkinliği tek başına daha fazla iken, çinko katkılı stronsiyum bileşiklerinin E.coli kolonilerini azaltmadaki etkisi S.aures'a göre daha fazla bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: E.Coli, S.Aureus, Stronsiyum, Çinko, Antibakteriyel Etkinlik

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5257-9611

1 Yıllık Kolesistektomi Deneyimlerimiz

Exp. Dr. Arslan Hasan Kocamaz¹, Exp. Dr. Ömer Kişi¹

¹Aksaray Eğitim ve Araştırma Hastanesi

*Corresponding author: Ömer Kişi

Özet

Amaç: Kolesistektomi bir cerrahın en sık yaptığı ameliyatlardan biridir. Kolelitiazisin prevalansı %11-36 dır, diğer bir deyişle insanların %11-36'sının safra kesesinde taş vardır. Bu çalışmanın amacı kolesistektomi ameliyatı yapılan hastalarda postoperatif karşılaştığımız beklenmedik durumları literatür eşliğinde değerlendirmektir. Yöntem ve Gereçler: Yaklaşık 250.000 nüfuslu Aksaray ilinde bulunan Aksaray Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Kasım 2021-Kasım 2022 tarihleri arasında tarafımızca yapılan kolesistektomi vakaları retrospektif olarak incelenmiştir. Bulgular: 12 aylık süreçte tarafımızca 155 kolesistektomi yapılmıştır. Bu hastaların 6 tanesi akut kolesistit nedeniyle acil şartlarda opere edilmiştir. 114(%74)'i kadın, 41(%26)'u erkektir. Yaş ortalaması 43.5'ti (Min-Max 18-72). Tüm hastaların operasyonuna laparoskopik olarak başlandı. 3 hastada (%2) çeşitli nedenlerle laparotomi yapıldı. 1 hastamızda tip 2 mirizzi sendromu olduğu için açık prosedüre geçildi. 1 hastamızda geçirilmiş batın cerrahisine sekonder yapışıklıklar nedeniyle, 1 hastamızda da akut kolesistite bağlı yapışıklıklar nedeniyle anatomi tam olarak ortaya konamadığı için açık prosedüre geçildi. Postoperatif komplikasyonlar değerlendirildiğinde 2 hastada trokar yeri kanaması meydana geldi. Akut kolesistit nedeniyle opere edilen 1 hastamızda kesenin çıkarıldığı subksifoid keside yara yeri enfeksiyonu meydana geldi. Açık prosedür uygulanan 1 hastada postoperatif paralitik ileus gelişti. 4 hastamızda postoperatif safra kaçağı görüldü. Yapılan radyolojik tetkiklerde 3 hastamızda safra yolları intakt olarak değerlendirildi. Luchka kaçağı olarak düşünüldü. 2 tanesinde 5. günde, 1 tanesinde 14. Günde spontan olarak safra kaçağı kesildi. 1 hastamızda bismuth tip 5 (sağ hepatic dal yaralanması) görüldü. İleri merkeze sevk edilerek ERCP stent işlemi yapıldı. Safra kaçağı nonoperatif 30. günde kesildi. Sonuç: Semptomatik safrakesesi taşlarında kolesistektomi endikasyonu vardır. Altın standart laparoskopik kolesistektomidir. Laparoskopinin laparotomiye göre avantajı erken mobilizasyon, daha az postperatif ağrı ve erken işe dönüşüdür. Postoperatif komplikasyonlar her cerrahide olduğu gibi kolesistektomi sonrasında da görülebilir. Safra kaçakları öncelikli olarak nonoperatif olarak takip edilmelidir. Gerekli hallerde drenaj ve ERCP ile tedavi desteklenmektedir. Postoperatif patoloji sonuçları mutlaka takip edilmeli ve maliginte gibi durumlar gözden kaçırılmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kolesistektomi Laparoskopi Kolelitiazis

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5087-0595

2 Cm'den Büyük Böbrek Taşlarında Retrograd İntrarenal Cerrahi Deneyimlerimiz

Exp. Dr. Eyyüp Danış¹, Exp. Dr. Muammer Bozkurt², Exp. Dr. Osman Can²

¹*Prof.Dr.Cemil Taşçoğlu Şehir Hastanesi*

²*Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi*

Özet

2 cm'den Büyük Böbrek Taşlarında Retrograd İntrarenal Cerrahi Deneyimlerimiz Giriş ve Amaç: 2 cm'den büyük böbrek taşı olan hastalarda ilk tercih tedavi seçeneği perkütan nefrolitotomi olmasına rağmen bazı hastalarda çeşitli sebeplerle ilk tedavi olarak RIRS uygulanmaktadır. Biz de bu çalışmada 2 cm'den büyük böbrek taşlarının tedavisinde RIRS etkinliğini araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Ağustos 2020 ve Kasım 2022 arasında böbrek taşı nedeniyle RIRS uygulanan 916 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Bu hastaların 96'sında 2 cm'den büyük böbrek taşı saptandı. Hastaların ameliyat sonrası taşsızlık durumları değerlendirildi. Bulgular: 2 cm 'den büyük böbrek taşı olan 96 hasta değerlendirildi. Bu hastaların % 56,3 ünde 2 cm'den büyük tek taş, %43,7 sinde toplam taş boyutu 2 cm'den büyük farklı lokalizasyonlarda birden fazla taş mevcuttu. Ortalama taş dansitesi 845 HU saptandı. Bu hastaların 81'inde akses sheat kullanıldı. Ortalama operasyon süresi 56 dak olarak hesaplandı. Tüm hastalara Dj stent yerleştirildi. Hastaların operasyon sonrası 1 . haftada taşsızlık durumu değerlendirildi. 66 hastada taşsızlık sağlandı. Rezidü taş kalan hastaların 14'üne ESWL, 11'ine RIRS,5'ine takip kararı verildi.Ek tedavi sonrası hastaların % 91, 6 taşsızlık saptandı. Sonuç: RIRS ek tedaviler ile birlikte 2 cm'den büyük böbrek taşları tedavisinde etkin bir yöntemdir. Anahtar kelimeler: Böbrek taşı, RIRS, 2 cm

Anahtar Kelimeler: Böbrek Taşı, Rırs, 2 Cm

2. Basamak Devlet Hastanesinde Yapılan Kolonoskopilerin Sedasyon Durumuna Göre Başarı Değerlendirmesi

Exp. Dr. Onur İlkay Dinçer¹, Exp. Dr. Duygu Felek¹

¹Yozgat Sorgun Devlet Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç 1969 yılında Dr Wolff tarafından geliştirilen kolonoskop ile kolorektal hastalıklarda tanı ve tedavi algoritmaları kökten değişmiştir. Yaygın olarak kullanılan bu tanı ve tedavi yöntemi tarama yöntemlerinde önemli bir komponenti olmakla beraber birçok lezyonu premalign evrede yakalayıp sağkalıma önemli ölçüde katkıda bulunmaktadır. Bu sebepten sedasyonun kolonoskopik başarı kriterlerine etkisini araştırmayı planlanmaktadır. Metot Yozgat Sorgun Devlet Hastanesinde 2022 Mayıs-2022 Ekim arasında yapılan kolonoskopik işlemler retrospektif şekilde taranarak hastaların yaş, cinsiyet, işlemin sedasyon durumu, çekuma ulaşılabilirlik durumu, polipektomi durumu incelenmiştir. Sonuçlar Toplamda 67 hastanın verilerine ulaşılmıştır. Bu hastaların 26(%38.8)'sına sedasyonsuz 41(%61.1)'ine sedasyonlu olarak işlem yapılmıştır. Her iki grupta cinsiyet dağılımı, hemoglobin düzeyleri ve yaş açısından istatistiksel anlamlı fark saptanmamıştır(p değerleri sırasıyla; 0.8, 0.758, 0.1) . Polipektomi oranları sedasyonlu grupta %41.7 (17 vaka), sedasyonsuz grupta %15.4 (4 vaka) olarak görülmüştür (p=0.032). Çekuma varılabilirlik oranları ise sedasyonlu grupta %92.7 (38 vaka), sedasyonsuz grupta ise %61.6 (16 vaka) olarak görülmüştür (p=0.003). Sedasyonlu grupta tamamlanamayan işlemlerin %66 sında (2 vaka) yetersiz temizlik nedeniyle işlem tamamlanamazken %33'ünde (1 vaka) anatomik zorluk nedeniyle işlem tamamlanamamıştır. Sedasyonsuz grupta tamamlanamayan işlemlerin %60 ında(6 vaka) hasta intoleransı nedeniyle, %40'ı(4 vaka) yetersiz temizlik nedeniyle işlem tamamlanamamıştır. Tartışma Sedasyon eşliğinde yapılan kolonoskopinin başarı yüzdesinin daha yüksek olduğu istatistiksel analizle saptanmış bulunmaktadır. Çekal entübasyon ve adenom saptanması gibi kolonoskopi kalite kriterlerinin uygun aralıklarda sağlanabilmesi adına kolonoskopik işlemlerin sedasyon ile yapılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kolonoskopi; Polipektomi; Sedasyon; Çekal Entübasyon

Success Evaluation of Colonoscopies Done in the 2nd Stage State Hospital According to Sedation Status

Abstract

Introduction and Aim With the colonoscope developed by Dr Wolff in 1969, diagnosis and treatment algorithms in colorectal diseases have changed radically. Although this widely used

diagnosis and treatment method is an important component of screening methods, it significantly contributes to survival by catching many lesions in the premalignant stage. For this reason, we are planning to investigate the effect of sedation on colonoscopic success criteria. Method Colonoscopic procedures performed at Yozgat Sorgun State Hospital between May 2022 and October 2022 were screened retrospectively, and patients' age, gender, sedation status of the procedure, cecal intubation, and polypectomy status were examined. Results In total, the data of 67 patients were obtained. Colonoscopy was performed in 26 (38.8%) of these patients without sedation and 41 (61.1%) with sedation. No statistically significant difference was found in terms of gender distribution, hemoglobin levels and age in both groups (p values; 0.8, 0.758, 0.1, respectively). Polypectomy rates were 41.7% (17 cases) in the sedated group and 15.4% (4 cases) in the no-sedation group (p=0.032). The rates of cecal intubation were 92.7% (38 cases) in the sedated group and 61.6% (16 cases) in the unsedated group (p=0.003). In the sedated group, 66% (2 cases) of the incomplete procedures could not be completed due to insufficient cleaning, while the procedure could not be completed in 33% (1 case) due to anatomical difficulties. In the no sedation group, 60% (6 cases) of incomplete procedures could not be completed due to patient intolerance, and 40% (4 cases) due to insufficient cleaning. Argument It has been determined by statistical analysis that the success rate of colonoscopy performed under sedation is higher. We think that colonoscopic procedures should be performed with sedation in order to provide colonoscopy quality criteria such as cecal intubation and adenoma detection at appropriate intervals.

Keywords: Colonoscopy; Polypectomy; Sedation; Cecal Intubation

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000265832153

A Reliable Technique for the Evaluation of the Fetal Heart: Pulsed Waved Tissue Doppler Imaging

Dr. Muradiye Yıldırım¹

¹*Ankara City Hospital Perinatology*

Abstract

The most common congenital anomalies in prenatal life are cardiac anomalies. Recent developments in the field of perinatology have led to significant progress in detecting and treating these diseases. There are many techniques of fetal echocardiography with different aspects from echocardiographic evaluation in adult and neonatal life. Pulsed Waved Tissue Doppler Imaging provides valuable information when performed at the appropriate technique and gestational age. Unlike conventional Doppler, this modality is less affected by maternal and fetal hemodynamic changes. In addition, the direct velocity of myocardial movements can be measured. Fetal growth retardation, maternal chronic diseases, and the effects of pregnancies on the fetal heart after recovery from Covid 19 infection have been shown in various publications. In addition, fetal anomalies continue to be investigated in arrhythmias. Currently, the Pulsed Waved Tissue Doppler Imaging technique remains valuable. It continues to be studied beyond morphological fetal cardiac assessment to explore functional changes and the possibility of being affected by various maternal conditions.

Keywords: Fetal Echocardiography, Tissue Doppler Imaging, Cardiac Functions

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0895-1639

Ağrısız Hematüri ile Başvuran Papiller Üroepitelyal Neoplazm Olgusu

Exp. Dr. Selahattin Çelikkaya¹

¹*Pursaklar Devlet Hastanesi*

Özet

Ağrısız Hematüri ile Başvuran Papiller Üroepitelyal Neoplazm Olgusu Giriş Mesane tümörleri ürogenital sistem tümörleri içinde dünyada 2. sıklıkta iken ülkemizde ilk sırada yer almakta olup mortalite ve morbiditenin önemli nedenlerinden biridir. Üroepitelyal tümörler yaşamın ilk 2 dekatında ender olup, erkeklerde daha sık görülen düşük evreli, mesane duvarına invazyon göstermeseler de nüks görülebilen tümörlerdir. Bu çalışmada ağrısız hematüri ile başvuran papiller üroepitelyal neoplazm olgusunu sunmayı amaçladık. Olgu Yetmişyedi yaşında erkek hasta yaklaşık 2 aydır devam eden ağrısız intermitan hematüri yakınması ile başvurdu. Anamnezinde; özgeçmiş ve soygeçmişinde ve fizik muayensinde özellik saptanmadı. Yapılan tam idrar tetkikinde eritrosit pozitif. Üriner sistem ultrasonografisinde (USG); mesane duvarında hasta yaklaşık 25x20 mm boyutlarında kısmen düzensiz kenarlı, hiperekojen solid polipoid lezyon saptandı. Yapılan transüretal rezeksiyon lezyon eksize edildi. Patolojik inceleme ‘papiller üroepitelyal neoplazi’ olarak geldi. Tartışma İleri yaş hematüri ile gelen hastalarda ultrasonografik değerlendirme, gerek noninvaziv oluşu, gerekse üroepitelyal tümörlerin tanısında yüksek duyarlılığı olması nedeniyle mutlaka yapılmalıdır. Papiller üroepitelyal neoplazi tanısı alan ve lezyon eksizyonu yapılan hastalarda tekrar hematüri olması durumunda nüks olasılığı gözönünde bulundurulmalıdır

Anahtar Kelimeler: Hematüri, Mesane, Papiller Neoplazi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Akut Yutma Güçlüğüne Neden Olan Nadir Bir Patoloji Epiglotta Dermoid Kist: Olgu Sunumu

Dr. Ebru Özer Öztürk¹, Associate. Prof. Dr. Mehmet Aslan²

¹Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kulak Burun Boğaz ABD, Malatya-Türkiye
²İnönü Üniversitesi Turgut Özal Tıp Merkezi, Kulak Burun Boğaz ABD, Malatya-Türkiye

Özet

Dermoid kistler; vücudun herhangi bir bölgesinde ortaya çıkabilen, nadir görülen ektodermal kaynaklı epitel tabakası ile ilgili iyi huylu konjenital tümörlerdir. En sık gonadlarda görülür. Bununla birlikte, vücudun herhangi bir yerinde de orta hatta yakın yerleşim özelliği ile oluşabilir. Vücutta bulunan tüm dermoid kistlerin yaklaşık %7 'si baş ve boyun bölgesinde görülür. 65 yaşında kadın hasta, yutma güçlüğü nedeni ile polikliniğe başvurdu. Hastanın yapılan muayenesinde epiglot lingual yüzünü tamamen kaplayan kitle mevcuttu. Lokal anestezi altında fleksible endoskop eşliğinde kitle marsupiyalize edildi. Kitlenin sarı, katı kıvamda (peynirimsi), yağlı getireni oldu. Kist içeriği tamamen boşaltıldı. Şikayetleri gerileyen hastaya elektif olarak epiglottan kist eksizyonu ameliyatı önerildi. Çıkarılan kistin patolojik incelemesi dermoid kist olarak raporlandı. Bu olguda epiglottan kaynaklanan dermoid kist nedeniyle yutma güçlüğü ile gelen hastaya yaklaşımdan bahsedilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dermoid Kist, Epiglot, Yutma Güçlüğü

Apendektomi Patoloji Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Dr. Taygun Gülşen¹, Dr. Muhammer Ergenç¹

¹İstanbul Sultanbeyli Devlet Hastanesi, Genel Cerrahi

Özet

Amaç: Akut apandisit en sık acil cerrahi gerektiren akut batın sebebidir ve apendiks vermiformisin iltihaplanması olarak tanımlanır. Bu klinikopatolojik durum için çeşitli etiyojiler tanımlanmıştır, ancak lümen tıkanıklığı enflamatuvar süreci tetiklediğinden en kritik faktör olarak kabul edilir. Lenfoid hiperplazi ve fekalitler lüminal obstrüksiyonun en yaygın nedeni olmasına rağmen, daha az sıklıkla karşılaşılan parazitler, malign tümörler gibi bir çok neden akut apandisit yol açabilir. Apendektomi sonrası histopatolojik incelemelerde genellikle inflamasyon görülmesine rağmen insidental olarak benign ve malign tümörlere de rastlanılmaktadır. Bu çalışmamızda kliniğimizde akut apandisit ön tanısı ile opere edilen hastaların patoloji spesmenlerinin sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladık. **Gereç ve yöntemler:** Ocak 2016 – Kasım 2022 tarihleri arasında İstanbul Sultanbeyli Devlet Hastanesine başvuran ve akut apandisit tanısıyla apendektomi ameliyatı yapılan hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Yaş, cinsiyet ve apendiks spesmenlerinin histopatolojik inceleme sonuçları değerlendirildi. **Bulgular:** Çalışma süresince hastanemizde 1753 hasta akut apandisit nedeniyle opere edildi. Hastaların yaşları 9 ile 70 arasında değişmekte ve 1176 (% 67.1) hasta erkek, 577 (% 32.9) hasta kadın idi. Ortalama yaş 29.7 ± 10.6 , median yaş 28 olarak saptandı. Apendektomi spesmenlerinin histopatolojileri incelendi. 1289 (%73.5) akut apandisit, 174 (%9.9) normal apendiks, 102 (%5.8) subakut apandisit, 146 (% 8.3) flegmonöz apandisit, 15 (% 0.9) fibröz obliterasyon, 10 (% 0.6) apendiks divertikülü, 6 (% 0.3) gangrenöz apandisit, 2 enterobius vermicularis enfestasyonu, 2 apendiks mukoseli, 2 serrated adenoma, 1 kronik apandisit, 1 adenokarsinom, 1 mukozal hiperplazi, 1 müsinoz neoplazi ve 1 yabancı cisim saptandı. **Sonuç:** Akut apandisit nedeniyle ameliyat edilen hastaların apendektomi materyallerinde ek tedavi gerektiren çeşitli patolojiler saptanabilmektedir. Bu nedenle apendektomi spesmenlerinin histopatolojik incelemesi ve sonuçların takibi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Apendektomi, Apandisit, Apendiks Tümörleri, Histopatoloji

Pathologic Evaluation of Appendectomy Specimens

Abstract

Objective: Acute appendicitis is the most common cause of acute abdomen requiring emergency surgery and is defined as inflammation of the appendix vermiformis. Various etiologies for this clinicopathological condition have been described, but luminal occlusion is considered the most

critical factor as it triggers the inflammatory process. Although lymphoid hyperplasia and fecalith are the most common causes of luminal obstruction, many less common causes, such as parasites and malignant tumors, can lead to acute appendicitis. In this study, we aimed to evaluate the results of the pathology specimens of the patients who were operated on with the diagnosis of acute appendicitis in our clinic. **Material and Methods:** The records of patients who were admitted to Istanbul Sultanbeyli State Hospital between January 2016 and November 2022 and underwent appendectomy with the diagnosis of acute appendicitis were reviewed retrospectively. Age, gender, and histopathological examination results of appendiceal specimens were evaluated. **Results:** During the study period, 1753 patients were operated on for acute appendicitis in our hospital. The ages of the patients ranged from 9 to 70, 1176 (67.1%) patients were male, and 577 (32.9%) were female. The mean age was 29.7 ± 10.6 years, and the median age was 28. Histopathologies of appendectomy specimens were examined. 1289 (73.5%) acute appendicitis, 174 (9.9%) normal appendix, 102 (5.8%) subacute appendicitis, 146 (8.3%) phlegmonous appendicitis, 15 (0.9%) fibrous obliteration, 10 (0.6%) appendiceal diverticula, six (0.3%) gangrenous appendicitis, two *Enterobius vermicularis* infestations, two appendiceal mucoceles, two serrated adenomas, one chronic appendicitis, one adenocarcinoma, one mucosal hyperplasia, one mucinous neoplasia, and one foreign body were detected. **Conclusion:** Various pathologies that require additional treatment can be detected in the appendectomy materials of patients who were operated on for acute appendicitis. Therefore, histopathological examination of appendectomy specimens and follow-up of the results are essential.

Keywords: Appendectomy, Appendicitis, Appendiceal Tumors, Histopathology

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Aterosklerotik Risk Faktörü Olan Hastalarda Ankle Brakial İndeks Ölçümü Yapılarak Periferik Arter Hastalığı Taranması

Exp. Dr. Yasin Kılıç¹, Assoc. Prof. Dr. Ümit Arslan¹

¹Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Kalp Ve Damar Cerrahisi

Özet

AMAÇ: Periferik arter hastalığı (PAH), ilerleyici aterosklerozisin sonucu olarak, aortanın terminal dallarındaki arterlerde daralma veya tıkanıklık ile kendini gösteren bir hastalıktır. Klinik tanısında öncelikle sistolik kan basıncı ayak bileği-brakiyal indeksi (ABI) kullanılmaktadır. Bu çalışmamızda amaç, ABI kullanılarak aterosklerotik risk faktörü olan hastalara tarama yaparak PAH prevalansını belirlemektir. **YÖNTEM:** Aterosklerotik risk faktörlerinden (sigara, dislipidemi, hipertansiyon, diyabet, obezite (BMI \geq 30), en az bir tanesine sahip 45 yaş üstü bireylerin, el tipi vasküler doppler cihazı ve tansiyon ölçüm manşonu kullanılarak ABI değerleri ölçüldü. ABI \leq 0.90 olan hastalara PAH şüphesi nedeniyle ileri tetkik uygulandı. **BULGULAR:**Kalp ve Damar Cerrahisi polikliniğine başvuran 200 hasta (81 kadın, 119 erkek) çalışmaya alındı. 78 (%39) hastaya (50 erkek ve 28 kadın) PAH ön tanısı nedeniyle ileri tetkik uygulandı. Yaş ortalaması kadınlarda 59.16 (\pm 10.43) yıl; erkeklerde 61.8 (\pm 9.3) yıl idi. ABI düşüklüğü sigara kullanımı (erkek/kadın:71/30), diyabetes mellitus (63 erkek ve 39 kadın) ve hipertansiyon (72 erkek, 38 kadın) ile ilişkili bulundu. **SONUÇ:** Ateroskleroz; yaş, cinsiyet, genetik yatkınlık gibi kişi bağımlı risk faktörlerini içeren patofizyolojik bir süreç olmasına rağmen sigara, dislipidemi, hipertansiyon, diyabet ve obezite gibi değiştirilebilir risk faktörlerinin erken dönemde modifiye edilmesi ile kontrol altına alınabilir. Aterosklerozun kontrol altına alınması vaskülopatilere bağlı morbidite ve mortalite oranlarının azaltılmasında etkilidir. Hastanın dikkatli sorgulanması, nabız muayenesi, ve noninvaziv bir yöntem olan ABI ölçümü PAH'ın erken tanısında önemli bir yere sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Ayak Bileği Kol İndeksi, Periferik Arter Hastalığı, Aterosklerotik Risk Faktörleri

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3260-6029 / 0000-0001-8461-3258

Ayak ve Ayak Bileği Yaralanmalarının Tanı Aşamasında Uygulanan Shetty Testi ve Ottawa Ayak Bileği Kurallarının Klinik Başarısının Karşılaştırılması

Exp. Dr. Ali Can Çiçek¹, Exp. Dr. Ali Şişman²

¹Ağrı Eğitim ve Araştırma Hastanesi
²Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Hastanesi

Özet

Giriş ve Amaç: Ayak bileği yaralanmaları basit burkulmadan karmaşık kırıklı çıkıklara geniş yelpazesi olup acil servislere başvuranlar arasından en yaygın yaralanmalar arasındadır. Ayak bileği ağrısı ile gelen hastalarda kırıkları ekarte etmek ve gereksiz radyolojik tetkikleri azaltmak amacıyla birçok test geliştirilmiştir. Çalışmanın amacı radyolojik tetkik gereksinimini en aza indirmek için yaygın olarak kullanılan Shetty testi ve Ottawa ayak bileği kurallarının başarı oranlarını karşılaştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** 01.01.2021-01.11.2022 tarihleri arasında Acil Servise veya ortopedi polikliniğine ayak ve ayak bileği travması ile başvuran 72 hasta üzerinden retrospektif olarak gerçekleştirildi. Anamnezi alınıp fizik muayenesinde Ottawa ayak bileği kriterleri ve Shetty testi uygulan sonrasında direkt grafi görüntülemesi yapılan hastaların tıbbi kayıt dökümanları incelenerek değerlendirildi. Ayrıca hastaların yaş, Ottawa ayak bileği kriterleri ve Shetty test sonuçları, tedavi sonuçları ve ayak bileği - ayak radyografileri sonucu kırık durumu, travma türü değerlendirildi. **Bulgular:** Değerlendirilen 72 hasta, 18 ile 80 yaş arasında olup yaş ortalaması 36. 78± 18.12'dir. Kadın/erkek oranı 31/41'dir. Olguların Acil Servis'e en çok başvuru nedeni basit ayak bileği burkulması idi. 18 olguda kırık saptandı. OAK, 18 kırık hastasından 15 inde test (+) Shetty, 38 hastada (+) olup kırıkların tamamını yakalamıştır. Olgular travma türüne göre sınıflandırıldığında direkt grafi görüntüleme sonuçlarına göre Shetty testi basit burkulma veya düşme şikayeti ile gelen hastalarda anlamlı olarak başarılı anlamlı fark saptandı (p<0.001). Ayrıca Shetty testi (+) olan 38 hastanın 18'inin direkt grafisinde kırık tespit edildi. İki test kıyaslandığında Shetty testinin %100 sensitivite ve % 62,96 spesifite oranı hesaplanırken ; bu oran OAK da %83,3 sensitivite, %59,25 spesifite olduğu görüldü. Shetty test ve OAK başarı oranları kıyaslandığında Shetty testin pozitif olması direkt grafide kırık tespiti ile anlamlı ilişkili olduğu görüldü. (p<0.001). **Sonuç:** Ayak bileği yaralanmasında klinik ön tanıda kullanılan Shetty testinin OAK ile karşılaştırıldığında sensitivite ve spesifitesinin daha yüksek olduğu görüldü. Gereksiz radyolojik görüntüleme ve zaman açısından Shetty testinin kullanımı fayda sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Ayak - Ayak Bileği Yaralanmaları, Shetty, Ottawa

Bahçelievler Devlet Hastanesinde Periferik Arter Hastalığı Nedeniyle Anjiyografi İşlemi Yapılan Hastaların Statin Tedavisi Altında Ldl-Kolesterol Hedefine Ulaşma Sıklığı

Dr. Serhat Çalışkan¹, Dr. Şenel Altun¹, Dr. Mehmet Atay¹, Dr. Ferit Büyük²

¹*İstanbul Bahçelievler Devlet Hastanesi, Kalp ve Damar Cerrahisi Kliniği*

²*Yedikule Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Kliniği*

**Corresponding author: şenel altun*

Özet

Amaç: Çalışmamızda kliniğimizde periferik anjiyografi işlemi sonrası statin tedavisi başlanan hastalarda kontrol takiplerindeki lipid düzeylerini incelemeyi amaçladık. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 1 Temmuz 2022 - 1 Eylül 2022 tarihleri arasında Bahçelievler Devlet Hastanesinde periferik arter hastalığı nedeniyle anjiyografi işlemi yapılan 67 hasta alındı. Tüm hastalara anjiyografi öncesi ve anjiyografi işlemi sonrası 3. ay kontrollerinde lipid parametrelerine bakılarak tedavi etkinliği araştırıldı. **Bulgular:** Çalışmaya alınan hastaların 39 (%58)'u erkek ve yaş ortalaması 67.94 ± 10.95 olarak saptandı. Hastaların 24 (%33.8)'ünde diyabetes mellitus öyküsü, 31 (%46.2)'inde hipertansiyon öyküsü, 20 (%29.8)'sinde hiperlipidemi öyküsü, 30 (%44.7)'unda koroner arter hastalığı öyküsü ve 34 (%50.7)' ünde sigara öyküsü mevcuttu. Statin tedavisi düzenli olarak kullanan grupta total kolesterol ve LDL-kolesterol seviyelerinin anlamlı olarak düşük olduğu (sırasıyla 196.98 ±21.73 ve 220.92 ±20.10, p<0.001, 91.40 ±25.32 ve 119.64 ±23.03, p<0.001) HDL-kolesterol seviyesinin ise anlamlı olarak yüksek olduğu (50.19 ±13.81ve 40.84 ±6.94, p<0.001) tespit edildi. LDL-kolesterol hedef düzeyine ulaşan hastalar incelendiğinde statin tedavisi düzenli kullanmayan hastalar arasında hedef düzeyine ulaşan hasta saptanmazken, düzenli olarak statin tedavisi alan hastalar arasında 7 hastanın hedef LDL- kolesterol düzeyine ulaşmış olduğu saptandı (p=0.031). Statin tedavisi düzenli kullanmama sebepleri incelendiğinde en sık sebebin n=9 (%36) hastaların ek hastalıkları nedeniyle birçok ilaç alması olarak görüldü. **Sonuç:** Çalışmamızda periferik anjiyografi işlemi sonrası statin tedavisi başlanan hastalarda etkin doz ilaç kullanım ve LDL-kolesterol hedefine ulaşma sayısının düşük olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Periferik Arter Hastalığı, Statin Tedavisi, Lipid Profili.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4501-9090

Bariatrik Cerrahi Sonrası Peroneal Sinir Nöropatisi: Nadir Bir Olgu Sunumu

Dr. Bahadır Balkanlı¹

¹*Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Obezite tüm dünyada önemli bir halk sağlığı sorunudur. Obezite, diyabet, kardiyovasküler hastalıklar, renal hastalıklar, ürolojik hastalıklar, uyku apnesi, dislipidemi, hipertansiyon, metabolik karaciğer hastalığı, osteoartrit, serebrovasküler hastalıklar ve çeşitli kanserler gibi birçok hastalıkla ilişkilendirilmiştir. Bariatrik cerrahi, obezite için etkili bir tedavi yöntemidir ve obeziteye bağlı morbidite ve mortaliteyi önlemek için yapılır. Obezite cerrahisi sonrası erken ve geç dönemde birçok komplikasyon tanımlanmıştır. Bunlar arasında cerrahi alan, pulmoner, gastrointestinal, beslenme, nörolojik vb. yer alır. Peroneal nöropatinin nedenleri çeşitlidir. Bariatrik cerrahi sonrası peroneal nöropati, hızlı kilo kaybı ve beslenme yetersizlikleri ile ilişkilidir. Bariatrik cerrahi peroneal nöropati hastaların sadece %0.46-1.1'inde görülür. Hastanın yürüme fonksiyonunu bozabilen ve yaşam kalitesini düşürebilen nörolojik bir komplikasyondur. Olgumuzda 28 yaşında kadın hasta 88 kiloydu ve VKİ 31,5 kg/m² idi. Düzenli diyet ve egzersize rağmen kilo verememe şikayeti ile tüp mide ameliyatı uygulandı. Hasta 6 ayda toplam 28 kilo verdi. Postoperatif 6. ayda sağ ayak bileği ve sağ ayak 1.parmak dorsifleksiyonunda güçsüzlük şikayetleri başladı. Sağ ayak dorsalinde ve 1. parmakta da hipoestezi mevcuttu. EMG bulguları, sağ diz fibula başı seviyesinde kısmi aksonal peroneal sinir kaybı ile uyumluydu. Bariatrik cerrahi sonrası gelişen peroneal sinir defisitlerinde konservatif ve cerrahi tedavi seçenekleri mevcuttur. Hastaya protein, folik asit, B vitamin kompleksi desteği ve fizik tedavi egzersizi başlandı. Destek tedavisinin 2. ayında sağ ayak bileği ve sağ ayak 1.parmak motor gücünün giderek arttığı görüldü. Konservatif tedavinin 5. ayında motor defisit veya hipoestezi bulguları saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Obezite Cerrahisi, Peroneal Nöropati, Kilo Kaybı, Beslenme Durumu, Komplikasyon, B12 Vitamini

Peroneal Nerve Neuropathy After Bariatric Surgery: A Rare Case Report

Abstract

Obesity is an important public health problem all over the world. Obesity has been associated with many diseases such as diabetes, cardiovascular diseases, renal and urological diseases, sleep apnea, dyslipidemia, hypertension, metabolic liver disease, osteoarthritis, cerebrovascular diseases and

various cancer. Bariatric surgery is an effective treatment for obesity and is performed to prevent obesity-related morbidity and mortality. Many complications have been described in the early and late period after bariatric surgery. These include surgical field, pulmonary, gastrointestinal, nutritional, neurological etc. The causes of peroneal neuropathy are varied. Peroneal neuropathy after bariatric surgery is associated with rapid weight loss and nutritional deficiencies. Bariatric surgery peroneal neuropathy occurs in only 0.46-1.1% of patients. It is a neurological complication that can impair the patient's walking function and reduce the quality of life. In our case, a 28-year-old female patient weighed 88 kilograms and had a BMI of 31.5 kg/m². Sleeve gastrectomy was performed with the complaint of not being able to lose weight despite regular diet and exercise. The patient lost a total of 28 kilos in 6 months. At the postoperative 6th month, complaints of weakness in the dorsiflexion of the right ankle and right foot 1st toe started. There was also hypoesthesia in the dorsum of the right foot and the 1st toe. In the EMG study, Findings were consistent with partial loss of axonal peroneal nerve at the level of the fibular head of the right knee. Conservative treatment was started in the patient. The patient was started with protein, folic acid, B vitamin complex and physical therapy exercise. It was observed that the motor strength of the right ankle and right foot 1st finger progressively increased in the 2nd month of the supportive treatment. There was no motor deficit or hypoesthesia at 5 months of conservative treatment.

Keywords: Bariatric Surgery, Peroneal Neuropathy, Weight Loss, Nutritional Status, Complication, Vitamin B12

Böbrek Nakli Yapılan Hastalarda Üretral Kateterin Erken Çekilmesinin Üriner Sistem Enfeksiyonu Gelişimine Etkisi

Dr. Onur Açığöz¹

¹Memorial Hizmet Hastanesi

Özet

GİRİŞ: Böbrek nakli yapılan hastalarda üretral kateter takılması, hem postoperatif erken dönemde diürez takibi yapılabilmesi hem de mevcut ureterovezikal anostomozun sağlığı açısından bir gerekliliktir. Bununla birlikte, böbrek nakli yapılan hastaların kullanmak zorunda oldukları immunosupresif ajanlar dolayısıyla başta üriner sistem enfeksiyonları olmak üzere, birçok enfeksiyon açısından riskli oldukları bilinmektedir. Literatürde postoperatif üriner sistem enfeksiyon oranlarını azaltmak amacıyla üretral kateterin daha erken çekilmesinin etkilerine yönelik yayınlar bulunmaktadır. Bu çalışmada da üretral kateterin 3. gün yerine 2. günde alınmasının post-transplant üriner sistem enfeksiyonu oranlarına etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. **MATERYAL-METOD :** Çalışma için Ocak 2014-Haziran 2022 tarihleri arasında merkezimizde nakil yapılan hastaların kayıtları retrospektif olarak taranmıştır. Anüri sebebiyle mesane kapasitesinde azalma olan hastalar ve dosya kayıtlarına sağlıklı şekilde ulaşılamayan hastalar dışlandıktan sonra toplam 363 hasta çalışmaya dahil edildi. Merkezimizde 2018 yılından itibaren böbrek nakli yapılan hastaların üretral kateterleri postoperatif 2. günde alınmaktadır. Böylece 2018 öncesi üretral kateteri 3. günde alınan 188 hasta grup-1'e, bu tarihten sonra böbrek nakli yapılan ve üretral kateteri 2. günde alınan 175 hasta grup-2'ye dahil edildi. Hastaların rutin postoperatif 1 aylık takip şemaları retrospektif incelenerek üriner sistem enfeksiyon oranları gruplar arasında istatistiksel analize tabi tutuldu. **BULGULAR :** Üriner sistem enfeksiyon oranları grup-1 için %4.25, grup-2 için ise %4.57 olarak tespit edildi. Gruplar arasında üriner sistem enfeksiyon oranları açısından istatistiksel anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$). **SONUÇ :** Böbrek nakli yapılan hastalarda, üretral kateterin erken çekilmesi üriner sistem enfeksiyonları açısından olumlu etkisi görülmemiştir. Ancak genel tıbbi yaklaşım itibarıyla, hastanın mobilizasyonunu kolaylaştıracağı ve hasta memnuniyetini artıracığı öngörülebilir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli, Üriner Sistem Enfeksiyonu, Üretral Kateter

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Böbrek Transplantasyonunda Nadir Karşılaşılan Bir Olgu Sunumu: Mavi Böbrek

Asst. Prof. Dr. Serkan Akıncı¹

¹Memorial Hizmet Hastanesi

Özet

OLGU SUNUMU : 46 yaşında herhangi bir sağlık problemi olmayan, tüm cerrahi hazırlık tetkikleri ve muayenesi normal olan kadın hasta, laparoskopik donör nefrektomi operasyonuna alındı. Operasyon esnasında böbreğin mavi olduğu görüldü. Nefrektomi tamamlandıktan sonra böbrek bench masasına alındı ve soğuk perfüzyona başlandı. Renal venden gelen sıvı tamamen berraklaşmasına rağmen, böbreğin rengi mavi olarak kaldı. Bunun üzerine böbrek alt polünden tru-cut biopsi alındı. Transplante edilen böbrek hemen fonksiyon göstermeye başladı. Peroperatif yapılan doppler incelemede, böbreğin kanlanması herhangi bir patoloji saptanmadı. Hastanın postoperatif idrar çıkışları iyi seyretti ve kreatinin düşüşü gerçekleşti. Bench cerrahisi sırasında alınan biopsi sonucu, böbrekte lipofuksin pigmenti birikimi olduğu, glomerül ve tübül yapılarında ve vasküler yapılarda herhangi bir patoloji saptanmadığı şeklinde raporlandı. **TARTIŞMA** : Mavi böbrek literatürde oldukça nadir görülen bir olgudur. Bilinen sebepleri arasında vasküler nedenler, hemosiderin birikimi, lipofuksin pigment birikimi ve melanosiz sayılabilir. Transplantasyon sırasında mavi böbrek ile karşılaşıldığında, etyolojinin netleştirilmesi gerekir. Bunun için biopsi yapılması ve peroperatif doppler ultrasonografi ile vasküler yapıların değerlendirilmesi önemlidir. Literatürdeki az sayıda olguya bakıldığında pigment birikimine bağlı mavi böbreğin transplantasyona engel teşkil etmediği görülmektedir. Bizim olgumuzda da postoperatif dönemde greft fonksiyonlarının pigment birikiminden etkilenmediği izlendi.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli; Mavi Böbrek; Lipofuksin

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0222-9277

Boğulma Vakalarında Erken Kardiyopulmoner Resüsitasyon

Asst. Prof. Dr. Tuna Albayrak¹

¹Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

GİRİŞ Herhangi bir sıvının solunum yollarından geçip akciğer alveollerine kadar giderek kişinin hipoksiden ölümüne neden olması suda boğulma olarak tanımlanmaktadır. Boğulma vakalarında suda kalınma süresi arttıkça mortalite oranı artmaktadır. Orta ve ağır vakalarda hipoksi ve asidoz erken dönemlerde görülen durumlardır. Tedavi bu parametrelere uygun olmalıdır. OLGU 44 yaşında kadın hasta denize girip 2 dakika kadar suda kaldıktan sonra denizden çıkarılarak, nabız ve solunum olmaması üzerine sahilde bulunan profesyonel sağlık görevlileri tarafından kardiyopulmoner resüstasyona(KPR) başlandı ve 2 dk sonra kalp atımı geri döndü. Hastanın yapılan muayenesinde GKS :6 pupiller izokorik IR +/+,entübe.Her iki akciğer(AC) dinlemekle yaygın ral,ronküs mevcut, toraks bilgisayarlı tomografide bilateral buzlu cam görüntüsü izlendi. Arteriyel kan gazı ph 7.06 pco₂ 42 po₂ 82 laktat 11.3 olarak tespit edildi. 5. Gün çekilen PA AC grafisinde hastanın tek taraflı atelektazi geliştiği gözlemlendi. Bronkoskopi işlemi yapıldı. Hastanın tedavi ve takip süreçlerinde asidoz ve ph sında düzelme gözlemlendi. Tedavisi tamamlanıp stabil hale gelen hasta ekstübe edilerek taburcu edildi. **TARTIŞMA** Suda boğulma vakalarında temel sıkıntı hipoksinin organlarda meydana getirdiği etkilere bağlıdır. Prognozun esas belirleyicisi asfiksünün uzaması ve dolaşım arrestidir. Yeterli olmayan beyin oksijenizasyonu sonucu (3-10dk) geri dönüşümsüz nöron hasarı başlar. Fakat erken ve etkili kardiyopulmoner resüstasyon(KPR) ile başarılı sonuçlar elde edilmektedir. Resüsitasyon süresi 25 dk dan uzun,acil servise kabulünde koma halinde olan veya ilk arteriyel kan gazı ph 7.1 den az olan vakalarda prognoz kötüdür. Olgumuzda ilk AKG ph 7,06, koma hali, kardiyak arrest olmasına rağmen erken tanı ve tedavisi hastanın nörolojik sekelsiz taburculuğunda önemli olmuştur. Bu nedenle sahil bölgelerinde temel yaşam desteği konusunda halk bilinçlendirilmelidir. Ayrıca boğulma vakalarında AC hasarı olan hastalarda atelektazi gelişebileceği her zaman akılda tutulup AC koruyucu mekanik ventilasyon stratejileri uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Suda Boğulma, Erken Kardiyopulmoner Resüstasyon, Akciğer Koruyucu Mekanik Ventilasyon Stratejileri

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6175-0268

Covid 19'un Şiddetli Baş Ağrısındaki Rolü

Assoc. Prof. Dr. Levent Aras¹

¹*Kafkas Üniversitesi*

Özet

Konu: Baş ağrısı toplum genelinde oldukça yaygın görülen nörolojik rahatsızlıkların başında gelmektedir. Baş ağrısına neden olabilecek pek çok faktörün olduğu bilinmektedir; ancak Covid-19 ile ilişkisi yeni bir etiyoloji olarak kabul edilmektedir. Amaç: Son yıllarda Covid-19 pandemisinde birçok farklı semptomların ortaya çıkabildiğini görmekteyiz. Covid-19 hastalığı daha çok kas eklem ağrularına, neden olabilir; ancak izole şiddetli baş ağrısı şeklinde de olabilir. Ben de bu olgu çalışmamda bu ilişkiyi ele almak istedim. Vaka: Acil servise gelene hastaya verilen ağrı kesicilerin baş ağrısına çok az etkisi olduğu görülmüş. Tarafıma danışılan hastanın baş ağrısının şiddetli olmasında dolayı öncelikle subaraknoidal kanamadan şüphe ettim. Fakat yapılan görüntüleme yönteminde (Beyin BT) kafa içi bir patoloji saptanmadı. Devam eden baş ağrıları nedeniyle beyin cerrahi servisine yatışı planlandı. (Çünkü hastanemizde nöroloji ünitesi bulunmamaktadır). Hastaneye yatış öncesi yapılan PCR testinin Covid-19 pozitif çıktığı görüldü. Daha sonra tedavi için Covid servisine alınan hastada başka ek semptom yoktu. Covid tedavisi tamamlanan hasta, beyin cerrahi servisine ayrıntılı tetkik amaçlı sevk edildi. Kranial MR çekildi, yine bir intrakranial patoloji görülmedi. Hastanın tekrar değerlendirilmesinde baş ağrısının geçtiğini söyledi. Ayrıca daha önce hiç böyle bir ağrı yaşamadığını ve tedaviden sonra neredeyse tamamen ortadan kalktığını ifade etti. Sonuç: Sadece şiddetli baş ağrısı şikayeti ile başvuran hastalarda Covid-19'un da buna neden olabileceği akılda tutulmalıdır. Bu nedenle klinisyenler, Covid-19 hastalığının diğer semptomların yokluğunda bile geçmeyen şiddetli baş ağrularına neden olabileceğinin farkında olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Şiddetli, Baş Ağrısı, Covid-19

The Role of Covid 19 in Severe Headaches

Abstract

Subject: Headache is one of the most common neurological disorders in society. It is known that there are many factors that can cause headaches; however, its relationship with Covid-19 is accepted as a new etiology. Aim: In recent years, we have seen that many different symptoms can occur during the Covid-19 pandemic. The covid-19 disease can cause more muscle and joint pain, but it can also be in the form of isolated severe headaches. In this case study, I wanted to address this relationship. Case: It was observed that the painkillers given to the patient who came to the emergency department had little effect on the headache. First of all, I suspected subarachnoidal hemorrhage due to the severe

headache of the patient I consulted with. However, no intracranial pathology was detected in the imaging method (Brain CT). He was planned to be admitted to the neurosurgery service due to ongoing headaches. (Because there is no neurology unit in our hospital). It was observed that the PCR test performed before hospitalization was positive for Covid-19. The patient, who was later taken to the Covid service for treatment, had no other additional symptoms. The patient, whose Covid treatment was completed, was referred to the neurosurgery service for detailed examination. Cranial MRI was performed, and no intracranial pathology was observed. He said that the headache was gone when the patient was re-evaluated. He also stated that he had never experienced such pain before and that it almost completely disappeared after the treatment. Conclusion: It should be kept in mind that Covid-19 may also cause this in patients who apply only with the complaint of severe headaches. Therefore, clinicians should be aware that Covid-19 disease can cause severe headaches that do not go away even in the absence of other symptoms.

Keywords: Severe, Headache, Covid-19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2045-6721

Disk Dejenerasyonu Üzerine Lipit Profilinin Etkisinin İncelenmesi

Exp. Dr. Eyüp Çetin¹

¹SBÜ Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Diskojenik bel ağrının köken olarak disk dejenerasyonu sonucu ortaya çıkan klinik durumlardan kaynaklandığı bilinmektedir. Diskojenik bel ağrısını oluşturan en sık sebeplerden bazıları: disk dejenerasyonu, annüler disk rüptürü, disk bulgingi, disk protrüzyonu, disk herniasyonudur. Bu diskojenik kökenli patolojilerin oluşmasında en önemli aşama diskin dejenerasyonu ile başlamaktadır. Disk dejenerasyonu ile ilgili birçok çalışma yürütülmüş ancak disk dejenerasyonu ve lipit profili ile ilgili bir çalışma yapılmamıştır. Bizde çalışmamızda lipit profilinin disk dejenerasyonu üzerindeki etkisinin olup olmadığını araştırdık. Gereç ve yöntem: Toplamda 59 hasta disk dejenerasyonu olan ve olmayan gruptan alınarak gruplar arasında yaş, cinsiyet gibi demografik varlığın sonuçlarına ek olarak serum LDL, HDL, TG gibi lipit profillerine bakılarak kaydedildi. Verilerin tanımlayıcı istatistiklerinde ortalama, standart sapma, medyan en düşük, en yüksek, frekans ve oran değerleri kullanılmıştır. Değişkenlerin dağılımı kolmogorov simirnov test ile ölçüldü. Nicel bağımsız verilerin analizinde bağımsız örneklem t test, mann-whitney u test kullanıldı. Nitel bağımsız verilerin analizinde ki-kare test kullanıldı. Analizlerde SPSS 28.0 programı kullanılmıştır. Bulgular: Lomber disk dejenerasyonu olan grupta hastaların yaşı Lomber disk dejenerasyonu olmayan gruptan anlamlı ($p < 0.05$) olarak daha yüksekti. Lomber disk dejenerasyonu olan ve olmayan gruplar arasında hastaların cinsiyet dağılımı anlamlı ($p > 0.05$) farklılık göstermemiştir. Lomber disk dejenerasyonu olan ve olmayan gruplar arasında LDL değeri anlamlı ($p > 0.05$) farklılık göstermemiştir. Lomber disk dejenerasyonu olan grupta HDL değeri Lomber disk dejenerasyonu olmayan gruptan anlamlı ($p < 0.05$) olarak daha düşüktü. Lomber disk dejenerasyonu olan grupta TG değeri Lomber disk dejenerasyonu olmayan gruptan anlamlı ($p < 0.05$) olarak daha yüksekti. Sonuç: Sonuçta beklenildiği gibi yaş faktörünün bizim çalışmamızda disk dejenerasyonu üzerinde etkilesi olduğu gözlenmiştir. Lipit profiline bakıldığında TG değerinin disk dejenerasyonu olan grupta anlamlı olarak daha yüksek olduğu gözlenmiştir. Bu TG düzeylerini düşürmenin disk dejenerasyonu üzerinde olumlu etkiler yapabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Diskojenik Bel Ağrısı, Ldl, Tg, Dejenerasyon

Investigation of the Effect of Lipid Profile On Disc Degeneration

Abstract

Objective: Discogenic low back pain is one of the clinical conditions resulting from disc degeneration. Some of the most common causes of discogenic low back pain are: disc degeneration, annular disc rupture, disc bulging, disc protrusion. The most important stage in the formation of these discogenic pathologies begins with the degeneration of the disc. Many studies have been conducted on disc degeneration, but no study has been conducted on disc degeneration and lipid profile. In our study, we investigated whether the lipid profile has an effect on disc degeneration. **Materials and methods:** A total of 59 patients were recruited from the groups with and without disc degeneration and were recorded by looking at their lipid profiles such as serum LDL, HDL, TG in addition to the results of demographic factors such as age and gender among the groups. In the descriptive statistics of the data, mean, standard deviation, median minimum, maximum, frequency and ratio values were used. **Results:** The age of the patients in the group with lumbar disc degeneration was significantly ($p < 0.05$) higher than the group without lumbar disc degeneration. The gender distribution of the patients did not differ significantly ($p > 0.05$) between the groups with and without lumbar disc degeneration. LDL value did not differ significantly ($p > 0.05$) between groups with and without lumbar disc degeneration. HDL value in the group with lumbar disc degeneration was significantly ($p < 0.05$) lower than the group without lumbar disc degeneration. The TG value in the group with lumbar disc degeneration was significantly ($p < 0.05$) higher than the group without lumbar disc degeneration. **Conclusion:** Considering the lipid profile, it was observed that the TG value was significantly higher in the group with disc degeneration. We think that reducing these TG levels may have positive effects on disc degeneration.

Keywords: Discogenic Low Back Pain, Ldl, Tg, Degeneration

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3042-4106

Evaluation of the Efficacy of Perioperative Intravenous Multimodal Analgesia Protocol in Patients Undergoing Spinal Surgery: A Case Series

Assoc. Prof. Dr. Gözde İnan¹, Dr. Selin Erel¹, Dr. Burak Ersun¹, Dr. Hanife Yılmaz¹, Prof. Dr. Zerrin Özköse Şatırlar¹

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı

Abstract

Evaluation of the Efficacy of Perioperative Intravenous Multimodal Analgesia Protocol in Patients Undergoing Spinal Surgery: A Case Series Key Words: multimodal analgesia, postoperative pain, lidocaine infusion, magnesium infusion Multimodal analgesia protocols are becoming increasingly popular in managing postoperative pain. The use of intravenous (iv) magnesium and lidocaine separately has been shown to be effective in controlling postoperative pain. With this case series, we aimed to present the effects and efficacy of our multimodal analgesia protocol, which includes the co-infusion of magnesium and lidocaine. We investigated the effect of intraoperative magnesium sulfate (MgSO₄) and lidocaine on acute pain intensity, analgesic consumption and postoperative pain score during spine surgery. In addition to standard anesthesia, perioperative magnesium and lidocaine infusion were administered to 20 ASA I-III adult patients. 1 mg/kg/hour lidocaine IV was administered from anesthesia induction to the recovery room, 1.5 g magnesium infusion during induction, and 1 g IV paracetamol before the end of surgery. Postoperative pain scores were 3.40±1.19 in the recovery unit, 4.25±1.02 at the 4th hour, and 3.45±1.43 at the 8th hour. Intraoperative lidocaine dose was associated with low recovery unit pain scores (p=0.001). It was observed that as the amount of intraoperative lidocaine increased, the need for rescue analgesics decreased (p=0.01). Postoperative pain control in spinal surgeries is very important in terms of improving patient outcomes and reducing complications. We think that co-administration of intravenous magnesium and lidocaine infusions is effective in postoperative pain control due to its potential antinociceptive effects and can be used in the creation of new protocols. Gözde İnan, Selin Erel, Burak Ersun, Hanife Yılmaz, Zerrin Özköse Şatırlar Department of Anesthesiology, Faculty of Medicine, Gazi University, Ankara

Keywords: Multimodal Analgesia, Postoperative Pain, Lidocaine Infusion, Magnesium Infusion

False Positive Brain Metastases After Head Injury

Dr. Şevki Pedük¹

¹ Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Training and Research Hospital

*Corresponding author: Şevki Pedük

Abstract

Metastases constitute the majority of intracranial masses. According to the literature, this can be seen in approximately 20% of cancer-related deaths (1). Brain metastases are frequently seen in patients with breast cancer, lung cancer and malignant melanoma. In gastric cancers, this may occur in less than 1% of cases (2). Despite advanced imaging modalities such as contrast-enhanced MRI, tumor-like brain masses may affect treatment management (3). In a 73-year-old male patient, a 25 mm malignant mass was detected incidentally in the right lung apex during investigations due to multiple trauma. Along with this mass (SUVmax 5.3), another malignant involvement (SUVmax 10.13) with intense hypermetabolism was detected in the greater curvature of the stomach in Positron emission tomography (Figure 1). Gastric adenocarcinoma was confirmed by endoscopic biopsy. In the control MRI performed for head trauma in the preoperative preparation, a 27 mm brain mass with hemosiderin ring was detected (Figure 2). The final pathology was reported as trauma-related contusion in the patient who underwent craniotomy with the decision of the council. After the recovery period, wedge resection was performed for the focus in the lung, and after the diagnosis of second primary lung adenocarcinoma was made, gastrectomy was decided. In conclusion, intracranial hemorrhage foci that develop after head trauma can also be interpreted as a tumor-like mass, the easy accessibility of the intracranial mass may encourage the surgical decision and cause delay in oncological treatment.

Keywords: Brain Tumors, Positron-Emission Tomography, Magnetic Resonance

Gebe Hastada Tiroidektomi Cerrahisinde Anestezi Yönetimi

Asst. Prof. Dr. Ali Altınbaş¹

¹Giresun Üniversitesi

*Corresponding author: ALİ ALTINBAŞ

Özet

Gebe Hastada Tiroidektomi Cerrahisinde Anestezi Yönetimi Giriş - Amaç Gebelerde, çoğunluğu iyi diferansiye tiroid kanserleri olmak üzere yıllık tiroid nodülü görülme oranı %2-10 arasındadır (1). Nodül değerlendirmesi gebelerde radyonüklid inceleme dışında gebe olmayan kadınlarla aynı olmakla birlikte tedavinin seyrine göre maternal ve fetal güvenlik önlemleri alınarak cerrahi tedavi gerekebilmektedir (2). Anneye uygulanan işlemlerin fetüsü de etkileyebilmesi nedeniyle, gebelerde cerrahi ve anestezi yönetimi son derece önemli bir konudur. Cerrahinin hangi trimesterde yapıldığı, seçilen anestezi yöntemi, kullanılan farmakolojik ajanlar, cerrahi girişim, annedeki hemodinamik değişiklikler gibi birçok neden maternal ve fetal sağlığı açısından risk faktörü oluşturmaktadır (3). Biz de bir olgu sunumuyla gebelikte tiroidektomi cerrahisinde anestezi yönetiminde dikkat edilmesi gereken konuları sunmayı amaçladık. Olgu 31 yaşında kadın hasta TSH yüksekliği nedeniyle endokrinoloji kliniğine sevk edildi. Ultrasonografide düzensiz konturlu hipoekoik nodül saptanması üzerine ince iğne aspirasyon biyopsisi yapıldı. Biyopside papiller karsinom saptandı. Bu tetkikler devam ederken obstetrik muayenede 7 haftalık gebelik görüldü. Ameliyat öncesi hastaya tüm riskler anlatıldı ve önerildiği gibi ikinci trimesterde ameliyat olmayı onayladı. Rutin preanestetik değerlendirmede hafif anemi dışında patolojik bulguya rastlanmadı. Hasta ameliyathaneye alındı ve EKG, spO₂, noninvaziv kan basıncı monitorizasyonu yapıldı. Preoksijenasyon sonrası propofol 2mg/kg, fentanil 1 mcg/kg ve rokuronyum 0,6 mg/kg ile anestezi induksiyonu yapıldı. Akciğerler oksijen ve sevofluran karışımı ile ventile edildi. Uteroplazental perfüzyon için 15 derece sola kaldırılan masa üzerinde cerrahi gerçekleştirildi. Ameliyat sonunda sugammadex ile nöromüsküler blokaj geri döndürüldü. Postoperatif analjezi için Tramadol 1mg/kg ve parasetamol 1 gr uygulandı. Tartışma Gebe kadınlarda obstetrik olmayan cerrahi insidansı %0,75 ile %2 arasındadır. Gebelerde kan dağılım hacmi, alveolar ventilasyon, oksijen tüketimi, glomerüler filtrasyon hızı, mide boşalmasında değişiklikler olur. Bu değişiklikler dikkate alınarak anestezi yönetimi güvenle yapılabilir (2,3). Olgumuzda herhangi bir maternofetal komplikasyon görülmedi ve fetüsün anestezi sonrası muayenesi normaldi.

Anahtar Kelimeler: Anestezi, Gebelik, Tiroidektomi

Anesthesia Management of a Pregnant Patient in Thyroidectomy

Abstract

Introduction Thyroid nodules in pregnant women are mostly well-differentiated thyroid cancers and annual incidence is 2-10% (1). Thyroid nodule evaluation is the same in pregnant women as in non-pregnant women, except for radionuclide examination. Surgery may be required during pregnancy and patients can be operated by taking the fetal safety precautions (2). Anesthesia method, week of gestation, the pharmacological agents used, surgical procedure and hemodynamic changes constitute risk factors for maternofetal health (3). In this report, we aimed to present anesthesia management for thyroidectomy in a pregnant woman. Case A 31-year-old female patient was referred to endocrinology clinic for elevated TSH level. After detection of a hypoechoic nodule with irregular contours in ultrasonography, fine needle aspiration biopsy was performed. Papillary carcinoma was detected in biopsy. While these examinations are in progress, 7 weeks of pregnancy was seen on obstetric examination. Before surgery, all risks were explained to the patient and she approved to undergo surgery in second trimester as recommended. There was no pathological finding except mild anemia in routine preanesthetic evaluation. The patient was taken to the operating room and ECG, spO₂, noninvasive blood pressure monitorized. After preoxygenation, anesthesia induced with propofol 2mg/kg, fentanyl 1 mcg/kg and rocuronium 0,6 mg/kg. Lungs were ventilated with oxygen&air and sevoflurane mixture. Surgery was performed on the table that 15 degrees lifted to the left for uteroplacental perfusion. Neuromuscular blockage was reversed with sugammadex at the end of surgery. Tramadol 1mg/kg and paracetamol 1 gr were administered for postoperative analgesia.

Discussion The incidence of non-obstetric surgery in pregnant women is between 0,75 and 2 %. Pregnant women have changes in blood distribution volume, alveolar ventilation, oxygen consumption, glomerular filtration rate, gastric emptying. Anesthesia management could be performed safely by considering these changes (2,3). In our case, there was no maternofetal complication and post-anesthesia examination of fetus was normal.

Keywords: Anesthesia, Pregnant, Thyroidectomy

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3403-8069

Gergi Bandı Yöntemi İle İlgili Youtube Videoların Kalitesin Değerlendirilmesi

Exp. Dr. Emre Bal¹

¹*İstanbul Fatih Sultan Mehmet E.A.H.*

Özet

GİRİŞ: İnternet bilginin hızlı ve kolay ulaşılabilir yolu haline gelmiştir. 18-29 yaş arasında internet kullanımı %90'dır. Youtube günümüzde en sık kullanılan ilk üç sosyal medya ağından biridir. Bu platformun yaratılmasındaki asıl amaç eğitim amaçlı olmaktan ziyade eğlence amaçlı olsa da, daha sonra tıbbi bilgiler ve hastalardan gelen ilgi nedeniyle akademisyenler için bir araştırma konusu haline geldi. Gergi bandı yöntemi ise son dönemlerde Adölsan İdiyopatik Skolyoz (AIS) tedavisinde kullanılan popüler bir cerrahi yöntem haline gelmiştir. Amacımız, YouTube' da paylaşılan AIS hastalarada gergi bandı yöntemi ile ilgili yüklenen videolarda ki bilgilerin doğruluğunu ve kalitesini değerlendirmektir. **MATERYAL-METOT:** Youtube (<http://www.youtube.com>) üzerinden çeşitli anahtar kelimelerle arama yapıldı. Arama için kullanılan kelimeler "vertebra body tethering", "Tethering", "Tethering surgery", "anterior vertebra body tethring", "nonfusion surgery", "thoracoscopic surgery", "minimal invaziv scoliosis surgery" ve " growing modilation for pediatric scoliosis". Çalışma kriterleri uyan videolar, tür, yüklenme sayısı bakıldı. Ayrıca iki bağımsız değerlendirmeci tarafından DISCERN ve JAMA skorlama siteleri ile değerlendirildi. **SONUÇLAR:** Aramalar sonucu 93.152 tane videoya ulaşıldı. 49 adet video incelemeye alındı. Görüntülenme sayılarının ortalaması 25374.43±4114.7'dir. Videoların sürelerinin ortalaması 296.13±585.76'dır. DISCERN değerlendirmeci 1 skor ortalaması 1.98±1.12'dir. DISCERN değerlendirmeci 2'nin skor ortalaması 2.03±0.83'tür. Her iki değerlendirmecinin ortalama ise 2.19±0.77'dir. JAMA değerlendirmeci 1 skor ortalaması 2.28±1.03'dur. JAMA r değerlendirmeci 2 skor ortalaması 2.02±0.53'tür. Her iki değerlendiricinin ortalaması skoru ise 2.16±0.59'dir. **ÇIKARIMLAR:** Çalışmamızda gergi bandı yöntemi içeren kelimelerle Youtube üzerinde yapılan arama sonucu elde edilen videoların kalitesin zayıf olduğunu saptadık.

Anahtar Kelimeler: Skolyozda Gergi Bandı, Vertebral Body Tethering, İpli Skolyoz

Hematolojik Kanser Tanısıyla Tedavi Edilen Hastalarda Görülen Perianal Hastalıklar ve Tedavi Yaklaşımları

Dr. Ersan Eroğlu¹

¹Bahçelievler Memorial Hastanesi

Özet

Giriş: Hematolojik kanser tanısıyla tedavi gören hastalarda ; mevcut hastalık ve kemoterapi etkisine bağlı oluşan nötrojeni ve immunsupresyon, perianal bölgede kronik anal fissür, perianal fistül ve perianal apse gibi problemlerin sık görülmesine yol açmaktadır. Literatürde hematolojik kanserli hastalarda sadece perianal enfeksiyon gelişme insidansı yaklaşık %9 olarak bildirilmiştir.Biz hematoloji kliniğinde tedavi gören nötrojenik malignensili hastalarda tarafımızca perianal hastalık tanısı konulmuş olguları ve tedavilerini değerlendirmeyi istedik. Method: Memorial Bahçelievler Hastanesi Hematoloji Kliniğinde kanser tanısıyla tedavi gören, tarafımızca perianal hastalık nedeniyle konsülte edilmiş 2018-2022 yılları arasındaki 83 olgunun verileri retrospektif olarak incelenerek yaş, cinsiyet, tanı, tetkik ve yapılan tedaviler kayıt altına alındı. Bulgular:Perianal hastalık nedeniyle konsülte edilen hastaların 42 (% 50,6) si kadın, 41 (%49,4) i erkek idi. Tüm hastalar nötrojenik dönemde değerlendirildi. 38(%45,7) hasta ALL, 42(%50,6) hasta AML, 3(%3,7) hasta Multipl Myelom tanılıydı. Hastaların 54 (%65) ü perianal enfeksiyon (perianal fistül ve perianal apse), 25 (%30,1) i kronik anal fissür, 4 (%4,9) ü hemoroidal hastalık olarak değerlendirildi. Perianal enfeksiyon görülen hastaların hepsine Anal MR planlandı. Tüm olgularda etyolojinin perianal fistül olduğu görüldü. Perianal fistüllerin 43 (%51,8) ü kompleks,11 (%13,2) basit fistül olarak değerlendirildi. Hastaların 24 (%29) ünde perianal apse olduğu görüldü, tümüne perianal apse drenajı uygulandı. Aynı seansta 12 (%14,4) olguya; perianal fistül traktusu eksplere edilerek eş zamanlı seton uygulaması yapıldı. Diğer tüm olgulara elektif koşullarda, tedavi kürü aralarında seton uygulaması operasyonu yapılarak kemoterapiye devam edilmesi sağlandı. Kronik anal fissürlü tüm olgulara tanı anında medikal tedavi (Locafen krm) uygulandı.Elektif koşullarda 11 (%13) hastaya lateral internal sfinkterotomi yapıldı. Hemoroid tanısı alan tüm olgular medikal olarak tedavi edildi. Sonuç:Hematolojik kanserli tedavi gören hastalarda perianal hastalık gelişme insidansı yüksek olup, en sık görülen problemin perianal enfeksiyon olduğu göz önüne alınmalıdır. Mutlaka ileri tetkik (Anal MR) ile değerlendirilmeli ve gerekli müdahale uygun zamanda planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hematolojik Kanser, Perianal Hastalık

Presentation ID / Sunum No= 224

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0847-4302

Hipotermi ve Ekg'de Osborn Dalgası

Exp. Dr. Nalan Cavlak Adsız¹

¹*Elazığ Fethi Sekin Şehir Hastanesi*

**Corresponding author: Nalan CAVLAK ADSIZ*

Özet

Kış aylarının yaşandığı şu günlerde acile, soğukta uzun süre korunaksız kalarak hipotermiye girmiş hastaların gelme ihtimali oldukça yükselmiştir. Hipotermiye maruz kalmış hasta grupları öncelikle yaşlı, kimsesiz ve alkol yahut uyuşturucu alıp açık alanda sızmış hastalardan oluşur. Ayrıca Uluslararası hukukta mülteci (refugee), sığınmacı (asylumseeker) veya göçmen (immigrant) olarak tanımlanan hasta grupları da hipotermiye maruz kalabilecek sosyal gruplardır. Hipotermi vücut sıcaklığının, termoregülatör sistemde bir kusur olmaksızın 35°C' nin (95°F) altında olmasıdır(1). Hipotermik hastaların EKG incelemesinde dev J dalgası veya diğer adıyla Osborn dalgası görülür. Bu bulgu hipotermimin varlığı ve derinliği için oldukça değerli bir bulgudur.

Anahtar Kelimeler: Hipotermi,

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5594-1719

Hızlı Büyüyen Vajinal Fibroepitelyal Stromal Polip

Dr. Bengü Mutlu Sütcüoğlu¹

¹Lokman Hekim Üniversitesi Ankara Hastanesi

*Corresponding author: Bengü MUTLU SÜTCÜOĞLU

Özet

Vulvovajinal bölgede fibroepitelyal stromal polipler (FSP) nadir görülen bir tanıdır. Gerçek FSP patogenezi tam olarak anlaşılammıştır. FSP genellikle üreme yılları boyunca genç ve orta yaşlı kadınları etkilemektedir. Bu lezyonların predispozisyonu; gebelik sırasında gelişmesi ve doğumdan sonra kendiliğinden gerilemesi, menopoz sonrası kadınlarda östrojen replasman tedavisi ile ilişkilendirilmektedir. Ayrıca FSP'nin stromal hücrelerinde hormon reseptörlerinin mevcudiyeti, hormonal etkilerin gelişiminde etkili olabileceğini göstermektedir. Hem menopoz öncesi hem de sonrasında FSP oldukça nadirdir. Bu olgu sunumunda, 58 yaşında vajende ele gelen ve 1 ayda hızlı büyüyen kitle şikayeti ile başvuran postmenopozal bir kadın hastayı prezente edilmektedir. Jinekolojik muayenede mesaneden veya vajinal duvarın sağ tarafından köken alan 5-6 cm'lik solid vajinal tümör saptanmıştır. Vajinal veya vulvar ülserasyon gözlenmemiştir. Özgeçmişinde sadece astımı olduğu öğrenilmiştir. Başvurusundan önce, menopozu takiben dikkate değer bir jinekolojik tıbbi öyküsü yoktur. Fizik muayene sırasında servikal sitoloji dahil tüm standart laboratuvar test sonuçları normaldir. Net bir tanı ve tedavi sağlamak için vajinal tümör eksizyonu yapılmıştır. Patolojik değerlendirme fibroepitelyal polip olarak gelmiştir. Bu vaka sunumunda nadir görülen, hızlı büyüme eğiliminde FSP'li hasta sunulmuştur. Alışılmadık görünümü ve hızlı gelişimine ek olarak, bu lezyonun iyi huylu doğası hakkında farkındalık yaratmak temel amaçlardan biridir.

Anahtar Kelimeler: Vajinal Kitle, Fibroepitelyal Stromal Polip, Vajinal Polip

A Fast-Growing Vaginal Fibroepitelyal Stromal Polip

Abstract

Fibroepithelial stromal polyps (FSP) in the vulvovaginal area are a rare diagnosis. True FSP pathogenesis is poorly understood. FSP often affects young to middle-aged women throughout their reproductive years. The predisposition for these lesions are to develop during pregnancy and to spontaneously regress after birth, their relationship with estrogen replacement therapy in postmenopausal women. Also the existence of hormone receptors in the stromal cells of FSP all indicate that hormonal influences may have an impact in their configuration. Furthermore, FSP are extremely rare both before and after menopause. In this case report, we present a 58-year-old

postmenopausal woman with a palpable mass in the vagina that grew rapidly in 1 month. A 5-6 cm solid vaginal tumor originating from wheter the bladder or the right side of the vaginal wall was discovered during the gynecologic examination. There was no vaginal or vulvar ulceration. Her medical history revealed that she had just asthma. Prior to her presentation, the woman had no notable gynecologic medical history following menopause. During the physical examination, all standard laboratory test results, including cervical cytology, were normal. To provide a clear diagnosis and therapy, a vaginal tumor excision was performed. The pathologic evaluation revealed a fibroepithelial polyp. We present a unique case of a fast-growing FSP with an unusual macroscopical appearance in a woman. We want to raise awareness concerning the benign nature of this lesion, in addition to its unusual look and rapid development.

Keywords: Vaginal Mass, Fibroepithelial Stromal Polyp, Vaginal Polyp

Presentation ID / Sunum No= 62

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7636-5127

Hysterosalpingography With Current Information

Dr. Emre Uysal¹

¹*Artvin Yusufeli Devlet Hastanesi*

**Corresponding author: EMRE UYSAL*

Abstract

Hysterosalpingography (HSG) is an imaging method used to reveal structural problems of the uterine cavity. A radiograph is taken during the passage of this substance from the fallopian tubes to the abdomen by injecting a contrast agent into the uterus. An HSG can detect stenosis, width, or obstruction of the fallopian tubes. HSG; It is used in the investigation of the cause of infertility and abortions and in the diagnosis of structural disorders of the uterus (such as polyps, submucous myomas). The most frequently used patient group is infertile women. It is one of the first tests to be requested in infertile women. With this examination, open-closed uterine cavity and fallopian types are evaluated and the cause of infertility is tried to be revealed. If a pathology occurs in HSG, treatment is planned for it. It is made by applying a colorless and odorless contrast material containing iodine into the cervix uteri with pressure and taking a radiograph at the same time. This contrast agent does not harm tissues and organs. Mucoïd structures that cause obstruction in the fallopian tubes can be opened by pressure administration of the contrast agent, and thus fertility can be returned after HSG in infertile women. This effect is greater with fat-soluble contrast agents. As a result; HSG is an imaging method used in the diagnosis of uterine cavity and fallopian tube pathologies. For this reason, it is one of the first requested examinations in infertile patients. Although HSG is a diagnostic method, it can sometimes be therapeutic because it can open mucoïd obstructions in the fallopian tubes.

Keywords: Hysterosalpingography, Infertility, Contrast Agent, Diagnosis, Treatment

İdiopatik Dilate Kardiyomiopatiye Bağlı Kronik Kalp Yetmezliğinde Retinal Mikrovasküler Değişiklikler

Dr. Abdurrahman Alpaslan Alkan¹, Assoc. Prof. Dr. Serhat Sığırcı²

¹*Özel Florya Hastanesi, Göz Hastalıkları*

²*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Seyrantepe Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji*

**Corresponding author: Abdurrahman Alpaslan Alkan*

Özet

Amaç: Kronik kalp yetmezliğinin en önemli nedenlerinden biri olan idiyopatik dilate kardiyomiopati (KMP), koroner arter hastalığı olmaksızın sol ventrikül genişlemesine bağlı olarak, sistolik fonksiyonun bozulmasına neden olan bir hastalıktır. Bu çalışmada, optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) kullanarak idiyopatik dilate KMP'si olan hastalarda foveal avasküler zon (FAZ) alanı ve retinal vasküler dansite (VD) değişikliklerini araştırmayı amaçladık. **Gereç ve Yöntem:** Sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu (SVEF) %50'nin altında olan idiyopatik dilate KMP'li 48 hasta (Grup 1) ve 50 kişiden oluşan sağlıklı kontrol grubu (Grup 2) OKTA ile değerlendirildi. Parafoveal ve peripapiller alan VD'leri ve FAZ alanı ölçüldü ve karşılaştırıldı. **Bulgular:** FAZ değerleri Grup 1'de anlamlı olarak daha yüksekti (sırasıyla 0.29 ± 0.09 , 0.20 ± 0.05 ; $P < 0.001$). Ayrıca Grup 1'de parafoveal alanın derin kapiller pleksus (DKP) ortalama VD değeri anlamlı olarak daha düşüktü (sırasıyla 49.05 ± 3.81 , 54.81 ± 2.88 ; $P < 0.001$). Tüm hastaların SVEF'si ile parafoveal DKP dansite ortalamaları arasında anlamlı korelasyon izlendi ($Rho=0.585$, $P < 0.001$). Peripapiller alanın ortalama VD değeri de Grup 1'de anlamlı olarak daha düşük bulundu (sırasıyla 50.54 ± 3.38 , 54.66 ± 1.42 ; $P < 0.001$). **Sonuçlar:** Çalışmamızın sonuçları bu hasta grubunun takibinde OKTA'nın kullanılabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mikrovasküler Dansite, Dilate Kardiyomiopati, Kalp Yetmezliği, Optik Koherens Tomografi Anjiyografi

Retinal Microvascular Changes in Patients With Chronic Heart Failure Due to Idiopathic Dilated Cardiomyopathy

Abstract

Objective: Idiopathic dilated cardiomyopathy (IDCM), one of the most major causes of chronic heart failure, is a disorder that causes impairment of the systolic function due to left ventricular dilatation without coronary artery disease. In this study, we aimed to investigate retinal vascular density (VD) changes and foveal avascular zone (FAZ) area in patients with IDCM using optical

coherence tomography angiography (OCTA). Materials and Method: Forty-eight patients with IDCM and a left ventricle ejection fraction (LVEF) below 50% (Group 1) and 50 healthy individuals (Group 2) were evaluated via OCTA. The parafoveal and peripapillary area VDs and FAZ area were measured and compared. Results: The FAZ values were significantly higher in Group 1 (0.29 ± 0.09 , 0.20 ± 0.05 ; $P < 0.001$, respectively). Moreover, the mean VD values were significantly lower in the deep capillary plexus (DCP) of the parafoveal area in Group 1 (49.05 ± 3.81 , 54.81 ± 2.88 ; $P < 0.001$, respectively). LVEF of all patients were found to be correlated with the mean parafoveal DCP density ($Rho=0.585$, $P < 0.001$). The mean VD values were also significantly lower in the peripapillary area in Group 1 (50.54 ± 3.38 , 54.66 ± 1.42 ; $P < 0.001$, respectively). Conclusion: OCTA may possess the potential to be used in the follow-up of this patient group.

Keywords: Microvascular Density, Dilated Cardiomyopathy, Heart Failure, Optical Coherence Tomography Angiography

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5518-3938

İhmal Edilmiş Posterior Omuz Çıkığına Bağlı Kilitli Omuz

Exp. Dr. Nasuhi Altay¹

¹ERZURUM BÖLGE EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ

*Corresponding author: NASUHI ALTAY

Özet

Posterior omuz çıkığı bütün omuz çıkıklarının %5'inden azını oluşturur ve bu çıkıkların %67'si travmatik nedenlerle gelişmektedir. Posterior omuz çıkıkları, genellikle omuza ön yüzden gelen direkt bir travma ile ilişkilidir. Ancak sıklıkla kolun fleksiyon, zorlu iç rotasyon ve addukeyonu sırasında düşme sonrası indirekt yaralanma ile gerçekleşir. Nadir olarak elektrik çarpmaları ve epileptik nöbet gibi omuz iç rotator kaslarının ani ve güçlü kasılması ile de gerçekleşebilir. Tanı koymada şüphelenmek önemlidir. İlk değerlendirmede bu çıkıklar dikkatli bir klinik muayene ve uygun radyolojik görüntüleme ile tetkik edilmediğinde tanı gözden kaçabilir. Bu vakamızda ihmal edilmiş,tanı da gözden kaçan posterior omuz çıkığına bağlı gelişen kilitli omuzu olan hastayı sunmayı amaçladık. 48 yaşında erkek hasta yüksekte düşme sonrası kafa travması nedeniyle dış merkezli hastanede yoğun bakım ünitesinde entübe edilerek tedavi altına alınmış.15 gün sonra extübe edilen hastanın sol omuzda ağrı hareket kısıtlılığı şikayeti üzerine direk grafi çekilip ortopedi konsültasyonu yapılmış.Direk grafide belirgin anterior omuz çıkığı olmaması nedeniyle posterior omuz çıkığı tanısı gözden kaçırılmış ve hasta taburcu edilmiş.Hasta travmadan 45 gün sonra tarafımıza sol omuzda ağrı hareket kısıtlılığı şikayeti başvurdu. Hastanın yapılan muayenesinde omuz iç rotasyonda addüksiyonda ve kilitli şekilde belirgin omuz kısıtlılığı mevcut idi.Direk grafide posterior omuz çıkığından şüphelendik ve omuz bilgisayarlı tomografi çektik.BT'de posterior omuz çıkığı ve anterior Hill-Sachs lezyonu mevcut idi.Hill-Sachs lezyonu glenoide oturduğu için omuz eklemi kilitli şekilde kalmış ve harekete izin vermiyordu.Hasta kapalı redükte edilemedi ve cerrahi olarak açık omuz eklem redüksiyonu yaptık.Rekürrensleri önlemek için humerus başı defektini subskapularis kasını tuberculum minus ile transfer ederek kapattık. Anterior omuz çıkığında omuz lateralinde boşluk palpe edilebilir ve deformite mevcuttur.Posterior omuz çıkığında glenohumeral ilişki normal gibi görüldüğü için klinik olarak belirgin deformite gözlenmez ve çıkık atlanabilir.Tanı koymada öncelikli olarak hasta muayene edilmeli,şüphelenilen vakalarda direk grafiye ilave olarak BT ve MR görüntülemelerinden faydalanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Posterior Çıkık, Kilitli Omuz,deformite

İlerlemiş Diz Osteokondral Lezyonu Olan Genç Hastada Ototogreft Kullanarak Yapılan İki Aşamalı Cerrahi Tedavi Sonucumuz: Olgu Sunumu

Exp. Dr. Erkan Akgün¹

¹*Sağlık Bakanlığı*

Özet

Giriş:Eklem yüzeylerinin osteokondral lezyonları tartışmalı ve tedavileri oldukça güç lezyonlardır.Görüntüleme yöntemlerindeki ilerlemenin de etkisi ile son yıllarda bu lezyonlar ile daha fazla karşılaşılmaktadır.Kıkırdak dokunun iyileşme kapasitesinin olmaması ve bu lezyonların tedavisinde bir tedavi algoritmasının yokluğu ortopedik cerrahları hala zorlamaya devam etmektedir.Olgu sunumu:41 yaşında erkek hasta yaklaşık 21 yıl önce spor yaralanması sonucu sağ dizde ağrı şikayeti nedeniyle medikal tedavi almış.Zaman içinde hasta değişik merkezlerde farklı tedaviler almasına rağmen şikayeti ilerlemiş.Fizik muayenesinde ve görüntüleme yöntemlerinde(CT ve MRI) sağ diz medial femoral kondil de 24*32*25 mm boyutlarında osteokondral lezyon saptandı.Lezyonun ilerlemiş olması nedeniyle hastaya iki aşamalı cerrahi tedavi önerildi.Kabul eden hastada ilk aşamada medial parapatellar artrotomi ile defektli kıkırdak dokuya ulaşıldı.Küret ve burr yardımı ile sağlam kemik dokuya kadar nekrotik debris dokusu temizlendi.İliak kanattan alınan kemik grefti ile defekt dolduruldu. Eklem saçılmasını önlemek için fascia lata otogrefti 6 no vikril kullanılarak kıkırdak dokuya sütüre edildi ve greftle doldurulmuş bölgenin üzeri kapatıldı.4.ayda MRI ve CT kontrolü yapılarak kemik kaynamanın olduğu görüldü ve ikinci aşamada karşı taraf dizden alınan 6 ve 8mm lik mozaikplasti otogreftleri ile kıkırdak –kemik doku transplantasyonu gerçekleştirildi.Hastanın ameliyat öncesi ve postop 2. yılında klinik ve fonksiyonel değerlendirmesinde Lysholm diz skorlaması ve Kujala anterior diz skorlaması ve görüntüleme yöntemleri kullanıldı.Ameliyat öncesi Lysholm diz skoru 42 iken ameliyat sonrası 88 olarak hesaplandı. Kujala anterior diz skorlaması ameliyat öncesi 38 iken,ameliyat sonrası 82 olarak hesaplandı.MRI ve CT görüntülerde lezyonda anlamlı iyileşme olduğu görüldü. Sonuç:İlerlemiş osteokondral lezyonlarda tedavi problemleri hala devam etmektedir.Ülkemizde özellikle allogreftlere ulaşımdaki zorluklar nedeniyle iki aşamalı cerrahi otogreftleme yöntemi alternatif bir tedavi olarak ortopedik cerrahlar tarafından daha fazla kullanılacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Diz,cerrahi,osteokondral,otogreft,kıkırdak

Presentation ID / Sunum No= 85

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0592-7521

İmplant Rejeksiyonu Yönetiminde Mastektomi Son Çare Mi' İndosiyanın Yeşili(İCG) ve Spy Deneyimimiz

Exp. Dr. Gökhan Giray Akgül¹

¹SBÜ Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş: BRCA1-2 gen mutasyonu olan kadınlarda özellikle 40 yaşından önce profilaktik mastektomi ve bilateral salpingo-ooforektomi yapılması önerilmektedir. Subkutan mastektomi sonrası kozmetik kaygılardan dolayı implant uygulaması oldukça sık başvurulan yöntemlerden biridir. Fakat bu hastalarda %8.7 oranında implant kaybı yaşanmaktadır. İmplant kaybı genellikle cilt nekrozuna, kas dokusunun yetersiz beslenmesine ve enfeksiyone sekonder gelişmektedir. Süreç genellikle mastektomi ile sonuçlanmaktadır. Biz bu sözel bildiri ile, implant rejeksiyonu gelişen hastamızdaki yönetim sürecini ve mastektominin son seçenek olması gerektiğini sunmayı planladık. Olgu: 41 yaşında kadın hasta kliniğimize sağ meme kanseri tanısı ile başvurdu. Yapılan tetkiklerde hastanın BRCA1 patojenik mutasyon taşıyıcısı olduğunu tespit ettik. Tetkikler sonrası hastaya bilateral subkutanöz mastektomi ve implant uygulaması gerçekleştirdik. Postoperatif 4.gün sağ meme insizyon skarında iskemik görünüm ve fibrin içerikli seöz sıvı tespit ettik. Günlük pansumanı yapılan hastanın iskemik alanda genişleme, nekroz oturması ve cilt ayrışması olması üzerine re-operasyona karar verildi. Eksplorasyonda nekrozun sadece cilt-cilt altı dokuda olduğu ve implantta yer kaymasını gözlemledik. İndosiyanın yeşili flakonunu 10 cc SF ile sulandırıp hastaya 4cc İV enjekte ettik. Takiben SPY cihazı ile cilt ve pektoral kas beslenmesini kontrol ettik. SPY ile yeterli beslenme göremediğimiz cilt dokusunu rezeke ettik. Eş zamanlı doppler USG ile pektoral kas beslenmesini teyit ettik. Pektoral kasta beslenme ile ilgili bir problem olmaması üzerine implantı koruma kararı aldık ve pektoral kas altına yeni bir poş oluşturarak implantı yerleştirdik. Bir adet dren koyarak cilt altı ve cilt tek tek kapatıldı. Tartışma: İmplant kaybı sonrası mastektomi, subkutan mastektomi+implant prosedürünün nadir fakat en morbid komplikasyonlarından biridir. Özellikle kozmetik amaçlı yapılan bir prosedürün, mastektomi ile sonuçlanması genç yaşta kadın hastalarda büyük oranda psiko-sosyal sorunlara yol açmaktadır. Olgumuzda gösterdiğimiz gibi, iskemiye bağlı implant rejeksiyonlarında İCG-SPY kullanımı ile hastalara bir şans daha verilebilmektedir. Sonuç: Cilt iskemisine bağlı implant rejeksiyonlarında İCG-SPY ile implant kaybı ve mastektominin engellenebileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Brca Gen Mutasyonu, İmplant Kaybı, İndosiyanın Yeşili, Spy,

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9461-5222

İnguinal Herniyi Taklit Eden Tip D Nuck Kanal Hidroseli: Nadir Görülen Bir Olgu Sunumu

Exp. Dr. Mahmut Burak Kılıç¹, Exp. Dr. Nurullah Bilen¹, Exp. Dr. Merve Nur Güvenç¹

¹*Midyat Devlet Hastanesi*

Özet

Giriş:Nuck kanalı olarak bilinen peritoneal katlantı round ligamenti ile birlikte ilerler ve genellikle doğumla beraber veya doğum sonrası erken dönemde kendiliğinden oblitere olur ve fibrotik bir banta dönüşür. Ancak bu peritoneal katlantının kapanmaması durumunda klinik olarak indirekt inguinal herni veya nuck kanal hidroseli olarak ortaya çıkabilir. Literatürde yaklaşık 400 civarında olgu tanımlanmıştır halen nadir olarak görülmeye devam etmektedir. Tipik olarak kasık veya genital bölgede ağrısız bir şişlik şeklinde ortaya çıkmaktadır. Olgumuzda, inguinal bölgede uzun süredir var olan şişlik şikayeti ile başvuran ve Tip D nuck kanal kisti tanısı ile ameliyat edilen 22 yaşındaki kadın hasta sunulmuştur. Materyal- Metod:Midyat devlet hastanesinde ameliyat edilen hastanın verileri hastane bilgi yönetim sistemindeki (HBYS) veri tabanından alınmıştır. Olgu:Sol inguinal bölgede 8 yıldır var olan şişlik ve ağrı nedeni ile başvuran 22 yaşındaki kadın hasta değerlendirildi. Sol inguinal kanal lateralinde yaklaşık 4x3 cm çapında redükte edilebilen herniasyon olabileceği düşünülen bulguya rastlandı. Yapılan doppler ultrasonografide, o bölgede yaklaşık 4x2 cm çapında nuck kanal hidroseli olduğu düşünülen kistik lezyon görüldü. Horizontal olarak yapılan 3 cm uzunluktaki bir insizyonla yaklaşık 5x3 çapındaki kistik yapı total eksize edildi. Makroskopik olarak kist açıldığında, içinden berrak seröz sıvının boşaldığı görüldü. Mikroskopik histopatolojik incelemede, tek sıralı basık mezotelyal hücreler ile döşeli kistik yapı izlendi. Bulgular nuck kanal kisti ile uyumludur şeklinde raporlandı. Tartışma ve Sonuç:Tedavide cerrahi olarak kistin eksize edilmesi ve periton uzantısının bağlanması yeterli olmaktadır. Ancak nüks potansiyeli olan olgularda sentetik yamaların kullanımı tercih edilebilir. Nuck kanal kistinin laparoskopik olarak ameliyat edilmesi diğer bir seçeneğidir. Hasta küçük bir insizyon ile sentetik yama kullanılmadan ameliyat edildi. İnguinal bölgede şişlik şikayeti ile başvuran kadın hastalarda; nadir de olsa nuck kanal kisti olabileceği göz önünde bulundurularak preoperatif görüntüleme ile bu hastalarının tanısının desteklenmesi gerektiği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Hidrosel, İnguinal, Nuck Kanal,

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7498-1660

İntraoperatif Dönemde Açık Cerrahiye Geçilme Kararı Alınan Nefrektomi Hastalarında Preoperatif Uygulanan Plan Bloklarının Etkinliği, Vaka Serisi

Dr. Burcu Kılıçaslan Divanlıoğlu¹

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

Özet

Günümüzde daha iyi bir analjezi kalitesi sağlamak ve komplikasyonları azaltmak için multimodal analjezik yaklaşımlar tercih edilmektedir (1). Biz, hastanemiz etik kurulunun iznini aldıktan sonra, laproskopik nefrektomi operasyonu geçirecek olan hastalarda ultrasonografi ile yapılan quadratus lumborum plan bloğu ve transversus abdominis plan bloğunun postoperatif analjezi üzerine etkilerini araştırmayı hedefledik. Ancak çalışma sırasında cerrahi zorluklar nedeniyle açığa geçme kararı alınan 4 hastanın verilerini bu vaka serisinde sunmak istedik. Olgular: Hastaların yazılı onamları alındı. Laparoskopik nefrektomi planlanmış hastalara genel anestezi induksiyonu yapıldı. Hastalar entübasyonu takiben lateral dekübit pozisyona alındı. Ultrasonografi eşliğinde 30 cc hacimde %0.25 bupivakain hidroklorür ile iki hastaya quadratus lumborum plan bloğu (KLB) iki hastaya da transversus abdominis plan bloğu (TAP) uygulandı. Operasyon bitiminden 30 dakika önce tüm hastalara parasetamol hidroklorür 1 gr intravenöz infüzyon olarak uygulandı. Operasyon bitiminde ise hasta kontrollü analjezi cihazı aracılığı ile vizüel ağrı skorunun (VAS) beşin üzerinde olması durumunda morfin hidroklorür 1 mg bolus gidecek şekilde uygulandı. Hastaların demografik verileri, ASA sınıfı ve ameliyat süresi kaydedildi. Postoperatif derlenme ünitesinde hastalar ilk 24 saat vizüel ağrı skoru (VAS), dinamik vizüel ağrı skoru (DVAS), hemodinamik parametreler, tüketilen opioid miktarı, opioide bağlı yan etkileri ve ek analjezik ihtiyaçları açısından takip edildi. Bulgular: Kuadratus lumborum bloğu uygulanan hastalardan birinde 1. saatte DVAS değerleri 6, diğer saatlerde tüm VAS değerleri 5'in altındaydı. Transversus abdominis bloğu uygulanan grupta ise VAS ve DVAS değerleri 1. saatte 8, 2. saatte 6 olarak kaydedildi ve hastaların bu dönemde ek analjezik ihtiyacı oldu. Bu iki hastanın diğer saatlerde VAS ve DVAS değerleri 5'in altındaydı ve hastaların ek analjezik ihtiyacı olmadı. Sonuç ve tartışma: Açık Nefrektomi geçiren hastalarda yüksek postoperatif ağrı insidansı vardır. Postoperatif dönemde akut ağrı kontrol altına alınmazsa kardiyak ve solunumsal komplikasyonlar, gecikmiş mobilizasyon ve buna bağlı tromboembolik komplikasyonlar, nöroendokrin yan etkiler, uzamış hastanede kalış süresi ve kronik ağrı sendromlarına neden olabilir. Etkatif postoperatif ağrı kontrolü daha iyi cerrahi sonuçlar ile ilişkilidir (2). Postoperatif ağrı tedavisi; sistemik analjezik-antiinflamatuvarlar,, opioidler, NMDA reseptör antagonistleri, gabapentin, pregabalin, alfa 2 agonistleri, santral bloklar, periferik sinir veya alan blokları , yara yeri infiltrasyonu, HKA(hasta kontrollü analjezi) yöntemlerini veya bunların kombinasyonunu içerir. Bu tedavilerin her birinin kendine ait kullanım kısıtlılıkları vardır. Ciddi yan etkiler nedeni ile opioidsiz analjezi yöntemleri daha çok tercih edilmektedir. Günümüzde ise ultrasonografi eşliğinde uygulanan plan blokları popülerite kazanmıştır. Karın duvarı, abdominal cerrahiden sonra akut postoperatif ağrıya büyük katkıda bulunduğundan, transversus abdominis plan bloğu (TAP), quadratus lumborum (QL)bloğu gibi alan blokları, çeşitli abdominal cerrahi prosedürler için etkili analjezi sağlayabilir. Kullanım endikasyonları arasında laparoskopik abdominal cerrahiler, sezaryen, histerektomi,

nefrektomi, abdominoplastiler sayılabilir (1). Laparoskopik nefrektomilerde etkinliği gösterilmiş olan bu blokların açık cerrahilerde de multimodal analjezinin bir parçası olarak kullanılabilirliği ve komşuluklarına rağmen sağladıkları analjezide klinik bir farklılık olabilir mi görmek istedik. Sonuç olarak açık nefrektomilerde multimodal analjezinin bir parçası olarak uygulanacak plan bloklarının, ağrıya bağlı gelişebilecek komplikasyonları azaltmada ve önlemede etkisini göstermek amacı ile geniş serilerle yapılacak karşılaştırılmalı çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Tap Blok, Kuadratus Lumborum Blok, Nefrektomi Ameliyatı

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6759-2539

Karotis Endarterektomi Operasyonlarında Nirs Deneyimimiz

Asst. Prof. Dr. Gökhan İnangil¹

¹*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sultan Abdülhamid Han Eğitim Araştırma hastanesi*

Özet

Karotis endarterektomi (KEA) operasyonu serebrovasküler olayların engellenmesinde sıklıkla kullanılan cerrahi bir yöntemdir plaktan kopan parçalara bağlı emboli veya karotis klempinin kullanılması sonucu oluşan iskemi önemli perioperatif riskler arasında sayılabilir. Hipoperfüzyon ihtimaline karşı sıklıkla kan akışını sağlayan şant uygulaması gerekebilir.. Şant kullanımı konusunda farklı yaklaşımlar bulunmaktadır çünkü şant kullanımı da kendi içinde bazı riskler içermektedir . Serebral Near İnfrared Spektroskopi (NIRS) monitorizasyonu serebral bölgesel oksijen saturasyonu ölçümünü sağlayan, invaziv olmayan bir monitorizasyon yöntemidir. Bu bölgedeki oksijen saturasyonu hakkında bilgi sahibi olmak, potansiyel serebral iskemi için erken uyarı verir. Günümüzde, serebral monitorizasyon için mevcut pek çok seçenek içerisinde, NIRS monitorizasyonu, noninvaziv ve kolay uygulanabilir olması yanında, intraoperatif sürecin yönetilmesinde de önemli bilgiler sağlamaktadır. Biz bu olgu serisinde şant kullanımı kararının verilmesinde NIRS monitörizasyonunun önemini vurgulamayı hedefledik.NIRS mönitörizasyonunun kardiyovasküler cerrahi ve invazif radyolojik girişimlerde, vazgeçilmez bir monitorizasyon olarak yerini alacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Karotis Endarterektomi; Hipoperfüzyon; Near İnfrared Spektroskopi

Our Nirs Experience in Carotid Endarterectomy Operations

Abstract

Carotid endarterectomy (CEA) operation is a surgical method that is frequently used in the prevention of cerebrovascular events. Embolism due to fragments detached from the plaque or ischemia resulting from the use of carotid clamp can be considered among the important perioperative risks. In case of hypoperfusion, shunt that provides blood flow may be required frequently. There are different approaches to the use of shunt because shunt use also includes some risks in itself. Cerebral Near Infrared Spectroscopy (NIRS) monitoring is a non-invasive monitoring method that provides cerebral regional oxygen saturation measurement. Knowledge of oxygen saturation in this region provides early warning of potential cerebral ischemia. Today, among the many options available for cerebral monitoring, NIRS monitoring provides important information in the management of the intraoperative process as well as being noninvasive and easy to apply. In this case series, we aimed to emphasize the importance of NIRS monitoring in the decision to use shunt. We think that NIRS

monitoring will take its place as an indispensable monitorization in cardiovascular surgery and invasive radiological procedures.

Keywords: Carotid Endarterectomy; Hypoperfusion; Near-Infrared Spectroscopy

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8074-4672

**Karpal Tünel Sendromunda Kompartman İçi Basıncının
Değerlendirilmesi: Elastografi**

Dr. Ahtem Seydali¹, Prof. Dr. Mehmet Can Ünlü², Dr. Serdar Toy³

¹*İstanbul Silivri Devlet Hastanesi*

²*İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi*

³*Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş: Karpal tünel sendromu (KTS), median sinirin karpal tünelde maruz kaldığı basıya bağlı olarak gelişen ve en sık görülen tuzak sinir nöropatisidir. Bu çalışmada, KTS nedeniyle gevşetme ameliyatı uygulanan hastalarda kompartman içi basıncında herhangi bir değişiklik olup olmadığını ölçmek için Elastografi kullanılmıştır. Yöntem: Hastalar 2010-2013 yılları arasında KTS tanısı alan 56 hasta arasından seçilmiştir. Çalışmaya dışlanma kriterleri doğrultusunda 14 hasta çalışmaya dahil edildi. Bu hastalardan dört tanesinde bilateral KTS mevcut idi. Tüm hastalara sınırlı (mini-palm) açık karpal tünel gevşetme insizyonu ile cerrahi uygulandı. Tüm hastaların ameliyat öncesi ve sonrasındaki 6. haftada fonksiyonel değerleri kayıt altına alındı. Aynı zamanlarda, tüm hastalara Shear Wave Elastografi ile karpal tünel basıncı ölçüldü ve sonuçlar kPa (kilopaskal) cinsinden not edildi. Elde edilen veriler SPSS ile değerlendirildi. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 28 yıl idi. Cerrahi öncesi karpal tünel basıncının ortalama 134.5 kPa iken postop dönemde 66.7 kPa olarak ölçüldü. Bu iki değer arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edildi ($p<0.05$). Ayrıca kontrol grubunun tünel içi basıncı ise 48.1 kPa olarak ölçüldü. Kontrol grubu ile cerrahi yapılan grubun ameliyat öncesi tünel içi basınç değerleri arasında istatistiksel olarak fark bulunmuştur ($p<0.05$). Hastaların preop fonksiyonel skorları %14.3 iken postop dönemde %96.3 olarak ölçülmüştür. Fonksiyonel sonuçlar arasında da istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.005$). Postop kanal içi basınç ile fonksiyonel sonuçlar arasında pozitif korelasyon mevcuttur ($r=0.89$). Kanal içi ölçülen basınç değerlerinin postop 6. haftada, sağlıklı kontrol grubunda ölçülen değerlerden yüksek tespit edilmesinin nedenini postop yara yerinde ödemden ve iyileşme dokularından kaynaklandığını düşünmekteyiz. Sonuç: Kanal içi basınç ölçümünde kullanılan Elastografi yöntemi non-invazif bir yöntemdir. Ayrıca, tekrarlanabilir kantitatif bir metottur. Karpal tünel basıncı ile Elastografi cihazının ölçümü arasında pozitif korelasyon mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Elastografi, Karpal Tünel Sendromu, Nervus Medianus, Tuzak Nöropatisi,

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0631-453X

Kliniğimize Başvuran Usher Sendromlu Hastaların Klinik ve Genetik Araştırma Sonuçları

Dr. Abdurrahman Alpaslan Alkan¹, Prof. Dr. Dilek Güven², Dr. Hakan Kaçar³, Dr. Hani Alsaadoni⁴, Dr. Gürcan Doğukan Arslan⁵, Dr. Bilge Türk⁶, Dr. Eyüp Düzgün⁷

¹*Özel Florya Hastanesi, Göz Hastalıkları*

²*Maslak Acıbadem Hastanesi, Göz Hastalıkları*

³*Çankaya Veni Vidi Göz Sağlığı Merkezi, Göz Hastalıkları*

⁴*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıbbi Fizyoloji*

⁵*İstanbul Atlas Üniversitesi, Özel Medicine Hospital, Göz Hastalıkları*

⁶*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Seyrantepe Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kulak Burun Boğaz ve Baş Boyun Cerrahisi*

⁷*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sultan İkinci Abdulhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları*

**Corresponding author: Abdurrahman Alpaslan Alkan*

Özet

Amaç: Usher sendromu (USH) kronik, progresif ve otozomal resesif kalıtılan, retinitis pigmentosa, nörosensöriyel işitme kaybı ve denge problemleriyle seyreden bir hastalıktır. Çalışmamız kapsamında Türk toplumundaki USH hastalarının demografik özellikleri ve moleküler epidemiyolojisini ilk kez araştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Türkiye'nin çeşitli bölgelerinden gelen ve kliniğimizde takip edilen USH hastalarına detaylı oftalmolojik ve otorinolojik muayene yapıldı. Hastaların moleküler analizi için daha önceki çalışmalarda *MYO7A*, *PCDH15*, *USH1C*, *CDH23*, and *USH2A* genlerinde tespit edilmiş olan mutasyonlar Sanger dizileme yöntemi kullanılarak araştırıldı. Bulgular: Çalışmamıza 31 aileden 48 hasta dahil edildi. Hastalarımızdan 14'ü USH Tip 1, 16'sı ise USH Tip 2 idi. Onsekiz hastamızda tiplendirme yapılamadı. Sanger dizileme yöntemiyle yapılan mutasyon taramasında klinik olarak USH Tip 2 ile uyumlu 7 farklı aileden toplam 7 hastada *MYO7A* (c. 1343 + 1G> A) mutasyonu saptandı. Bu hastalardan 6'sında heterozigot mutasyon saptanırken, 1 hastada ise homozigot mutasyon saptandı. Sonuç: Çalışmamızın sonuçları Türk toplumundaki USH hastalarının bir çok ülkeye benzer biçimde genellikle USH Tip 1 ve USH Tip 2 olduğunu ilk kez ortaya çıkartmıştır. Daha önceki çalışmalarda *MYO7A* genindeki mutasyonların nadiren USH Tip 2'ye sebep olduğu bildirilmiş olmasına rağmen, çalışmamızın sonuçları Türk toplumundaki USH hastalarının, diğer toplumlarda USH'ye sebep olan gen mutasyonlarından daha farklı bir mutasyon spektrumuna sahip olduğunu düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Genetik, usher sendromu, *MYO7A*, retinitis pigmentosa, moleküler epidemiyoloji

Clinical and Genetic Research Results of Usher Syndrome Patients Followed Up in Our Clinic

Abstract

Objective: Usher syndrome is a chronic, progressive, autosomal recessive inherited disorder with retinitis pigmentosa, neurosensory hearing loss, and balance problems. Our study aims to investigate the demographic features and molecular epidemiology of patients with USH in the Turkish population for the first time. **Materials and Methods:** Detailed ophthalmological and otorhinolaryngological examinations were performed on patients with USH from various regions of Turkey whom our clinic followed up. For the molecular analysis of patients, the mutations described in previous studies in the *MYO7A*, *PCDH15*, *USH1C*, *CDH23*, and *USH2A* genes were investigated using Sanger sequencing. **Results:** Forty-eight patients from 31 families were included in the study. Fourteen of our patients had USH Type 1, and 16 USH Type 2. Eighteen patients could not be typed. In the mutation screening performed with Sanger sequencing, we detected mutations in *MYO7A* (c.1343 + 1 G > A) in seven patients from seven families clinically compatible with USH Type 2. Heterozygous mutations occurred in six of these patients, and homozygous mutations occurred in one patient. **Conclusions:** The results of our preliminary study revealed for the first time that most patients with USH in the Turkish population have USH types 1 and 2, similar to most other countries. Although the results of previous studies reported that mutations in *MYO7A* rarely cause USH Type 2, patients with USH in the Turkish population may have a different mutation spectrum in USH genes than has been observed in other populations.

Keywords: Genetics, usher syndrome, *MYO7A*, retinitis pigmentosa, molecular epidemiology

Presentation ID / Sunum No= 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2393-3535

Konjenital Kalp Hastalığı Olan Yenidoğanda Femoral Kateterizasyon Sonrası Gelişen Tromboemboli Nedeni ile Transmetatarsal Amputasyon; Bir Olgu Sunumu

Exp. Dr. Javid M. Azarabadi¹

¹ *Başkent Üniversitesi Konya Uygulama ve Araştırma Merkezi*

Özet

Amaç: Yenidoğan (YD) tromboembolizmi (TE) çeşitli yatkınlıklar ve tetikleyicilerle ortaya çıkar. Erken tromboz tanısı zor olduğuna rağmen terapötik müdahaleler ile komplikasyonları azaltmak mümkündür. Yöntem: Bir YD' nin femoral kateterizasyonu (FK) sonrası alt ekstremitesinde arteriyel tromboz nedeni ile amputasyonla sonuçlanan hastanın olgu sunumudur. Olgu: İleri seviyede konjenital kalp hastalığı (KKH) ve solunum sıkıntısı olan 4 günlük YD sol femoral artre heparin eşliğinde kateterizasyon işlemi yapıldıktan kaç saat sonra sol ayakta soğuk, morarma ve nabızsızlık bulguları ve emboli tanısı ile kliniğimize konsulte edildi. Ortopedik değerlendirmede 5. Parmak dışında diğer parmaklarda iskemi belirtileri saptandı. Hastaya akciğerlerindeki masif kanama nedeni ile antitrombolitik tedavi başlanamayınca düşük molekül ağırlıklı heparin(DMAH) ve coraspirin protokolü uygulandı. Yaklaşık 40 gün takibimizde olan hastamız KKH'dan dolayı kaç kere ameliyat olduğuna rağmen yeni bir TE saptanmadı ve demarkasyon hattı tam olarak oluştuktan sonra transmetatarsal seviyeden ampute edildi. Tartışma:YD tıbbındaki son gelişmeler, sendromik hastaların daha uzun yaşam ihtimali olduğundan dolayı TE gelişme şansını artırabilir. TE genetik yatkınlıkları, altta yatan bozuklukları ve edinilmiş tetikleyicileri içeren çok faktörlü bir hastalıktır. Irk ötesinde tromboz için belirlenmiş genetik riskler, protein C başta olmak üzere, protein S ve antitrombin eksikliklerini içerir. Sepsis, kanser, KKH, tedaviye bağlı ilaç etkileri ve intravenöz kateterlerde TE gelişiminde rol oynamaktalar. FAK nedeni ile yaklaşık %40 geçici femoral arter tıkanıklığı görülsede uygulanan İV heparin infüzyonu sayesinde bunlardan sadece %5.9'u kalıcı olur ancak YD' lardaki hızlı anjiogenezis nedeni ile bunların çoğunda iskemi görülmez. Bu hastada tıkanıklık çok distalden olduğu ve yeterli miktarda kollateral dolaşımın olmadığı için iskemi ve gangren ortaya çıkmıştır. Sonuç: YD' ların TE tedavisi mevcut tavsiyelerin çoğu yetişkin verilerine dayanmaktadır ve daha fazla klinik araştırmaya ihtiyaç vardır. Önleyebileceğimiz tetikleyici etkenleri uygulamamız lazım. Bunlardan birisi kateter bakımı ile alakalıdır. Kateterden hava gitmemesi, Kateterin uygun yıkanması ve ucunda pıhtı oluşmaması için sıvısı heparinize olmalı. Diğer taraftan iv heparin yerine DMAH başlanması da öneriliyor.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğanlarda Tromboembolizm, Antitrombin, Amputasyon, Arterial Kateterizasyon

Presentation ID / Sunum No= 118

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0885-919X

Kornea Yeni Damar Oluşumunun 11-Deoksikortizol ve Aldosteron İle İnhibisyonu

Dr. Muhamet Kıvılcım¹

¹ÖZEL AKDENİZ HASTANESİ

Özet

ÖZET: 11-deoksikortizol ve aldosteron topikal uygulamasının sıçanlarda oluşturulan kornea neovaskülarizasyon modelindeki etkinliğinin araştırılması. GEREÇ VE YÖNTEM: Bu çalışmada 32 adet erkek long evans sıçanların tek gözü kullanılmıştır. Sıçanlar randomize şekilde 4 gruba ayrılmıştır. Kornea merkezi gümüş nitrat kullanılarak kimyasal olarak koterizasyon edilip neovaskülarizasyon oluşturulmaya çalışıldı. Çalışma süresi 7 gün ve günde 2 kez topikal damlatma şeklinde düzenlendi. Kontrol grubuna dengeli tuz solüsyonu damlatıldı. Çalışmamızda aldosteron 2 farklı konsantrasyonlarda kullanıldı.(40 mg/ml ve 4 mg/ml). 11-deoksikortizol ise sadece 4 mg/ml konsantrasyonunda kullanıldı. Çalışma sonunda dijital fotoğraflar alındı ve bilgisayar programı kullanılarak oluşan yeni damar alanlarının yüzdesi hesaplandı. Kornealar histolojik olarak incelendi. BULGULAR: 40 mg/ml aldosteron grubunda kornea neovaskülarizasyonun ortalama oranı 38.37% ve kontrol grubuna karşı istatistiksel olarak anlamlıydı(p=0.004).4 mg/ml aldosteron grubunda ise bu oran 42.50%, kontrol grubuna karşı istatistiksel olarak anlamsızdı (p=0.125). 4mg/ml 11-Deoksikortizol grubunda ise bu oran 17.75%, kontrol grubuna göre istatistiksel olarak oldukça anlamlıydı(p=0.001) . Kontrol grubunda oluşan kornea neovaskülarizasyon oranı ise 68.87% olarak bulundu. Histoloji sonuçları da bu bulgularla uyum gösterdi. SONUÇ: Çalışmamızda 4 mg/ml 11- Deoksikortizol yeni damar oluşumunu çok güçlü bir şekilde baskıladığını bulduk. Aldosteron ise ancak yüksek konsantrasyonlarda inhibe edici etki gösterebildi. Korneal neovaskülarizasyonun klinikteki tedavisinde 11-Deoksikortizol tekli ilaç seçeneği olarak veya kombine tedaviler içinde kullanımı yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Kornea, Kortikosteroidler, Neovaskülarizasyon

Kronik Böbrek Yetmezliği Hastalarında İzole Çekum Nekrozu. Olgu Sunumu

Dr. Afig Gojayev¹

¹*Başkent Üniversitesi Ankara Hastanesi / Genel Cerrahi ABD, Ankara / Türkiye*

Özet

Giriş: İzole çekum nekrozu (İÇN) nadir görülen cerrahi patolojilerden olup, daha çok yaşlı popülasyonda görülmektedir. Klinik prezentasyonu akut apandisit benzemektedir. Mezenterik dolaşım bozukluğu, sistemik hipotansiyon ve bazı ilaçların İÇN'nin gelişiminde rol oynadığı düşünülmektedir. Olgu: 36 yaşında erkek hasta 2010 yılında FSGS nedeniyle renal transplantasyon yapılmış. 2017 yılında rejeksiyon gelişmiş. Haftada 3 gün hemodiyaliz uygulanan hasta ani başlayan sağ alt kadranda ağrısıyla acil servise baş vurmuştur. Yapılan tetkiklerinde lökositozu, CRP yüksekliği olan hastanın çekilen batin tomografisinde (BT) çekum duvarında kalınlaşma ve hava görünümü saptanmıştır. Akut karın bulguları olan hastaya acil şartlarda sağ hemikolektomi yapılmıştır. Ameliyat sonrası ek sıkıntısı olmayan hasta sağlıklı taburcu edilmiştir. Tartışma: İÇN nadir görülen akut karın nedenlerinden olup, literatürde de vaka sunumları şeklinde çok az sayıda rastlanmaktadır. Ciddi komorbiditesi olan yaşlı kadınlarda daha sık rastlanmaktadır. İÇN gelişimindeki en önemli mekanizma mezenterik kan dolaşımının azalmasıdır. İÇN, komorbidite varlığına göre iki gruba ayrılır: Tip I (spontan) ve Tip II (ikincil). Tip I: mezenterik kan akımının azalmasına neden olan altta yatan bir hastalık yoktur. Tip II'de ise kardiyopulmoner bypass, kronik böbrek yetmezliği (KBY) gibi altta yatan bariz nedenler vardır. Bazı ilaçlar da mezenterik dolaşım bozukluğuna neden olabilir. Çekal enfarktüs tipik olarak sağ alt kadranda ağrı, lökositoz ve ateşle prezente olabilir. Bu nedenle apandisit, çekal divertikülit, sterkoral perforasyon, veya çekum karsinomu ayırıcı tanıda göz önünde bulundurulmalıdır. Günümüzde kolonik iskeminin spesifik bir serum belirteci yoktur. BT'de izole çekum duvar kalınlaşması, izole pnömotozis intestinalis gibi bulgular görülebilir. Ayrıca, periçekal asit ve komşu mezenterik dokuda kirlenme görülebilir. Tedavisinde bağırsağın nekrotik segmentinin rezeksiyonu veya sağ hemikolektomi tercih edilebilir. Sonuç: Ani başlayan sağ alt kadranda ağrısı olan, BT'de çekumda duvar kalınlaşması olan KBY'li hastalarda İÇN olabileceği akılda tutulmalıdır. Peritonit bulgusu varsa sağ hemikolektomi anastomoz ile tatmin edici sonuçlar alınabilir. Erken tanı ve cerrahi ile prognozu iyidir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Böbrek Yetmezliği, İzole Çekum Nekrozu, İskemik Kolit

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4293-7814

**Kronik Lomber Bel Ağrısı İçin Lomber İntradiskal Pulsed Radyofrekans
ile Ozon Kemonükleoliz Kombinasyonu**

Dr. Selin Guven Kose¹

¹Health Science University, Derince Training and Research Hospital

*Corresponding author: Selin Güven Köse

Özet

Background: Radicular low back pain is one of the most common health problems affecting patient's daily activities. Percutaneous intradiscal ozone-oxygen therapy is commonly used in patients refractory to standard conservative therapies. Intradiscal pulsed radiofrequency (PRF) is an effective treatment for discogenic pain. Herein we performed intradiscal pulsed radiofrequency stimulation and ozone chemonucleolysis in a patient with chronic low back pain refractory to conservative treatments. Methods and Results: A 43-year-old female with a history of chronic low back pain due to L4-L5 and L5-S1 left disc protrusion presented to our pain clinic. Her numerical rating scale (NRS) and Oswestry Disability Index (ODI) were 9 and 52, respectively. Fluoroscopically guided transforaminal epidural steroid injection was performed. NRS score was only decreased to 8. We performed intradiscal PRF (at 2 Hz and a 20-ms pulsed width for 10 minutes at 60 V with 42°C) on the L4-5 and L5-S1 intervertebral disc under fluoroscopy. Then, a 10-mL mixture of O₂-O₃, containing 30 mg/mL O₃, was intradiscally administered. The NRS and ODI scores improved to 4 and 31 at 1st month and 3 and 28 at 3rd months, respectively. Discussion: In discogenic pain, sinuvertebral nerves penetrate the annulus fibrosus, thereby exacerbating the pain. Herein, we present a case of disc protrusion that responded to intradiscal PRF in combination with intradiscal ozone therapy. The mechanism of action of PRF consists of a strong electric with a biological effect on nerve endings. Additionally, It has been demonstrated that the ozone injection had a biological activity. Previous studies showed that the intradiscal ozone at high concentrations produced degeneration of cytosol and cell shrinkage in the nucleus pulposus. In conclusion intradiscal PRF in combination with intradiscal ozone chemonucleolysis appears an effective treatment modality for disc protrusion.

Anahtar Kelimeler: Low Back Pain; İntradiskal Ozone; Pulsed Radiofrequency.

Lumbar Intradiscal Pulsed Radiofrequency in Combination With Ozone Chemonucleolysis for Chronic Lumbar Low Back Pain

Abstract

Background: Radicular low back pain is one of the most common health problems affecting patient's daily activities. Percutaneous intradiscal ozone-oxygen therapy is commonly used in patients refractory to standard conservative therapies. Intradiscal pulsed radiofrequency (PRF) is an effective treatment for discogenic pain. Herein we performed intradiscal pulsed radiofrequency stimulation and ozone chemonucleolysis in a patient with chronic low back pain refractory to conservative treatments. **Methods and Results:** A 43-year-old female with a history of chronic low back pain due to L4-L5 and L5-S1 left disc protrusion presented to our pain clinic. Her numerical rating scale (NRS) and Oswestry Disability Index (ODI) were 9 and 52, respectively. Fluoroscopically guided transforaminal epidural steroid injection was performed. NRS score was only decreased to 8. We performed intradiscal PRF (at 2 Hz and a 20-ms pulsed width for 10 minutes at 60 V with 42°C) on the L4-5 and L5-S1 intervertebral disc under fluoroscopy. Then, a 10-mL mixture of O₂-O₃, containing 30 mg/mL O₃, was intradiscally administered. The NRS and ODI scores improved to 4 and 31 at 1st month and 3 and 28 at 3rd months, respectively. **Discussion:** In discogenic pain, sinuvertebral nerves penetrate the annulus fibrosus, thereby exacerbating the pain. Herein, we present a case of disc protrusion that responded to intradiscal PRF in combination with intradiscal ozone therapy. The mechanism of action of PRF consists of a strong electric with a biological effect on nerve endings. Additionally, It has been demonstrated that the ozone injection had a biological activity. Previous studies showed that the intradiscal ozone at high concentrations produced degeneration of cytosol and cell shrinkage in the nucleus pulposus. In conclusion intradiscal PRF in combination with intradiscal ozone chemonucleolysis appears an effective treatment modality for disc protrusion.

Keywords: Low Back Pain; Intradiscal Ozone; Pulsed Radiofrequency.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1465-7890

Künt Travmaya Bağlı Oluşan Grade Iı Duodenal Yaralanma: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Alper Aytekin¹, Exp. Dr. Nurullah Bilen², Asst. Prof. Dr. Latif Yılmaz¹, Asst. Prof. Dr. Aziz Bulut¹, Exp. Dr. Hüseyin Garip³

¹Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi

²Midyat Devlet Hastanesi

³Patnos Devlet Hastanesi

Özet

Giriş: Travmaya bağlı duodenum yaralanmaları nadir görülür. Duodenumun retroperitoneal yerleşimli olması nedeni ile çoğunlukla travmadan korunur. Karın travması sonrası ameliyata alınan hastaların %3-5'inde duodenum yaralanması saptanmaktadır. Bu yaralanmalar karın travmalarında mortalitenin ve morbiditenin önemli nedenlerinden biridir. Bu yaralanmalarda basit sutur ile onarımlar yapılabileceği yüksek dereceli komplike yaralanmalarda pankreatikoduodenektomiye kadar çeşitli tedavi teknikleri mevcuttur. Anatomik olarak ana vasküler yapılara yakın olması, fizyolojik açıdan pankreatik enzimlerle ilişki içinde olması onarımı zorlaştırmaktadır. Tedavi yaklaşımı yaralanmanın zamanına ve türüne göre değişiklik göstermektedir. Hastanemize başvuran ve American Travma Cerrahisi Derneği tarafından hazırlanan skalaya göre tip III duodenum yaralanması olgu olarak sunulmuştur. Metod: Gaziantep Üniversitesi hastanesinde ameliyat edilen hastanın verileri hastane bilgi yönetim sistemindeki (HBYS) veri tabanından alınmıştır. Olgu: Araç içi trafik kazası nedeni ile hastane acil servisine getirilen 18 yaşındaki erkek çekilen abdominal tomografide, duodenum komşuluğunda retroperitoneal alanda hava dansiteleri ile mevcuttu. Ayrıca duodenum komşuluğunda hematoma mevcut olup duodenal injury görüldü. Periton boşluğunda serbest hava veya serbest sıvı yoktu. Hasta acil ameliyata alındı. Retroperitonda duodenum 2. kısımda (pars descendens), oddi sfinkterinin bulunduğu arka duvar hariç tam kat perforasyon ve hematoma mevcuttu. Oddi sfinkterine konulan katater ile skopi altında alınan kontrast görüntüde koledok ve wirsung kanallarının salim olduğu görüldü. Connell sutur ve Lambert sutur ile onarım tamamlandı. Postoperatif 4. günde oral gıda başlandı. Takiplerinde safra kaçağı görülmedi ve postoperatif 8. günde şifa ile taburcu edildi. Tartışma ve sonuç: Duodenumun retroperitoneal anatomik pozisyonu nedeni ile duodenal yaralanmalarda tanı koymak zordur. Cerrahların geç tanı koyması sebebi ile artmış mortalite ve morbidite ile ilişkilidir. Bu yaralanmalarda duodenal yaralanma tipi zamanı tedavi yönetiminde önemlidir. Olgumuzda grade III duodenum yaralanma eriyebilir poliflaman sutur materyeli kullanılarak onarıldı. Künt karın travmalarında nadir de olsa retroperitoneal duodenum yaralanması olabileceği akılda tutulmalıdır. Yaralanma derecesi, hastanın durumu ve perforasyona bağlı kontaminasyon göz önünde bulundurularak ameliyat tekniği değerlendirilmelidir. Onarım zamanı ve ilişkili diğer organ hasarları mortaliteyi etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Duodenum, Künt Travma, Yaralanma

Presentation ID / Sunum No= 36

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4854-6948

Kuru Göz Olgularında Ön Segment Optik Koherens Tomografi ve Pentacam Scheimpflug Korneal Topografi ile Kornea Kalınlıklarının Değerlendirilmesi

Dr. Murat Kaşıkçı¹

¹Muğla Eğitim ve Araştırma Hastanesi
*Corresponding author: Murat KAŞIKÇI

Özet

AMAÇ:Farklı tip kuru gözü olan olgularda Pentacam ve Ön Segment Optik Koherens Tomografi (AS-OCT) ile santral kornea kalınlığını (CCT), en ince kornea kalınlığını (TCT) ve korneanın en ince noktasını (TPC) ölçüp, verileri sağlıklı gönüllülerle karşılaştırmak.**YÖNTEM:**Olgular üç gruba ayrıldı; birinci gruba, kesin primer sjögren sendromlu schirmer test (ST) ölçümü <5 mm/5dk olan ve gözyaşı kırılma zamanı (BUT) < 5 sn olan 31 olgunun 62 gözü, ikinci gruba evaporatif tip kuru gözü bulunan, ST sonucu >10 mm/5 dk ama <15 mm/5dk ve BUT >5 sn ama <10 sn olan 31 olgunun 62 gözü ve üçüncü gruba da kuru gözü olmayan, ST sonucu >15 mm/5 dk ve BUT >10 sn olan 31 olgunun 62 gözü alındı. CCT, TCT ve TPC arasındaki korelasyonlara bakıldı.**BULGULAR:**Pentacam ve AS-OCT tarafından ölçülen ortalama CCT sağlıklılarda (556,2±26,8µm-540,4±28,7µm P<0,001), evaporatif tipte (552,7±32,4µm-540,1±29,3µm, P<0,001)) ve aköz tipte de (551,8±31,8µm-530±30,9µm, P<0,001) idi. TCT sağlıklılarda (548,2±28,0µm-534,2±28,5µm, P<0,001), evaporatif tipte (546,5±31,9µm - 532,3±29,4µm, P<0,001) ve aköz tipte de (542,9±32,5µm - 522,4±34,9µm, P<0,001) idi. CCT ve TCT değerleri arasında güçlü pozitif korelasyonlar vardı. CCT ve TCT farklılıkları, sağlıklılarda 11,3±11,4, 13,24±14,32, evaporatif tipte 12,8 ±14,6, 13,6±17,3 ve aköz grupta da 19,0±11,8, 21,01±25,2 idi. CCT ve TCT değerleri, aköz grupta daha yüksekti (sırasıyla p = 0,002, p = 0,049) TPC dağılımı sağlıklılarda (Pentacam:%89.6 – AS-OCT:%85.4, fark:%4.2), evaporatif tipte (%87.5-86.9),%0,6) ve aköz tipte de (%89,8-%82,9,%6,9) idi.**SONUÇ:**Çalışmada kuru gözde, hastalığın şiddeti arttıkça kornea kalınlığı parametrelerinin değişti. Kuru göz olgularında Pentacam ve AS-OCT karşılaştırıldığında CCT, TCT ve TPC dağılımı farklıydı.

Anahtar Kelimeler: Aköz, Pentacam, Kuru Göz, Kornea Kalınlığı

Evaluation of Corneal Thickness With Anterior Segment Optical Coherence Tomography and Pentacam Scheimpflug Corneal Topography in Dry Eye Cases

Abstract

OBJECTIVE: To measure the central corneal thickness (CCT), the thinnest corneal thickness (TCT) and the thinnest point (TPC) of the cornea with Pentacam and Anterior Segment Optical Coherence Tomography (AS-OCT) in cases with different types of dry eyes and compare the data with healthy volunteers.**METHOD:**The cases were divided into three groups; In the first group, 62 eyes of 31 cases with definitive primary Sjögren's syndrome Schirmer test (ST) measurement <5 mm/5min and tear break-up time (BUT) <5 sec, in the second group with evaporative type dry eye, ST result >10 mm/5 62 eyes of 31 cases with min but <15 mm/5 min and BUT >5 sec but <10 sec were included, and the third group included 62 eyes of 31 cases without dry eyes, with ST result >15 mm/5 min and BUT >10 sec. Correlations between CCT, TCT and TPC were examined.**RESULTS:**Mean CCT measured by Pentacam and AS-OCT in healthy subjects ($556.2\pm 26.8\mu\text{m}$ - $540.4\pm 28.7\mu\text{m}$ $P<0.001$), evaporative type ($552.7\pm 32.4\mu\text{m}$ - $540.1\pm 29, 3\mu\text{m}$, $P<0.001$) and aqueous type ($551.8\pm 31.8\mu\text{m}$ - $530\pm 30.9\mu\text{m}$, $P<0.001$). TCT in healthy subjects ($548.2\pm 28.0\mu\text{m}$ - $534.2\pm 28.5\mu\text{m}$, $P<0.001$), evaporative type ($546.5\pm 31.9\mu\text{m}$ - $532.3\pm 29.4\mu\text{m}$, $P<0.001$) and aqueous type at ($542.9\pm 32.5\mu\text{m}$ - $522.4\pm 34.9\mu\text{m}$, $P<0.001$). There were strong positive correlations between CCT and TCT values. CCT and TCT differences were 11.3 ± 11.4 , 13.24 ± 14.32 in healthy, 12.8 ± 14.6 , 13.6 ± 17.3 in evaporative group and 19.0 ± 11.8 , 21.01 ± 25.2 in aqueous group was. CCT and TCT values were higher in the aqueous group ($p = 0.002$, $p = 0.049$, respectively). 0.6% and aqueous type (89.8%-82.9%, 6.9%).**SONUÇ:**Çalışmada kuru gözde, hastalığın şiddeti artıkça kornea kalınlığı parametrelerinin değişti. Kuru göz olgularında Pentacam ve AS-OCT karşılaştırıldığında CCT, TCT ve TPC dağılımı farklıydı.

Keywords: Aqueous, Pentacam, Dry Eye, Corneal Thickness

Lingual Tiroglossal Duktus Kisti: 68 Yaşındaki Hastada Transoral Marsupializasyon

Asst. Prof. Dr. Murat Eğrilmez¹, Prof. Dr. Murat Cem Miman¹

¹*İzmir Ekonomi Üniversitesi Tıp Fakültesi Medicalpoint Hastanesi Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı*

**Corresponding author: Murat Eğrilmez*

Özet

Tiroglossal duktus kistleri (TDK), intrauterin dönemde tiroid glandın gelişimi sırasında, embriyonik tiroglossal kanalın açık kalması sonucu gelişen ve en sık görülen konjenital boyun anomalileridir. TDK genellikle hayatın ilk on yılında görülürler ve ileri yaşlı hastalarda nadiren ortaya çıkarlar. TDK'nin dil kökü yerleşimli olup, boyunda kitle yapmadan kendini gösteren varyantına lingual TDK adı verilmektedir. Lingual TDK'nin cerrahi tedavisi konusunda görüş ayrılıkları mevcuttur. Sistrunk ameliyatı klasik TDK için standart tedavi yöntemi olmakla birlikte lingual TDK için uygun bir prosedür olmayabilir. Bu bildiri transoral marsupializasyon yöntemi ile cerrahi olarak tedavi edilen ileri yaşlı lingual TDK'li bir hasta sunulmuştur. Takipte, postoperatif 1 yıllık dönemde nüks izlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Lingual Tiroglossal Duktus Kisti; Transoral Marsupializasyon; Yaşlı Hasta

Lingual Thyroglossal Ductus Cyst: Transoral Marsupialization in 68-Year-Old Patient

Abstract

Thyroglossal duct cysts (TDCs) are the most common congenital neck anomalies that develop when the embryonic thyroglossal canal remains open in the development of the thyroid gland. TDCs are usually detected in the first decade of life; cases appear to be rare in elderly patients. A rare variant of TDCs can locate in the base of the tongue without neck mass and has been termed lingual TDC. There is a controversy in the surgical treatment of lingual TDCs. Although the Sistrunk procedure is considered to be the standard treatment of TDCs, this procedure may not be appropriate for lingual TDCs. The authors report an elderly patient with a lingual TDC that is treated by transoral marsupialization. There is no recurrence during a follow-up of 1 year after operation.

Keywords: Lingual Thyroglossal Duct Cyst; Transoral Marsupialization; Elderly Patient

Lipoma Bağlı Posterior İnterosseoz Sinir Felci: Nadir Bir Olgu Sunumu

Exp. Dr. Hüseyin Utku Özdeş¹, Exp. Dr. Ekrem Özdemir², Dr. Harun Köse³, Prof. Dr. Kadir Ertem³

¹Yeşilyurt Hasan Çalık Devlet Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji, Malatya

²Rize Kaçkar Devlet Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji, Rize

³İnönü Üniversitesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı, Malatya

*Corresponding author: Hüseyin Utku Özdeş

Özet

Posterior interosseoz sinir radial sinirin duyu komponenti içermeyen terminal motor dalıdır. Sinir ön kol seyri boyunca çeşitli nedenlerden dolayı basıya uğrayabilir. Sinirin ön kolda basıya uğraması sonrası iki ayrı klinik tablo ortaya çıkar. Sinirin radial tünelde tuzaklanması sonrası daha sık görülen radial tünel sendromunda dirsekte ağrı ön plandayken, ikinci klinik tablo olan posterior interosseoz sinir sendromunda el bilek ve parmak ekstansiyonu etkilenir. Travmalar, dirsek çevresi geçirilmiş cerrahiler, nörolojik hastalıklar gibi birçok nedene bağlı ve anormal anatomik yapılar ile posterior interosseoz sinir sendromu gelişir. Posterior interosseoz sinir sendromunun etiolojisinde nadir olarak görülen bir durum da ön kolda basıya sebep olan kitlesel lezyonlardır. Biz de 58 yaşında bir bayan hastamızda ön kolda lipoma bağlı gelişen posterior interosseoz sinir tanısı koyduğumuz bir hastamızı sunmayı amaçladık. Daha önce karpal tünel sendromu nedeniyle tedavi ettiğimiz hastamızda, takiplerde fizik muayenede 2. ve 3. parmakta ekstansiyon kaybı geliştiğini gördük. Ekstansiyon kaybı dışında bir bulgu olmayan hastamızda ön kola yapılan manyetik rezonans görüntüleme sonrası radial sinir basısına sebep olan lipom saptadık. Cerrahi olarak tedavi ettiğimiz hastamızda 6. ayda tam iyileşme sağlandı. Posterior interosseoz sinir sendromu tanısı klinik olarak konulur ve elektrodagnostik çalışmalar tanıyı destekleyicidir. Altta yatan neden nadir de olsa ön kolda yer kaplayıcı kitlesel lezyonlar olabilir. Manyetik rezonans görüntüleme kitlesel lezyonların tespitinde oldukça önemlidir. Kitlesel lezyonlar varlığında erken tanı ve cerrahi tedavi nörolojik iyileşmeyi hızlandırır ve kolaylaştırır.

Anahtar Kelimeler: Posterior İnterosseoz Sinir, Lipom, Nöropati

Posterior İnterosseous Nerve Palsy Due to Lymphoma: A Rare Case Report

Abstract

The posterior interosseous nerve is the terminal motor branch of the radial nerve without a sensory component. The nerve may be compressed for various reasons along the course of the forearm. Two

different clinical pictures occur after compression of the nerve in the forearm. In radial tunnel syndrome, which is more common after entrapment of the nerve in the radial tunnel, pain in the elbow is at the forefront, while in the second clinical picture, posterior interosseous nerve syndrome, wrist and finger extension are affected. Posterior interosseous nerve syndrome develops due to many causes such as trauma, previous surgeries around the elbow, neurologic diseases and abnormal anatomical structures. A rare condition in the etiology of posterior interosseous nerve syndrome is mass lesions causing compression of the forearm. We aimed to present a 58-year-old female patient with a diagnosis of posterior interosseous nerve syndrome due to lipoma in the forearm. We had previously treated our patient for carpal tunnel syndrome. During follow-up physical examination, we observed loss of extension of the 2nd and 3rd fingers. After magnetic resonance imaging of the forearm, we found a lipoma causing radial nerve compression in our patient who had no findings other than loss of extension. We treated our patient surgically and complete recovery was achieved in the 6th month. The diagnosis of posterior interosseous nerve syndrome is made clinically and electrodiagnostic studies support the diagnosis. The underlying cause, although rare, may be space-occupying mass lesions in the forearm. Magnetic resonance imaging is very important in the detection of mass lesions. Early diagnosis and surgical treatment in the presence of mass lesions accelerate and facilitate neurologic recovery

Keywords: Posterior Interosseous Nerve, Lipoma, Neuropathy

Lomber Spinal Stenozda Unilateral Yaklaşımla Dekompresyon

Exp. Dr. Can Sezer¹

¹ADANA ŞEHİR EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ

*Corresponding author: Can Sezer

Özet

Amaç: Lomber spinal stenoz omurganın lomber seviyesinde sık görülen dejeneratif patolojilerdendir. Bu çalışmanın amacı, lomber spinal stenoz (LSS)nedeni ile opere olan hastalarda unilateral yaklaşımla bilateral dekompresyonu yönteminin bel ağrısı üzerine olan etkinliğinin araştırılmasıdır. Yöntem: Ocak 2020- Eylül 2022 yılları arasında Adana Şehir EAH’de LSS nedeni ile opere olan 40 hasta retrospektif olarak incelendi. Cerrahi uygulanmamış LSS patolojisi olan ve en az 6 ay süreyle medikal ve fizik tedavi yöntemleri ile bel ağrısı giderilememiş hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. MR görüntülemelerinde spinal kanal çapı 1 cm’den dar ve foraminal stenoz gibi patolojiler olan hastalar çalışmaya alındı. Hastalar 2 gruba ayrıldı. Grup 1’de 20 hastada lomber stabilizasyon ile birlikte total laminektomi ile dekompresyon yapıldı. Grup 2’de 20 hastada lomber stabilizasyon ile birlikte unilateral yaklaşımla bilateral dekompresyon yapıldı. Tüm hastalar işlem öncesi, işlem sonrası, 10. gün ve 1. ay bel ağrıları Vizüel Analog Skala (VAS) ile değerlendirildi. Bulgular: 25-75 yaşları arasında değişen 40 hastanın %52’si (21) kadın, %48’i (19) erkekti. İşlem öncesi, işlem sonrası 10. gün, 1. ay VAS skorları sırasıyla Grup 1’de 5.6, 9,2,6.2 ve 4.9 iken Grup 2’de 6.1,8.3,5.4 ve 3.1 olarak saptandı. İşlem öncesi ve 1. ay VAS değerleriyle kıyaslandığında istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Fakat grup 2’de VAS skorlarında azalma daha belirgin olarak gözlemlendi. Sonuç: Bu çalışmanın sonucunda; unilateral yaklaşımla bilateral dekompresyonu yönteminin bel ağrısı üzerine klasik total laminektomiye kıyasla hastaların ağrı skorlarında ilk on günden itibaren kısa dönem takiplerinde etkili olduğu görülmüştür. Ek olarak, total dekompresyona göre daha az invaziv ve daha az instabilite oluşturması nedeni ile LSS cerrahisinde ön planda değerlendirilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Unilateral Dekompresyonu, Spinal Dekompresyon, Bel Ağrısı, Lomber Spinal Stenoz

Decompression With Unilateral Approach in Lumbar Spinal Stenosis

Abstract

Objective: Lumbar spinal stenosis is one of the most common degenerative pathologies at the spine. The aim of this study is to investigate the effectiveness of bilateral decompression method with unilateral approach on low back pain in patients who were operated for lumbar spinal stenosis (LSS). **Methods:** Forty patients who were operated on for LSS in Adana City TRH between January 2020 and September 2022 were analyzed retrospectively. Patients with LSS pathology who did not undergo surgery and whose low back pain could not be relieved by medical and physical therapy methods for at least 6 months were included in the study. The patients were divided into 2 groups. Decompression with total laminectomy was performed with lumbar stabilization in group 1. In group 2, bilateral decompression was performed with a unilateral approach with lumbar stabilization. All patients were evaluated with the Visual Analogue Scale (VAS) for low back pain before the procedure, after the procedure, at the 10th day and at the 1st month. **Results:** Of the 40 patients aged 25-75 years, 52% (21) were female and 48% (19) were male. While the pre-procedure, post-procedure 10th day and 1st month VAS scores were 5.6, 9.2, 6.2 and 4.9 in Group 1, they were 6.1, 8.3, 5.4 and 3.1 in Group 2. It was found to be statistically significant when compared with the pre-procedural and 1st month VAS values. However, decrease in VAS scores was observed better in group 2. **Conclusion:** As a result of this study; Bilateral decompression method with unilateral approach was found to be effective on low back pain compared to classical total laminectomy, in the short-term follow-up of patients from the first ten days on pain scores. In addition, we think that it should be considered in the foreground in LSS surgery because it is less invasive and less instability than total decompression.

Keywords: Unilateral Decompression, Spinal Decompression, Low Back Pain, Lumbar Spinal Stenosis

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4438-4301 / 0000-0001-6391-4414 / 0000-0002-5757-1846

Majör Hepatobilier Travmada "packking" Deneyimimiz

Exp. Dr. Recayi Capoglu¹, Exp. Dr. Emre Gönüllü¹, Dr. Bahaddin Umur Aka¹

¹*Sakarya Eğitim Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği*

**Corresponding author: Recayi Çapoğlu*

Özet

Dış merkezden tarafımıza yüksekten düşme sonrasında pnömotoraks nedeniyle yönlendirilen hastanın acil serviste yapılan tomografi görüntülemelerinde karaciğer parankiminde sağ lobda geniş boyutlu parankimal laserasyon, perihepatik, perisplenik ve pelvik alanlarda yoğun içerikli serbest sıvı saptanan hastanın i tarafından takip amacıyla servis yatışı verildi.Takibi esnasında aynı gün içinde hastada gözlemlenen bilincinde gerileme, hipotansiyon ve taşikardi nedeniyle acil operasyona alındı, karaciğer laserasyonu nedeniyle packing yapılan hastada genel durumun bozuk olmsı nedeniyle hasar kontrol cerrahisi yapıldı,operasyon sonrasında Cerrahi Yoğun Bakım Ünitesinde takibe alındı. Postop 2 gününde hastaya tekrar operasyon planı, perop yapılan eksplorasyonda packing sonrasında karaciğer parankiminde aktif kanamanın durduğu,portal venin sol dalında yaralanma olduğu, yaralanan dalın tromboze olduğu görüldü.Tromboze dal bağlanarak hemostazı sağlandı,sonrasında şifa ile taburcu edilen Majör hepatobilier travmada "packking" deneyimimizi paylaşmak amaçlı sunuduk.

Anahtar Kelimeler: Hepatobilier Travmada,packking

Majör Hepatobilier Travmada "packking" Deneyimimiz

Abstract

The patient, who was referred to us due to pneumothorax after falling from a height, was referred to us from an external center due to pneumothorax. In the tomography imaging performed in the emergency room, large parenchymal laceration in the right lobe of the liver parenchyma, and free fluid with dense content in the perihepatic, perisplenic and pelvic areas were detected, and the patient was admitted to the service for follow-up purposes. He was taken to an emergency operation due to the observed decline in consciousness, hypotension and tachycardia, damage control surgery was performed due to the poor general condition of the patient who underwent packing due to liver laceration, and he was followed up in the Surgical Intensive Care Unit after the operation. On the postoperative 2nd day, the patient was re-operated. During the perop exploration, it was observed that active bleeding in the liver parenchyma stopped after packing, there was injury in the left branch of the

10. Uluslararası Hipokrat Tıp ve Sağlık Bilimleri Kongresi

portal vein, and the injured branch was thrombosed. Hemostasis was achieved by ligating the thrombosed branch. ' we presented it to share our experience.

Keywords: Hepatobilier Travmada,packking

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6368-6853

Major Thoracic Injury Cases With Minor Trauma

Dr. Muhammet Hacımustafaoğlu¹

¹Aksaray University Aksaray Research and Training Hospital

*Corresponding author: Muhammet Hacımustafaoğlu

Özet

Introduction: Minor trauma such as a fall from the same level can rarely cause serious thoracic injuries. Isolated rib fracture is the most common thoracic pathology. Injuries rarely occur that require surgical intervention. The subject of this presentation is two patients with severe thoracic injuries as a result of minor trauma. Case 1: A 64-year-old male patient with parkinsonism was admitted to the emergency department after a fall while walking on a flat road. The patient had normal vital signs except tachypnoea (25/min) and complained of pain on the right side of the chest. Thorax CT showed displaced and comminuted fractures in 8 right ribs, minimal haemo-pneumothorax, subcutaneous emphysema, a hematoma on the chest wall, and parenchymal contusion. The patient was hospitalized by thoracic surgery. On the 3rd day of conservative follow-up, respiratory distress increased and the general condition deteriorated. Thoracic imaging was repeated and right diaphragmatic rupture and intestinal herniation were observed. A successful operation was performed and the patient was discharged after 7 days of hospitalization. Case 2: A 53-year-old man was admitted to the emergency department with chest pain that started 5 days ago after he stumbled and fell while walking. He was on warfarin for arrhythmia. Vital signs were stable except tachycardia (114/min). Chest radiography showed minimal effusion on the right. On the second day of hospitalization, respiratory distress developed, and a right massive pleural effusion was observed on thorax CT. Hemoglobin level was 7 mg/dL in laboratory tests. The patient was operated and surgical fixation of the rib fractures, hemothorax evacuation, and bleeding control with VATS procedures were performed. The patient was discharged on the eighth day of hospitalization. Conclusion: Serious thoracic injuries can occur even with minor trauma mechanisms. The patient's previous diseases, medications and physical examination findings are important cornerstones leading to the diagnosis.

Anahtar Kelimeler: Thorax Trauma, Traumatic Chest Pain, Minor Trauma

Merkezimizde Son Üç Yılda Uygulanan Alpps Prosedürü Sonuçlarımız.

Exp. Dr. Osman Aydın¹, Prof. Dr. Erdal Birol Bostancı¹

¹Ankara Şehir Hastanesi

Özet

Merkezimizde Son üç Yılda Uygulanan ALPPS prosedürü sonuçlarımız. GİRİŞ: Karaciğerin primer ve seçilmiş metastatik karaciğer kanserlerinde R0 karaciğer rezeksiyonu tartışmasız halen en iyi tedavi seçeneğidir.Major karaciğer rezeksiyonları sonra halen mortalitenin ve morbiditenin birincil sebebi Postoperatif karaciğer yetmezliğidir. PHLF kaçınmak için PVE,RASPE iki aşamalı kepeatektomi ve ALPPS prosedürleri uygulanmaktadır.Son yıllarada iki aşamalı volüm genişletici ALPPS prosedürü sık uygulanmaktadır. Ancak mortalite %25,morbiditte %40 lara kadar çıkmaktadır. Amaç : Biz kliniğimizde son iki yılda opere ettiğimiz hastaların sonuçlarını paylaşmayı amaçladık. YÖNTEM:Ocak-2019 ile aralık 2021 arasında kliniğimizde ALPPS prosedürü uygulana 6 hastanın dosya bilgilerini retrospektif olarak incelendi. BULGULAR: Hastaların 1'i kadın 5'İ erkek,median yaş ortalaması 56 idi.Bir hasta'ya hepatoselüler kanser, 2 hastaya intrahepatik kolanjiokanser ve 3 hastaya kolorektal kanser nedeniyle ALPPS prosedürü uygulandı.Bir hastamızda inaktif HBV enfeksiyonu olduuu için kalacak karaciğere biopsi yapıldı. İshak fibrosiz sakalası 1/6 olarak yorumlandı. Altı hasta'yada genişletilmiş sağ hepatektomi uygulandı.Kolorektal metastaz olan 3 hastamıza ALPPS iki aşamada simültane kolon rezeksiyonu uç kolostomi yapıldı. Bir hastada R1 rezeksiyon diğer 5 hastda RO rezeksiyon sağlandı. 90 günlük mortaliteye rastlanmadı.Bir hastamız dren sıkışması üzerine laparotomi yapılarak dren çıkarılabildi.Bir hastamızda garde 2 hepatik yetmezlik,bir hastamızda grade 1 hepatik yetmezlik görüldü.Üç yıllık takipte hiçbir hastamız yaşamını kaybetmedi .HCC nedeniyle opere edilen hastamızda ameliyattan 24 ay sonra remnant karaciğerde 2 adet nuks ile karşılaşıldı.Bu lezyonlara RF uygulandı.Bütün hastalar Medikal onkolojiye yönlendirildi. Sonuç: Her ne kadar hasta sayımız az olsada,hiç mortalitemizin olmaması ve sadece 2 hastada morbiditenin görülmesi literatür verileriyle paralel olduğunu gördük Sonuç olarak ALPSS prosedürü dikkatle seçilmiş hastalarda güvenle uygulanabilecek bir prosedür olduğu fikrindeyiz. Anahtar Kelimeler : ALPPS, Cerrahi,Postoperatif hepatik yetmezlik .

Anahtar Kelimeler: Alpps, Karaciğer

Our Alpps Procedure Results Applied in Our Center in the Last Three Years

Abstract

INTRODUCTION: In primary and selected metastatic liver cancers of the liver, R0 liver resection is still unquestionably the best treatment option. Postoperative liver failure is still the primary cause of mortality and morbidity after major liver resections. PVE, RASPE, two-stage hepatectomy and ALPPS procedures are applied to avoid PHLF. Two-stage volume-expanding ALPPS procedure has been applied frequently in recent years. However, mortality is 25% and morbidity is up to 40%. **Objective:** We aimed to share the results of the patients we operated in our clinic in the last two years. **METHODS:** The files of 6 patients who underwent the ALPPS procedure in our clinic between January 2019 and December 2021 were reviewed retrospectively. **RESULTS:** One of the patients was female, and the median age was 56. ALPPS procedure was performed in one patient for hepatocellular cancer, 2 patients with intrahepatic cholangiocancer and 3 patients for colorectal cancer. A biopsy was performed on the remaining liver because of inactive HBV infection in one patient. . Isaac's fibroless beard was interpreted as 1/6. Extended right hepatectomy was performed in six patients. Three patients with colorectal metastases underwent ALPPS simultaneous colon resection in two stages and end colostomy. R1 resection was achieved in one patient and R0 resection was achieved in the other 5 patients. There was no mortality in 90 days. In one of our patients, the drain could be removed by laparotomy after the drain was compressed. Grade 2 hepatic failure was observed in one patient and grade 1 hepatic failure in one patient. None of our patients died in the three-year follow-up. RF was applied to these lesions. All patients were referred to medical oncology. **Conclusion:** Although the number our patients is small, we have seen that we have no mortality and morbidity in only 2 patients is in parallel with the literature data.

Keywords: Alpps ; Liver

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5594-1719

Myomektomi Sonrası Teşhis Edilen İnsidental Uterin Leiomyosarkom

Dr. Bengü Mutlu Sütcüoğlu¹

¹Lokman Hekim Üniversitesi Ankara Hastanesi

*Corresponding author: Bengü MUTLU SÜTCÜOĞLU

Özet

Uterin korpus kanserlerinin %10'u miyometriyumdan veya endometriyumun bağ dokusu kısımlarından kaynaklanan uterin sarkomlarıdır. Risk faktörleri arasında en az beş yıldır tamoksifen kullanımı, pelvik radyasyon öyküsü ve retinoblastoma tanısı alan kadınlar veya kalıtsal leiomyomatozis ve renal hücreli karsinom sendromu gibi kalıtsal bozukluklar yer alır. Postmenopozal kadınlarda eğer semptomlar histerektomiye gerektirecek kadar rahatsız edici ise; premenopozal kadınlarda ise kanama uterus boyutuyla orantısız ve hasta şiddetli rahatsızlıktan yakınıyorsa uterin sarkomdan şüphelenilebilir. Araştırmaların çoğunda, hızla büyüyen bir uterin kitle veya büyük bir uterus boyutu (20 gebelik haftasından fazla), yüksek bir uterin sarkom riski ile ilişkilendirilmemiştir. Nadiren, uterin sarkomlar servikal kanaldan prolabe olduklarında biyopsi alınabilir. Bununla birlikte, neredeyse tüm prolabe tümörler iyi huylu olduğundan (miyom veya polip) çıkarmadan önce biyopsi nadiren yapılır. Bu olgu sunumunda servikal kanaldan prolabe olan ve yaklaşık 4 cm çapında ölçülen bir uterin sarkom sunulmaktadır. Anormal uterin kanama şikayetiyle başvuran 47 yaşındaki kadının daha önce tanısı konulan bir ek hastalığı yoktu. Bir yıl önce servikal sitolojisi normaldi. Jinekolojik muayenede serviksten 4-5 cm'lik solid bir kitlenin prolabe olduğu, endometrium kalınlığı ve uterus büyüklüğünün normal sınırlarda olduğu görüldü. Myoma uteri olduğu düşünülen kitle kesin tanı ve tedavi için vajinal yolla eksize edildi. Patoloji raporunda uterin sarkom tespit edildi. Bu vaka sunumunda serviksten prolabe sadece 4cm boyutunda bir uterin sarkom olgusunu sunuyoruz. Bu kitlelerin genel kanının aksine küçük ve benign görünümde de olabileceğine vurgu yapmayı amaçlıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Uterin Sarkom, Uterin Korpus Tümörü

Incidental Uterine Leiomyosarcoma Diagnosed After Myomectomy

Abstract

Uterine sarcomas are 10% of uterine corpus cancers, which originate in the myometrium or the connective tissue parts of the endometrium. Risk factors include usage of tamoxifen for at least five years, history of pelvic radiation, and inherited disorders such as retinoblastoma survivors and hereditary leiomyomatosis and renal cell carcinoma syndrome. In postmenopausal individuals with

suspected uterine leiomyomas whose symptoms are distressing enough to warrant consideration of hysterectomy. In premenopausal women with suspected uterine leiomyomas, uterine sarcoma may be diagnosed if bleeding is disproportional to uterine size and the patient complains intense discomfort. In the majority of investigations, a quickly expanding uterine mass or big uterine size (more than 20 gestational weeks) have not been related with a higher risk of uterine sarcoma. Infrequently, uterine sarcomas can be biopsied when they prolapse through the cervix. However, biopsy is rarely conducted prior to removal because nearly all prolapsed tumors are benign (fibroid or a polyp). In this case report, a uterine sarcoma prolapsed through the cervix and measured approximately 4 cm in diameter. The 47-year-old woman admitted with irregular uterine hemorrhage had no substantial prior medical history. A year ago, the cervical cytology was normal. During the gynecologic examination, a 4-5 cm solid mass prolapsed through the cervix, whereas endometrial thickness and uterine size were within the normal range. It was believed to be a uterine fibroid, and in order to offer a definitive diagnosis and treatment, the mass was excised vaginally. The pathology report identified a uterine sarcoma. We present a case of uterine sarcoma with a small-sized prolapse. The pathology report identified a uterine sarcoma. We present a case of uterine sarcoma with a small-sized prolapse. We aim to bring to light the fact that, contrary to popular assumption, these masses can also be small and benign in appearance.

Keywords: Uterine Sarcomas, Uterine Corpus Tumors

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7270-4566

Nadir Bir Vaka; Spontan Uterus Rüptürüne Sebep Olan Koryokarsinom

Dr. Deniz Taşkiran¹, Dr. Ali Muhtaroglu²

¹GİRESUN KADIN DOĞUM VE ÇOCUK HASTALIKLARI EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ

²GİRESUN EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ

*Corresponding author: Deniz Taşkiran

Özet

GİRİŞ: Koryon villuslerin malign özellik göstermesi sonucunda normal trofoblastik özelliklerini kaybedip invaziv özellik kazanarak myometriyum invazyonu göstermesi koryokarsinom olarak tanımlanmaktadır. Koryokarsinomlar %10-15 term gebeliklerden sonra görülebilmektedir. Asıl tanı patolojik inceleme sonrasında konulabilmektedir. Nadir olarak da akut batın ve akut vajinal kanama hayati risk oluşturabilir. **OLGU:** 31 yaşında kadın hasta, G1P1ND1,4 ay önce vajinal doğum yapmış, son adet tarihi 2 ay önce olan, 3 gündür devam eden karın ağrısı ve halsizlik şikayetleri ile acile başvurmuş. Hastanın batın muayenesinde distansiyon mevcut, defans ve raubond mevcut idi. Hastanın başvuru anındaki hemoglobini 5,9 gr/dL, iki gün önce ise 10 gr/dL olduğu görüldü. Yapılan ultrasonografide batın içinde hemorajik mayi izlendi. Hastanın beta HCG değeri 80.000 ng/ml olduğu izlendi. Hasta ektopik gebelik rüptürü düşünülerek acil laparotomiye alındı. Ameliyat sırasında hastada batın içerisinde yaklaşık 1000 cc hematoma ile birlikte hemorojik mayi izlendi, aspire edildi ve batın yıkandı. Gözlemlenilen tubal ve adneksiyel alanlar normal izlendi. Uterus posterior duvardan spontane rüptür olduğu görüldü, uterin kaviteden trofoblastik doku olduğu düşünülen yapılar temizlendi ve patolojiye gönderildi. Hastaya eritrosit süspansiyonu ve taze donmuş plazma verildi. Hasta klinik takibe alındı. Hastanın takiplerinde beta hcg düşüşü izlendi, post-op 6. günden itibaren beta hcg değerleri tekrar yükseliş eğiliminde idi. Hastanın patoloji sonucu koryokarsinom olarak raporlandı. Hasta post-op dönemde EMA-CO (Etoposid, Methotreksat, Aktinomisin, Siklofosfamid ve Vinkristin) tedavisi aldı. Hastanın 3. aydan itibaren beta hcg değeri negatifleşti. **TARTIŞMA:** Akut batına ve akut kanamaya sebep olan ve ilerleyen süreçlerde koryokarsinoma bağlı mortaliteye neden olabilen bu hastalıkta tedavi seçenekleri, fertilesini tamamlayan kadınlarda histerektomi iken çocuk istemi olan kadınlarda kemoterapidir. Hastamızın da yaşının genç olması ve fertilitenin devam etmesinden dolayı ilk tedavi seçeneği olarak kemoterapi verilmiştir. Uzun süreli kemoterapi sonrasında hastanın beta hcg değeri negatife döndü. Nadir görülen ve akut batın ile hayati risk oluşturabilen bu klinik durumun göz önünde bulundurularak hastaların patolojik takibinin ve tedavisinin düzenlenmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Koryokarsinom, Spontan Uterus Rüptürü

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Off-Pump Koroner Arter Baypas Greftleme Operasyonu Yapılan Hastalarda Vitamin D Eksikliğinin Hipertansiyon ile İlişkisi: Retrospektif Karşılaştırmalı Çalışma

Ra. Merve Çetin¹, Ra. Selen Duygu Çeçen¹, Assoc. Prof. Dr. Ümit Arslan²

¹Bülent Ecevit Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

²Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Vitamin D (VD) eksikliğinin endotel üzerindeki negatif etkileri, kardiyovasküler sistem üzerinde önemli bir risk faktörü olarak tanımlanmıştır. Çalışmada amaç; izeole off-pump koroner arter baypas greftleme (O-KABG) operasyonu yapılan hastalarda, VD eksikliğinin postoperatif dönemde görülen hipertansiyon (HT) arasında ilişkisinin araştırılmasıdır. Metod: Preoperatif dönemde VD seviyeleri ölçülmüş ve O-KABG yapılan 55 hasta çalışmaya alındı. Sistolik kan basıncının 140 mmHg'dan ve diyastolik kan basıncının 90 mmHg'dan yüksek olması hipertansiyon olarak değerlendirildi. Postoperatif dönemde, monitör kayıtları ve antihipertansif ilaç başlanmasına göre hastalar kan basınçları normal seyreden Grup A (n=32) ve kan basınçları yüksek seyreden Grup B (n=23) olarak iki gruba ayrıldı. 25-80 ng/mL arasında olan VD değerleri normal seviye kabul edilirken, 25ng/mL altında olan değerler VD eksikliği olarak tanımlandı. Her iki grubun preoperatif VD değerleri ölçülmüş olan iki grubun preoperatif, intraoperatif ve postoperatif verileri kaydedildi. Bulgular: Kan basınçları normal olan Grup A' da erkek/kadın oranı 23/9 ve yaş ortalaması 64,3±9.6 yıl, Kan basınçları ≥140/90 mmHg olan Grup B'de erkek/kadın oranı 19/4 ve yaş ortalaması 62,5±10.0 yıl idi. Her iki grup için yaş (p=0,503), cinsiyet dağılımı (p=0,276), vücut kitle indeksi (VKI; p=0,137), EuroScore (p=0,512) açısından fark yoktu. Ortalama VD değerleri Grup A'da 27,3±14.4 ve Grup B'de 20,0±11.3 (p<0,05; %95 güven aralığı: 0.36-14.3) ng/mL idi. Koreleasyon testlerine göre VD eksikliği ile HT gelişimi arasında zayıf ama negatif korelasyon saptanmıştır (r= -0,269; p<0,05) Sonuç: Çalışmamızda VD eksikliği ile HT gelişimi arasında zayıf da olsa negatif koreleasyon tespit edilmiştir. Sistemik etkileri göz önüne alındığında, VD'nin kardiyovasküler sistem üzerinde etkilerinin net araştırılması için prospektif ve geniş çaplı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Vitamin D, Hipertansiyon, Koroner Arter Baypas

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1631-3795

Our Experience On Management and Clinical in Traumatic Thoracolumbar Spinal Fractures

Asst. Prof. Dr. Veli Çıtışlı¹

¹*Mugla Sıtkı Kocman University Faculty of Medicine Department of Neurosurgery*

Özet

Travmatik Torakolomber Spinal Fraktürlerde Yönetim ve Klinik Tecrübelerimiz Giriş ve Amaç: Torakolomber omurga (TLO) yaralanmaları genellikle yüksek enerjili kazalarla olur. Spinal fraktürlerin yüzde doksanı torakolomber bileşkede olmaktadır. Bu olgularda başlıca medulla spinalis üzerinde bası varlığının saptanması, spinal instabilitenin saptanması ve ileride olası sekonder nörolojik hasarın engellenmesi, omurilikteki hasarın görüntülenmesi ve hastalardaki prognoz tahmin edilmesi gibi 3 amaca yönelik radyolojik değerlendirme yapılmalıdır. Bu çalışmada akut torakolomber fraktür ile gelen hastalarda tedavi yönetimini, klinik tecrübelerimizi ve bunların sonuçlarını göstermeyi amaçladık. Materyal ve metod: Çalışma, 2019-2022 yıllarında acil servis ve beyin cerrahisi polikliniğine başvuran travmatik torakolomber fraktürü nedeniyle opere 98 hastayı içermektedir. Bunların 60 erkek, 38 kadın, ortalama yaş erkeklerde 52.8, bayanlarda 51.9 idi, yaş aralığı 20 ile 90 arasındır). 98 hastanın 7 tanesinde multipl seviyede kompresyon fraktürleri vardı. Acil serviste bilgisayarlı tomografi, spinal sırt sekanslı Manyetik Rezonans Görüntülemeleri (MRG) çekildi. Bulgular: Hastaların spinal kanal basısı olanlara, belirgin bası olmayıp herhangi bir nörodefisit saptananlara laminektomi, 2 üst, 3 alt spinal vertebra seviyesini içine alacak şekilde posterior enstrümantasyon cerrahisi uygulandı. Spinal basısı olmayan, instabiliteye neden olan vertebra fraktürlü hastalara da laminektomi yapılmadan posterior enstrümantasyon cerrahisi uygulananlarda postoperatif nörolojik kötüleşme olmadı. Preoperatif ciddi nörolojik defisiti (parapleji) olan 3 tane hastamızda düzelme olmadı. Böyle hastalarımız, mümkün olduğu kadar acil opere edildi, spinal stabilitesi sağlandı. Fraktürlerin etiyojileri; yaz dönemlerinde hastaların %85 inde, trafik kazası, %10 u yüksekte düşme, %5 evde düşme idi. Sonbaharda %80 ağaçtan düşme, %18 trafik kazası, %5 evde düşme idi. Spinal instabilitenin zarar vermemesi, çökmenin artmaması için preop hastalar mobilize edilmediği için sonda takıldı. Hastalardaki şikayetler, ağrı, sonda huzursuzluğu idi. Fraktüre bağlı ağrıları, postoperatif dönemde geçti. Sonuç: Torakolomber bölge instabil fraktürleri genellikle nörolojikdefisit ile birliktelik gösterir. Bu nedenle nörolojik defisiti olmayan fraktürler dâhil olmak üzere bu bölge instabil fraktürlerde en etkin tedavi yöntemlerinden biri cerrahi dekompresyon ve stabilizasyondur. Çalışmamızın sonucunda yapılan cerrahinin hastalardaki ağrının geçmesini ve erken mobilizasyonu sağladığı tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Torakolomber Fraktür, Spinal Travma, Omurilik Yaralanması, Ağrı

Our Experience On Management and Clinical in Traumatic Thoracolumbar Spinal Fractures

Abstract

Introduction and Aim: Thoracolumbar spine (TLO) injuries are usually caused by high-energy accidents. Ninety percent of spinal fractures occur at the thoracolumbar junction. In these cases, three-purpose radiological evaluation should be performed, such as detecting the presence of compression on the spinal cord, detecting spinal instability and preventing possible secondary neurological damage in the future, imaging the damage in the spinal cord and predicting the prognosis of the patients. In this study, we aimed to show the treatment management, our clinical experience and their results in patients presenting with acute thoracolumbar fracture. **Material and method:** The study includes 98 patients who were operated for traumatic thoracolumbar fracture, who applied to the emergency department and neurosurgery clinic in 2019-2022. Of these, 60 men, 38 women, mean age was 52.8 in men and 51.9 in women, the age range is between 20 and 90). Seven of 98 patients had compression fractures at multiple levels. Computed tomography and Magnetic Resonance Imaging (MRI) with spinal cord sequence were taken in the emergency department. **Results:** Laminectomy and posterior instrumentation surgery including 2 upper and 3 lower spinal vertebrae were performed in patients with spinal canal compression, those with no significant compression but no neurodeficiencies. Postoperative neurological deterioration did not occur in patients who did not have spinal compression and who had vertebral fractures causing instability, who underwent posterior instrumentation surgery without laminectomy. There was no improvement in 3 of our patients with preoperative severe neurologic deficit (paraplegia). Such patients were operated as urgently as possible, and spinal stability was ensured. **Etiologies of fractures;** During the summer periods, 85% of the patients had traffic accidents, 10% were falling from a height, and 5% were falling at home. In autumn, 80% fell from trees, 18% traffic accidents, 5% falls at home. In order not to damage the spinal instability and not to increase the collapse, the preoperative patients were not mobilized and a catheter was inserted. The complaints of the patients were pain and discomfort at the probe. Fracture-related pain resolved in the postoperative period. **Conclusion:** Unstable fractures of the thoracolumbar region are usually associated with neurologic deficits. Therefore, surgical decompression and stabilization is one of the most effective treatment methods in unstable fractures in this region, including fractures without neurological deficits. As a result of our study, it was determined that the surgery performed provided pain relief and early mobilization in patients.

Keywords: Thoracolumbar Fracture, Spinal Trauma, Spinal Cord Injury, Pain

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4970-0222

Parmakta Kitle-Böcek Bacağı

Dr. Vedat Baran¹, Doç. Dr. Burak Günaydın¹, Yard. Doç. Dr. Elif Polat¹

¹Tekirdağ Namık Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Elde görülen en sık kitle ganglion kistidir.Dev hücreli tümörler ikinci olarak en sık görülen kitlelerdir. Diğer çok görülen tümör epidermal inklüzyon kistleridir. Kesi ve yaralanmalar sonrası cilt altından kaynaklanan benign tümörlerdir. Lipomlar, nöromalar, sinir kılıfı tümörleri, fibromalar, glomus tümörleri hemanjiomlar ise elde görülebilen diğer kitlelerdir. En sık görülen malign tümörler skuamous hücreli karsinom, basal hücreli karsinom, melanom ve sarkomlardır. Çoğu benign olduğu düşünülse de eldeki tüm kitlelerden patolojik inceleme için örnek alınmalıdır. Genelde yapılan işlem, total olarak kitlenin eksize edilmesidir. Eldeki bazı kitlelerin tekrarlayıcı özellikleri mevcuttur. Bu nedenle cerrahi olarak çıkarılan her tümörün kayıtlarının düzenli olarak tutulması ve patolojik incelemeye gönderilmesi ameliyat sonrası dönemdeki takipleri için çok önemlidir. Sunumunu yaptığımız vakada 72 yaşındaki kadın hasta tarafımıza 5-6 aydır devam eden sağ el 2. parmak midfalanksta ağrı ve şişlik şikayetiyle başvurdu. Yapılan muayenede eklem hareket açıklığının ağırlı ve nörovasküler muayenein doğal olduğu görüldü. Yapılan görüntülemelerle beraber ilk planda ganglion kisti düşünöldü. Hastaya tarafımızca yapılan total kitle eksizyonu sırasında jelatinöz sıvının içerisinde diken parçası veya böcek bacağına benzeyen siyah ince bir yabancı cisim görüldü. Eksize edilen kitle Patoloji bölümüne yollandı ve Ganglion kisti? Yabancı cisim granülomu? şeklinde yorumlandı. Çıkan yabancı cisim ayrıntılı incelenmek üzere Histoloji bölümüne gönderildi. Yapılan incelemede yabancı cismin böcek bacağı ile benzerlik taşıdığı görüldü. Çıkarılacak sonuç; elde gelişen kitlelerin büyük çoğunluğu benign ve malign kitleler olmak üzere birçok sebebi vardır. Bu vakamızda da görüldüğü üzere değerlendirme yapılırken yabancı cisimlerin de göz önünde bulundurulması gerektiği bilinmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yabancı Cisim,böcek Bacağı,kitle

Mass On Finger-Insect Leg

Abstract

The most common mass seen in the hand is the ganglion cyst. Giant cell tumors are the second most common mass. Other common tumors are epidermal inclusion cysts. They are benign tumors arising under the skin after incisions and injuries. Lipomas, neuromas, nerve sheath tumors, fibromas, glomus tumors and hemangiomas are other masses that can be seen in the hand. The most common malignant tumors are squamous cell carcinoma, basal cell carcinoma, melanoma and sarcomas. Although most of

them are thought to be benign, samples should be taken from all masses on the hand for pathological examination. In general, the procedure is the total excision of the mass. Some available audiences have repetitive features. For this reason, it is very important to keep the records of each surgically removed tumor regularly and send it for pathological examination for the follow-up in the postoperative period. In the case we are presenting, a 72-year-old female patient applied to us with complaints of pain and swelling in the midphalanx of the right hand 2nd finger, which had been going on for 5-6 months. In the examination, it was seen that the range of motion of the joint was painful and the neurovascular examination was normal. Ganglion cyst was considered in the first plan with the imaging studies. During the total excision of the mass performed by us, a black thin foreign body resembling a thorn fragment or an insect leg was seen in the gelatinous fluid. The excised mass was sent to the Pathology department and Ganglion cyst? Foreign body granuloma? interpreted as. The removed foreign body was sent to the Histology department for further examination. In the examination, it was seen that the foreign body was similar to the insect leg. The result will be; There are many causes of hand-developing masses, the majority of which are benign and malignant masses. As seen in our case, it should be known that foreign bodies should also be taken into account while evaluating.

Keywords: Foreign Body, Insect Leg, Mass

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9111-8060

Pediyatrik Retina Görüntülemesinde Pahalı Görüntüleme Cihazlarına Gerek Var mı? İnfantlarda Cep Telefonu ile Elde Edilen Retina Görüntülerinin Değerlendirilmesi

Dr. Armağan Özgür¹

¹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi

*Corresponding author: armağan_ozgur

Özet

Amaç: İnfantlarda cep telefonu yardımıyla yapılan retina görüntülemesinin klasiki, yüksek maliyetli ve taşınmaz cihazlarla yapılan görüntülemeye alternatif olup olmayacağını değerlendirmek **Materyal** **Metod:** Ağustos 2021- Eylül 2022 yılları arasında, Ankara Şehir Hastanesinde muayene edilen preterm doğup prematüre retinopatisi (ROP) olan 20 bebek ile term doğup farklı retinal patolojileri olan 20 bebek çalışmaya dahil edildi. Pupil dilatasyonu ardından 20 dioptri lens (Volk Optical, ABD) ve cep telefonu (Apple iPhone X, ABD) kullanılarak arka kutup ve perifer retina görüntüleri kaydedildi. Görüntüler flaş açık şekilde, video modunda, 3x büyütmede alındı. Alınan görüntülerdeki bulgular tanıya maskelenmiş ikinci bir tecrübeli göz doktoru tarafından analiz edildi. Görüntü bulgularının yeterliliği ve ek bulguların olup olmadığı indirekt oftalmoskop ile yapılan muayene ile kontrol edildi. **Bulgular:** 40 hastanın tümünde yeterli retinal görüntüleme sağlanabildi. ROP'lu bebeklerdeki evre 1, evre 2, evre 3 hastalık ayrımı ile preplus ve plus hastalık ayrımı bütün hastalarda yapılabildi. Term bebeklerdeki optik disk patolojileri, retina tümörleri, retinal hemorajiler ve periferik retina dejenerasyonlarının tanıları ek görüntülemelere ihtiyaç olmadan koyulabildi. İndirekt oftalmoskop ile yapılan muayenede görüntülerin yeterliliği tüm hastalarda konfirme edildi. Mükerrer muayenelerde foveada herhangi bir fototoksisite bulgusuna rastlanılmadı. **Sonuç:** Cep telefonu ile yapılan retina görüntülemesi, yeterli, ucuz, ulaşılabilir ve taşınabilir olmasıyla aynı fonksiyonu gören pahalı görüntüleme cihazlarından daha avantajlı gözükmektedir. Periferik retina değerlendirmesinde tecrübeli ikinci kişiye ihtiyaç duyulması, tek kişiyle yapılabilen klasik görüntülemeye göre dezavantaj oluşturmaktadır. Ayrıca kuvvetli telefon flaşlarının sebep olabileceği potansiyel retinal fototoksisite tartışma konusudur. Daha kapsamlı değerlendirme yapabilmek için görüntü kalitesinin objektif verilerle karşılaştırıldığı yeni çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Retinal görüntüleme, Cep telefonu, Prematüre retinopatisi

Anahtar Kelimeler: Retinal Görüntüleme, Cep Telefonu, Prematüre Retinopatisi

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0298-8011

Periferik Yolak Aracılı Vazopressör Kullanımının Şok Hastalarında Makro Hemodinamik Etkileri

Exp. Dr. Muhammed Sezai Bazna¹, Assoc. Prof. Dr. Mehmet Yasir Pektezel¹

¹*Kahramanmaraş Şehir Hastanesi*

**Corresponding author: Muhammed Sezai Bazna*

Özet

Özet: Muhammed Sezai Bazna¹*, Mehmet Yasir Pektezel¹* 1 Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi, Genel Yoğun Bakım Ünitesi, Kahramanmaraş / Türkiye * Her iki yazar da yayına eşit oranda katkı göstermiştir. Giriş: Vazopressör (VP) ajanlar şok hastalarının takibinde son kılavuzlar ışığında sıklıkla kullanılmakta olup, VP uygulamasının santral intravenöz yolak (SIY) üzerinden verilmesi önerilmektedir. Bununla beraber bazı durumlarda VP'nin geçici sürelerde periferik intravenöz yolakdan (PIY) da uygulanması zaruri olabilmektedir. Amacımız, şok hastalarında VP desteğinin PIY'den SIY'ye geçişinin makro hemodinamik etkilerinin araştırılmasıdır. Metod: Kahramanmaraş Necip Fazıl Şehir Hastanesi Genel Yoğun Bakım Ünitesi'nde son 6 ay içerisinde yatan şok hastaları arasından VP desteğinin, çeşitli nedenler ile zorunlu olarak, > 6 saat PIY'den sağlanarak sonraki dönemde SIY'ye geçiş yapılan hastalarda VP doz ve kan basıncı (KB) değişiklikleri [sistolik KB (SKB), diastolik KB (DKB), ortalama KB (OKB)] 0 (PIY'den SIY'ye geçiş anı) - 5 - 60. dk olacak şekilde prospektif olarak ölçülerek kayıtlandı. İstatistiksel analiz sıralı ölçümler ANOVA yöntemi ile IBM© SPSS 23 programı kullanılarak yapıldı. Sonuç: Toplam 24 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların 8'i (%33) kadın ve ortalama yaş 72±14 yıl olarak tespit edildi. 5 (%21) hasta kardiojenik şok, geri kalanı ise septik şok tanıları ile takip edildi. VP'nin PIY'den uygulanma süresi ortanca 20 [6-48] saat idi. PIY'den SIY'ye geçiş sonrasında SBK, DKB ve OKB ölçümlerinde de, VP doz değişimlerinde de istatistiksel açıdan fark saptanmazken (Şekil), hiçbir hastada PIY ve SIY üzerinden VP tatbiki süresince lokal komplikasyon izlenmedi. Tartışma: Çalışmamızda şok hastalarının takibinde VP desteğinin PIY'den SIY'ye geçilmesinin makro hemodinamik takipler açısından fark oluşturmadığı tespit edilmiş olup; zorunlu hallerde, en azından şokun ilk 6 saatlik döneminde, VP desteğinin periferik olarak verilmesi makro hemodinamik değişkenlik ve lokal komplikasyonlar açısından güvenli gibi gözükmektedir.

Anahtar Kelimeler: Şok, Vazopressör, Periferik

Effect of Vasopressor Administration Via Peripheral Route in Patients With Shock On Macro Hemodynamic Measures

Abstract

Introduction: Vasopressor agents are frequently used in patients with shock in line with last guidelines. It is recommended VP be used via central intravenous route (CIR). However, in some circumstances, VP needs to be applied temporarily via peripheral intravenous route (PIR). We aimed to investigate macro hemodynamic effects of PIR to CIR switch on patients with shock. Method: Patients whom for some reasons were applied VP support at least 6 hours via PIR then were switched to CIR have been recruited among patients with shock followed in Kahramanmaraş Necip Fazıl City Hospital General Intensive Care Unit for at least 6 months. VP dose and blood pressure (BP) [systolic BP (SBP), diastolic BP (DBP), mean BP (MBP)] changes were prospectively recorded on 0 (just before PIR to CIR switch) and 5 - 60 minutes after PIR to CIR switch. A repeated measure ANOVA test was used for statistical analysis by IBM© SPSS 23. Result: A total of 24 patients were included. 8 (33%) patients were female and mean age was 72 ± 14 years. 5 (21%) were followed with cardiogenic shock while the rest were patients with septic shock. Median duration of VP administration via PIR was 20 [6-48] hours. Statistical difference was observed neither in SBP, DBP and MPB measures nor in VP dose changes after switching from PIR to CIR (Figure). No local complication was detected during VP administration independent of the route used. Discussion: In current study, switching of VP support from PIR to CIR has been found not to have any effect on macro hemodynamic measures in patients with shock. Hence, at least, in compulsory circumstances, at the first 6 hours of shock, it seems VP support via peripheral route to be safe respecting macro hemodynamic follow up and local complications.

Keywords: Shock, Vasopressor, Peripheral

Presentation ID / Sunum No= 1

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6938-0476

Pfapa Sendromlu Çocuk Hastada Anestezi Tecrübemiz

Dr. Ali Hakan Emirkadı¹

¹*Gölcük Necati Çelik Devlet Hastanesi*

**Corresponding author: Ali Hakan Emirkadı*

Özet

Amaç: PFAPA; Periyodik ateş, Aftöz stomatit, Franjit ve Servikal Adenitis ile birlikte görülen, sebebi belli olmayan bir sendromdur. Genellikle erken çocukluk döneminde, iki ila beş yaş arasında başlar. Nadirde olsa yetişkinlik döneminde de oluşmaya devam edebilir. Aniden başlayan ateş atakları 3-7 gün sürer. Biz kliniğimizde PFAPA sendromlu bir hastada anestezi tecrübemizi sunmayı amaçladık. Olgu: Fimozis tanısı ile sünnet cerrahisi uygulanacak 3 yaşındaki erkek hastanın yapılan anestezi öncesi değerlendirilmesinde, ebeveynleri tarafından hastanın PFAPA tanısı olduğu söylendi. Ek bir hastalığı bulunmayan olgunun yapılan laboratuvar incelemesi normal olarak değerlendirildi. Hastanın preop değerlendirilmesinde PFAPA belirtilerinin olmadığı tespit edildi. Hasta midazolam ile premedikasyon yapılarak operasyon salonuna alındı. 18 kg olan hastaya 20 mg prednizolon, 1.5 mg /kg ketamin, 1 mg /kg propofol iv olarak verildi. Oksijen maskesi ile 5 lt/dk oksijen uygulandı. Operasyon süresince hastanın vital bulguları stabil olarak gözlendi. Postoperatif 10 mg/kg parasetamol verildi. 15 dakika süren cerrahi sonrası uyandırılan hastada herhangi bir komplikasyon görülmedi. PFAPA sendromu, aftöz stomatit ve farenjit ile birlikte tekrarlayan ateş ataklarını içerir. Ateş atakları aniden başlar ve 3-7 gün sürer. Ateş, birkaç haftada bir rutin olarak görülür. (sıklıkla-3 - 6 hafta arasında). Çocuklar bölümler arasında tamamen iyidir. Teşhisi için spesifik laboratuvar testleri yoktur. Hastalık, semptomlar ve fizik muayene ile teşhis edilir. Tedavinin amacı, ateş atakları sırasında semptomları kontrol altına almak, atakların süresini kısaltmak ve atakların oluşmasını engellemektir. Semptomlar ilk başladığında verilen tek doz steroid (genellikle prednizon) epizodu önemli ölçüde kısaltır ve hatta çoğu zaman bitirir. Bu hastalarda tonsil ve adenoid hipertrofisi olma oranı yüksek olduğu için gelişebilecek havayolu komplikasyonlarına hazırlıklı olunmalıdır. PFAPA sendromlularda intraoperatif döneme rastlayacak bir ateş atağı malign hipertermi ile karıştırılabilir. Bazı çocuklarda görülen döküntü, alerjik reaksiyonlardan ayırteilmelidir. Biz hastaya uyguladığımız prednizolon ve parasetamol ile hastalığın oluşturabileceği etkileri en aza indirmeye çalıştık. Sonuç: PFAPA sendromlu hastalar preoperatif olarak titizlikle değerlendirilip intoraoperatif dönemde gelişebilecek havayolu, ateş gibi komplikasyonlara karşı dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: PFAPA

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3058-6308

Pnömotorakslı Bir Hastada Akut Başlangıçlı Anizokori

Asst. Prof. Dr. Gamze Yıldırım Bıçer¹

¹*Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi*

**Corresponding author: Gamze Yıldırım Bıçer*

Özet

Akut başlangıçlı anizokori veya midriyazis, geniş bir ayırıcı tanı kliniğine sahiptir ve sistemik veya topikal ilaç kullanımından sinir sistemi patolojilerine kadar değişen bir çok etyolojik nedene bağlı gelişebilir. Anizokori acil tanı ve tedavi gerektiren nörolojik hastalıklara bağlı olarak gelişebildiğinden özellikle nöroloji ve oftalmoloji birimlerinin işbirliği ile kapsamlı bir inceleme gerektirir. 24 yaşında erkek hasta sol gözde ani dilatasyon nedeniyle polikliniğimize konsülte edildi. Hastanın tüm vital bulguları stabildi ve nörolojik defisiti yoktu. Çalışmamızda göğüs cerrahi servisinde pnömotoraks nedenli antikolinergik nebül tedavisi alırken sekonder geçici asimetrik pupiller dilatasyonu olan bir hastayı sunuyoruz. Nebulize ipratropium bromür göğüs hastalıklarının tedavisinde kullanılırken parasempatolitik etkiyle midriyazise sebep olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anizokori, Parasempatolitik, Nebula Tedavisi, Pnömotoraks

Acute-Onset Anisocoria in a Patient With Pneumothorax

Abstract

Acute onset anisocoria or mydriasis has a wide differential diagnosis clinic and may develop due to many etiological causes ranging from systemic or topical drug use to nervous system pathologies. Since anisocoria may develop due to neurological diseases that require urgent diagnosis and treatment, it requires a comprehensive examination, especially with the cooperation of neurology and ophthalmology units. A 24-year-old male patient was consulted to our outpatient clinic due to sudden dilatation in the left eye. All vital signs of the patient were stable and there was no neurological deficit. In our study, we present a patient with secondary transient asymmetric pupillary dilatation while receiving anticholinergic nebular treatment for pneumothorax in the thoracic surgery service. While nebulized ipratropium bromide is used in the treatment of chest diseases, it can cause mydriasis with its parasympatholytic effect.

Keywords: Anisocoria, Parasympatholytic, Nebula Therapy, Pneumothorax

Preemptif Analjezinin Sternotomi Yapılan Hastalarda Postoperatif Analjezi ve Tramadol Tüketimi Üzerine Etkisi

Dr. Emine Nilgün Zengin¹

¹Ankara Şehir Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği

Özet

Giriş: Sternotomi ile yapılan koroner arter baypas greft (CABG) cerrahisi sonrası post-operatif akut ağrı kontrolü çok önemlidir. Ağrı düzeyi yüksek olan hastalar etkili soluyamazsa, atelettazi, kardiyak iskemi ve aritmiler ortaya çıkabilir. Bu durum hastaların taburculuk sürelerini uzatmakta ve post-operatif morbiditeyi arttırmaktadır. Kalp cerrahisinde intravenöz ilaçlara ek olarak serratus anterior plane blok (SAPB) ve erekör spina plane blok (ESPB) gibi interfasyal bloklar da kullanılabilir. Cerrahi öncesi uygulanan bu bloklar pre-emptif analjezi sağlayarak etkili post-operatif analjezi ve düşük post-operatif tramadol tüketimi sağlayabilir. Bu çalışmada sternotomi ile CABG cerrahisi yapılan hastalarda pre-emptif analjezi amacıyla uygulanan SAPB ve ESPB'nin post-operatif analjezi ve tramadol tüketimi üzerine etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntemler: Hastanemizde Ocak-2022 ve Eylül-2022 tarihleri arasında sternotomi ile CABG cerrahisi uygulanan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Çalışmaya 18-80 yaş aralığında, Amerikan Anestezi Derneği (ASA) I-III, vücut kitle indeksi (VKİ) 18-30 kg/m² olan ve sternotomi ile CABG yapılan hastaların dosyaları dahil edildi. Hastalar pre-operatif dönemde SAPB/ESPB uygulanan hastalar (Grup-1) ve pre-operatif dönemde blok uygulanmayan hastalar (Grup-2) olarak iki gruba ayrıldı. Hastaların demografik özellikleri, postoperatif 24. saat ağrı düzeyleri, 24 saatlik tramadol tüketimleri ve komplikasyonlar kaydedildi. İstatistiksel veriler SPSS 22.0 (Statistical Programme Social Sciences) paket programı ile değerlendirildi. Bulgular: Çalışma için dahil edilme kriterlerine uygun 164 hastanın dosyası retrospektif olarak incelendi. Demografik ve cerrahi bulgular açısından iki grup da benzerdi (p > 0.05). Pre-operatif dönemde blok uygulanan hastalarda 24. saat ağrı düzeyleri istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşüktü (p < 0.05). Buna paralel olarak pre-operatif dönemde blok uygulanmayan hastalarda post-operatif 24 saatlik tramadol tüketimi istatistiksel olarak daha fazlaydı (p < 0.05). Komplikasyonlar açısından ise gruplar arasında anlamlı bir fark bulunamadı (p > 0.05). Sonuç: Son yıllarda ultrason kullanımının da artmasıyla torasik gövde bloklarının postoperatif analjezide kullanım sıklığı da artmıştır. Sternotomi ile CABG cerrahisi uygulanan hastalarda pre-emptif analjezi uygulaması ile etkili bir post-operatif analjezinin yanında düşük tramadol tüketimi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Erektör Spina Plane Blok; Postoperatif Akut Ağrı; Preemptif Analjezi; Serratus Anterior Plane Blok; Sternotomi; Tramadol Tüketimi

Retroperitoneal Kistik Lenfanjiom: Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi

Asst. Prof. Dr. Murat Kaya¹, Asst. Prof. Dr. Ahmet Karayığit¹

¹SBÜ Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Kistik lenfanjiyomlar genellikle çocukluk döneminde görülen nadir tümörlerdir. Kistik lenfanjiomların çoğunluğu servikal ve aksiller bölgelerde bulunur. Çok daha az oranda abdomende görülür. Etiyolojisi tam olarak bilinmeyen ve lenf damarlarından köken alan benign tümörlerdir. Konjenital malformasyon, abdominal travma, cerrahi, inflamasyon ve radyoterapi etyolojide etkili olabilir. Klinik olarak vakalarının çoğu asemptomatiktir ve tesadüfen saptanır. Semptomatik vakalarda karın ağrısı, bulantı, kusma, kilo kaybı, ve distansiyon gibi şikayetler görülebilir. Asemptomatik hastalar tekrarlayan görüntüleme yöntemleri ile takip edilebilirken semptomatik lezyonlar cerrahi veya perkütan girişimlerle tedavi edilebilir. Olgumuz karın ağrısı şikayetiyle başvuran retroperitoneal kistik lenfanjiom hastasıdır. Bu çalışma ile çok nadir karşılaşılan retroperitoneal kistik lenfanjiomları literatür bilgisi eşliğinde sunmayı amaçladık. **Gereç ve Yöntemler:** Yirmi üç yaşında kadın hasta karında şişlik ve kronik olarak tariflediği karın ağrısı şikayeti ile polikliniğe başvurdu. Sırasıyla abdomen ultrasonografi (USG), kontrastlı abdominal bilgisayarlı tomografi (BT) ve kontrastlı abdominal manyetik rezonans (MR) görüntüleme yapıldı. **Bulgular:** USG de subhepatik alandan pelvise uzanım gösteren septalı yer yer solid alanlar içeren 18x10 cm boyutlarında kistik kitle izlenmiştir. BT sonucunda batın sağ alt kadrani dolduran ve paraaortik alandan sol kadrana doğru uzanım gösteren en geniş yerinde 17x11 cm boyutunda lobüle konturlu hipodens kistik lezyon (Mezenterik kist?). MR sonucunda karaciğer inferiorunda, böbrek anteriorunda orta hatta sol laterale doğru devamlılığı olan en geniş yerinde 9x17 cm omental kistik patoloji ve lenfatik patoloji ayrımı yapılamayan kitlesel lezyon izlendi şeklinde raporlanmıştır. Hastaya laparotomi yapıldı. Tamamı retroperitoneal bölgede olan ve aortokaval alandan kaynaklandığı düşünülen kistik kitle enblok olarak rezeke edildi. Patolojik inceleme sonucunda D2-40, CD34 ile pozitif ve Kalretinin, PanCK ile negatif reaksiyon gösteren Lenfanjiom ile uyumlu olarak değerlendirildi. **Sonuç:** Kistik lenfanjiomlar daha çok çocuklarda görülen, lenfatik sistem gelişim bozukluğuna bağlı nadir görülen benign tümörlerdir. Gelişmiş görüntüleme yöntemlerine rağmen tanısı zordur. Uygun hastalarda laparoskopik cerrahi tercih edilebilir. Nüksü önlemek için tam eksizyon en iyi seçenektir.

Anahtar Kelimeler: Retroperiton, Kist, Lenfanjiom

Cystic Lymphangioma in the Retroperitoneum: Case Report and Review of the Literature

Abstract

Background: Cystic lymphangiomas are rare tumors that usually occur in childhood. The majority of cystic lymphangiomas are located in the cervical and axillary regions. It is much less common in the abdomen. They are benign tumors of unknown etiology and originating from lymphatic vessels. Congenital malformation, abdominal trauma, surgery, inflammation and radiotherapy may be effective in etiology. Clinically, most cases are asymptomatic and detected incidentally. In symptomatic cases, complaints such as abdominal pain, nausea, vomiting, weight loss, and distension may be seen. Asymptomatic patients can be followed up with repetitive imaging methods, while symptomatic lesions can be treated with surgery or percutaneous interventions. Our case is a retroperitoneal cystic lymphangioma patient who applied with the complaint of abdominal pain. In this study, we aimed to present very rarely encountered retroperitoneal cystic lymphangiomas in the light of the literature. **Materials and Methods:** Twenty three year old female patient was admitted to the outpatient clinic with complaints of abdominal distension and chronic abdominal pain. Abdominal ultrasonography (USG), contrast-enhanced abdominal computed tomography (CT), and contrast-enhanced abdominal magnetic resonance (MR) imaging were performed, respectively. **Results:** As a result of USG, a cystic mass of 18x10 cm was observed with septal areas extending from the subhepatic area to the pelvis and containing solid areas in places. As a result of CT, a hypodense cystic lesion (Mesenteric cyst?) with lobulated contour, measuring 17x11 cm at its widest point, filling the right lower quadrant of the abdomen and extending from the paraaortic area to the left quadrant. As a result of MRI, 9x17 cm omental cystic pathology in the widest part of the liver inferior to the kidney, anterior to the kidney, continuing to the midline to the left lateral? and lymphatic pathology? distinction could not be made. The patient underwent laparotomy. The cystic mass, which was entirely in the retroperitoneal region and was thought to originate from the aortocaval area, was resected en bloc. As a result of the pathological examination, D2-40 was found to be positive with CD34 and compatible with lymphangioma, which showed a negative reaction with Calretinin and PanCK. **Conclusion:** Cystic lymphangiomas are rare benign tumors seen mostly in children and related to lymphatic system development disorder. Despite advanced imaging methods, diagnosis is difficult. Laparoscopic surgery may be preferred in suitable patients. Complete excision is the best option to prevent recurrence.

Keywords: Retroperitoneum, Cyst, Lymphangioma

Presentation ID / Sunum No= 97

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 5080 4555

Robinow Sendromlu Çocuk Hastada Umblikal Herni Onarımında Anestezi Yönetimimiz: Olgu Sunumu

Dr. Tuğba Onur¹, Dr. Hamide Ayben Korkmaz¹

¹SBÜ Bursa Yüksek İhtisas EAH Anesteziyoloji ve Reanimasyon

Özet

Giriş: Robinow sendromu, kol ve bacaklarda kısalığın olduğu cücelik, vertebral malsegmentasyon/malformasyon (hemivertebral), kosta displazisi, genital hipoplazi ve fütal yüz görünümü (geniş ve belirgin ön kafa, hipertelorizm, küçük geniş burun, molar hipoplazi, retrognati) ile karakterize bir sendromdur. Olguların %15'inde kalp anormallikleri ve sıklıkla havayolu zorlukları eşlik edebilmektedir. Robinow sendromu olan bir çocuk hastada umblikal herni cerrahisinde anestezi pratiğimizi sunmayı amaçladık. Olgu Sunumu: Umblikal herni onarımı planlanan 3 yaş, 14 kg erkek hasta ameliyathaneye alındı. RS, Immun (Idiyopatik) Trombositopenik Purpura tanıları mevcuttu. 4 aylıkken Patent duktus arteriozus (PDA) cerrahisi geçirmiş olan hastanın laboratuvar tetkikleri normaldi. Fizik muayenede fütal yüz görünümü, makroglossi, mallampati 3, hidrosefali olması zor ventilasyon ve entübasyon açısından uyarıcı riskler olarak değerlendirildi. Ek hastalıklar açısından çocuk hematolojinin ek önerisi olmazken, Çocuk kardiyoloji enfektif endokardit profilaksisi önerdi. EKO da biküspit aorta ve MVP mevcut. Ameliyathanede rutin monitörizasyon sonrası KTA:124/dk SpO₂:%98 olan hastaya midazolam 1 gr iv ile sedasyon ve 3 dk preoksijenizasyon uygulandı. Propofol 2 mg/kg, rokuronyum 0.5 mg/kg iv, fentanyl 1 mcg/kg iv sonrası batın cerrahisi olması nedeniyle hasta zor entübasyon koşulları hazır şekilde tek seferde orotrakeal entübe edildi, %2 sevofluran ve 50:50 O₂-hava karışımı 4lt olacak şekilde anestezi idamesi sağlandı. Cerrahi bitimi hasta suggamadeks 2mg/kg iv ile sorunsuz ekstübe edildi ve servise devredildi. Cerrahi boyunca herhangi bir komplikasyon görülmedi. Tartışma: Sıklığı 1:500000 olan bu sendromun komponentlerinden olan yüz anormalliği zor entübasyon nedeni olabilmektedir (1, 2). Ayrıca eşlik eden skolyoz, pektus ekskavatum varlığı azalmış solunum kapasitesi, artmış sekresyon ve solunum sistemi enfeksiyonlarına neden olabilmektedir (3). Sonuç: RS tanılı hastaların anestezi yönetiminde eşlik edebilecek havayolu zorlukları, iskelet ve kardiyak sistem anormallikleri açısından iyi bir preoperatif hazırlıkla bu tür nadir sendromlarda oluşabilecek perioperatif ve postoperatif komplikasyonların en aza indirilmesinin sağlanabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Robinow Sendromu, Anestezi, Zor Havayolu

Presentation ID / Sunum No= 139

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4787-9350

Robotik Yardımlı Prostatektomi Yapılan Karotis Plaklı İki Hastanın Anestezi Yönetimi

Dr. Betül Güven Aytaç¹

¹Ankara City Hospital

Özet

Giriş Bu raporun amacı karotis plaklı robotik prostatektomi (RP) uygulanan iki hastada anestezi yönetimini tartışmaktır. Olgu 1: 67 yaşında, 70 kg, 172 cm, ASA III hastasının 1 yıl içinde 4 kez senkop ve hipertansiyon öyküsü vardı. Amlodipin + valsartan ve Asetil salisilik asit kullanıyordu. Karotis Doppler'de sol ICA'da 7x2.5 mm kalınlığında kalsifiye bir plak ve sağ ICA'da 12 mm uzunluğunda, 2.1 mm kalınlığında ülser yüzeyli, %30-40 darlık görülüyordu. Akış hızları normaldi. 2x0,6 DMAH bir hafta önce başlandı. Olgu 2: 61 yaşında, 110 kg, 176 cm, ASA III hasta, sol İKA'da maksimum 2,2 mm plak, %10-20 darlık nedeniyle klopidogrel kullanmakta idi. Klopidogrel 1 hafta önce kesildi ve 2X0.6 DMAH başlandı. Riskleri anlatılarak robotik cerrahi planlandı. Hastaların onayı alındıktan sonra her iki hastaya Midazolam, fentanil, propofol, roküronyum, lidokain ile indüksiyon ve ardından Desfluran ve remifentanil idame anestezi uygulandı. İntraarteriyel kan basıncı, NIRS ve BIS monitorizasyonu yapıldı. Ameliyat süreleri sırasıyla 150 ve 240 dakika idi. Tartışma Perioperatif inme insidansı cerrahiye ve risk faktörlerine bağlı olarak %0,05-7,4 arasında değişmektedir. Yaş, önceki inme öyküsü, atriyal fibrilasyon, vasküler hastalık ve DM risk faktörleridir. RP, azalmış ağrı, daha hızlı iyileşme, mobilizasyon ve taburculuk ile gelişmiş bir minimal invaziv cerrahidir. Dik trendelenburg pozisyonu ve laparoskopi abdominal ve kranial basınçların artmasına neden olarak hemodinami ve solunumun bozulmasına neden olabilir. Hemodinamik değişiklikleri önlemek için anestezi derinliği BIS ve serebral oksijenasyon için NIRS ile monitörize edilmelidir. RP, karotis plaklı hastalarda felce neden olabilir. Ancak majör cerrahi, daha büyük yaralardan salgılanan inflamatuvar süreçlere de neden olabilir, dehidrasyon ve postoperatif dönemde gecikmiş mobilizasyona bağlı staz, cerrahiye bağlı pıhtılaşmayı kötüleştirebilir.

Anahtar Kelimeler: Robotik Cerrahi, Dik Trendelenburg, Karotis Plağı

Anesthesia Management of Two Patients With Carotis Plaque Underwent Robotic-Assisted Prostatectomy

Abstract

Introduction Aim of this report was to discuss anesthesia management in two patients with carotid plaque who underwent robotic prostatectomy(RP). Case 1:A 67-year-old, 70 kg, 172 cm, ASA

III patient had a history of hypertension, syncope 4 times within 1 year. He was using amlodipine + valsartan and Acetyl salicylic acid. Carotid Doppler show the left ICA, a 7x2.5 mm thick calcified plaque and the right ICA, 12 mm long, 2.1 mm thick ulcerated surface, 30-40% stenosis. Flow rates were normal. 2x0.6 LMWH was started a week ago. Case2: A 61-year-old 110 kg, 176 cm, ASA III patient, who was using klopidogrel due to a maximum 2.2 mm plaque, 10-20% stenosis in the left ICA. Klopidogrel was discontinued 1 week ago and 2X0.6 LMWH was started. Robotic surgery was planned by explaining the risks. After approval of the patients, induction with Midazolam, fentanyl, propofol, rocuronium, lidocaine and then Desflurane and remifentanyl maintenance anesthesia was administered for both patients. Intra-arterial blood pressure, NIRS and BIS were monitored. The operation times were 150 and 240 minutes respectively. Discussion The perioperative stroke incidence varies from 0.05 to 7.4% depending on surgery and risk factors. Age, previous stroke history, atrial fibrillation, vascular disease and DM are risk factors. RS is an advanced minimally invasive surgery with reduced pain, faster recoveries, mobilization and discharge. The steep Trendelenburg position and laparoscopy may cause increased abdominal and cranial pressures lead to disturbance of hemodynamia and respiration. Depth of anesthesia should be monitoring by BIS to avoid hemodynamic changes and NIRS for cerebral oxygenation. RS may cause stroke in patients with carotis plaque. However major surgery also may cause by inflammatory processes secreted from bigger wounds, dehydration, and stasis in the postoperative period due to delayed mobilization may worsen surgery-induced hypercoagulability.

Keywords: Robotic Surgery, Steep Trendelenburg, Carotis Plaque

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1465-7890

Sol Yerleşimli Vena Kava İnfierior Olan Donör Hastada Nefrektomi: Olgu Sunumu

Asst. Prof. Dr. Aziz Bulut¹, Exp. Dr. Nurullah Bilen², Assoc. Prof. Dr. Feyza Gelebek¹, Asst. Prof. Dr. Alper Aytekin¹, Asst. Prof. Dr. Latif Yılmaz¹, Dr. Mahmut Gümüş¹

¹Gaziantep Üniversitesi Tıp Fakültesi
²Midyat Devlet Hastanesi

Özet

Giriş:Vena kava inferior (VKİ); posterior kardinal, subkardinal ve suprakardinal isimli üç çift embriyolojik venin yaptığı çeşitli kompleks anastomozlar neticesinde çeşitli varyasyonlar halinde görülebilir. Sol yerleşimli VKİ, sol suprakardinal venin persistansı ile sağ suprakardinal vendeki regresyondan kaynaklanır. Sol yerleşimli VKİ genel populasyondaki prevalans %0,2-0,5 arasındadır. Bu anomalinin önceden bilinmesi; canlı donör nefrektomi veya aort anevrizması onarımı için retroperitoneal yaklaşımlı ameliyatlarda ve infrarenal venöz tromboemboli tedavi yönetimi bakımından önemlidir. Çalışmamızda böbrek nakli için donör nefrektomi planlanan bir hastada tespit edilen sol yerleşimli VKİ olgu olarak sunulmuştur. Metod:Gaziantep Üniversitesi Organ Nakli Merkezinde donör nefrektomi yapılan hastanın verileri hastane bilgi yönetim sistemindeki (HBYS) veri tabanından alınmıştır. Olgu:Canlıdan böbrek nakli için donör olarak belirlenen 65 yaşındaki kadın hastanın ameliyat öncesi yapılan renal ultrasonografide vasküler anomali görülmedi. Çekilen abdominal bilgisayarlı tomografi (BT) anjiyografide; her iki böbrekte tek arter, tek ven mevcut olduğu ancak aynı görüntülemelerde sol yerleşimli VKİ görüldü. Aynı görüntülemelerde abdominal aortun sağda olduğu görüldü. Hastaya böbrek nakil konseyinde sol nefrektomi yapılmasına karar verildi. Ameliyat sırasında görüntüleme yöntemlerinde tespit edildiği gibi hastada sol yerleşimli VKİ görüldü. Renal arter ve ven diseke edilerek askıya alındı. Renal venin normalden kısa olduğu gözlemlendi. Hastada sol donör nefrektomi başarılı bir şekilde tamamlanarak ameliyat sonlandırıldı. Ameliyat sonrası takiplerinde herhangi bir komplikasyon yaşanmayan hasta şifa ile taburcu edildi. Tartışma ve Sonuç:Ameliyat öncesi yapılan görüntülemelerde vena kava inferiora ait anatomik varyasyon görüldü. Sol nefrektomi planlanan hastada sol yerleşimli VKİ nedeni ile sol böbreğe ait renal venin sağ renal vene göre daha kısa olduğu göz önünde bulunduruldu. Tanı ve tedavi aşamasında radyologların ve cerrahların VKİ anomalisini akılda tutması önem arz etmektedir. Sol yerleşimli VKİ olan kişilerde sol renal venin daha kısa olabileceği ve bu durumun da transplantasyon sırasında alıcıda ameliyat yerinin seçiminde dikkate alınması gerekmektedir. Doğru tanı koymak, ameliyatın ve girişimsel işlemlerin uygun şekilde planlanması açısından çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli, Nefrektomi, Sol İnfierior Vena Kava

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0002 3957 922X

Splenektomi Operasyonu Yapılan Glikojen Depo Hastalığı Tip 1a Tanılı Çocuk Hastada Anestezi Yönetimimiz: Olgu Sunumu

Dr. Anıl Onur¹, Dr. Nermin Kılıçarslan¹

¹SBÜ Bursa Yüksek İhtisas EAH Anesteziyoloji ve Reanimasyon

*Corresponding author: Anıl Onur

Özet

Giriş: Glikojen depo hastalığı tip 1a (GDH Tip1a) glukoz-6-fosfataz enzim eksikliğine bağlı görülen otozomal resessif geçişli nadir görülen metabolik bir hastalıktır. Hepatomegali, laktik asidoz ve hipoglisemiyle karakterizedir.(1) Bu olguda trombositopeni nedeniyle splenektomi operasyonuna alınan GDH Tip1a'lı çocuk hastada anestezi yönetimimizi sunmayı amaçladık. Olgu Sunumu: GDH Tip1a tanılı 14 yaş, 40 kg erkek hastaya, pediyatrik hematoloji kliniğinde takip edilirken trombosit infüzyonlarına rağmen düzelmeyen trombositopeni nedeniyle splenektomi planlanmış. Hastanın preoperatif değerlendirmesinde trombosit:27000, hemoglobin 8,7gr/dl idi. Splenomegali nedeniyle batın distansiyonu mevcuttu. Tedavisinde dirençli hipoglisemi nedeniyle pediyatrik metabolizma doktoru tarafından başlanan 106cc/h den izoleks %10 dextroz infüzyonu mevcuttu. Kan şekeri takipleri normaldi. Solunum ve kardiyovasküler sistem muayenesinde özellik yoktu. Mallampati I olarak değerlendirildi. Preoperatif eritrosit ve trombosit süspansiyonu hazırlandı. Preoperatif 150cc trombosit süspansiyonu verildi. Hasta ameliyathaneye getirilirken serumu çıkarılmıştı. Kısa süre geçmesine rağmen kan şekerinin 59 mg/dl'a düştüğü görüldü. Hastaya hazırlanmış İzoleks/%10 Dektroz solüsyonu 106 cc/h den tekrar başlandı ve operasyon boyunca devam edildi. Ameliyathanede rutin monitörizasyondan sonra midazolam 1 gr iv, pofol 3 mg/kg iv, rokuronyum 1mg/kg iv, fentanyl 1 micg/kg iv sonrası 7.0 tüple tek seferde orotrakeal entübasyon uygulandı. %50 O2+hava ile devam edildi. 5dk'da spontan solunumu gelen hastaya remifentanil (0.05 micg/sa) ve propofol (3mg/kg/sa) infüzyonu başlandı. Perioperatif de 150 cc trombosit süspansiyonu verildi. Perioperatif kan şekerleri 117, 110, 118mg/dl olarak izlendi. İdrar çıkışı normaldi. Splenektomi yapılan hastada perioperatif herhangi bir komplikasyon veya kanama olmadı. Operasyon 90dk sürdü. Operasyon sonunda bridion 2 mg/kg iv yapıldıktan sonra yeterli spontan solunumu başlayınca sorunsuz bir şekilde ekstübe edildi. Hasta hemodinamisinin ve kan şekerinin yakın takibi amacıyla çocuk yoğun bakım ünitesine devredildi. Sonuç: GDH Tip 1a eşlik eden hepatomegali, kanama bozuklukları, hipoglisemi, myopati, laktik asidoz riskleri nedeniyle, perioperatif metabolik ve homeostatik düzensizlikler açısından anestezi yönetimi zor vakalardır (2,3). Bu hastalarda preoperatif yeterli hazırlığın yapılmasının ve operasyon sırasında özellikle hipoglisemi açısından yakın takibin önemli olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Glikojen Depo Hastalığı, Anestezi, Trombositopeni

Presentation ID / Sunum No= 81

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6837-0097

Supratentoryum ve Posterior Fossa Yerleşimli Ependimomlarda Fışh ile Rela Füzyonu Bakılması ve İmmunohistokimyasal L1CAM ile Karşılaştırılması

Exp. Dr. Cansu Türker Sarıçoban¹, Prof. Dr. Nil Çomunoğlu¹, Prof. Dr. Büge Öz¹

¹*İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Ana Bilim Dalı*

Özet

Giriş ve amaç: Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) 2016 sınıflaması ile birlikte, santral sinir sistemi tümörlerine (SSST) tanı koyma konusunda genetik incelemeler, morfoloji kadar önem kazanmıştır. Ependimomlar için, 'RELA füzyon pozitif ependimom' adı altında, ilk moleküler varyant sınıflamaya eklenmiştir. Çalışmamızda 2011 - 2019 arası ependimom tanısı almış olgular içerisinde supratentoryal (ST) ve posterior fossa (PF) yerleşimli olanlarda RELA füzyonu pozitif olguların saptanması ve L1CAM immünohistokimya pozitifliği ile korelasyonunun araştırılması amaçlanmıştır. Materyal ve yöntem: Çalışmaya, 24 ST ve 15 PF yerleşimli, derece I, II ve III ependimom vakası alınmıştır. Bu vakalarda floresan in situ hibridizasyon (FISH) tekniği ile RELA füzyon varlığı değerlendirilmiştir. Yine tüm vakalara immünohistokimyasal olarak L1CAM antikoru uygulanmıştır. Her iki sonucun birbirleriyle korelasyonuna bakılmıştır. RELA füzyon pozitifliğinin diagnostik ve prognostik değerleri araştırılmıştır. Bulgular: Sinyal elde edilebilen 13 ST yerleşimli derece II ve III vakanın 7'sinde (%54) RELA füzyon pozitifliği saptandı. Ancak, PF yerleşimli vakalarda ve ST yerleşimli derece I subependimom vakalarında RELA füzyon pozitifliği görülmedi. RELA füzyon pozitifliği gösteren 7 vakanın tamamı derece III anaplastik ependimom tanılıydı; bunların 6'sı berrak hücre morfolojisine sahipti. RELA füzyon pozitif vakaların tamamında immünohistokimyasal L1CAM pozitifliği gözlemlendi. RELA füzyon pozitif vakaların sağkalım oranları RELA füzyon negatif vakalardan daha yüksekti. Ayrıca, "kısa break-apart" dediğimiz yeni bir FISH paterni keşfettik. Sonuç: Tüm bu veriler FISH ve immünohistokimya sonuçları arasında güçlü bir korelasyon olduğunu göstermektedir. Ancak kesin tanı için FISH şarttır.

Anahtar Kelimeler: Ependimom, Fışh, Rela Füzyon, L1CAM

The Search of Rela Fusion-Positivity With Fışh in Supratentorial and Posterior Fossa Ependymomas and Correlation With L1CAM Immunohistochemistry

Abstract

Background and aim: With the 2016 classification of the World Health Organization (WHO), genetic investigations have become as important as morphology in diagnosing central nervous system

tumors (CNST). For ependymomas, the first molecular variant was defined in the last classification: 'RELA fusion positive ependymoma'. We aimed to determine RELA fusion positivity in ependymomas that located in supratentorium (ST), and posterior fossa (PF) which were diagnosed in our department between the years 2011 - 2019, and to investigate its correlation with L1CAM immunoreactivity. Material and method: The study included 24 ST and 15 PF cases with grades I, II, and III ependymomas. The presence of the RELA fusion was evaluated using the fluorescence in situ hybridization (FISH) technique. An L1CAM antibody was applied for immunohistochemical analysis. The correlation between the RELA fusion and L1CAM expression were evaluated as well as the diagnostic and prognostic values of RELA fusion-positivity. Results: RELA fusion positivity was found in 7 (54%) of 13 ST-localized grade II and III cases from which the signal was obtained, but there was no positivity in PF-localized cases and in ST-localized grade I subependymoma cases. All these 7 cases showing RELA fusion positivity were grade III anaplastic ependymoma and clear cell morphology was observed in 6 of them. Immunohistochemical L1CAM positivity was observed in all RELA fusion positive cases. The survival rates of RELA fusion positive cases were better than RELA fusion negative cases. Moreover, we discovered a new FISH pattern that we call the "short break-apart." Conclusion: Together, these data indicate a strong correlation between FISH and immunohistochemistry results. However, FISH is essential for definitive diagnosis.

Keywords: Ependymoma, Fish, Rela Fusion, L1CAM

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7626-4649

Sürrenal Kitlelerde Cerrahi Deneyimimiz: Konvansiyonel ve Laparoskopik Cerrahi

Exp. Dr. Adem Şentürk¹, Exp. Dr. Gizem Fırtına¹

¹Sakarya EAH

*Corresponding author: Adem Şentürk

Özet

Sürrenal Kitlelerde Cerrahi Deneyimimiz: Konvansiyonel ve Laparoskopik Cerrahi ÖZET Amaç: Bu çalışmanın amacı kliniğimizde sürrenal kitle tanısı ile adrenalektomi (konvansiyonel / laparoskopik) uygulanmış hastaların sonuçlarını sunmaktır. Gereç ve yöntem: Bu çalışmada Ocak 2018-Nisan 2022 tarihleri arasında Cerrahi Onkoloji Kliniği'ne başvuran, başka sebeplerle araştırılırken adrenal bezde insidental olarak kitle saptanması sonucu tanı konulmuş sürrenal kitle vakasının tanı metotları ve cerrahi tedavileri retrospektif olarak incelenmiş ve sunulmuştur. Hastaların yaş, cinsiyet, yapılan tetkikler, ek hastalık öyküleri, operasyon ve postoperatif takip bulguları kaydedildi. Tüm olguların preoperatif endokrinolojik değerlendirilmesinde; feokromasitoma açısından 24 saatlik idrarda metanefrin, normetanefrin ve vanil mandelik asit düzeylerine bakıldı. Cushing sendromu şüphesi olan olgularda bazal ACTH ve kortizol düzeylerine bakılarak 1 gr deksametazon supresyon testi yapıldı. Hipertansif olgularda ek olarak primer hiperaldosteronizmi araştırmak amacıyla, renin-anjiyotensin-aldosteron sistemini etkilemeyen antihipertansif tedavi düzenlemeleri yapıldıktan sonra plazma aldosteron konsantrasyonu, plazma renin aktivitesi ve aldosteron/renin oranına bakıldı. Radyolojik inceleme olarak USG, BT ve MRG'den faydalanıldı. Kitlelerin boyut, homojenite, invazyon ve lokalizasyonları saptandı. Malignite şüphesi taşıyan lezyonlarda MRG ile çevre dokularla ilişkisi tespit edildi. Ameliyat sonrası piyesin histopatolojik değerlendirmesi, ameliyat sonrası gelişen komplikasyonlar kaydedildi. Bulgular: Ocak 2018-Nisan 2022 tarihleri arasında Cerrahi Onkoloji Kliniği'ne başvuran 8 sürrenal kitle opere edildi. Bu hastalardan sadece 2 tanesine konvansiyonel cerrahi uygulanırken geri kalan 6 hastaya laparoskopik transperitoneal adrenalektomi uygulandı. Hastaların yaş ortalaması 51.5 ± 20.5 (26-71) olarak saptandı. Hastaların 3'ü (% 37.5) erkek, 5'i (% 62.5) kadındı. Hastaların 5'inde (%62.5) sağ, 3'ünde (%37.5) sol laparoskopik surrenalektomi gerçekleştirildi. Ortalama tümör boyutu 4.7±2.7 (1.5-9.5) cm idi. Hastaların hastanede yatış sürelerinin median değeri 5 gün (3-35) olarak saptandı. Ameliyat sonrası spesmenlerin patoloji incelenmesinde 1 hastada feokromostoma, 4 hastada kortikal adenom, 1 hastada kalsifiye adrenal pseudokist, 1 hastada şeffaf hücreli renal hücreli karsinom, 1 hastada myolipom saptandı. Nihai patoloji sonucu sürrenal adenom gelen 3 hastadan 2'si fonksiyonel adenomdu. Opare edilen hastalardan bir tanesi daha önce renal cell ca nedeniyle nefrektomi öykülüydü. Sonuç: Sürrenal kitlelerin değerlendirilmesinde ve tedavisinde laparoskopik cerrahide artan gelişme ve tecrübeyle birlikte, bu hastalık bu hastalık grubunda laparoskopik girişimler uygun vakalarda güvenilir bir şekilde uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Sürrenal Kitleler, Laparoskopik ve Konvansiyonel Yaklaşım

Presentation ID / Sunum No= 122

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1408-5503

Takayasu Arteriti Olan Bir Hastada Spinal Anesteziye Bağlı Gelişen Horner Sendromu

Dr. Ömer Taşargöl¹

¹Dr. Burhan Nalbantoğlu Devlet Hastanesi

*Corresponding author: Ömer Taşargöl

Özet

Takayasu Arteriti, aortu ve büyük dallarını etkileyen ve en sık kadınlarda görülen kronik, granümatöz, büyük damar vaskülitidir. Genel olarak semptomlar, etkilenen bir organ veya uzuvda iskemiyi yansıtır. Hastaların küçük bir yüzdesinde görme bozuklukları, geçici iskemik ataklar veya inme gibi nörolojik semptomlar gelişir. Horner Sendromu, Takayasu Arteriti'nin olağandışı bir tezahürüdür ve Horner Sendromu'nun Takayasu Arteriti'nin tezahürü olduğu yetişkin bir hastanın yalnızca tek bir vakası bildirilmiştir. Bu sunumda; Takayasu Arteriti olan bir hastada meydana gelen kalça kırığı için operasyona alınması, ve epidural anestezi uygulanması ve sonrasında da gelişen Horner Sendromu'ndan bahsettik.

Anahtar Kelimeler: Takayasu Arteriti, Horner Sendromu, Epidural Anestezi

Horner's Syndrome Due to Spinal Anesthesia in a Patient With Takayasu's Arthritis

Abstract

Takayasu Arteritis is a chronic, granulomatous, large vessel vasculitis that affects the aorta and its major branches and is most common in women. Generally, symptoms reflect ischemia in an affected organ or limb. A small percentage of patients develop neurological symptoms such as visual disturbances, transient ischemic attacks or stroke. Horner's Syndrome is an unusual manifestation of Takayasu's Arthritis and only a single case of an adult patient in which Horner's Syndrome is a manifestation of Takayasu's Arthritis has been reported. In this presentation; We talked about the operation for a hip fracture in a patient with Takayasu's Arthritis, the application of epidural anesthesia, and the Horner Syndrome that developed afterwards.

Keywords: Takayasu Arteritis, Horner's Syndrome, Epidural Anesthesia

Tek Seviye ve Tek Taraflı Lomber Mikrodiskektomi Operasyonu Yapılan Hastalarda Görülen Komplikasyonlar

Exp. Dr. Murat Yücel¹

¹*Sivas Numune Hastanesi, Nöroşirurji Kliniği,*

Özet

Amaç: Lomber disk hernisi'nin (LDH) tedavisinde cerrahi yaklaşım olarak en sık mikrodiskektomi tercih edilmektedir. Lomber mikrodiskektomi operasyonunda bazı komplikasyonlar gelişebilmektedir. Yaptığımız bu çalışmada lomber disk hernisinde uygulanan mikrodiskektomi tedavisinde gelişebilen komplikasyonları değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: 2020-2022 yılları arasında, kliniğimizde lomber mikrodiskektomi operasyonu yapılmış hastaların klinik kayıtları retrospektif olarak incelendi. İncelemeye tek seviye ve tek taraflı lomber disk hernisi nedeniyle opere edilen hastalar alındı. İki seviye lomber disk hernisi veya bilateral lomber disk hernisi nedeniyle opere olan hastalar bu çalışmaya alınmadılar. Bulgular: Çalışma 72 erkek ve 72 kadın olmak üzere 144 hasta üzerinden yapıldı. Erkek hastaların yaş ortalaması (49), kadın hastaların yaş ortalaması (48) yıl idi. Lomber mikrodiskektomi operasyonu geçiren tüm hastaların yaş ortalaması ise 48,5 yıl idi. Erkek hastaların %10'u ve kadın hastaların %7'si nüks lomber disk hernisi operasyonu geçiren hastalardan oluşmaktaydı. İncelenen hastalardan 2'sinde lokal yara yeri enfeksiyonu, 2'sinde dura yaralanması (iki hastada nüks lomber disk hernisi nedeniyle opere edilen hasta), 1'inde erken nüks LDH, 1'inde disk mesafesinde hematoma gelişti. Sonuç: Lomber mikrodiskektomi operasyonunda bazı komplikasyonlar gelişebilmektedir. Lomber mikrodiskektomi operasyonunda gelişebilen komplikasyonları engellenmenin en etkili yolu cerrahi öncesinde, esnasında ve sonrasında çok dikkatli olmaktan geçmektedir. Lomber mikrodiskektomi operasyonu sonrasında eğer bir komplikasyon durumu gelişirse erken zamanda tedavisi planmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Lomber Mikrodiskektomi, Komplikasyon, Dura Yaralanması, Yara Yeri Enfeksiyonu

Complications in Patients Undergoing Single Level and Unilateral Lumbar Microdiscectomy

Abstract

Objective: Microdiscectomy is the most commonly preferred surgical approach in the treatment of lumbar disc herniation (LDH). Some complications may develop in lumbar microdiscectomy operation. In this study, we aimed to evaluate the complications that may develop in the treatment of

microdiscectomy in lumbar disc herniation. Methods: The clinical records of patients who underwent lumbar microdiscectomy in our clinic between the years 2020-2022 were reviewed retrospectively. Patients who were operated for single level and unilateral lumbar disc herniation were included in the study. Patients who were operated for two level lumbar disc herniation or bilateral lumbar disc herniation were excluded from this study. Results: The study was conducted on 144 patients, 72 men and 72 women. The mean age of male patients was (49) years, and the mean age of female patients was (48) years. The mean age of all patients who underwent lumbar microdiscectomy operation was 48.5 years. 10% of male patients and 7% of female patients consisted of patients who underwent recurrent lumbar disc herniation. Local wound infection developed in 2 patients, dural injury in 2 patients (two patients operated for recurrent lumbar disc herniation), early recurrent LDH in 1 patient, and disc distance hematoma in 1 patient. Conclusion: Some complications may develop in lumbar microdiscectomy operation. The most effective way to prevent complications that may develop in lumbar microdiscectomy operation is to be very careful before, during and after surgery. If a complication develops after lumbar microdiscectomy operation, early treatment should be planned.

Keywords: Lumbar microdisketomy, complication, dural injury, wound infection

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9123-0597

Tek ve İki Taraflı Perkütan Vertebroplasti İşlemlerinin Karşılaştırılması

Asst. Prof. Dr. Mehmet Kürşat Karadağ¹, Asst. Prof. Dr. Mehmet Hakan Şahin¹

¹ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ BEYİN SİNİR CERRAHİ ANA BİLİM DALI

*Corresponding author: Mehmet Kürşat Karadağ

Özet

Osteoporotik vertebral kompresyon (OVCF) kırıkları yaşlılarda çeşitli semptomlara neden olarak hareket kısıtlılığına neden olur. OVCF'lerin tedavi seçenekleri arasında konservatif ve cerrahi bulunur ancak spinal deformite açısından cerrahi tedavi seçenekleri ön plandadır. Cerrahi tedavi seçenekleri arasında bulunan perkütan vertebroplasti (PVP) osteoporotik kırıklar için kullanılan ve başarılı sonuçlar elde edilen bir yöntemdir. OVCF için yapılan PVP tedavileri iki taraflı ve tek taraflı yaklaşımları mevcuttur. Bizde kliniğimizde 50 kadın ve erkek hasta üzerinde yapılan bir çalışmada tek taraflı ve iki taraflı PVP tedavisi arasından görsel analog skalası (VAS) ve Oswestry Sakatlık İndeksi (ODI) skorlarını ameliyat öncesi ve sonrası karşılaştıran bir klinik çalışma yaptık.

Anahtar Kelimeler: Vertebroplasti, Osteoporoz, Kompresyon Kırığı

Comparison of Unilateral and Bilateral Percutaneous Vertebroplasty Procedures

Abstract

Osteoporotic vertebral compression (OVCF) fractures cause limitation of motion by causing various symptoms in the elderly. Treatment options for OVCFs include conservative and surgical, but surgical treatment options are in the foreground in terms of spinal deformity. Percutaneous vertebroplasty (PVP), which is among the surgical treatment options, is a method used for osteoporotic fractures with successful results. There are bilateral and unilateral approaches to PVP treatments for OVCF. We conducted a clinical study comparing preoperative and postoperative visual analog scale (VAS) and Oswestry Disability Index (ODI) scores between unilateral and bilateral PVP treatment in a study conducted on 50 male and female patients in our clinic.

Keywords: Vertebroplasty, Osteoporosis, Compression Fracture

Transkutanöz Blefaroplastinin Tek Başına ve Diğer Göz Kapağı Ameliyatları ile Kombine Edildiğindeki Sonuçları

Dr. Ceyda Başkan¹

¹ANKARA ŞEHİR HASTANESİ

*Corresponding author: CEYDA BAŞKAN

Özet

Amaç: Transkutanöz blefaroplastinin tek başına ve diğer göz kapağı cerrahileri ile kombine edildiğindeki sonuçları ve komplikasyonlarının değerlendirilmesi. **Materyal ve metod:** Mart 2020'den Eylül 2022'ye kadar tek başına transkutanöz blefaroplasti veya diğer göz kapağı ameliyatlarıyla kombine edilen 95 hastanın tıbbi kayıtlarıyla oluşturulan retrospektif bir çalışmadır. Analiz edilen değişkenler yaş, cinsiyet, cerrahi teknikler, komplikasyonlar, klinik sonuç ve hasta memnuniyetidir. **Sonuçlar:** Hastaların % 65,26'sı (62/95) kadın ve %34,73'ü (38) erkek olup, yaş ortalaması 58'dir (55-76). Hastaların %42,10'una (40/95) tek başına eksternal blefaroplasti, %31,57'sine internal browpeksi ile eksternal blefaroplasti, %21,05'ine beraberinde levator rezeksiyonu ve %5,26'sına beraberinde lateral kantoplasti uygulandı. Komplikasyon insidansı %7.36 (6 hasta) idi. Blefaroplasti ile internal browpeksi yapılan bir hastada hematoma ve lateral kantoplasti yapılan 2 hastada kemozis görüldü. Lagoftalmus, blefaroplastinin diğer cerrahilerle kombine edilmediği 2 hastada görüldü ve 2 hasta involüsyonel ptozis düzeltilmediği için göz kapaklarının asimetrisinden şikayetçi oldu. 4 hastaya medikal tedavi, 2 hastaya ptozis onarımı ile birlikte revizyon cerrahisi uygulandı. Ameliyatlarının lateral kantoplasti ile kombine edildiği 2 hastada kemozis görüldü ve bunun nedeninin lenfatik drenaj obstrüksiyonu olduğu düşünüldü. **Tartışma ve sonuçlar:** Blefaroplasti memnuniyet oranı yüksek, komplikasyon oranı düşük bir işlemdir. Ameliyat öncesi hastaların dikkatli muayenesi eşlik eden sorunları ortaya koyacaktır. Blefaroplasti sırasında eşlik eden kusurların düzeltilmesi ameliyatın başarısını ve hasta memnuniyetini artıracaktır. Göz kapaklarında asimetri şikayeti olan 2 hastada aslında levator palpebralis kasında ayrılma vardı ve levator tamiri yapılmadan yapılan blefaroplasti hastaları memnun etmedi. Sonuç olarak, hastayı dikkatli bir şekilde muayene ettikten sonra yapılan blefaroplasti endikasyon da doğru konulduğunda mükemmel bir cerrahi prosedürdür.

Anahtar Kelimeler: Blefaroplasti, Ptozis, Kemozis.

the Results of the Transcutaneous Blepharoplasty When Combined With Other Eyelid Surgeries.

Abstract

Objective: To evaluate the results and complications of transcutaneous blepharoplasty alone and when combined with other eyelid surgeries. **Methods:** This is a retrospective study of 95 medical records of consecutive patients that underwent transcutaneous blepharoplasty alone and also combined with other eye lid surgeries from March 2020 to September 2022. The variables analyzed were age, gender, surgical techniques, complications, clinical outcome and patient satisfaction. **Results:** 65,26% (62/95) were females and 34,73% (38) were males, with mean age of 58 years (55 to 76). 42.10% (40/95) of the patients had external blepharoplasty alone, 31.57% had external blepharoplasty with internal browpexy, 21,05% with levator resection and 5.26% with lateral canthoplasty. The incidence of complications was 7.36% (6 patients). The complications were hematoma in a patient that had blepharoplasty with internal browpexy and 2 chemoses were seen in patients with lateral canthoplasty. 2 patients with lagophthalmos had blepharoplasty alone and 2 patients had complaint about the asymmetry of the eyelids because of not correction of involuntional ptosis. Medical treatment was performed in 4 patients and revision surgery was performed with ptosis repair in 2 patients. Chemosis was seen in 2 patients that their surgery combined with lateral canthoplasty and the cause was thought because of lymphatic drainage obstruction. **Discussion and Conclusion:** It was demonstrated that blepharoplasty is a procedure with a high satisfaction and a low complication rate. The careful examination of the patients preoperatively would demonstrate the accompanying problems. The fixing the comcomitant defects during blepharoplasty would increase the success of the surgery and the patient satisfaction. 2 patients with complaints of asymmetry of their eyelids had in fact dehiscence of the levator palpebralis muscle and blepharoplasty without levator repair did not satisfy the patients. As a result, blepharoplasty after examining the patient carefully is an excellent surgical procedure, when properly indicated.

Keywords: Blepharoplasty, Ptosis, Chemosis

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Türk Toplumunda Palmaris Longus Yokluk Sıklığı

Dr. Kenan Güvenç¹

¹*Eskişehir Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: El cerrahisi ameliyatlarında tendon grefti olarak sıkça kullanılan palmaris longus tendonunun Türk toplumunda yokluk sıklığını saptamak. Metot: Çalışmaya el cerrahisi polikliniğine başvuran daha önce ön kol yaralanması ya da cerrahisi geçirmemiş rastgele seçilen 500 katılımcı (250 erkek, 250 kadın) alındı. Fizik muayene testleri ile (Schaeffer, Thompson ve Mishra testleri) ile palmaris longus varlığı ve yokluğu araştırıldı. Bulgular: Palmaris longus tendonu yokluk sıklığı % 25 (kadınlarda %26,erkeklerde %24) olarak bulunmuştur. İki taraflı yokluk sıklığı tek taraflı yokluk sıklığına göre daha yüksektir. Sonuç: Palmaris longus yokluk sıklığı diğer çalışmalara ve klasik textbook bilgilerine göre daha yüksek bulunmuştur. Tendon grefti ihtiyacı olabilecek hastalarda palmaris longus tendon varlığı iki taraflı muayene ile araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Palmaris Longus, El Cerrahisi, Tendon Grefti

the Prevalence of Absence of the Palmaris Longus in Turkish Population

Abstract

Purpose: The aim of this study is to determine the prevalence of absence of the palmaris longus tendon in Turkish population, which is used as a tendon graft in hand surgery operations. Methods: The study included 500 randomly selected participants (250 men, 250 women) who admitted to the hand surgery outpatient clinic and had no previous forearm injury or surgery. The presence or absence of palmaris longus was investigated by physical examination tests (Schaeffer's, Thompson's and Mishra's tests). Results: The prevalence of absence of the palmaris longus tendon was found to be 25% (26% in women, 24% in men). The prevalence of bilateral absence is higher than the prevalence of unilateral absence. Conclusion: The prevalence of absence of Palmaris longus was found to be higher than other studies and classical textbook information. The presence of palmaris longus tendon should be investigated by bilateral examination in patients who may need tendon grafting.

Keywords: Palmaris Longus, Hand Surgery, Tendon Grafting

Presentation ID / Sunum No= 143

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1866-7295

Ultrasonographic Evaluation Technique of Fetal Adrenal Gland and Its Vasculature

Exp. Dr. Derya Uyan Hendem¹

¹Ankara Şehir Hastanesi

*Corresponding author: DERYA UYAN HENDEM

Abstract

Fetal adrenal gland is an endocrine organ located retroperitoneally at the upper pole of both kidneys and has a critical importance for fetal survival and coping with intrauterine stress. Embryologically, the adrenal gland consists of a large outer cortex originating from the celomic epithelium and a small inner medulla originating from the neural crest. Fetal adrenal cortex also consists of two parts, the inner fetal zone which is responsible for the production of steroid hormones during intrauterine life and accounts for 80% of the adrenal mass, and the definitive zone which will later become the adult cortex. The adrenal gland can be visualized in transverse scanning as the probe moved caudally from the abdominal circumference, directly over the kidney. The image should be magnified to better distinguish between the cortex and hyperechoic fetal zone in the center. The width and length of the fetal zone and the entire fetal adrenal gland can be measured in this view. In the coronal view of the fetal abdomen, after both kidneys are visualized the fetal adrenal glands are identified as a heart-shaped hypoechoic structure directly above the upper pole of the kidneys, and the height of the entire adrenal gland and fetal zone can be measured. The adrenal gland is supplied by 3 arteries from different sources. Superior adrenal artery, middle adrenal artery, and inferior adrenal artery. In the coronal section of the fetal abdomen, where the renal arteries can be visualized, the fetal adrenal arteries can also be visualized by zooming the image and decreasing the Pulse repetition frequency (PRF). In many obstetric complications changes in fetal adrenal gland dimensions and blood flow have been detected as a result of premature stimulation of the hypothalamic-pituitary-adrenal axis and close fetal follow-up is recommended in these cases.

Keywords: Fetal Adrenal Gland, Ultrasonography, Adrenal Arteries

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3484-1276

Unilateral ve Bilateral Vertebroplastinin Karşılaştırılması

Dr. Rıdvan Açıklan¹

¹VM Medical Park Mersin

Özet

Unilateral ve Bilateral Vertebroplastinin Karşılaştırılması Amaç: Yaşam süresinin artması sonucunda osteoporozlu hasta sayısındaki artış nedeniyle vertebral çökme kırıklarının (VÇK) isidansı artmıştır. VÇK osteoporozun bilinen yaygın bir komplikasyonudur. PVP (perkütan vertebroplasti) osteoporotik VÇK tedavisinde başvuru olan güvenli ve etkili minimal invaziv bir tekniktir. Bu çalışmamızda unilateral ve bilateral PVP'nin klinik sonuçları değerlendirildi. Yöntem: 2016-2022 yılları arasında kliniğimizde PVP ile ameliyat edilen 30 olgu retrospektif olarak incelendi. PVP işlemi; Sedoanaljezi altında, skopy eşliğinde olgulara pediküllerden vertebra gövdesine polimetilmetakrilat (PMMA) enjeksiyonunu olarak uygulandı. Olgular unilateral ve bilateral PVP uygulananlar olarak iki gruba ayrıldı. Hastalar ameliyat sonrası 3 ay takip edildiler. Tüm hastalar işlem öncesi, işlem sonrası 1. ay ve 3. ay bel ağrıları Vizüel Analog Skala (VAS) ile değerlendirildi. Bulgular: Ortalama yaşları 62.3 yıl olan olguların 6'si (%20) erkek ve 24'ü (%80) kadın cinsiyettir. Erkeklerin yaş ortalaması 72 yıl, kadınların yaş ortalaması 63 yıldır. Osteoporotik VÇK olan 30 olguya farklı seviyelerde olmak üzere PVP ile tedavi edildi. 18'ine unilateral ve 12'sine bilateral PVP yapıldı. VAS skorları işlem öncesi, işlem sonrası 1. ay ve 3. ay olarak unilateral grupta sırasıyla 6.2, 3.1, 2.4 iken bilateral grupta sırasıyla 6.4, 3.3, 2.5 olarak saptandı. Her iki grupta PVP uygulaması yapılan olgular arasında VAS skorları açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı. Sonuç: Unilateral ve bilateral PVP işleminin her ikisinde de VAS skorları açısından benzer sonuçlar gözlemlense de, Unilateral PVP'de daha az PMMA kullanılmakta, daha az X ışınına maruz kalma oranı ve daha kısa operasyon süresine sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Perkütan Vertebroplasti, Vertebral Çökme Kırığı, Minimal İnvaziv

Comparison of Unilateral and Bilateral Vertebroplasty

Abstract

Objective: The incidence of vertebral compression fractures (VCF) has increased due to the increase in the number of patients with osteoporosis as a result of increased life expectancy. VCC is a common known complication of osteoporosis. PVP (percutaneous vertebroplasty) is a safe and effective minimally invasive technique used in the treatment of osteoporotic VLC. In this study, the clinical results of unilateral and bilateral PVP were evaluated. Method: Thirty patients who were operated on with PVP in our clinic between 2016-2022 were retrospectively analyzed. PVP process;

Polymethylmethacrylate (PMMA) was injected from the pedicles to the vertebral body under sedoanalgesia, accompanied by scopy. The cases were divided into two groups as unilateral and bilateral PVP applied. The patients were followed up for 3 months after surgery. All patients were evaluated with the Visual Analogue Scale (VAS) for low back pain before the procedure, at the 1st month and at the 3rd month after the procedure. Results: Of the cases with mean age of 62.3 years, 6 (20%) were male and 24 (80%) were female. The mean age of men was 72 years, and the mean age of women was 63 years. Thirty patients with osteoporotic VLC were treated with PVP at different levels. 18 had unilateral and 12s had bilateral PVP. While the VAS scores were 6.2, 3.1, 2.4 in the unilateral group before the procedure, at the 1st month and at the 3rd month after the procedure, they were 6.4, 3.3, and 2.5 in the bilateral group, respectively. There was no statistically significant difference in terms of VAS scores between the cases who underwent PVP application in both groups. Conclusion: Although similar results were observed in terms of VAS scores in both unilateral and bilateral PVP procedures, less PMMA is used in Unilateral PVP, less X-ray exposure and shorter operation time.

Keywords: Percutaneous Vertebroplasty, Vertebral Compression Fracture, Minimally İnvasive

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000295134380

Ürinotoraks: 2 Olgu

Asst. Prof. Dr. Mehmet Ali Eryazgan¹

¹Aksaray Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Ürinotoraks, plevral boşlukta idrar birikmesi ile karakterize nadir bir patolojidir. Ürolojik cerrahi girişimler, travma ve hidronefrozun eşlik ettiği obstrüktif üropatilere sekonder gelişebilir. Torasentez ile örneklenen plevral sıvıdaki kreatinin değerinin, serum kreatinin değerine oranının 1'den büyük olması tanı koydurucudur. Tüp torakostomi ile sıvı drene edilir. VATS veya torakotomi ile kaçak tespit edilip onarılarak tedavisi sağlanır. İlk vaka acile nefes darlığı ile başvuran 31 yaşında bir erkek olup hastanın 4 gün önce sağ perkütan nefrolitotomi operasyonu öyküsü bulunmaktaydı. Toraks BT'de sağda masif plevral efüzyon izlenmiştir. Serum kreatinin değeri 1,9 mg/dL olan hastanın plevral sıvı kreatinini 10,9 gelmişti. Tüp torakostomi sonrası VATS ile kaçak kontrolü sağlandı. İkinci vaka olan 62 yaşındaki erkek hasta nefes darlığı ile acil başvurmuştu. Hipotansiyon, taşikardi, ateş ve takipnesi olan hasta septik şokta idi. 1 gün önce sol perkütan nefrolitotomi operasyon öyküsü mevcuttu. Toraks BT'de solda pnömotoraks, atelektazi ve plevral sıvı izlendi. Torakotomi, laparotomi ile opere edildi. Kolon perforasyonu ve diyafragma laserasyonu tespit edildi. Peritonit ve ampiyem tablosundaki hasta 2 haftası yoğun bakım olmak üzere 6 hafta süresince hastanede yatılı olarak takip edildi. Debritleme, apse drenajı gibi sebeplerle mükerrer kez opere edildi.

Anahtar Kelimeler: Ürinotoraks

Urinothorax: 2 Cases

Abstract

Urinothorax is a rare pathology characterized by the presence of urine in pleural space. It can occur after traumas, urologic surgical interventions and hidronephrosis along with obstructive uropathies. Pleural fluid sample is obtained via thoracentesis. It is diagnostic if pleural fluid creatinin - plasma creatinin rate is higher than 1. Fluid is drained by tube thoracostostomy. Thoracoscopy and thoracotomy is useful at detecting the urine leakage and repairment. Our first case was a 31 - years old male patient, which applied to the emergency room beacouse of dispnea. Percutan right nephrolitotomy had been performed on him, 4 days before his arrival to our hospital. Massive right pleural effusion was observed on his Thorax C.T. scan. Pleural fluid creatinin was 10,9 mg/dL while plasma creatinin was 1,9 mg/dL. Effusion drained by tube thoracostomy and thoracoscopy was performed to detect the leakage. Second case was a 62 year old man, who came to emergency room with dispnea, one day after he had been performed a percutan left nephrolitotmy. He had hypotension,

tachycardia, high fever and tachypne and was in septic shock. Left pneumothorax, atelectasis and pleural fluid were observed in Thorax CT. Thoracotomy, and laparotomy were performed on the patient; and colon perforation, diaphragma laceration were detected. He was having peritonitis and empyema. He was hospitalised for 6 weeks, and 2 weeks of itthis period was in ICU. Multiple surgeries were performed during this stay, like abscess drainage and debridement.

Keywords: Urinothorax

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Furkan Ç.: 0000-0001-6868-0434 / 000-0001-6821-4070 / 0000-0002-3637-136X

Uterus Karsinosarkom'unu Taklit Eden Mr'da Düzensiz Sınırlı Nodüler Alanları Olan, Heterojen Nekroz Alanları İçeren Benign Myom Olgusu

Dr. Furkan Çetin¹, Asst. Prof. Dr. Seyhun Sucu², Dr. Erkan Yergin²

¹*Dr. Ersin Arslan Eğitim ve Araştırma Hastahanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü*

²*Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum A.B.D.*

Özet

AMAÇ: Postmenapozal vajinal kanama (PMK) ve MR'da uterin karsinosarkom ön tanısı ile başvuran olgunun tanısai, cerrahi süreçlerinin ve histopatolojik sonuçlarının sunulması. **YÖNTEM:** 53 yaş, grandmultipar, 3 yıldır menapoz olan hasta PMK nedeni ile başvurduğu merkezden, MR'da "uterin-karsinosarkom" ön tanısıyla, Gaziantep Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'ne yönlendirilmiş. Dış merkez MR raporunda düzensiz sınırları olan nodüler alanlar içeren, özellikle T2 sekanslarda düzensiz kontrastlanan ve heterojen nekroz alanları içeren 22*15*21 cm boyutunda uterus kitlesi tarif edilmiş. Ultrasonografik muayenede intramural alanda düzensiz sınırları olan, subhepatik alana uzanımlı, pelvik bölgeyi tamamen dolduran myomatöz uterus kitlesi ve endometrial kalınlık görüldü. Hastadan endometrial biyopsi ve Smear alındı. Tümör belirteçleri istendi ve negatif olarak sonuçlandı. Ek görüntüleme yöntemi olarak CT planlandı. Endometrial biyopsi ve Smear sonuçlarında malign patolojik bulgu raporlanmadı. CT'de anormal organ ya da lenf nodu tutulumu lehine bulgu saptanmadı. Olguya total abdominal histerektomi ve bilateral salpingo-ooferektomi (TAH-BSO) ± Lenf nodu örneklemesi + Batın Sitoloji + Peritoneal ve Omental örneklemesi planlandı. Hastaya operasyon sırasında oluşabilecek riskler hakkında bilgi verilerek aydınlatılmış onam alındı. **BULGULAR:** İntraoperatif bakıda uterusu global büyüyen, fundus kaynaklı, yaklaşık 25*20*20 cm myomatöz kitle görüldü ancak bilateral adnekslerde ve uterus serozasında ek patolojik bulgu izlenmedi. Diğer batın içi organlar doğal görünümde idi. Pelvik ve paraaortik ele gelen lenf nodu bulunmadı. TAH-BSO sonrasında Omentum ve Periton örneklemesi + Batın sitolojisi alınan hastanın frozen incelemesi normal olarak raporlandı. Nihai histopatolojik sonuçlarında malignite lehine bulgu saptanmadı. Uterus kitlesi "kistik dejenerasyonlar gösteren leiomyom" olarak raporlandı. **SONUÇ:** Uterus myomları ile karsinosarkomları birbiri ile karışabilir ve preoperatif ayırt edilmeleri zordur. Uterin-karsinosarkomların kesin bir preoperatif tanı yöntemi bulunmamakla beraber; kesin tanısı çoğunlukla cerrahi spesmenin histopatolojik incelenmesiyle konulur. Ön tanıda uterin-karsinosarkom şüphesi olduğu hallerde ek yöntemler ile tanı doğrulanmaya çalışılmalıdır. Olası yayılımların önüne geçmek için uterus bütünlüğü bozulmadan histerektomi yapılması ve evreleme yapabilmek amacı ile diğer doku örneklerinin alınması uygun bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: Histerektomi, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Myoma Uteri, Leiomyom, Uterin Karsinosarkom

A Case of Benign Myoma Containing Heterogeneous Areas of Necrosis With Irregular Limited Nodular Areas On Mri Mimicking Uterine Carcinosarcoma

Abstract

OBJECTIVE: To present the management process plus the histopathological result of a case admitted with postmenopausal vaginal bleeding (PMB) and uterine carcinosarcoma pre-diagnosis on MRI. **METHODS:** A 53-year-old patient with PMB had a pre-diagnosis of uterine carcinosarcoma with an MRI. MRI described a 22*15*21 cm uterine mass containing non-uniform nodular zones and mix-heterogeneous necrosis regions. In addition, this mass had increased signal intensity compared to myometrium on T2-weighted images. Our ultrasonographic examination confirmed an intramural myomatous uterine mass with non-uniform sides extending to the subhepatic area and filling the pelvic region. Endometrial biopsy and PAP-smear test were performed on the patient, and the results were benign. Serum tumor markers were negative. There was no finding in favor of organ or lymph node metastasis in the CT scan. Total abdominal hysterectomy and Bilateral salpingo-oophorectomy (TAH-BSO) ± Lymph node sampling + Peritoneal and Omental sampling + Intra-abdominal cytology were planned. The patient was informed about the risks that may occur during the operation, and informed consent was obtained. **RESULTS:** Intraoperatively, a fundus-derived myomatous mass of approximately 25*20*20 cm was observed. There wasn't an abnormal sign in the bilateral adnexal region and uterine serosa. Other intra-abdominal organs were in natural appearance. In addition, there weren't pelvic-paraaortic palpable lymph nodes. TAH-BSO + Omentum and Peritoneal sampling + Abdominal cytology were performed, and the frozen section was benign. Histopathologists didn't report malignancy in the final results. The surgical specimen was reported as leiomyoma with cystic degeneration. **CONCLUSIONS:** Uterine fibroids and carcinosarcomas can be confused with each other, and their preoperative differentiation is difficult. There is no definitive preoperative diagnosis method of uterine carcinosarcomas, and the histopathological examination is a gold standard for diagnosis. It is appropriate to perform a total abdominal hysterectomy to prevent the possible spread and to take other tissue samples for staging.

Keywords: Hysterectomy, Magnetic Resonance Imaging, Myoma Uteri, Leiomyoma, Uterine Carcinosarcoma

Presentation ID / Sunum No= 32

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7635-0830

Ventrikülo-Peritoneal Şantı Olan Gebe Hastanın Anestezi Yönetimi

Dr. Ayşe Yılmaz¹

¹Kastamonu Üniversitesi, Tıp Fakültesi

Özet

Hidrosefalisi olan hastaların seyri kötü prognozlu iken silikon beyin omurilik şantlarının geliştirilmesi ile hayatta kalma oranlarında ciddi artışlar yaşandı. Doğal olarak bu şantlar ventrikülo-peritoneal şantlı gebeliklerin de olmasına imkan tanıdı. Acil servisten 20 yaş 38 hafta 1 günlük takipsiz gebe aktif eylemde kabul edildi. 6 aylık iken menenjit nedeni ile ventrikülo-peritoneal şant operasyonu geçirdiği ve sonrasında hiç şant değişimi operasyonu geçirmediği öğrenilen hastanın diğer sistem muayeneleri doğal değerlendirildi. Laboratuvar değerlerinde glukoz 83mg/dl, üre 22 mg/dl, kreat 0.47 mg/dl, alanin transaminaz 8 U/L ve aspartat aminotransferaz 10U/L, hemogloblin 10.9 ve trombosit 345000 olarak değerlendirildi. Hastanın geçmişi e-Nabız sisteminden değerlendirildi ve 5 yıl öncesine ait kranial görüntülemesi olduğu izlendi. Hastanın şantını beyin cerrahisi disfonksiyone değerlendirdi ve nöroprotektif anestezi önerisinde bulundu. Hasta genel anestezi ile altında sezeryan operasyonuna alındı. 2 mg/kg propofol ve 0.6 mg / kg rokuronyum bromür ile anestezi indüksiyonu sağlandı. Cilt ve cilt altı kesilip batına girildiğinde uterus kesisinin planlandığı bölgede şanta ait kateter izlendi. Uterus kesisi yapıp bebek çıkarıldıktan sonra beyin cerrahisine peroperatif danışıldı. Kateter ucu enjektör ile test edildi ve beyin omurilik sıvısı gelişi olmadığı izlendi. Bu esnada hemodinamik parametrelerde değişiklik izlenmedi. Nadir gözlenen eylemde ventrikülo-peritoneal şantlı takipsiz gebe hastanın kadın doğum, beyin cerrahisi ve anestezi uzmanlarınca birlikte değerlendirilmesi ve hasta geçmişinin incelenmesi sezeryan ameliyatının güvenlik aralığını arttıracak ve komplikasyon oranını azaltacağı kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Ventrikülo-Peritoneal Şant, Genel Anestezi, Sezeryan

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7106-1367 ; 0000-0002-7494-0236

**Türkiye’deki Lisans Öğrencilerinin Yapay Zekaya İlişkin Görüşleri:
Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Örneği**

Dr. Nigar Yerlikaya¹, Assoc. Prof. Dr. Özgül Küçükaslan²

¹Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Veteriner Hekimliği Tarihi ve Deontoloji Anabilim Dalı

²Dicle Üniversitesi Veteriner Fakültesi Veteriner Hekimliği Tarihi ve Deontoloji Anabilim Dalı

Özet

Yapay zeka konusu diğer sağlık alanlarında olduğu gibi veteriner hekimliği alanında da gelişmekte olan bir konudur. Çalışma, Türkiye’nin en köklü veteriner fakültesi olan Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi öğrencilerinin yapay zekaya ilişkin bilgi düzeylerini ve veteriner hekimlikte kullanımına ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Bu amaçla fakültenin tüm sınıflarını kapsayacak şekilde çalışmaya katılım sağlamak isteyen toplam 529 öğrenciye online anket uygulaması yapılmıştır. Anket iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölümünde öğrenciye ait demografik sorular ve bilgisayar kullanma düzeyi, yapay zeka kavramı hakkında bilgi sahibi olma durumu vb. 10 soru yer almaktadır. Anketin ikinci bölümü ise, yapay zeka uygulamalarına yönelik düşüncelerini ölçmeye ilişkin 5’li likert tipi 26 sorudan oluşmaktadır. Veriler istatistiksel testler kullanılarak analiz edildi. Çalışmaya katılan öğrenciler yapay zeka konusunda öğrenciler kısmen bilgi sahibidir (52.9%). Mesleğe yönelik yapay zeka ile ilgili gelişmelerin takip edilmesinin önemini bilmekte (45.2%). Yapay zeka uygulamalarının mesleki becerilerini geliştireceğini (53.5%) düşünmektedirler. Bir robotun bir veteriner cerrahın yerine geçemeyeceği (36.7%) ve ilerde yapay zekanın veteriner hekimliğinde işsizliğe neden olamayacağı (35.3%) görüşündedirler. Bunun yanı sıra yapay zekanın etik sorunları da beraberinde getirebileceğini (39.3%) ve bu teknolojiyle yapılan uygulamaların etik yönden geliştirilmesi gerektiğini (42.4%) belirtmektedirler. Sonuç olarak, öğrenciler yapay zekanın veteriner hekimliği alanında olumlu etkileri olacağını düşünmekte iken yapay zekanın etik açıdan olumsuzluklar getirebileceğini de düşünmektedirler. Veteriner fakültelerinde seçmeli dersler arasında yapay zeka uygulamalarına da yer verilmesinin ve bu konuda geniş çaplı araştırmalar yapılmasının faydalı olacağı ileri sürülebilir.

Anahtar Kelimeler: Ankara Üniversitesi, Türkiye, Veteriner Fakültesi, Yapay Zeka

Egzotik ve Yabani Kuşlarda Sık Rastlanan Deri ve Derialtı Doku Problemleri

Asst. Prof. Dr. Zeynep Bozkan¹

¹*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Veteriner Fakültesi Cerrahi Anabilim Dalı*

**Corresponding author: Zeynep Bozkan*

Özet

Kanatlıların derisi çok incedir, boyun ve inguinal bölge dışında altındaki kas ve kemiğe sıkı şekilde bağlıdır. Yaraları kapatmak için alt katmanlardan ayırarak deriyi hareket ettirmek zordur ve deri altı doku da çok incedir. Oluşan irinin kıvamı nedeniyle kontamine yaraların drenajı tek başına olumlu bir sonuç sağlayamaz. Kuşlarda, özellikle papağanlarda genellikle göz çevresinde yangılar ve apse oluşumu sık görülür. Destekleyici ve medikal tedavi başlangıç aşamasında etkili olabilese de genellikle ileri aşamalarda cerrahi müdahale ile birleştirilmesi gerekmektedir. Başta kanaryalar olmak üzere, bazı kuş türlerinin yatkın olduğu tüy kistleri, beslenme, çevre koşulları ve genetik faktörler gibi sebeplerle ilişkili nüks olasılığı da yüksek olan bir problemdir. Ayrıca kuşlarda tüy kistleri dışında da kistik yapılar ile karşılaşılabilir. Ksantomlar ve lipomlar gibi psödo-neoplastik durumlar veya fibrosarkom, skuamöz hücreli karsinom gibi neoplastik lezyonlara da rastlanmaktadır. Kitlenin yapısında göre diyet değişiklikleri, medikal ve cerrahi tedaviler uygulanabilmektedir. Pododermatit, yaşlı evcil kuşlar ve esaret altında bakılan yabani kuşlarda yaygın rastlanmakta ve kuşun ayağındaki hafif kızarıklıklardan daha ciddi kemik yıkımlanmalarına kadar değişebilen bir klinik tablo ile karşımıza çıkabilmektedir. Yönetimi, hastalığın derecesine göre değişiklik göstermekte, ancak öncelikli olarak yapıcı faktörlerin ortadan kaldırılması gerekmektedir. Hava kesesi rupturlarına bağlı deri altı amfizem özellikle boyun ve abdominal bölgede görülebilir. Distal ekstremitte nekrozları özellikle kafes kuşlarında ip dolanması veya yaralanmalar nedeniyle ve bazen de idiopatik olarak karşımıza çıkabilmektedir. Bu sunumda egzotik ve yabani kuşlarda kliniklerimizde sıklıkla rastladığımız deri ve deri altı bölgeye ilişkin problemler, vaka örnekleri ve bunların yönetimi hakkında bilgi paylaşılması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kanatlı, Deri, Kitle, Apse, Tümör, Tedavi

Frequent Skin and Subcutaneous Tissue Problems in Exotic and Wild Birds

Abstract

The skin of birds is very thin, tightly attached to the underlying muscle and bone, except for the neck and inguinal region. Moving the skin for close the wounds by separating it from the lower layers

is difficult, and the subcutaneous tissue is also very thin. Drainage of contaminated wounds alone cannot provide a positive result because of pus texture. Inflammation and abscess formation around the eyes are common in birds, especially parrots. Supportive and medical treatment can be effective at the initial stage, it usually needs to be combined with surgical intervention in the advanced stages. Feather cysts, which are some bird species predispose to, especially canaries, related to reasons such as nutrition, environmental conditions and genetic factors are and also, has high recurrence rate. Additionally, cystic structures other than feather cysts may be seen in birds. Pseudo-neoplastic conditions such as xanthomas and lipomas or neoplastic lesions such as fibrosarcoma, squamous cell carcinoma are also encountered. Depending on the structure of the mass, dietary changes, medical and surgical treatments can be applied. Pododermatitis is common in older domestic birds and wild birds kept in captivity, and may present with signs that can range from mild redness on the feet of the bird to more severe bone destruction. Its management varies to the degree of the disease, but firstly, the causative factors should be eliminated. Subcutaneous emphysema due to air sac ruptures can be seen especially in the neck and abdominal region. Distal extremity necrosis may occur due to yarn entanglement or injuries, and sometimes idiopathic, especially in cage birds. In this presentation, it is aimed to share information about the problems related to the skin and subcutaneous region, case examples and their management, which we frequently encounter in our clinics in exotic and wild birds.

Keywords: Avian, Skin, Mass, Abscess, Tumor, Treatment

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4698-9291

Fazla Kilolu ve Obez Köpeklerde Kan Biyokimyası

Researcher Beyza Suvarıklı Alan¹, Prof. Dr. Vahdettin Altunok¹

¹*Selçuk Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Konya, Türkiye*

**Corresponding author: beyza suvarıklı alan*

Özet

Köpeklerde yaygın olarak gözlemlenen beslenme bozukluğu olan obezite, yaşam tarzı, diyet ve egzersiz eksikliğinden oluşabilmektedir. Bununla birlikte enerji dengesizliğinin obezitedeki rolü oldukça fazladır. Bu derleme, rutin tıbbi tarama testleri kullanılarak fazla kilolu ve obez köpeklerde hastalığın ortaya konulabileceği veya konulamayacağını, ayrıca hormonal ve biyokimyasal [Trigliserit, ALT (alanin aminotransferaz), AST (aspartat aminotransferaz), ALP(alkalen fosfataz), Glikoz, Fosfor, Klor, Sodyum, Kalsiyum, Kolesterol, Amilaz, Albumin, Bilirubin, BUN (Kan üre azotu), Total protein, Kreatin, İnsulin, HDL (Yüksek yoğunluklu lipoprotein), LDL (düşük yoğunluklu lipoprotein), VLDL (çok düşük yoğunluklu lipoprotein), Vitamin D, IGF-I (insülin benzeri büyüme faktörü-I), T3 (triiodotironin), T4(tiroksin), Leptin, Ghrelin, Adiponectin, CRP, Fruktozamin gibi] kan parametrelerinin (Tablo 1) etkilenip etkilenmediğini değerlendirmek amacıyla, konu ile ilgili yayınlanmış veriler dahil edilmeye çalışılarak hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Biyokimya, Kan, Köpek

Blood Biochemistry in Overweight and Obese Dogs

Abstract

Obesity, which is a common nutritional disorder in dogs, can be caused by lifestyle, diet and lack of exercise. However, the role of energy imbalance in obesity is quite high. This review examines whether the disease can or cannot be detected in overweight and obese dogs using routine medical screening tests, as well as hormonal and biochemical [Triglyceride, ALT (alanine aminotransferase), AST (aspartate aminotransferase), ALP (alkaline phosphatase), Glucose, Phosphorus, Chlorine, Sodium, Calcium, Cholesterol, Amylase, Albumin, Bilirubin, BUN (Blood urea nitrogen), Total protein,

Creatine, Insulin, HDL (High-density lipoprotein), LDL (low-density lipoprotein), VLDL (very low-density lipoprotein), Vitamin D, IGF-I (insulin-like growth factor-I), T3 (triiodothyronine), T4 (thyroxine), Leptin, Ghrelin, Adiponectin, CRP, Fructosamine] in order to evaluate whether blood parameters (Table 1) are affected or not, it has been prepared by trying to include published data on the subject.

Keywords: Biochemistry, Blood, Dog

Köpeklerde Saldırganlık ile Serotonin ve Kortizol İlişkisi

Researcher Beyza Suvarıklı Alan¹, Ph.d. Cand. Avni Camgöz¹, Prof. Dr. Vahdettin Altunok¹

¹Selçuk Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Konya, Türkiye

*Corresponding author: beyza.suvarikli@alanya.edu.tr

Özet

Köpekler ırklarına göre farklı agresiflik derecelerine sahiptir. Kolesterol; karaciğer, barsak gibi dokularda en çok da sinir sisteminde bulunmaktadır ve sinir sisteminin hücre yapısı ve işlevinde oldukça önemli rol oynamaktadır. Serum kolesterol düzeyindeki azalmaya bağlı olarak beyin serotonin düzeyinin de azaldığı görülmektedir. Serotonin düzeylerinin düşmesi de agresif davranışların artışına neden olmaktadır. Beyindeki nöronlarda bol miktarda bulunan, elektriksel iletiyi, sinapslar boyunca yayan serotonin; bir merkezi sinir sistemi nörotransmitteridir. Hayvanlarda serotonin, merkezi sinir sisteminde, dalakta, akciğerde, bağırsaklarda ve retinada bulunur. Serotonin azalması uykusuzluk, agresyon ve şiddet eğiliminde artışa neden olurken, artışı ise anksiyete, panik atak ve iştahın azalmasına yol açar. Araştırmalar serotonin ve metabolitlerinin; depresyonun biyolojik temelini anlaması, ruhsal durum, uyku, iştah, hafıza, öğrenme, cinsel davranış, kardiyovasküler fonksiyon ve kas kontraksiyonu ile çok önemli ilişkisi olduğunu göstermektedir. Farklı hayvanlarda 5-hidroksitriptamin (Serotonin) reseptörleri ve düşük BOS 5-Hidroksiindolasetik Asit (beyin nöronlarında azalmış serotonin aktivitesinin bir göstergesi) ile şiddetli agresif davranışlar arasında önemli ilişki olduğu ortaya konmuştur. Agresif hayvanlarda agresif olmayan hayvanlara kıyasla serum kolesterol ve serotonin seviyesinde düşme, plazma kortizol ve serum dehidroepiandrosteronun seviyesinde yükselme olduğu bildirilmektedir. Agresif ve agresif olmayan hayvanlarda kolesterol, serotonin ve kortizol parametrelerindeki değişikliklerin incelenerek araştırılması, son yıllarda Türkiye'nin önemli sorunlarından biri olan köpek saldırganlıklarının anlaşılması ve değerlendirilmesine önemli katkılar sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Kolesterol, Köpek, Serotonin

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6917-6192

Leishmania Tanısı Koyulan Golden Retriever Irkı Bir Köpekte Bilateral Lipid Keratopati

Ph.c. Canc. Aylin Ateş¹, Asst. Prof. Dr. Büşra Kibar Kurt¹, Assoc. Prof. Dr. Songül Erdoğan²

¹ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ VETERİNER FAKÜLTESİ CERRAHİ ANABİLİMDALI

²ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ VETERİNER FAKÜLTESİ İÇ HASTALIKLARI İ ANABİLİMDALI

Özet

4 yaşlı, kısırlaştırılmış erkek Golden Retriever ırkı köpek, arka pulvinuslarda yara, arka ekstremitelerde topallık, abdominal bölgede egzema benzeri deri lezyonları şikayetiyle Adnan Menderes Üniversitesi Veteriner Fakültesi Hayvan Hastanesi kliniklerine getirilmiştir. Hastanın klinik muayenesinde mandibular lenf yumrularında büyüme, mukozalar normal, vücut sıcaklığı 38.6, solunum 28, kalp ritmi 84, tansiyon 146/81 olarak ölçülmüştür. Hastaya tam kan ve tam biyokimya analizleri yapılmıştır. Kan analiz sonuçlarına istinaden hastaya Leishmania teşhisi koyulmuştur. Medikal tedavide Allopurinol (Ürikoliz 10 mg/kg) tedavisine başlanmıştır. Hasta 180.gün muayenesi için hastaneye getirildiğinde sol gözde konjunktivit ve kornea üzerinde çeşitli büyüklüklerde yuvarlak kabarık opak lipid birikimi benzeri lezyonlar görülmüştür. Yapılan oftalmolojik muayenede Shirmer test sonucu sağ göz 20mm/dk, sol göz 25mm/dk, flurosein boyama negatif, introkuler basınç sağ göz 15 mmHg, sol göz 18mmHg ölçülmüştür. Hastaya tam kan ve tam biyokimya analizleri yapılmıştır. Tam biyokimya analizinde kolesterol değeri 358 mg/dl (Normal aralık 50-400 mg/dl) ölçülmüştür. Hastanın VKS değerinin 4,5 olması, diyetinde genellikle ev yemekleri olması ve kolesterol değerinin üst referans değerine yakın olması korneal lipid keratopati teşhisini doğrular niteliktedir. Konjunktivitis tedavisinde diklofenak sodyum (3x1, Inflased %0.1) oftalmolojik damla ve ofloksasin (4x1, Exocin) kullanılmıştır. Korneal lipidozis tedavisinde ise yağ oranı düşük bir diyet başlanmıştır (Virbac Gastro-1 Digesttive Support). Hastanın 14. Gün kontrol muayenesinde sol gözdeki korneal lipid birikiminin azaldığı, 21.günde yuvarlak kabarık opasitelerin küçüldüğü ve 30.günde bu opasitelerin tamamen kaybolduğu görülmüştür. Anahtar kelimeler: Korneal lipid, keratopati, köpek

Anahtar Kelimeler: Korneal Lipid, Keratopati, Köpek

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Zoonotic Helminths of Laboratory Animals in Turkey.

Researcher Zeynep Tayhan¹, Assoc. Dr. Buğra Genç¹, Assoc. Dr. Ali Tümay Gürler²

¹*Ondokuz Mayıs Üniversitesi Veterinerlik Laboratuvar Hayvanları Anabilim Dalı*

²*Ondokuz Mayıs Üniversitesi Veterinerlik Parazitolojisi Anabilim Dalı*

**Corresponding author: Zeynep Tayhan*

Özet

AIM: Laboratuvar hayvanları her ne kadar belirgin standartlar altında yetiştirilseler de, diğer bir çok hayvan grubunda olduğu gibi, bazı zoonoz helmintlere ev sahipliği yapabilmektedirler. Bu zoonoz ajanlar hakkında bilgi sahibi olmak sadece sorumlu veteriner hekimlerin değil, laboratuvar hayvanları ile temasta olan tüm araştırmacı ve personel için de gereklidir. Bu derlemede, Türkiye'de bulunan ve laboratuvar hayvanlarında bulunma potansiyeli olan zoonoz helmintler, insanlara bulaş yolları ve personelin bu ajanlardan korunması hakkında bilgi verilmesi amaçlanmıştır. METHODS: Türkiye'de laboratuvar hayvanlarında bulunması muhtemel zoonotik helmintlerin belirlenmesi amacıyla, Türkiye'deki kemirgen helmintlerinin tespitine yönelik olarak yapılan tüm araştırmalar incelenmiştir. İlkili helmint türleri belirlendikten sonra, bu ajanların epidemiyolojileri, insanlara bulaş yolları, personel ve araştırmacıların bu ajanlardan kendini koruma yolları derlenmiştir. RESULTS: Literatür incelemesi neticesinde, Türkiye'de laboratuvar hayvanlarında trematod türlerinin rapor edilmediği, ancak yabancı kemirgenlerde zoonoz etkili trematodlar olduğu görülmüştür. CONCLUSION: Sonuç olarak, Türkiye'de laboratuvar hayvanlarında bulunan ve bu alanda çalışan araştırmacı ve personele bulaşma ihtimali olan iki sestod türü, ayrıca yaban hayatta bulunduğu için bulaşma potansiyeline sahip birçok trematod ve bir nematod türü olduğu görülmektedir. Sunumda; 1- Hizmetli personel başta olmak üzere, tüm personelin bu zoonoz türler hakkında temel bilgisinin olması gerektiği, 2- Düzenli parazitolojik kontroller sırasında bu helmintleri çıkması durumunda yalnız hayvanlara yönelik değil, çalışanlara yönelik de tedavi ve kontrol programının olması gerekliliği vurgulanmıştır. Ayrıca bu ajanların yetiştiricilik ünitesinde tekrar görülmesini engellemek için yapılması gerekenler tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Laboratuvar Hayvanı, Helmint, Zoonoz, Trematod, Nematod, Sestod, Parazit.

Zoonotic Helminths of Laboratory Animals in Turkey.

Abstract

Although laboratory animals are raised under specific standards, as in many other animal groups, they can host some zoonotic helminths. Knowledge about these zoonotic agents is necessary not only for responsible veterinarians, but also for all researchers and personnel who are in contact with

laboratory animals. In this review, it is aimed to provide information about zoonotic helminths found in Turkey and potentially present in laboratory animals, ways of transmission to humans and the protection of personnel from these agents. In order to determine the zoonotic helminths that are likely to be found in laboratory animals in Turkey, all studies conducted for the detection of rodent helminths in Turkey have been examined. After identifying the relevant types of helminths, the epidemiology of these agents, the ways of transmission to humans, the ways of self-protection of personnel and researchers from these agents were compiled. As a result of the literature review, it was found that no trematode species have been reported in laboratory animals in Turkey, but there are zoonotic trematodes in wild rodents. CONCLUSION: As a result, it is observed that there are two types of cestodes found in laboratory animals in Turkey that are likely to infect researchers and personnel working in this field, as well as many trematodes and a nematode species that have the potential for transmission because they are found in the wild. In The Presentation; 1- All personnel, especially the service personnel, should have basic knowledge about these zoonotic species, 2- In the event of the appearance of these helminths during regular parasitological checks, it was emphasized that there should be a treatment and control program not only for animals, but also for employees. In addition, it was discussed what needs to be done to prevent these agents from being seen again in the breeding unit.

Keywords: Laboratory Animal, Helminth, Zoonosis, Trematode, Nematode, Cestode, Parasite.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

**Variation in Water Turnover Can Explain Gender, Racial, Geographical,
And Life-Style Differences In Prevalence Of Alzheimer's Disease**

Parvez I. Haris

*Faculty of Health and Life Sciences, De Montfort University, Leicester, United Kingdom, E-Mail:
pharis@dmu.ac.uk*

Abstract

Water turnover (L/day) is the total movement of water through the body, considering water loss and water gain. Previously it was hypothesised that a highly active "water-cycle" in the human body may prevent or delay dementia [1]. Support for this hypothesis could be obtained from a recent study which reported that water-turnover rates in humans vary depending on several factors such as age, sex, body size, and composition, pregnancy, physical activity, athletic status, latitude, humidity, and air temperature [2]. It is known that Alzheimer's disease prevalence varies across populations. For example, those who are physically active have a lower risk of developing Alzheimer's disease. This is consistent with the recent finding that those who are physically active have a higher water-turnover [2] and is consistent with the "water cycle" in the body hypothesis [1]. The water-turnover rate was found to be higher in males compared to females [2] and this can be used to explain why the prevalence of Alzheimer's disease is greater in females. African Americans have 14% to 100% higher prevalence of Alzheimer's disease compared to White Americans. Yet, the prevalence of Alzheimer's disease amongst Africans, living in African countries, is much lower. This can be explained by the fact that the water-turnover rate in people living in Africa is much higher than people living in the USA and Europe. It is suggested, that due to changes in the environment and lifestyle after migration, Africans, living in America, have a lower water turnover rate. This suggestion is consistent with the fact research has shown that the total water intake (water from all food and beverage sources) is lower among African Americans than White Americans. The water turnover study [2] adds further support to the hypothesis that a higher circulation of water through the body is necessary for waste removal and prevention of Alzheimer's disease [1]. It is proposed that increasing the water-turnover rate through lifestyle changes can be used to prevent, delay, and even treat Alzheimer's disease and other forms of dementia. Personalised water-turnover rate can be set to ensure a healthy "water cycle" in the body that prevents accumulation of toxic substances that can cause neurodegeneration and other harmful effects.

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

School-Sport Relationship in Success Motivation

Ph.D. St. Emre Uysal, Prof. Dr. Ellie Abdi, Asst. Prof. Dr. Reza Behdari, Assoc. Prof. Dr. Meric Eraslan

Abstract

Both sport and academic work play significant roles in school life, but there is a lack of comparative evidence about the nature or generality of motivation achievement in these areas. In this study, 236 university students' beliefs about the reasons for school and sports success were found to be logically related to their personal goals. The ego-related superiority goal was associated with the belief that success requires high ability, while task orientation (knowledge acquisition goal) was associated with the belief that success requires attention, effort, and collaboration with peers. These goal-belief dimensions or theories of achievement underpin sport and school work. However, little cross-domain generality was found for perceptions of ability and intrinsic satisfaction. As a result, intrinsic satisfaction in sports is primarily related to perceived ability in that environment. Task orientation, not perceived ability, is an important indicator of satisfaction with school work.

Keywords: Motivation, School, Sports

Annelerin Pişik Nedeni Hakkındaki Düşünceleri ve Baş Etme Yöntemleri

Dr. Tülin Çataklı¹

¹Lokman hekim Üniversitesi Tıp Fakültesi Pediatri Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bez dermatiti (diaper dermatit)-pişik; bebek bezinin altında kalan bölgede sürtünme, nem artışı, idrar ve gaitanın cilde teması, kullanılan bezin içeriği, yeni besinlerin denenmesi gibi hazırlayıcı nedenlerle cilt bariyerinin bozulması sonucu ortaya çıkar. En sık 8-12 aylar arasında görülmektedir. Özellikle genç anneler için önemli kaygı nedenidir. Bu çalışmada annelerin pişik hakkındaki bilgilerini ve baş etme yöntemlerini belirlemek amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı bu çalışma 6 Temmuz - 5 Kasım 2022 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinin çocuk polikliniğine herhangi bir nedenle başvuran 1-24 ay arasında en az bir kez pişik sorunu yaşamış bebeği olan 230 anne ile yapıldı. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu aracılığı ile annelerle yüz yüze görüşülerek toplandı. Anket soruları annelerin farkındalık bilgilerini ve baş etme yöntemlerini içermekteydi. Veriler SPSS 16.0 paket programında sayı ve % olarak değerlendirildi. Hastaneden yeni taburcu olan ve kronik hastalığı olan bebekler çalışma dışı bırakıldı. Bulgular:Annelerin %39,5'inin üniversite mezunu, çocukların % 54,7'sinin kız (n=126), %45,3 (n=104)'ünün erkek olduğu, kızların %40'ında, erkeklerin %35,2'sinde en az bir kez pişik yaşandığı saptandı. Anneler pişik nedeni olarak; % 38,4'ü ıslak bebek bezinin çok uzun süre kalması, %34,3'ü farklı beslenmeye geçmek, %27,3'ü bez markası değiştirmek olarak ifade etmişlerdir. Annelerin %73,2'sinin rutin olarak pişik koruyucu krem kullandığı, %24,5'inin ise sadece pişik olduğunda çinko içeren krem, zeytinyağı-kantaron yağı, %2,3'ünün bebeğin altını açık bırakmak gibi yöntemlere başvurduğu; %67,3'ünün alt temizliğinde tek kullanımlık ıslak mendil, % 24,5'ininkağıt havlu, %8,2'sinin sadece su kullandığı saptandı. Sonuç: Anneler pişik sorunu ile karşılaştığında hekime başvurmadan önce evde koruyucu ve iyileştirici yöntemler kullanmaktaydı. Özellikle birinci basamak koruyucu sağlık hizmeti sunucularının pişik ile baş etme konusunda annelere kanıta dayalı bilgi ve sunmaları önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Bebek, pişik, bez pişiği, anne

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4233-6496

Egzotik ve Yabani Kuşlarda Cerrahi Yönden Sık Rastlanan Deri ve Deri Altı Doku Problemleri

Asst. Prof. Dr. Zeynep Bozkan¹

¹*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Veteriner Fakültesi Cerrahi Anabilim Dalı*

Özet

Kanatlıların derisi çok incedir, boyun ve inguinal bölge dışında altındaki kas ve kemiğe sıkı şekilde bağlıdır. Yaraları kapatmak için alt katmanlardan ayrılarak deriyi hareket ettirmek zordur ve deri altı doku da çok incedir. Oluşan irinin kıvamı nedeniyle kontamine yaraların drenajı tek başına olumlu bir sonuç sağlayamaz. Kuşlarda, özellikle papağanlarda genellikle göz çevresinde yangılar ve apse oluşumu sık görülür. Destekleyici ve medikal tedavi başlangıç aşamasında etkili olabilse de genellikle ileri aşamalarda cerrahi müdahale ile birleştirilmesi gerekmektedir. Başta kanaryalar olmak üzere, bazı kuş türlerinin yatkın olduğu tüy kistleri, beslenme, çevre koşulları ve genetik faktörler gibi sebeplerle ilişkili nüks olasılığı da yüksek olan bir problemdir. Ayrıca kuşlarda tüy kistleri dışında da kistik yapılar ile karşılaşılabilir. Ksantomlar ve lipomlar gibi psödo-neoplastik durumlar veya fibrosarkom, skuamöz hücreli karsinom gibi neoplastik lezyonlara da rastlanmaktadır. Kitlenin yapısında göre diyet değişiklikleri, medikal ve cerrahi tedaviler uygulanabilmektedir. Pododermatit, yaşlı evcil kuşlar ve esaret altında bakılan yabani kuşlarda yaygın rastlanmakta ve kuşun ayağındaki hafif kızarıklıklardan daha ciddi kemik yıkımlanmalarına kadar değişebilen bir klinik tablo ile karşımıza çıkabilmektedir. Yönetimi, hastalığın derecesine göre değişiklik göstermekte, ancak öncelikli olarak yapıcı faktörlerin ortadan kaldırılması gerekmektedir. Hava kesesi rupturlarına bağlı deri altı amfizem özellikle boyun ve abdominal bölgede görülebilir. Distal ekstremitte nekrozları özellikle kafes kuşlarında ip dolanması veya yaralanmalar nedeniyle ve bazen de idiopatik olarak karşımıza çıkabilmektedir. Bu sunumda egzotik ve yabani kuşlarda kliniklerimizde sıklıkla rastladığımız deri ve deri altı bölgeye ilişkin problemler, vaka örnekleri ve bunların yönetimi hakkında bilgi paylaşılması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kanatlı, Deri, Kitle, Aps, Tumor, Tedavi

Surgically Frequent Skin and Subcutaneous Tissue Problems in Exotic and Wild Birds

Abstract

The skin of birds is very thin, tightly attached to the underlying muscle and bone, except for the neck and inguinal region. Moving the skin for close the wounds by separating it from the lower layers is difficult, and the subcutaneous tissue is also very thin. Drainage of contaminated wounds alone cannot provide a positive result because of pus texture. Inflammation and abscess formation around the eyes are common in birds, especially parrots. Supportive and medical treatment can be effective at the initial stage, it usually needs to be combined with surgical intervention in the advanced stages. Feather cysts, which are some bird species predispose to, especially canaries, related to reasons such as nutrition, environmental conditions and genetic factors are and also, has high recurrence rate. Additionally, cystic structures other than feather cysts may be seen in birds. Pseudo-neoplastic conditions such as xanthomas and lipomas or neoplastic lesions such as fibrosarcoma, squamous cell carcinoma are also encountered. Depending on the structure of the mass, dietary changes, medical and surgical treatments can be applied. Pododermatitis is common in older domestic birds and wild birds kept in captivity, and may present with signs that can range from mild redness on the feet of the bird to more severe bone destruction. Its management varies to the degree of the disease, but firstly, the causative factors should be eliminated. Subcutaneous emphysema due to air sac ruptures can be seen especially in the neck and abdominal region. Distal extremity necrosis may occur due to yarn entanglement or injuries, and sometimes idiopathic, especially in cage birds. In this presentation, it is aimed to share information about the problems related to the skin and subcutaneous region, case examples and their management, which we frequently encounter in our clinics in exotic and wild birds.

Keywords: Avian, Skin, Mass, Abscess, Tumor, Treatment

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8322-8374

**Covid-19 Mrna Aşısına Bağlı Gelişen Aksiller Lenfadenopati:
Ultrasonografi Bulguları**

Dr. Nilgün Güldoğan¹

¹*Acıbadem Altunizade Hastanesi*

Özet

Aksiller lenfadenopati, COVID-19 aşılarının uygulanmasından sonra sık görülen bir görüntüleme bulgusudur ve meme kanserli hastalarda teşhis zorluğuna neden olabilir. Çalışmamızın amacı , kadınlarda mRNA aşılama sonrasında ipsilateral aksiller lenf nodu değişikliklerinin özelliklerini değerlendirmektir. Bu çalışmaya 1 Temmuz 2021 ile 31 Ağustos 2021 tarihleri arasında arama veya tanı amaçlı ultrason muayenesi için kliniğimize başvuran ve yakın zamanda (4 hafta) covid-19 mRNA aşısı öyküsü olan kadın hastalar dahil edildi. Bilinen herhangi bir onkolojik, hematolojik veya otoimmün hastalığı olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi. Sol aksiller bölgede 1-2-3 düzeyindeki lenf nodlarının varlığı, yeri, sayısı ve korteks kalınlığı her hasta için ayrıntılı olarak kaydedildi. Korteks, kalınlığı 3.0 mm'den fazla ölçüldüğünde kalınlaşmış olarak kabul edildi. Pozitif (kalın korteksli) lenf nodu olan hastalar 3-6 ay sonra tekrar değerlendirildi. Bu çalışmaya alınan hasta sayısı 62'dir. Median yaş 42'dir (17-74 aralığında). Bu hastaların 40'ında (%65.5) US incelemede anormal aksiller lenf nodu vardı. 24 hastada 1. seviyede, 2 hastada 2. seviyede , 12 hastada seviye 1+2 'de ve 2 hastada 1+2+3 seviyesinde anormal aksiller lenf nodu görüldü. Her hastada kalın korteksli lenf nodu sayısı 1-9 (ortalama 3) arasında değişmektedir. Bu lenf düğümlerindeki kortikal kalınlık 3-6.5 mm arasında değişiyordu. Kırk hastanın 12'sinde (%30) asimetric kortikal kalınlaşma görüldü. Sonuç olarak COVID-19 mRNA aşıları, aksiller zincirde ipsilateral lenfadenopatiye neden olabilir. Metastatik lenf nodu tutulumu için şüpheli bir bulgu olan asimetric kortikal kalınlaşma, bu çalışmada mRNA aşılama sonrası da görüldü. Ayrıca reaktif lenfadenopatiler çok sayıda olabildiğini ve koltuk altı zincirinin birden fazla seviyesinde görülebildiğini saptadık. Bu hastaların yakın zamanda aşılama geçmişini bilmek, radyologların aşı sonrası görülen patolojik görünümlü reaktif lenf nodlarının gereksiz biyopsi yapmasını önler.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Mrna Aşısı, Aksiller Lenfadenopati, Ultrason

Covid-19 Mrna Vaccine-Related Axillary Lymphadenopathy: Ultrasonographic Findings

Abstract

BACKGROUND: Vaccination-associated axillary lymphadenopathy is a frequent imaging finding after the administration of COVID-19 vaccines that may cause a diagnostic challenge in patients with breast cancer. **AIM:** To assess the characteristics and extent of ipsilateral axillary lymph node changes in women after mRNA vaccination **MATERIAL AND METHOD** Female patients who applied to our clinic for screening or diagnostic purposes between 1st July 2021 and 31st August 2021 for breast ultrasound examination and who had a recent (4 weeks) history of mRNA vaccination for the covid-19 virus were included in this study. Patients with any known oncological, hematological, or autoimmune diseases were not included in the study. The presence of lymph nodes in the level 1-2-3 left axillary regions, location, number, and cortex thickness were recorded in detail for each patient. A cortex was considered thickened when it measured more than 3.0 mm. Patients with positive lymph nodes were reevaluated after 3-6 months. **RESULTS** The number of patients enrolled in this study was 62. The median age was 42 (range 17-74). 40 (65.5%) of these patients had abnormal axillary lymph nodes on US examination. In 24 patients abnormal axillary lymph nodes were seen in the level 1 station, 2 in level 2, 12 level 1+2, and 2 patients presented with level 1+2+3 involvement. The number of lymph nodes involved in each patient varied between 1-9 (mean 3). Cortical thickness in these abnormal lymph nodes varied between 3-6.5mm. Asymmetrical cortical thickening was seen in 12 (30%) of 40 patients. **CONCLUSION** mRNA vaccines for COVID-19 may cause ipsilateral lymphadenopathy in the axillary chain. Asymmetrical cortical thickening which is a suspicious finding for metastatic lymph node involvement can be seen after mRNA vaccination. Reactive lymphadenopathies can be multiple and may involve more than one level of the axillary chain.

Keywords: Covid-19, Mrna Vaccine, Axillary Lymphadenopathy, Ultrasound

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9224-3007

Kimyasal Silah Yaralılarının Saha Triyajı

Assoc. Prof. Dr. Ahu Pakdemirli¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İzmir Tıp Fakültesi Fizyoloji ABD

Özet

Kimyasal harp maddeleriyle yaralanmada çok sayıda kimyasal yaralının tıbbi desteğe ihtiyacı olacağından kaynaklar hızla tükenecektir. Sahada triyajın yapılmasıyla zamanında etkin tedavi uygulanması sağlanmalıdır. Triyaj; yaralıların tedavi, tahliye ve dekontaminasyon için önceliklendirilmesinde kullanılmaktadır. Kitlesel yaralanma olayları ve afetlerde triyaj sistemleri olarak en sık START (Basit Triyaj ve Hızlı Tedavi), SALT (Sıralama, Değerlendirme, Hayat Kurtarma Müdahaleleri, Tedavi/Taşıma), SAVE (Kazazede Sonlanım Noktasının İkincil Değerlendirmesi) ve CRAMS triyaj sistemi (dolaşım, solunum, karın, motor yanıt ve konuşma) kullanılmaktadır. Tüm kimyasal ajan olayları için bilimsel olarak geçerli, kapsamlı ve uygulaması kolay bir triyaj sistemi tasarlamak çok zordur. Bazı kaynaklarda, toplu yaralanma olaylarında, olayın türüne bağlı olarak dekontaminasyon, kişisel koruyucu ekipman kullanımı gibi koşullar göz önünde tutulduğunda START tabanlı bir triyaj algoritmasının kullanılması tavsiye edilir. SALT triyaj sisteminin, tüm tehlike sınıflarında yaralı hastaların triyajına yönelik kapsamlı bir yöntem oluşturması önerilmiştir, ancak KBRN koşullarında etkili olduğuna dair yeterli kanıt yoktur. Kimyasal yaralıların triyajı için farklı sistemler mevcuttur. Bunlar arasında en yaygın olarak kullanılan sınıflandırma sistemi kimyasal yaralıları dört kategoriye ayırır. Ayrıca kimyasal silah ajanının türüne göre kategorize edilmektedir. Kimyasal yaralanmaların triyajı ve triyaj kategorisi, kimyasal savaş ajanlarının (sinir ajanları, yakıcı ajanlar, akciğer iritanları, siyanürler, kapasite bozucu ajanlar, kargaşa kontrol ajanları) türüne göre belirlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: KBRN, Triyaj, Kimyasal Silah, Triyaj Kategorileri

Field Triage of Chemical Weapons Wounded

Abstract

Resources will be depleted quickly as many chemical casualties will need medical assistance in wounding with chemical warfare agents. Timely effective treatment should be provided by performing triage in the field. Triage; it is used to prioritize the injured for treatment, evacuation and decontamination. The most common triage systems in mass injury events and disasters are START

(Simple Triage and Rapid Treatment), SALT (Sequencing, Evaluation, Life Saving Interventions, Treatment/Transport), SAVE (Secondary Evaluation of Casualty Endpoint) and CRAMS triage system (Circulatory, Respiratory, Abdomen, Motor response and Speech) are used. It is very difficult to design a scientifically valid, comprehensive and easy-to-implement triage system for all chemical agent events. Some sources recommend using a START-based triage algorithm for mass injury incidents, considering conditions such as decontamination, use of personal protective equipment, depending on the type of incident. The SALT triage system has been proposed as a comprehensive method for triage of injured patients in all hazard classes, but there is insufficient evidence that it is effective in CBRN conditions. There are different systems for triage of chemical casualties. Among these, the most widely used classification system divides chemical casualties into four categories. The triage and triage category of chemical injuries should be determined by the type of chemical warfare agents (nerve agents, blister agents, lung irritants, cyanides, incapacitating agents, riot control agents).

Keywords: CBRN, Triage, Chemical Weapons, Triage Categories

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6073-1927

Şüpheli Mikrokalsifikasyonlarda Meme MRG'nin Katkısı; Tek Merkez Deneyimi

Dr. Aydan Arslan¹

¹SBÜ ÜMRANIYE EĞİTİM ve ARAŞTIRMA HASTANESİ

Özet

Amaç: Mammografi incelemesinde izole şüpheli mikrokalsifikasyon saptanan olguların; meme MRG incelemesiyle tanıya katkısını araştırmaktır. **Materyal- Method:** Nisan 2020 ve Nisan 2022 yılları arasında mammografi incelemesinde izole şüpheli mikrokalsifikasyon saptanan ve MR görüntüleri olan totalde 29 olgu çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmamızın yaş aralığı 38-80 yaş arasındadır. Sonografi olarak visualize edilebilen mikrokalsifikasyonlar USG eşliğinde visualize edilemeyen olgular ise; mamografi eşliğinde telle işaretlenip çıkarılmıştır. Olgular yüksek maliyet nedeniyle vakum guided biyopsiyi kabul etmemiştir. MR görüntüleri biyopsi öncesi retrospektif olarak; olguların histopatolojik sonuçlarından bağımsız 1 radyoloji uzmanı değerlendirilmiştir. MRG incelemenin histopatoloji sonuçlarıyla birlikte değerlendirilerek; sensitivite, spesifite, PPV, NPV hesaplanmıştır. **Bulgular:** 29 olgunun ortalama yaşı 50.2'dir (38-80 yaş arası) idi. 6 olguda invaziv CA, 10 olguda HGDCIS, 6 olguda florid ductal hiperplazi, 2 olguda in situ lobüler ve mikroinvaziv CA, 1 olguda sklerozan adenozis, 1 olguda İGDCIS, 2 olguda fibrokistik değişiklik, 1 olguda apokrin metaplazi ile uyumlu gelmiştir. **Tartışma ve Sonuç:** Meme MRG, orta ve yüksek riskli DCIS tanısında sıklıkla yardımcı olur.

Anahtar Kelimeler: Dcıs, Mikrokalsifikasyon, MRG

Contribution of Breast MRI in Suspicious Microcalcifications; Single Center Experience

Abstract

Purpose: To investigate the contribution of breast MRI to the diagnosis in the cases with isolated suspicious microcalcification in mammography. **Material- Method:** Between April 2020 and April 2022, a total of 35 cases with isolated suspicious microcalcifications on mammography and MRI images were included in the study. The age range of our study is between 38-80 years old. Microcalcifications that can be visualized by sonography and cases that cannot be visualized by ultrasound; It was marked with wire and removed with mammography. The cases did not accept

vacuum guided biopsy due to the high cost. MR images were retrospectively before biopsy; A radiologist was evaluated independently of the histopathological results of the cases. When evaluated together with the histopathology results; The sensitivity, specificity, PPV, and NPV of the MRI examination were calculated. Results: The mean age of 29 cases was 50.2 (range 38-80 years). Invasive CA in 6 cases, HGDCIS in 10 cases, florid ductal hyperplasia in 6 cases, in situ lobular and microinvasive CA in 2 cases, sclerosing adenosis in 1 case, IGDCIS in 1 case, fibrocystic changes in 2 cases, and apocrine metaplasia in 1 case were found. Discussion and Conclusion: Breast MRI is often helpful in diagnosing intermediate to high-risk DCIS. Breast MRI is often helpful in the diagnosis of malignant and high-risk (high-intermediate DCIS) lesions.

Keywords: DCIS, Microcalcification, MRI

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8230-4280

Genetik Dr Jale Eliyeva - Özet-Thrombophilia Mutations and Seven Recurrent Pregnancy Loss in An Azerbaijanian Woman.

Ph.d. Cand. Jale Eliyeva ¹

¹*Respublika Perinatal Merkez*

**Corresponding author: Jale Eliyeva*

Özet

Introduction: The thrombophilia is one of the most important cause of maternal thromboembolism, which is associated with recurrent pregnancy loss (RPL) Risk. The aim of present study was to investigate prevalence of prothrombin -FI G20210A and factor V Leiden -FV G1691A, MTHFR C677T, MTHFR A1298C, PAI 4G/5G genes mutations, as most important cause of thrombophilia, in an Azerbaijanian woman with RPL. **Materials and methods:** The subject of our study was a woman (27 years old) with 7 RPL (6 spontaneous abortions and 1spontaneous abortion after İVF treatment) which lives in Azerbaijan. The genomic DNA was extracted from 5 ml peripheral blood samples using the proteinase K method. The Allele and genotype of FII G20210A and FV Leiden G1691A, MTHFR C677T, MTHFR A1298C, PAI 4G/5G mutations were assessed using real time polymerase chain reaction (PCR) method. **Results:** During our investigation, 3 separate mutations were detected in this woman - FV Leiden G1691A heterozygous mutation, FII G20210A heterozygous mutation and MTHFR C677T heterozygous mutation. **Conclusion:** In general, our study showed that the prevalence of FV G1691A, FII G20210A and MTHFR C677T mutations can be the important reasons for RPL, and more studies with large sample size are required to determine the exact frequency of FV Leiden G1691A ,FII G20210A and MTHFR mutations in Azerbaijanian women with RPL. **Keywords:** Mutation, Factor V Leiden, Prothrombin, MTHFR, Recurrent pregnancy loss

Anahtar Kelimeler: Mutation, Factor V Leiden, Prothrombin, Mthfr, Recurrent Pregnancy Loss

Thrombophilia Mutations and Seven Recurrent Pregnancy Loss in An Azerbaijanian Woman.

Abstract

Introduction: The thrombophilia is one of the most important cause of maternal thromboembolism, which is associated with recurrent pregnancy loss (RPL) Risk. The aim of present study was to investigate prevalence of prothrombin -FI G20210A and factor V Leiden -FV G1691A, MTHFR C677T, MTHFR A1298C, PAI 4G/5G genes mutations, as most important cause of thrombophilia, in

an Azerbaijanian woman with RPL. Materials and methods: The subject of our study was a woman (27 years old) with 7 RPL (6 spontaneous abortions and 1spontaneous abortion after İVF treatment) which lives in Azerbaijan. The genomic DNA was extracted from 5 ml peripheral blood samples using the proteinase K method. The Allele and genotype of FII G20210A and FV Leiden G1691A, MTHFR C677T, MTHFR A1298C, PAI 4G/5G mutations were assessed using real time polymerase chain reaction (PCR) method. Results: During our investigation, 3 separate mutations were detected in this woman - FV Leiden G1691A heterozygous mutation, FII G20210A heterozygous mutation and MTHFR C677T heterozygous mutation. Conclusion: In general, our study showed that the prevalence of FV G1691A, FII G20210A and MTHFR C677T mutations can be the important reasons for RPL, and more studies with large sample size are required to determine the exact frequency of FV Leiden G1691A ,FII G20210A and MTHFR mutations in Azerbaijanian women with RPL. Keywords: Mutation, Factor V Leiden, Prothrombin, MTHFR, Recurrent pregnancy loss

Keywords: Mutation, Factor V Leiden, Prothrombin, Mthfr, Recurrent Pregnancy Loss